

MIERCURI 24 MARTIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 15.05)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar reluată sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 11 martie 2010.

2. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

3. Semnarea actelor adoptate în cadrul procedurii de codecizie: consultați procesul-verbal

4. Componența comisiilor și delegațiilor: consultați procesul-verbal

5. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

6. Declarații scrise caduce: consultați procesul-verbal

7. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

8. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

9. Transferuri de credite: a se vedea procesul-verbal

10. Ordinea lucrărilor

Președinte. – A fost distribuită versiunea finală a proiectului de ordine de zi întocmit la 11 martie 2010 de Conferința președinților, în conformitate cu articolul 137 din Regulamentul de procedură.

Cu acordul grupurilor politice, aș dori să vă propun următoarele modificări:

***

Mario Borghezio (EFD). – *(IT)* Am vrut numai să îl informez pe Președinte – astfel cum am întreprins deja în scrisoare – că renumitul demograf, profesorul Bourcier de Carbon, a fost exclus pe nedrept ca expert, fără niciun motiv, de către comisia extraordinară care l-a descris ca fiind necorespunzător.

Cred că ne confruntăm cu o situație extrem de gravă, în care o persoană este exclusă din motive ideologice din funcția de expert în una dintre comisiile Parlamentului European...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președinte. – Dle Borghezio, aceasta nu este o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, deoarece este vorba despre o ședință plenară. Vă rog să ridicați astfel de aspecte în cadrul reuniunilor în comisie când acest aspect poate fi analizat, însă, în ședință plenară, solicitările de respectare a Regulamentului de procedură trebuie să se refere la activitatea noastră din plen, nu la activitatea din cadrul comisiilor.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle Președinte, la 11 martie, în cadrul dezbaterii referitoare la politica privind Arctica, deși mai aveam la dispoziție un sfert din timpul alocat, microfonul meu a fost oprit de deputatul ALDE/Democrat Liberal care prezida ședința. Această situație este aproape fără precedent.

Dle Președinte, v-am trimis deja o scrisoare – la care nu am primit încă răspuns – și aș dori să vă întreb conform cărei norme a fost oprit microfonul și de ce a fost relevant ca această normă să fie aplicată. Pur și

simplicu, făceam comentarii politice legitime – și, într-adevăr, valabile – cu care președintele din partea ALDE nu a fost de acord. Din acest motiv a fost oprit microfonul. Dacă Parlamentul European cenzurează comentariile politice, acesta încetează să fie un parlament.

Președinte. – Vicepreședintele Parlamentului care conducea procedurile în acel moment a aplicat în mod corect procedura aferentă articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul de procedură. Voi răspunde în scris la scrisoarea pe care mi-ați adresat-o.

***

Joi

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) a solicitat amânarea votului asupra propunerii de rezoluție înaintată de Conferința președinților referitoare la tranziția către Tratatul de la Lisabona până la următoarea sesiune, din cauza unor proceduri legislative interinstituționale în așteptare. Așadar, este vorba de amânarea votului.

József Szájer (PPE). – Dle Președinte, am solicitat amânarea votului asupra acestei propuneri în interesul acestui Parlament. Inițial, am fost de acord să fie introdus în ordinea de zi presupunând că totul este în ordine. Cu toate acestea, a fost o procedură rapidă și, între timp, am aflat că nu toate comisiile au fost consultate în mod corespunzător cu privire la această problemă. Este o propunere prezentată de Grupul PPE, însă anumite comisii doresc mai mult timp pentru această problemă importantă și complicată, chiar dacă este urgentă. Prin urmare, solicităm ca votul asupra acestei probleme să fie amânat.

(Parlamentul a acceptat cererea)

(Ordinea lucrărilor a fost adoptată)⁽¹⁾

11. Urări de bun venit

Președinte. – Am câteva informații speciale pentru dvs. Aș dori să urez un călduros bun venit delegației Parlamentului Panafrican, condusă de vicepreședinta acestuia, dna Mugenyi. Aceștia sunt prezenți la ședința alături de noi. Să le urăm bun venit.

(Aplauze)

Cea de-a doua vicepreședintă a Parlamentului Panafrican și președintă a delegației pentru relațiile cu Parlamentul European. Parlamentele noastre își desfășoară în strânsă legătură activitatea și prezența dvs. alături de noi, astăzi, ne bucură.

Aș dori să profit de această ocazie pentru a vă mulțumi pentru invitația de a lua cuvântul la ședința Parlamentului Panafrican care va avea loc în trei săptămâni. Din păcate, nu voi putea să fiu prezent, însă vă voi transmite o scrisoare cu această ocazie. Sunt sigur că vom avea ocazia să ne întâlnim din nou.

Încă o dată, vă urez tuturor un călduros bun venit.

12. Pregătirea Consiliului European (25-26 martie 2010) (dezbatere)

Președinte. – Următorul punct este dezbaterea declarației Consiliului și Comisiei privind pregătirea pentru reuniunea Consiliului European (25-26 martie 2010).

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle Președinte, în aceste prime câteva luni ale anului 2010 suntem martorii unei dinamici extraordinar de puternice în Uniunea Europeană, în timpul celei mai grave crize economice cu care ne-am confruntat de optzeci de ani. În același timp, punem în aplicare un nou tratat, Tratatul de la Lisabona, lansând noi instituții și desfășurând o reorganizare foarte amplă a reglementării sistemelor noastre economice.

Acest lucru are loc într-o modalitate uneori dezordonată, făcând față provocărilor majore pe măsură ce le întâlnim; de exemplu, în prezent, situația sistemului financiar elen. Cu toate acestea, Europa se confruntă cu această situație creând noi instrumente de politică economică în toate domeniile.

⁽¹⁾ Alte modificări privind ordinea lucrărilor: Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Prin urmare, uneori, nu vedem pădurea din cauza copacilor, însă, printr-o abordare europeană se creează și se întreprinde o modalitate cu totul nouă de abordare a economiei extrem de complexe a secolului XXI.

Acest lucru s-a desfășurat astfel atunci când ne-am confruntat cu o criză foarte gravă și a existat o reacție imediată în ceea ce privește injectarea de bani publici în economiile Europei, ceea ce a determinat apariția unor mari deficite.

Acest lucru a avut loc prin desfășurarea – și noi ne aflăm aici, în Parlament, ca să aprobăm aceasta – unei reforme complete a supravegherii sistemului financiar.

Și acest lucru are loc prin coordonarea politicilor economice. Comisia a indicat faptul că va depune o propunere în acest sens, în vederea coordonării politicilor economice, în special în zona euro. Mai mult decât atât, ne confruntăm, de asemenea, în special cu o acțiune hotărâtă și evidentă a Uniunii Europene de susținere a stabilității financiare din zona euro. Acest angajament politic a fost adoptat la 11 februarie pentru a consolida și a susține stabilitatea financiară a zonei euro.

Mai există o inițiativă care, fără îndoială, face parte din această conjunctură: angajamentul pentru o nouă strategie de creștere și de creare de locuri de muncă de calitate ridicată. Aceasta este tema principală a activității Consiliului European de la acest sfârșit de săptămână; o strategie care a fost expusă și dezvoltată de Comisia Europeană în documentul din 3 martie și care va fi studiată, în esență, de șefii de stat și de guvern la Consiliul de primăvară, în principal din punctul de vedere al așa numitelor „obiective strategice”. Acestea sunt obiectivele strategice pe care Comisia Europeană le-a precizat în documentul său, cum ar fi aspecte legate de ocuparea forței de muncă, investițiile în cercetare și dezvoltare, schimbările climatice și energia, abandonul școlar, educația în general și sărăcia. În plus, Consiliul European va aborda și problema guvernantei, pe care o considerăm una dintre inadvertențele așa-numitei Strategii de la Lisabona. Consiliul dorește ca această guvernanță să graviteze în jurul conducerii politice ale sale și a acțiunii Comisiei privind supravegherea îndeplinirii, de către statele membre, a angajamentelor pe care le-au adoptat. Acest lucru va fi realizat, bineînțeles, printr-o strânsă colaborare și monitorizare a tuturor acțiunilor Parlamentului și, bineînțeles, ale instituțiilor Uniunii în ansamblu.

Acesta va fi, în principiu, obiectivul reuniunii Consiliului European de la acest sfârșit de săptămână, inclusiv domeniul la fel de important al combaterii schimbărilor climatice în care UE continuă să ocupe o poziție de lider. Uniunea Europeană își menține poziția de lider la nivel mondial în ceea ce privește lupta împotriva schimbărilor climatice. trebuie să acționeze în acest fel, trebuie să păstreze această poziție de lider. Mai mult decât atât, există un angajament cuantificat pentru așa-numitul „început rapid”. Să sperăm, prin urmare, că angajamentul de a ajuta țările în curs de dezvoltare în privința combaterii schimbărilor climatice va fi cuantificat și reafirmat de Consiliul European și în următorii ani. Un angajament asumat de țările dezvoltate privind colaborarea cu țările care nu sunt încă dezvoltate astfel încât să putem participa cu toții la conferința extrem de importantă de la Cancún în cele mai bune condiții. La această conferință, Uniunea Europeană trebuie – repet – să își păstreze poziția de lider pe care o deține în prezent, fără care Acordurile de la Copenhaga, pe care le considerăm necorespunzătoare, nu ar fi putut fi obținute.

Statele membre și-au reafirmat în unanimitate acordul deplin față de aceste obiective și faptul că vor să avanseze, fără echivoc, în direcția unor angajamente obligatorii la conferința de la Cancún, din Mexic.

Șefii de stat și de guvern vor aborda pe larg aceste aspecte. De asemenea, este posibil – în funcție de ceea ce se întâmplă chiar acum, în timp ce instituțiile europene, în ansamblu, stabilesc modalitatea în care să răspundă crizei legate de așa-numitul caz Grecia – să abordeze problema situației financiare din Grecia și a refinanțării din datoria publică a țării. Fără îndoială, acest aspect va apărea și acolo, întrucât face parte dintr-un angajament politic adoptat de Uniunea Europeană la 11 februarie la nivel de șefi de stat și de guvern. Acesta a fost un angajament politic pentru sprijinirea stabilității financiare a zonei euro, în sensul că dacă este necesar să fie adoptate măsuri specifice pentru a fi menținută stabilitatea financiară astfel de măsuri vor fi adoptate.

În orice caz, acesta este principiul care va fi luat în considerare, în principal, la reuniunea de la acest sfârșit de săptămână a Consiliului European.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – Dle Președinte, într-adevăr, reuniunea de astăzi – cu o zi înainte de importantul Consiliu European de primăvară este o ocazie foarte bună și propice. În fața noastră sunt sarcini dificile. Pentru aceste sarcini, un nou sprijin ferm din partea Parlamentului European este extrem de important. Acestea fiind spuse, doresc să îi mulțumesc Parlamentului și să îl felicit pentru rezoluția privind Europa 2020 pe care a adoptat-o la Strasbourg în urmă cu două săptămâni cu susținere largă din partea partidelor.

De asemenea, aş dori să profit de ocazie pentru a mulţumi Preşedinţiei spaniole a Consiliului pentru sprijinul acordat strategiei Europa 2020. Acest sprijin a fost exprimat în mod clar în diferite formaţiuni ale Consiliului de Miniştri.

Însă acum în ceea ce priveşte Consiliul European: cred că fiecare Consiliu European trebuie să întreprindă două lucruri. Trebuie să facă dovada faptului că răspunde necesităţilor momentului şi trebuie să elaboreze cadrul strategic pe termen lung şi obiectivele strategice pe termen lung ale Europei.

Criza presupune mai multe preocupări stringente ale comunităţilor, lucrătorilor şi întreprinderilor de pe teritoriul Europei. Şi, după cum ştim, finanţele publice la nivel naţional sunt supuse unor tensiuni fără precedent. Bineînţeles, Uniunea Europeană trebuie să rezolve aceste probleme, inclusiv stabilitatea financiară. Voi reveni la această chestiune mai târziu.

Europa nu trebuie să comită greşeala să negligeze imperativul de a ne desfăşura acum activitatea pentru a obţine schimbări pe termen lung. Din acest motiv, Consiliul European va aborda două dintre cele mai evidente provocări pe termen lung ale noastre: viitorul nostru economic şi schimbările climatice.

Am dezbătut deja împreună strategia Europa 2020 în acest Parlament. Contribuţia şi angajamentul dvs. vor fi indispensabile pentru a ne realiza ambiţiile privind dezvoltarea inteligentă, durabilă şi favorabilă incluziunii. Aceasta va fi, de asemenea, contribuţia Consiliului European.

Nivelul nostru de ambiţie trebuie stabilit în funcţie de nivelul sarcinilor din faţa noastră. Trebuie să arătăm că dispunem de viziunea şi coerenţa necesare ca să acţionăm. Şi trebuie să putem să comunicăm acest lucru, să arătăm oamenilor că acţiunile noastre vor aduce o contribuţie esenţială acolo unde aceasta este importantă. Din acest motiv, consider că este atât de important ca, în această săptămână, Consiliul European să convină asupra unor obiective clare.

Obiectivele pe care le-a propus Comisia au fost selectate cu atenţie. Acestea abordează necesitatea creşterii nivelului de ocupare a forţei de muncă, a investiţii în cercetare şi inovare, a atingerii obiectivelor energetice şi de mediu pentru 2020, a îmbunătăţirii performanţei educaţionale şi a luptei împotriva sărăciei.

Aceste cinci obiective principale indică în mod clar obiective cu care oamenii se pot identifica şi arată faptul că Uniunea Europeană aplică reforme în domenii pe care toată lumea le consideră importante. De asemenea, este vorba de voinţa politică de a rezolva probleme dificile.

Bineînţeles, obiectivele trebuie să fie realizabile. De asemenea, trebuie să implice un efort suplimentar comparativ cu status quo-ul, recunoaştere din partea statelor noastre membre a faptului că schimbările sunt necesare şi eu voi încerca să transmit Consiliului European acest caracter urgent al situaţiei economice actuale a Europei şi necesitatea unor reforme pentru o economie şi o societate mai durabile, mai favorabile incluziunii în Europa.

Cu adevărat importante sunt măsurile pe care le va lua fiecare stat membru pentru a-şi stimula rata de creştere şi pentru a aborda deficienţele despre care ştim cu toţii că există. Avem nevoie de măsuri naţionale pentru a aborda măsuri naţionale definite în funcţie de condiţiile naţionale şi în deplină conformitate cu subsidiaritatea, însă instituite într-un cadru european comun.

Dacă există o lecţie pe care am reţinut-o ca urmare a crizei financiare, aceea este că în lume suntem cu toţii interdependenţi. Astfel, nu putem să acceptăm principiile interdependenţei la nivel global şi să le respingem atunci când sunt dezbătute la nivel european.

Şi un cadru comun, care este susţinut şi trebuie stimulat prin măsuri specifice ale Uniunii Europene pe care le denumim în documentul nostru „iniţiative emblematice”.

Aceste propuneri emblematice vor arăta că, la nivelul Uniunii Europene, sunt întreprinse acţiuni în domenii extrem de importante cum ar fi agenda digitală, inovaţia, utilizarea eficientă a resurselor şi politica industrială – şi, bineînţeles, în anumite cazuri, vor ajuta şi la realizarea obiectivelor la nivel naţional.

Noi propunem aici un nou început. Datorită Tratatului de la Lisabona putem selecta acum o nouă abordare privind coordonarea economică, o guvernare economică sporită a Europei – una care oferă libertatea necesară pentru a stabili obiective la nivel naţional, însă care aduce o dimensiune europeană puternică şi care utilizează toate instrumentele disponibile la nivel european pentru a demara economia. Adevăratul test pentru Consiliul European va fi acceptarea acestei abordări.

Rezultatele Consiliului European informal mi s-au părut încurajatoare. Sper că liderii europeni vor fi prezenți și că vor spune „da” atunci când vor trebui să răspundă acestor provocări într-un spirit colectiv.

În ceea ce privește schimbările climatice, știu că acest Parlament îmi împărtășește convingerea că schimbările climatice nu sunt un subiect care să poată fi lăsat deoparte. Trebuie să îl menținem pe primul loc al agendei noastre.

Uniunea Europeană a fost lider și continuăm să fim lideri – numai noi avem angajamente de reducere care sunt sprijinite în mod clar de mecanismele necesare pentru a întreprinde acest lucru; noi suntem principalii donatori de ajutor țărilor în curs de dezvoltare cu privire la schimbările climatice. Așadar, să ne îndepărtăm de la introspecție cu privire la Copenhaga și să luăm din nou inițiativa.

Avem nevoie de o poziție ambițioasă, clară și unificată. Din acest motiv, Comisia a înaintat o comunicare care instituie etapele necesare pentru revigorarea negocierilor internaționale. În același timp, comisarul Hedegaard a inițiat o serie de consultări cu partenerii noștri-cheie.

Așadar, trebuie să facem un efort important ca să avansăm la Cancún – dezvoltând chiar fondul Acordului de la Copenhaga. Trebuie să menținem Kyoto pe agendă, însă să clarificăm faptul că acesta poate fi evaluat numai ca urmare a unui acord global, nu înainte de acesta. Trebuie să intensificăm acțiunile de sensibilizare și să creăm un mediu de încredere, în mod evident, în rândul țărilor în curs de dezvoltare – din acest motiv, este foarte important să ne respectăm angajamentele privind finanțarea inițială rapidă.

Și, bineînțeles, în același timp, vom continua să punem în aplicare pachetul nostru 2020 arătând, în special, modul în care acesta este compatibil cu activitatea de modernizare economică și cu reformele stipulate în strategia 2020.

Aceste două domenii arată, în mod intens, modul în care europenii privesc poziția de lider politic a Uniunii Europene pentru ca aceasta să întreprindă măsuri. Sunt convins că, dacă avem voința să fim îndrăzneți, putem arăta că Europa poate influența în mod decisiv crearea unui viitor propice pentru cetățenii noștri.

În acest spirit voi prezenta Consiliului European câteva dintre provocările majore pentru G20 care va avea loc în Canada în iunie. De fapt, nu trebuie să uităm niciodată că anumite dintre aceste probleme sunt europene, însă acestea trebuie abordate și la nivel global.

Stabilitatea financiară și situația financiară și economică din Grecia nu sunt pe agenda formală a acestui Consiliu European. Cu toate acestea, sincer vorbind, nu înțeleg cum este posibil ca șefii de stat și de guvern, în special cei din zona euro, să nu discute această problemă. Prin urmare, permiteți-mi să prezint poziția noastră cu privire la această chestiune.

În prezent, Grecia este în curs de a-și corecta deficitul guvernamental excesiv. Este esențial ca deficitul să fie redus cu fermitate, iar Grecia a luat măsuri în acest sens. Grecia ia în special măsuri care conduc la reducerea deficitului său în acest an cu 4 % din PIB. Aceste eforturi fiscale sunt conforme cu acțiunile recomandate de Comisie și de Consiliu, astfel cum a fost confirmat de Consiliu la 16 martie. Bineînțeles, eforturile financiare ale Greciei trebuie continuate; aceasta este singura cale prin care poate fi garantată reducerea de durată a costurilor de finanțare a datoriei.

Ca reacție la situația economică și financiară din Grecia, reuniunea informală a șefilor de stat și de guvern de la 11 februarie a declarat, citez: „statele membre din zona euro vor întreprinde o acțiune hotărâtă și coordonată, dacă este necesar, pentru a asigura stabilitatea financiară în zona euro în ansamblul său”.

Comisia consideră că acum este momentul adecvat pentru a crea, în zona euro, un instrument de acțiune coordonată, care să poată fi folosit pentru a acorda ajutor Greciei în caz de nevoie. Trebuie clarificat faptul că elaborarea unui astfel de mecanism nu va implica activarea sa automată. Elaborarea unui astfel de mecanism este și o chestiune de responsabilitate și de solidaritate.

Solidaritatea reprezintă un cuțit cu două tăișuri. Grecia depune, în prezent, un efort economic și susținând acest efort, nu ajutăm numai Grecia, ci și stabilitatea zonei euro în ansamblul său. Cadrul pentru acțiune coordonată trebuie înțeles ca o plasă de siguranță care trebuie folosită numai după epuizarea tuturor celorlalte mijloace de evitare a unei crize, inclusiv, în primul rând, epuizarea sferei de acțiune politică la nivel național.

Dincolo de aspectele tehnice, orice soluție posibilă trebuie să sporească și să consolideze unitatea și coerența zonei euro și guvernarea acesteia. Economia mondială are nevoie de stabilitate. Zona euro este un pol al stabilității și este important să fie intensificată și mai mult capacitatea acesteia de a oferi stabilitate. Este posibil

ca, pentru anumite aspecte, să fie nevoie să recurgem la instrumente interguvernamentale, însă acestea trebuie să fie incluse într-un cadru european comun.

Am convingerea fermă că și răspunsul la provocările specifice va fi un test pentru Consiliul European și pentru angajamentul său privind Uniunea Europeană și monetară. În joc se află principiul esențial al stabilității financiare care este un element central al monedei euro; iar moneda euro este una dintre cele mai importante creații ale proiectului european și ale procesului de construcție europeană de până în prezent.

Sper că această problemă va fi rezolvată într-un spirit de responsabilitate și solidaritate. Aceasta este modalitatea europeană de a întreprinde acest lucru.

(Aplauze)

Joseph Daul, în numele Grupului PPE. – (FR) Dle Președinte, dle López Garrido, dle Președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) se așteaptă ca solidaritatea europeană să fie reafirmată fără echivoc de Consiliul European, fiecare parte fiind în același timp obligată să facă față propriilor responsabilități.

Grupul PPE se așteaptă și ca șefii de stat și de guvern să își definească propria foaie de parcurs, astfel încât Europa să iasă din criză. În ce măsură sunt dispuși să coopereze și care sunt limitele pe care nu sunt dispuși să le depășească? Consideră aceștia că redresarea creșterii și a ocupării forței de muncă depinde de o acțiune cu adevărat comună, cu resursele care sunt necesare pentru aceasta, sau preferă să acționeze pe cont propriu în ceea ce privește inovația, educația, formarea, sprijinul acordat IMM-urilor și combaterea șomajului și a sărăciei, cu toate consecințele atât de cunoscute implicate de acestea?

V-aș reaminti că, în 2002, statele noastre membre au susținut toate prioritățile Strategiei de la Lisabona. Totuși, pentru că nu s-au înzestrat cu resurse, pentru că nu au luat obiectivele în serios, în prezent suntem în urmă cu mulți ani și tot ce am spus că va avea loc s-a întâmplat, dar în afara Europei.

Prin urmare, grupul pe care îl reprezint se așteaptă ca vorbele să fie depășite de Consiliul European și ca acesta să ia în considerare în mod serios obiectivele noastre economice comune pe baza propunerilor Comisiei pentru 2020, ale căror versiune modificată va fi propusă de Parlament în luna iunie.

Revin la solidaritate, solidaritate despre care s-a vorbit foarte mult de câteva săptămâni și care, de fapt, este principiul și sfârșitul integrării europene, de la crearea unei piețe unice până la apărarea comună, trecând prin moneda euro. Solidaritatea a fost demonstrată de la începutul crizei financiare și nu trebuie refuzată prietenilor noștri eleni și nici oricărei alte țări UE care se confruntă cu aceleași dificultăți.

În această săptămână, este imperativ să fie găsită o soluție europeană pentru criza financiară și aceasta trebuie să fie o soluție comunitară – repet, o soluție comunitară – care trebuie prevăzută în conformitate cu normele europene și în cadrul mecanismelor de ajutor financiar european. Mai mult decât atât, dacă dorim, putem să includem în acest cadru chiar și Fondul Monetar Internațional, însă întotdeauna în conformitate cu normele europene. Garantarea stabilității Europei și cea a Sistemului Monetar European este în interesul tuturor.

Doamnelor și domnilor, pe reversul Europei se află solidaritatea, iar pe avers, responsabilitatea. Această responsabilitate este cea a fiecărui stat membru de a garanta finanțe publice exacte și fiabile. De asemenea, este responsabilitatea cetățenilor statelor care se confruntă cu probleme de incapacitate temporară de plată de a face sacrificii, de a participa la efortul public de redresare a finanțelor și de a accepta reformele care sunt necesare pentru realizarea acestui lucru, indiferent de cât de stricte ar putea fi acestea.

Cu alte cuvinte, da, Europa trebuie să dea dovadă de solidaritate față de Grecia. Trebuie să asigurăm faptul că Grecia depășește această perioadă dificilă. Cu toate acestea, și Grecia trebuie să întreprindă reformele interne care sunt necesare pe termen scurt și mediu și pentru a garanta această solidaritate și, de fapt, aceasta le-a propus, ieri, Parlamentului. Acum, Grecia trebuie să le pună în aplicare.

Dle Președinte, doamnelor și domnilor, criza ne obligă la schimbări. Prima schimbare se referă la Comisie, pe care o invit să își exercite pe deplin și, mai presus de toate, cu autoritate, rolul de apărător al tratatelor. Trebuie aplicate criteriile Pactului de stabilitate și creștere, iar Comisia trebuie să asigure acest lucru. Acest Parlament va susține această sarcină dificilă.

Cea de-a doua schimbare se referă la guvernarea finanțelor noastre publice. Într-o perioadă de creștere, în general, se consideră că fiecare are dreptul de a-și desfășura propriile politici bugetare, fiscale și sociale, fără a se preocupa de altcineva. Cu toate acestea, într-o perioadă de criză, cei care au cheltuit cel mai mult fac apel la solidaritatea celor care, să zicem, au fost mai chibzuiți.

Poate continua acest lucru? Nu cred. Este momentul ca statele membre să își coordoneze mai bine politicile bugetare, fiscale și sociale și să nu ne temem să spunem: dorim mai multă guvernare europeană! O astfel de coordonare va face doar ca punerea în aplicare a principiilor bazate pe solidaritate să fie mai ușoară, mai echitabilă și mai firească.

Dle Președinte în exercițiu al Consiliului, vă invit să luați inițiative în această direcție. După cum știți, am o anumită experiență: mecanismele primesc întotdeauna un impuls în momente de criză. Ne confruntăm cu o adevărată criză în ceea ce îi privește pe cetățenii noștri și situația de pe teren și avem nevoie de curaj politic.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, summitul european trebuie să abordeze și va aborda criza din Grecia; acest lucru este evident. International Herald Tribune titrează un subiect interesant în editorialul de astăzi: „Grecia a promis să își facă temele și să își echilibreze bugetul”. Statele membre din zona euro și-au condiționat solidaritatea de conformarea Greciei cu solicitările lor în acest sens.

Grecia și-a respectat promisiunea, scrie International Herald Tribune. Statele membre ale zonei euro sunt cele care nu și-au respectat angajamentele – în special, Republica Federală Germania, care refuză să își respecte promisiunea. Acesta este primul aspect.

(Aplauze)

Președintele Comisiei a vorbit, chiar pe bună dreptate, despre o plasă de siguranță. Nu este vorba despre transfer de bani de la contribuabilii din Germania, Franța, Italia sau din orice altă țară în trezoreria Greciei. Nu acesta este obiectivul. Este vorba despre a permite Greciei să împrumute bani pe piețele internaționale la aceleași rate ale dobânzii care sunt disponibile pentru celelalte țări. Ratele dobânzii sunt, de obicei, de 2,5 – 3 %. Ca urmare a speculațiilor cauzate de eșecul de a demonstra solidaritate față de Grecia, țara plătește 6 %. Ca să fim direcți, încercările Greciei de a-și echilibra bugetul umplu buzunarele speculanților de pe piețele financiare internaționale.

(Aplauze)

Acest lucru înseamnă că oamenii sunt jefuiți. Este ridicol, pentru că dacă acest lucru stabilește un precedent – dacă eșecul de a demonstra solidaritate permite oamenilor să speculeze împotriva unei țări din zona euro care se află în situație de deficit într-o asemenea măsură încât, până la urmă, solidaritatea internă să nu fie durabilă și să fie necesar ca Fondul Monetar Internațional să se implice, atunci Grecia va reprezenta numai un prolog. Speculanții își vor îndrepta apoi atenția către Italia, către Marea Britanie și către Spania. Dacă nu dorim să fim martorii unei conflagrații la scară largă, trebuie să demonstrăm acum solidaritate față de Grecia.

Prin urmare, solidaritatea cu Grecia – și acesta este mesajul pe care trebuie să îl transmitem în special cancelarului german – are sens din punct de vedere economic. Prin urmare, nu este o problemă de acordare a ajutorului numai de dragul de a acorda ajutor.

(Aplauze)

Prin urmare, nu putem să îl scutim pe dl Barroso de această obligație afirmând că Fondul Monetar Internațional ar trebui să rezolve această situație. Comisia este cea care trebuie să propună modul în care putem să obținem o stabilizare perceptibilă în zona euro. Comisia a prezentat propuneri bune și cred că acestea ar trebui urmate de către Consiliu. Acestea nu includ invitarea Fondului Monetar Internațional. De ce nu? Suntem în măsură să rezolvăm singuri problema în zona euro.

Mai mult decât atât, sunt uimit că dna cancelar Merkel implică Fondul Monetar Internațional. Banca Bundesbank din Germania – care, pentru conservatorii germani este ceea ce reprezintă Vaticanul pentru catolici – publică în raportul lunar pentru luna martie: „Totuși, contribuțiile financiare din partea Fondului Monetar Internațional pentru rezolvarea problemelor structurale – cum este finanțarea directă a unui deficit bugetar sau finanțarea recapitalizării unei bănci – sunt incompatibile cu mandatul monetar al acestuia”. Acesta este un citat al Băncii Bundesbank din Germania. Contrar declarațiilor ministrului de finanțe din țara sa, cancelarul german afirmă că Fondul Monetar Internațional trebuie să rezolve această problemă. Nu aceasta este modalitatea adecvată de acțiune.

Acum, trebuie să transmitem un semnal către piețele internaționale: puteți să speculați cât doriți, însă nu veți decima zona euro. Speculațiile nu vor înceta până când nu se transmite un astfel de semnal. Pentru a clarifica despre ce fel de speculații vorbim, trebuie să aducem în atenție, încă o dată, swap-urile pe risc de credit, sau CDS. Nu este decât un joc: mă voi asigura împotriva riscului de incendiere a casei vecinilor. În

cazul în care casa vecinului arde, voi primi banii de asigurare. Dacă aş întreprinde aceasta, aş avea un interes legitim ca locuinţa acestuia să fie incendiată.

Nu putem aplica principiul Florian – „Sfinte Florian, apără-mi casa, arde-le pe celelalte” – în Uniunea Europeană. Din acest motiv, solidaritatea cu Grecia este o acţiune de stabilizare a monedei euro în zona euro. În acest scop, trebuie să hotărâţi dacă doriţi să avem solidaritate europeană sau dacă doriţi să cedaţi politicii de fotoliu. Nu aş dori să mi-l asum, însă v-aş îndemna să ascultaţi cu atenţie următorul citat al lui Wolfgang Münchau din Financial Times Deutschland – care nu este un ziarist scoţian şi nu este un social democrat: „Într-o situaţie în care necesităţile europene apar în paralel cu populismul german, să alegem necesităţile europene”.

(Aplauze)

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle Preşedinte, cred că în cadrul Consiliului European este nevoie de o mai mare claritate – aceasta este concluzia pe care o putem trage cu toţii – Grupul Partidului Popular European (Creştin-Democrat), Verzii, Socialişti, Liberalii şi celelalte grupuri, cu excepţia grupurilor eurosceptice, care, probabil, sunt cel mai puţin mulţumite de ceea ce se întâmplă chiar acum în Europa.

De săptămâni întregi, în afara instituţiilor europene se desfăşoară o luptă crâncenă cu privire la ceea ce ar trebui întreprins pentru a ajuta Grecia şi zona euro. Nu am mai fost martori la aceasta: de săptămâni întregi, în loc să fie luate decizii, au existat dispute cu privire la măsurile care trebuie luate şi este spus absolut orice.

Voi continua, dle Preşedinte. Am impresia că, în patru zile, anumiţi membri ai Consiliului au produs mai mult rău proiectului european decât au făcut-o toţi euroscepticii în patru ani. Aceasta este impresia mea astăzi.

(Aplauze)

Singura modalitate de a ne schimba şi de a înceta acest lucru este să luăm o decizie fermă pe baza propunerii Comisiei. Sunt bucuros că dl Barroso a anunţat astăzi că va propune Consiliului o soluţie, o soluţie care – şi reiau ceea ce a afirmat dl Daul – trebuie să fie europeană şi comunitară şi care să nu implice solicitarea a ceea ce se solicită de luni întregi, şi anume, să fie luaţi bani din buzunarele contribuabililor şi să fie daţi Greciei. Nu este vorba despre aceasta. De fapt, este vorba despre necesitatea de a avea un instrument european care să permită reducerea ratelor dobânzii la obligaţiunile guvernamentale ale Greciei. Cea mai bună modalitate de a întreprinde acest lucru nu este să obligăm numai o singură ţară – Grecia – să emită obligaţiuni guvernamentale, ci să le emitem la nivel european, deoarece Europa dispune de lichiditate şi credibilitate.

Există două elemente care contează din punctul de vedere al cunoaşterii ratei dobânzii: lichiditatea şi credibilitatea. Europa dispune de credibilitatea şi lichiditatea necesare şi aceasta pe această bază va fi posibilă reducerea ratelor dobânzii pentru Grecia fără a fi necesar ca un singur euro din banii contribuabililor să fie distribuit către Grecia. Dle Preşedinte, acest lucru este absolut necesar pentru că, astăzi, spreadul – adică, diferenţa dintre rata Germaniei care astăzi se menţine la 3,05 % şi rata Greciei care în prezent este de 6,5 % – este de 350 de puncte de bază. Singura cale de rezolvare a acestui lucru este să urmărim, cu adevărat, etapa necesară a introducerii acestui instrument european.

Un al doilea motiv pentru explicarea acestei cerinţe este că eforturile pe care le vor face grecii – pe care trebuie să le facă, pe care sunt obligaţi să le facă – trebuie să aibă un anumit scop. Pentru că, dacă nu este selectată o soluţie europeană, dacă ratele dobânzii nu pot fi reduse, toate aceste eforturi pe care le vor face grecii vor fi îndreptate, în cele din urmă, către pieţele de capital. Acest lucru va avea loc dacă, în cursul acestui Consiliu, nu este luată o decizie fermă. Grecii vor depune eforturi, vor face economii şi cine va beneficia de acestea? Speculanţii, pieţele de capital şi așa mai departe, pentru că vor practica rate ale dobânzii mult mai mari.

(Aplauze)

Acesta este motivul pentru care Europa trebuie să intervină. Europa trebuie să intervină pentru a asigura faptul că măsurile de consolidare ale Greciei sunt recomandabile. Sunt necesare, dar trebuie şi să fie recomandabile. Din acest motiv susţinem şi din acest motiv întregul Parlament trebuie să susţină, acum, propunerea pe care o va înainta Comisia şi trebuie să sperăm că membrii Consiliului vor tăcea şi vor aproba. Trebuie să sperăm acest lucru.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Preşedinte, aş dori să reamintesc, pe scurt, tuturor, încă o dată, cât de rapid – uneori practic peste noapte – am decis să salvăm băncile Europei atunci când se aflau în dificultate.

Cu toate acestea, dezbaterem numai acum termenii în care este acordată această asistență. Nu am clarificat încă termenii rambursării și ai responsabilităților și nici nu am stabilit cum vor fi supravegheate băncile. Luând în considerare acest lucru, trebuie să subliniez și că această criză din Grecia – această criză care se confruntă cu moneda euro – este, de fapt, o criză europeană și că, de săptămâni și luni întregi au loc discuții fără ca europenii să poată să se reunească pentru a lua deciziile necesare; din punctul meu de vedere, acest lucru este, pur și simplu, rușinos. Ca deputat european german – sper că ascultați, dle Langen – îmi este rușine de guvernul meu național.

Citim astăzi că la Bruxelles are loc un summit special în cadrul căruia vor fi luate decizii privind Grecia conform voinței cancelarului Merkel – ceea ce dorește dumneaei și ceea ce îi va permite să se întoarcă de la Bruxelles la Berlin ca o învingătoare – fără a discuta, în realitate, soluții satisfăcătoare cu ceilalți. Cred că este rușinos. Acest lucru înseamnă că tabloidele și politica de fotoliu au câștigat și cred că ar trebui să reflectăm cu extremă seriozitate – și dvs., dle Langen, în delegația germană a dvs. – dacă principiul „a fi sau a nu fi” al solidarității din Uniunea Europeană trebuie să depindă de rezultatele unor sondaje de opinie obținute în prezent de un partid german din care face parte cancelarul german cu privire la perspectivele unui succes electoral într-un stat federal german.

Cred că acest lucru lasă să se întrevadă un populism mult prea pregnant și este intolerabil că încă nu a fost stabilit că șefii de stat și de guvern vor conveni, în cursul reuniunilor obișnuite de joi și de vineri, asupra modului în care zone euro va aborda criza din Grecia.

(Aplauze)

Am urmărit cu mare atenție discuțiile din Germania și, săptămâna trecută, am fost și în Grecia și aș dori să clarific din nou pentru cetățenii din țara mea, din Grecia și din UE, că este timpul pentru solidaritate; însă că, de acum înainte, Grecia va putea să obțină credite în condiții favorabile dacă acest lucru nu are loc într-un singur sens. Zilele pe care le-am petrecut în Grecia mi-au arătat că poporul elen are acum ocazia de a crea un stat mai bun. Statul Grecia trebuie să utilizeze criza pentru a institui reforme reale. Nu vom face nimănui nicio favoare dacă demonstrăm acum solidaritate fără a-l invita pe dl Papandreu să întreprindă reforme mult mai ambițioase decât cele anunțate până în prezent. Astfel cum am afirmat, poporul elen merită mult mai mult.

Întrucât consider că acest populism este foarte de răspândit în Germania și pentru că îl consider foarte periculos, aș dori să susțin acest lucru din altă perspectivă: în analiza noastră, menținerea existenței monedei euro – a unei monede unice – pe termen lung poate fi asigurată numai dacă europenii își coroborează și își integrează politica economică. În caz contrar, concurența pentru așa numitele dobânzi solide ne va conduce întotdeauna, în cazul existenței unor îndoieli, la dificultățile cu care ne confruntăm în prezent. Va fi atunci necesar să întreprindem foarte multe, și, din nou, dle Langen, lucrurile vor deveni mai dificile. Trebuie să explicăm cetățenilor noștri necesitatea integrării.

Am făcut la fel de mare caz de aceasta ca atunci când am discutat constituția. Suntem foarte încântați că Tratatul de la Lisabona este, în sfârșit, în vigoare și, totuși, atunci când ne-am confruntat cu prima provocare după Lisabona, am lăsat presa de tabloid și politica de fotoliu să aibă câștig de cauză asupra rațiunii. Cancelarul Merkel ar fi bine consiliat – și acest lucru înseamnă că și de dvs., colegii mei germani din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) – să folosească frânele. De acum înainte, trebuie discutată necesitatea integrării politicii economice. Trebuie să fim conduși de transparență, de rațiune și de argumente pe care să putem să le prezentăm cetățenilor noștri, și nu de presă de tabloid cum este *BILD-Zeitung*. În caz contrar, astfel cum a scris dl Münchau astăzi, nu peste mult timp, cancelarul Merkel va reveni înfrânt de la Bruxelles. Atunci, *BILD-Zeitung* va titra: moneda euro trebuie să fie eliminată – trebuie să reintroducem marca germană. Ce vom întreprinde atunci?

Încă nu este prea târziu. Germania se află într-o poziție decisivă. Sper că dl Sarkozy nu va ceda și că, în schimb, este mai rațional decât cancelarul Merkel.

Michał Tomasz Kamiński, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle Președinte, nu discutăm astăzi, în acest Parlament, fără motiv despre Grecia, în ciuda faptului că, din păcate, Grecia nu este pe ordinea de zi a ședinței. Aș dori să îmi exprim în acest Parlament aprobarea față de guvernul elen. Este un guvern care, astăzi, se confruntă cu proteste de stradă. Este posibil ca protestele să provină de la propriul electorat socialist al guvernului, însă, în numele unei economii raționale și al solidarității europene, acest guvern ia decizii dificile și nu se apleacă în fața populismului. Regret că trebuie să spun că, astăzi, nu toți liderii europeni pot să reziste să nu se aplece în fața acestui tip de populism.

Mi se pare că Grecia are, într-adevăr, nevoie de solidaritatea noastră pentru că Europa este instituită pe principiul solidarității însă, bineînțeles, nu trebuie să permitem niciunui politician, din nicio țară, să considere că politica economică este ca mersul la cumpărături cu o carte de credit fără limită de credit, deoarece lucrurile vor sfârși ca în Grecia. În viitor, trebuie să instituim cu multă fermitate condiții pentru statele membre pentru a asigura faptul că acestea aplică o politică economică rațională, pentru că politicile care nu se bazează pe temeiuri raționale sfârșesc astfel cum s-a întâmplat deja.

Din păcate, trebuie să spun că astăzi ne confruntăm și cu o problemă care este foarte des întâlnită în Europa, și anume, că ideologia și politica sunt mai importante decât economia. Din păcate, acesta este modul în care se sfârșesc lucrurile și am avut un astfel de exemplu odată cu introducerea monedei euro. Astăzi, putem afirma că, probabil, Grecia a adoptat moneda euro prea devreme însă, pentru că politica a fost plasată înaintea economiei, a apărut criza cu care ne confruntăm astăzi. Aș dori să spun că sper că, sub conducerea dlui Barroso, Comisia Europeană va fi apărătoarea solidarității europene și a rațiunii economice europene, pentru că avem nevoie de această rațiune și de această solidaritate.

De asemenea, aș dori să subliniez că, drept reacție la criza cu care ne confruntăm cu toții, nu ar trebui să căutăm soluții care doar vor înrăutăți situația. Nu cred că o birocrație, o integrare și o reglementare mai intense în Europa ar putea ajuta ceea ce este și ar trebui să fie cel mai important obiectiv al nostru – creșterea competitivității. Nu trebuie să ne bazăm pe faptul că funcționarii pot să decidă în privința modului în care putem să ne îmbunătățim continentul, în loc să permită unei economii libere să facă acest lucru. De asemenea, trebuie să respectăm diferențele existente în politicile economice și sociale, care diferențiază țările și care sunt o consecință a istoriei, culturii și a altor factori diferiți ai acestora. Putem și trebuie să facem apel la solidaritate europeană pentru Grecia și sper că voi auzi, în acest Parlament, expresii ale aprobării față de guvernul elen.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, mi se întâmplă rar să fiu de acord cu Președintele Parlamentului și cu Președintele Comisiei. Cu toate acestea, atunci când amândoi solicită solidaritate cu Grecia și lansează alerte cu privire la renaționalizare, nu pot decât să fiu de acord cu ei, pentru că ceea ce afirmă este corect. Mai mult decât atât, recent, la Strasbourg, l-am auzit pe dl Barroso reflectând cu voce tare dacă cea mai gravă parte a speculațiilor de pe piețele financiare ar trebui imediat interzisă. Discrepanțele sociale tot mai mari din Uniunea Europeană și din cadrul statelor membre nu mai pot fi neglijate de nimeni și, cu toate acestea, problemele urgente asociate cu acest aspect nu se află pe ordinea de zi a șefilor de stat la primul summit al acestora de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Dezbateră privind strategia economică UE 2020 se află, bineînțeles, deja pe ordinea de zi. După cum știți, grupul pe care îl reprezint nu este deloc încântat de această strategie astfel cum a fost elaborată de Comisie, pentru că este bazată pe ideologia eronată a concurenței care a dus la apariția crizei. Dorim o strategie pentru Europa care să acorde prioritate necesităților sociale și ecologice față de interesele competitive. UE 2020 este foarte departe de acest lucru. Cu toate acestea, este un lucru extraordinar că anumiți membri ai guvernului federal german se reunesc și blamează cele câteva obiective obligatorii ale strategiei UE 2020, cum ar fi rata de ocupare a forței de muncă, cercetarea și formarea și lupta împotriva sărăciei – și aceasta, în Anul european de luptă împotriva sărăciei! Sper că această atitudine nu va predomina în rândul majorității șefilor de guvern.

Niki Tzavela, în numele Grupului EFD. – (EL) Dle Președinte, Grecia, țara pe care o reprezint are multe lucruri în comun cu California. Avem o climă minunată, pământul nostru este bunul nostru, pădurile noastre au ars la fel ca pădurile din California, au găzduit Jocurile Olimpice, ca și noi, și am sfârșit prin a avea aceleași probleme ca și California.

Mă întreb dacă administrația centrală americană ar lăsa California la mâna speculanților în cazul în care ar avea probleme legate de creditare...

(Vorbitorul a fost întrerupt de o interpelare)

Este economia, da. Îmi dau seama de acest lucru. Acesta este motivul pentru care am afirmat ceea ce am afirmat anterior.

– (EL)... sau administrația centrală americană și-ar rezolva problema? Avem sau nu o administrație centrală în Uniunea Europeană? Suntem siguri că Grecia, care reprezintă 2 % din economia europeană, a cauzat o problemă atât de gravă pentru moneda euro? A sfâșiat coeziunea monedei euro și amenință unitatea Uniunii?

Prin urmare, este evident că ne confruntăm cu un test de impact asupra rezistenței monedei europene și, mai important, asupra intențiilor liderilor Uniunii Europene de a o apăra. Dacă privim retrospectiv, putem vedea

ce am obținut (în urmă cu 30 de ani, eram un tânăr angajat în cadrul Ministerului Muncii și am fost instruit aici, la Bruxelles, pe piața unică europeană). Am realizat piața unică europeană. Am obținut moneda euro. Nu cred că am mai realizat ceva în comun. Din acest motiv, mă număr și eu printre eurosceptici.

Am încredere că mâine vom dovedi că am obținut, cu adevărat, armonie și ceva în comun.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Toate intervențiile anterioare au menționat soluția la criza elenă. Între timp, dle Barroso, summitul nici nu a introdus-o pe ordinea sa de zi. Nu considerați că aceasta este o contradicție, o ipocrizie? Pentru că nu apare pe ordinea de zi oficială. Bineînțeles, nu numai Grecia s-a aflat într-o situație dificilă în 2008-2009. Ungaria a fost țara care aproape a intrat în faliment, parțial din cauza erorilor grave comise de guvern. Acolo a fost acceptat un împrumut de la FMI, această acțiune având consecințe grave pentru populație. Trebuie să ne confruntăm cu problema lecțiilor de reținut din criza financiară. Este aceasta că totul este legat de restul? Nu. Adevărata lecție a fost enunțată de prim-ministrul George Papandreou, care a spus că în ultimii douăzeci de ani a căzut Zidul Berlinului și a căzut Wall Street. A căzut strada „zid” (Wall = zid). Da, acest sistem financiar global, care a fost deconectat de la economie, este motivul de bază pentru care țările se află în această situație.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Dle Președinte, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, sunteți conștienți, mai mult decât oricine, de modul în care partidul pe care îl reprezintă doriți să ajute pentru ca Președinția spaniolă să fie un succes. Dorim să continuăm acest lucru, însă, pentru aceasta, trebuie să faceți anumite ajustări și trebuie să continuați să conduceți chiar acum Uniunea.

Să conduceți Uniunea înseamnă să căutați o soluție pentru Grecia. Toată lumea a spus acest lucru, iar eu nu o voi repeta. Să conduceți Uniunea înseamnă să aprobați Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative cât mai curând posibil și să nu o amânați, iar Președinția spaniolă a întreprins acest lucru. Să conduceți Uniunea înseamnă să aprobați pachetul de supraveghere financiară cât mai curând posibil, nu să susțineți cu orice preț un acord al Consiliului care este mult mai conservator decât propunerea Comisiei și, mai mult, decât raportul de Larosière, din care derivă.

Parlamentul va prezenta Președinției spaniole un acord de supraveghere care poate fi rezumat în două cuvinte: mai multă supraveghere și o Europă mai mare. Sunt sigur că guvernul spaniol, care a susținut întotdeauna aceste idei, va sprijini Parlamentul și nu celelalte poziții care provin din cealaltă parte a Canalului.

Să conduceți Uniunea înseamnă să consolidați disciplina bugetară, iar să consolidați disciplina bugetară înseamnă să elaborați noi idei pentru a consolida aspectul preventiv. Prim-ministrul spaniol știe că revizuirea celor paisprezece planuri de stabilitate la care tocmai s-a făcut referire a fost, pur și simplu, o procedură birocratică, în lipsa unei idei mai bune.

Componenta preventivă ar trebui să ia în considerare competitivitatea economiilor – pentru că, fără bogăție, nu există nicio cale de echilibrare a finanțelor publice – și ar trebui să ia în considerare situația finanțelor străine. De asemenea, ar trebui puse în aplicare sancțiuni mai stricte, astfel încât acordul să apară, cu adevărat, ca fiind obligatoriu.

Să conduceți Uniunea înseamnă să elaborați o nouă idee cu privire la problema guvernantei despre care doar ați scris într-un ziar. Prim-ministrul spaniol ne-a spus, aici, că dorește mai multă guvernanta, când sunt deja în vigoare articolele 121 și 136 din Tratatul de la Lisabona, acestea fiind cele la care se referă acum Președinția spaniolă.

Ce altceva mai implică? Spuneți-ne ce implică și vă vom ajuta. Totuși, ca să vă ajutăm, trebuie să știm la ce vă așteptați și ce doriți, pentru că în acest Parlament ideile vagi, absurde și goale de conținut nu se bucură de foarte multă atenție.

PREZIDEAZĂ: DNA ANGELILLI

Vicepreședinte-

Stephen Hughes (S&D). – Dnă președintă, considerăm că din informațiile scurse conținute de proiectul de concluzii ale Consiliului pe care le-am văzut cu toții în această săptămână transpare un pericol real pentru Uniunea Europeană.

Concluziile se referă la o retragere la momentul oportun din cadrul măsurilor de sprijin excepționale. Ce înseamnă acest lucru în practică? Din concluziile Consiliului Ecofin de săptămâna trecută am constatat că se dorește o retragere a măsurilor de sprijinire a pieței muncii de la sfârșitul anului 2010. În decembrie,

Consiliul a discutat despre necesitatea ca toate statele membre să revină la criteriile Pactului de stabilitate până la sfârșitul anului 2013.

Considerăm că această programare este inutil de optimistă. Dacă respectăm această rețetă a unei reveniri rigide la criteriile Pactului de stabilitate până la sfârșitul anului 2013, atunci vor exista reduceri uriașe ale cheltuielilor și provizioanelor publice, șomajul va crește și vom intra într-o perioadă de creștere lentă care ar putea duce la o diminuare reală a potențialului economic al Uniunii Europene pentru mulți ani de acum înainte. Este o rețetă pentru dezastru.

Dimpotrivă, avem nevoie de un echilibru inteligent între, pe de o parte, o politică fiscală responsabilă și, pe de altă parte, continuarea sprijinului în favoarea pieței muncii. Avem nevoie o strategie de ieșire din criză durabilă și care poate fi susținută din punct de vedere social.

Institutul danez al Muncii a furnizat azi câteva cifre. Conform acestuia, dacă se respectă strategiile urgente de ieșire din criză convenite de 20 de state membre împreună cu Comisia, până în 2013, alte 4,5 milioane de cetățeni europeni vor sta inutil la coadă la agențiile de ocupare a forței de muncă. Această situație poate fi evitată. Trebuie să o evităm. Prin urmare, unul dintre apelurile pe care le adresăm se referă la un moratoriu de doi ani privind retragerea măsurilor de sprijin.

Întâmplător, săptămâna aceasta înaintăm și o propunere referitoare la un nou mecanism european de stabilitate financiară. Am sperat că Președintele Barroso se va afla încă aici deoarece doream să spun că nu ne-ar deranja deloc dacă ne-ar fura ideile și le-ar prezenta mâine într-o recomandare către Consiliu.

Lena Ek (ALDE). – Dnă președintă, Consiliul se va întruni mâine pentru a discuta viitorul unei Europe care se confruntă cu provocări enorme. În prezent, trecem printr-o perioadă de criză financiară, care generează o criză a locurilor de muncă, combinată cu o criză climatică.

O creștere economică bazată pe considerente de ordin social și de mediu este crucială pentru a da un impuls Europei, dar mă tem că propunerile de guvernare ale Consiliului și ale Comisiei – oricât ar fi de binevenite – vor fi prea vagi și nu vor contribui la îndeplinirea obiectivelor. În cazul în care este pusă în aplicare în stadiul actual, Europa 2020 va fi o altă Strategie de la Lisabona – un eșec.

În schimb, Europa ar trebui să abordeze aceste provocări cu capul sus și cu propuneri de guvernare curajoase.

În primul rând, metoda deschisă de coordonare nu funcționează și trebuie abandonată. În locul ei, Comisia ar trebui să stabilească și să monitorizeze obiective obligatorii, în conformitate cu articolele Tratatului de la Lisabona.

În al doilea rând, dacă finanțările ar fi condiționate de îndeplinirea obligațiilor de către fiecare stat membru conform strategiei 2020, nu am mai putea continua să cheltuim banii contribuabililor pe guverne care mint și trișează cu privire la statistici – solidaritate, da, dar bazată pe transparență.

În al treilea rând, Comisia ar trebui să își publice rapoartele anuale însoțite de recomandări de politică prezentate în Parlament înainte de discutarea acestora în cadrul Consiliului.

Un proces deschis ar genera transparență și ar permite implicarea cetățenilor. În calitate de politicieni europeni, ar trebui să ne străduim de fiecare dată să îi plasăm pe cetățeni în centrul politicii noastre. Așadar, haideți să ne respectăm promisiunea și să transformăm Comisia dintr-o pisică într-un tigru – un tigru cu dinți.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Vă mulțumesc, dnă președintă. Trebuie să fim solidari nu numai în cazul Greciei, ci și în elaborarea unor politici pe termen lung ale Uniunii Europene și spun acest lucru în contextul acordului pe care îl așteptăm în cadrul Consiliului cu privire la obiectivele strategiei 2020. Ceea ce mă îngrijorează în planul Comisiei este faptul că strategia nu se axează pe coeziunea economică alături de coeziunea socială. Dacă analizăm acest lucru în special în contextul previziunii financiare pentru perioada 2014-2020, atunci, în realitate, aceste concepte de coeziune economică se diminuează considerabil din punct de vedere monetar. Cu alte cuvinte, reducerea disparităților economice va fi mai puțin dinamică până în 2020. Situația s-ar putea chiar inversa, iar în 2020 disparitățile economice din Uniunea Europeană ar putea fi mai accentuate decât în 2010. Este acest lucru ceea ce ne dorim să vedem, este acesta modul de a înțelege cu adevărat solidaritatea în Uniunea Europeană? Aș dori să invit Consiliul să fie foarte atent la felul în care se ajunge la acest acord politic, dar, în același timp, să sublinieze obiectivul coeziunii economice. Vă mulțumesc.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Dnă președintă, cred că ne-am ocupat în mod suficient și corect de problema Greciei. Aș dori să abordez o problemă care constituie un motiv de preocupare și pentru alte țări.

DI Schultz a spus că ratele dobânzii se situează în prezent la 2-3 % în Europa. Aș dori să vă spun că în Cipru rata dobânzii este de 6 % în momentul de față. Orice dobândă peste acest nivel este suficientă pentru ca băncile să fie îngenuncheate și nimic nu poate schimba această situație. Considerăm că acest aspect ar trebui, la rândul său, să fie luat în considerare de Consiliu, astfel încât să nu mai vedem alte țări în aceeași încurcătură ca și Grecia.

Aș dori să fac două propuneri:

Am oferit miliarde băncilor pentru a le repune în stare de funcționare. Nu ar fi fost mai bine pentru stat să dea acești bani ca rată a dobânzii la un credit ipotecar pentru prima casă, din moment ce consumatorii mergeau la bancă să își plătească rata?

Cea de-a doua propunere este următoarea: nu am putut avea în vedere impozitarea tranzacțiilor transfrontaliere importante dintre state?

Am un singur lucru de spus în legătură cu intervențiile de un minut, dnă președintă. Îmi pare rău, dar vreau să spun că un minut nu este suficient pentru prezentarea unui punct de vedere. La urma urmei, este umilitor faptul că trebuie să se recurgă la slogane.

Președinta. – Înțeleg că nu se pot spune prea multe într-un minut; cu toate acestea, acum voi da cuvântul dlui Borghesio pentru un minut.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, este clar pentru toți faptul că zona euro devine, cu fiecare zi care trece, o zonă din ce în ce mai greu de gestionat.

Riscul unui faliment al statului nu a fost eliminat și, în ciuda reuniunilor și summiturilor săptămânale ale liderilor și miniștrilor de finanțe, nu s-a identificat încă o soluție clară. Sper că nu avem de-a face cu o misiune imposibilă. Este posibil ca răscumpărarea unui stat membru să nu supraviețuiască unui apel constituțional probabil în Germania. Toate acestea sunt aspecte pe care ar trebui să le reținem și care cred că nu au fost luate în discuție în cadrul acestei reuniuni.

Totuși, aș dori să profit de ocazie pentru a aminti faptul că, prin măsurile sale financiare, Uniunea Europeană ar trebui să se axeze pe redresarea eficientă a sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, care a fost abandonat.

Ce procent din sumele uriașe acordate băncilor ajunge în realitate în sectorul micilor întreprinderi din țara mea, Italia, de exemplu? Ce procent din fondurile structurale? Potrivit unor organisme care reprezintă IMM-urile, doar 12 % din bani sunt folosiți în sectorul IMM-urilor în câteva regiuni. Acestea sunt probleme reale care afectează economia reală și pe care Europa ar trebui să le abordeze de urgență și în mod serios.

Werner Langen (PPE). – (DE) Dnă președintă, aș dori să încep prin a lăuda Grecia. Soluția la criza elenă trebuie să ducă la măsuri de reformă dure în această țară. Aceasta este calea potrivită. Toate celelalte propuneri prezentate aici sunt contrare tratatelor europene și mă aștept ca, atât Președintele Comisiei, cât și Președintele Parlamentului să respecte tratatele și să nu facă propuneri care sunt contrare acestora.

Dlui Schultz îi transmit următoarele: dacă dai sonorul mai tare nu înseamnă că nu cunoști realitatea. Nu speculații se află la originea problemelor Greciei. Ci normele interne – faptul că statele membre nu au fost pregătite să respecte Pactul de stabilitate și creștere. Germania și Franța – nu Grecia – au fost vinovate, oferind tuturor celorlalte state membre un exemplu negativ în 2003 și 2004. Nu celelalte.

Nu intenționez să critic Grecia, dar dacă nu schimbăm normele și statele membre nu sunt pregătite să își respecte propriile norme, zona euro va avea probleme. În prezent se afirmă că vinovații sunt speculanții. Mai puțin de o treime din datoria publică a Greciei este garantată de Credit Default Swaps (swapuri pe risc de credit). Mai puțin de o miime din derivatele globale ale CDS au legătură cu Grecia. Este doar o scuză.

Atât timp cât nu suntem în stare să punem în aplicare norme și să le respectăm – aici miniștrii de finanțe sunt cei vinovați – ne vom confrunta cu dificultăți în mod repetat. Aceasta este cheia: nu să aducem reproșuri unui șef de guvern care respectă tratatele europene și propria constituție.

(Aplauze)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, așa cum s-a afirmat deja, dle Langen, este clar faptul că Grecia trebuie să își facă temele. În opinia mea, totuși, s-a mai afirmat foarte clar și faptul că trebuie să existe solidaritate. Solidaritate care ajută Grecia să ducă la bun sfârșit ceea ce trebuie să facă. Indiferent de procente, speculațiile nu pot fi considerate responsabile pentru criza din Grecia, dar sunt

vinovate pentru imensa povară pe care Grecia trebuie să o suporte acum peste ceea ce este necesar. Este un lucru esențial.

De asemenea, dle Langen, Financial Times – un ziar mai apropiat de viziunile dvs. politice decât de ale mele – a prezentat situația foarte simplu: aceasta este diferența între cancelarul Kohl și cancelarul Merkel. Cancelarul Kohl ar fi spus „Să rezolvăm problema împreună cu Grecia”. Cancelarul Merkel fuge și întreabă: „Ei bine, ce spune tratatul? Ce spun Curtea de Justiție și constituția germană?” Aceasta este diferența – între a fi, din punct de vedere politic, în favoarea integrării europene și a privi mereu înapoi spre casă sau a avea un ministru de externe care spune „Nu punem încă banii pe masă”. Nimeni nu a cerut ca banii să fie puși pe masă.

Dacă urmați întotdeauna calea populistă și nu vă gândiți la viitorul comun al Europei, atunci ajungeți la această cacofonie. Sau, așa cum spune un alt ziar mai apropiat de dvs., *Frankfurter Allgemeine Zeitung*: altă zi, altă propunere. Acest lucru nu este valabil numai în cazul Germaniei, ci al Uniunii Europene în ansamblu. Răspunsul sau, mai degrabă, absența unui răspuns, pe care l-am oferit până acum este inacceptabil. Avem nevoie de o abordare prin stimulente și constrângeri. Fără îndoială, în Grecia sunt necesare măsuri dure, foarte dure. Totuși, avem nevoie și de cooperare la nivel european, în special pentru a preveni apariția unor astfel de probleme. Acest lucru se poate materializa – fie în contextul unui Fond Monetar European, așa cum a propus dl Schäuble, fie prin alte mijloace – doar dacă există și solidaritate europeană. Prin urmare, mă aștept ca în cadrul summitului să se dea dovadă de solidaritate europeană pentru a crea un viitor mai bun.

Fiona Hall (ALDE). – Dnă președintă, se presupune că summitul de primăvară va fi un summit pe tema energiei.

Dacă la conferința de la Copenhaga s-ar fi încheiat un acord global, am discuta deja despre detaliile tehnice ale procesului de reducere a emisiilor cu 30 % și trebuie să facem acest lucru.

În primul rând, pentru că nivelul obiectivului stabilit la summitul de primăvară din 2007 se traduce printr-o reducere mult mai mare de 20 % în contextul economic de astăzi. Chiar săptămâna trecută, Nobuo Tanaka, directorul executiv al deosebit de prudentei Agenții Internaționale pentru Energie (AIE), a spus unor deputați europeni că previziunile AIE pentru 2009 în materie de energie la nivel mondial preconizează o reducere de 23 % a emisiilor din UE și că 30 % reprezintă un obiectiv adecvat.

În al doilea rând, dacă suntem serioși în privința îndeplinirii obiectivului de 95 % până în 2050, atunci foaia de parcurs solicită o reducere de cel puțin 30 % până în 2020.

Și nu în ultimul rând, numai transformarea UE într-o economie durabilă, cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficientă din punct de vedere al resurselor va asigura redresarea economică și crearea de locuri de muncă în Europa.

Locurile de muncă ecologice se află în centrul strategiei UE 2020. Prin urmare, Consiliul ar trebui să o sprijine pe dna comisar Hedegaard și să admită că sunt îndeplinite condițiile pentru a ne orienta către o reducere de 30 %, ar trebui să admită că cea mai rapidă și mai puțin costisitoare cale de a realiza această reducere suplimentară este eficiența energetică și, în special, un obiectiv obligatoriu în materie de eficiență energetică.

Liderii UE trebuie să transmită un mesaj clar la acest summit de primăvară din 2010, așa cum au procedat în primăvara anului 2007.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) În loc să discutăm despre punerea în aplicare a strategiei Europa 2020, vă sugerez să ne concentrăm asupra acelor domenii pe care le putem influența cu adevărat. În mod sigur putem contribui la protejarea pieței comune împotriva protecționismului. În mod sigur putem simplifica legislația europeană în favoarea oamenilor de afaceri, astfel încât să nu limiteze competitivitatea economiei europene. O legislație mai bună este, bineînțeles, o responsabilitate specială a acestei Camere, a acestui Parlament.

Statele membre se vor reforma sub presiunea economiei mondiale. Acesta este motivul pentru care este important să le acordăm statelor membre libertate maximă în domeniul competitivității sistemelor fiscale, sociale și de drept economic. Armonizând aceste domenii, menținem caracteristicile negative ale modelului social european. Libertatea, nu strategiile succesive, este soluția corectă la criză.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Dnă președintă, încă nu există nicio soluție de urgență pentru Grecia și, de fapt, aceasta nu constituie o problemă în prezent deoarece chiar și prim-ministrul Greciei a spus în cadrul acestui Parlament că țara dorește să își facă ordine în propriile treburi. Într-adevăr, aceasta este procedura

corectă conform dispozițiilor de bază ale Pactului de stabilitate și creștere și constituie în sine un tip de solidaritate.

Cu toate acestea, avem o problemă. Moneda euro se clatină, dar această situație poate fi atribuită în principal dezbaterii publice dintre capitale, care creează impresia că nu putem ajunge la o soluție. Trebuie să punem capăt acestei situații și sper că o vom face mâine. În opinia mea, avem nevoie de o măsură de urgență pentru acest caz urgent, care ar trebui să unească Comisia Europeană, statele membre și Fondul Monetar Internațional (FMI). Ar trebui să existe împrumuturi de urgență și nimic altceva.

Dnă președintă, sper că mâine vom privi dincolo de dezbaterile referitoare la această criză. Sper, de asemenea, că vom privi către soluții pe termen mediu și lung. Trebuie să consolidăm forța preventivă a Pactului de stabilitate și creștere. Mai mult decât atât, așa cum au afirmat și alții, noua strategie EU 2020 va avea succes numai dacă vom ajunge la o guvernare economică sănătoasă în Europa. Acest lucru nu presupune doar o imagine unită a statelor membre la summit, ci și utilizarea de către Comisia Europeană a tuturor competențelor conferite acesteia de Tratatul de la Lisabona; toate competențele de acțiune și punere în aplicare. La urma urmei, așa cum a afirmat dna Ek, o dezordine generală nu constituie calea către succes.

Sper din toată inima că se va conveni asupra măsurii de urgență înaintea începerii summitului de mâine, astfel încât să ne putem concentra asupra modului în care putem scoate din criză Țările de Jos cu o strategie 2020 solidă și asupra ajungerii la o soluție pentru viitor după Copenhaga.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dnă președintă, potrivit unor declarații recente ale oficialilor și unor articole din presă, se pare că cel mai probabil scenariu de „salvare” a economiei Greciei constă într-un efort comun al statelor membre ale Uniunii Europene și al Fondului Monetar Internațional. Și dna Merkel pare să îndrepte lucrurile în această direcție.

Pot să spun că este cel mai rău lucru, cel mai antisocial scenariu, atât pentru Grecia, cât și pentru zona euro. În ceea ce privește Uniunea Europeană, orice astfel de posibilitate încalcă legislația comunitară – și spun acest lucru pentru cei care o apără, din moment ce niciun tratat, niciun act legislativ nu face nicio referire la o astfel de intervenție din partea Fondului Monetar Internațional sau a altei organizații internaționale în cadrul acestor proceduri. În același timp, aceasta creează un precedent politic și juridic, făcând Pactul de stabilitate și creștere încă și mai auster și lăsând Statele Unite ale Americii să pătrundă în zona euro prin ușa din spate.

Referitor la Grecia, orice astfel de alegere ar intensifica în mod considerabil măsurile antisociale și împotriva forței de muncă adoptate de guvern, măsuri pe care le considerați îndrăznețe și care au accentuat sărăcia, creșterea șomajului, au eliminat orice perspective de creștere și orice speranță a ieșirii Greciei din criză.

Aceasta este perspectiva pentru alte țări care ar aplica astfel de măsuri sub o astfel de presiune.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Dnă președintă, dle López Garrido, dle comisar, este normal să fie nevoie de două Consilii Europene pentru a rezolva problema țărilor din zona euro care dau dovadă de solidaritate față de Grecia?

L-am auzit pe dl Langen interpretând tratatul. Da, există tratatul, litera și spiritul acestuia. În plus, când cineva citește articolele 143 și 122, își dă seama că niciunul dintre autorii tratatului nu a avut în vedere faptul că, după trecerea la euro, este posibil să ne confruntăm cu o problemă de tipul celei de azi. De aceea trebuie să fim creativi, să dăm dovadă de solidaritate. Ideea de a atribui cazul Greciei Fondului Monetar Internațional ne pare – celor care aspirăm să fim europeni responsabili și consecvenți pe scena internațională – total lipsită de sens.

Există un singur lucru pe care trebuie să îl facem, și pe care trebuie să sperăm că îl va face Consiliul European, și anume să transmitem un mesaj de solidaritate cu Grecia și un mesaj de responsabilitate față de problema guvernării economice. Aceasta este problema aflată în discuție, o problemă gravă și nerezolvată. Trebuie să o abordăm cu calm, trebuie să reducem presiunea și nu trebuie să presupunem din start că avem obligația, în principiu, de a consolida instrumentul – inefficient până în prezent – reprezentat de Pactul de stabilitate și creștere, pentru că acesta a avut mai întâi un caracter represiv și apoi unul de cooperare.

Trebuie să urmărim obiective în contextul deficitului public, al datoriei, dar trebuie inventăm și contexte de cooperare, de valoare adăugată între statele membre din zona euro. Aceasta este provocarea cu care se confruntă Consiliul European și sper că acesta se va ridica la înălțimea ei cu simț de răspundere.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Dnă președintă, cu o zi înainte de reuniunea Consiliului European care va defini noua strategie economică a Uniunii, ar trebui să ne învățăm lecția din eșecul Strategiei de la Lisabona

și, conlucrând, să analizăm cinstit toate statele membre. Pentru a fi competitivi pe piețele mondiale trebuie să fim inovativi, dar redistribuirea majorității resurselor noastre bugetare exclusiv în acest scop va discrimina *de facto* multe dintre țările din Europa Centrală și de Est, inclusiv Polonia.

Există mari speranțe că, datorită fondurilor UE – așa cum s-a întâmplat anterior în Spania, în Portugalia și în alte țări din Uniunea Europeană – infrastructura de transport aerian, rutier și feroviar, precum și Internetul, se vor dezvolta. Ar trebui să se acorde prioritate sprijinirii regiunilor frontaliere din estul Uniunii Europene, precum regiunea din jurul localității Lublin din Polonia, pentru care ar trebui să se creeze o linie bugetară specială în cadrul bugetului strategiei 2020.

Consiliul European nu trebuie să transmită semnalul că regiunile sărace ale Uniunii vor finanța idei care vor aduce beneficii maxime doar pentru vechile state membre.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Dnă președintă, strategia UE 2020 care urmează să fie discutată în cadrul summitului, care urmează după Strategia de la Lisabona, dovedește că măsurile antipopulare promovate de guvernul PASOK în țara noastră cu acordul fundamental al tuturor forțelor politice capitaliste și al partidelor adepte ale Europei cu un singur sens nu sunt numai pentru Grecia.

Ele sunt decise în avans de elita politică și de guvernele statelor membre ale Uniunii Europene. Acestea fac parte din planul general strategic al capitalismului și sunt promovate în mod uniform în toată Uniunea Europeană prin accelerarea terorismului ideologic și înșelarea mișcării clasei muncitoare și populare. Minciunile și declarațiile demagogice ale reprezentanților guvernelor burgheze, ale forțelor adepte ale Europei cu un singur sens, conform cărora Uniunea Europeană și UEM vor acționa ca un scut împotriva crizei, poveștile despre piața europeană de 480 de milioane, despre marea familie europeană, despre solidaritatea comunitară și alte asemenea subiecte idealiste, au eșuat. Uniunea Europeană este o uniune imperialistă transnațională între capital și monopoluri care, cu o singură strategie, atacă oamenii și ridică săbiile pentru o parte din câștiguri.

Problemele economice și politice din Grecia și din statele membre ale Uniunii Europene se vor rezolva prin lupta clasei muncitoare și a claselor de jos, prin lupta popoarelor și solidaritatea dintre acestea. Este evident că situația din Grecia este legată direct de concurența acută dintre statele imperialiste și dintre Uniunea Europeană, SUA, China și alte țări în curs de dezvoltare.

Astfel, în fața strategiei capitalismului, clasa muncitoare și clasele de la baza societății trebuie să își organizeze propria luptă strategică pentru a răsturna politica antipopulară, pentru a satisface nevoile moderne ale clasei muncitoare și ale clasei de jos.

Gunnar Hökmark (PPE). – Dnă președintă, aș dori să spun două lucruri. Primul se referă la finanțele publice, al doilea la competitivitate.

În aceeași perioadă a anului trecut, în Parlament discutam despre modul în care putem face față crizei. Au existat două tabere, cei care spuneau „să întâmpinăm criza cheltuind mai mult și acceptând deficite mai mari” și cei care spuneau „acum trebuie să controlăm cheltuielile publice pentru a asigura stabilitatea în viitor”.

Acum putem vedea rezultatele. Unele state membre au urmat politica de cheltuieli și deficite mai mari și consecințele sunt vizibile pentru toți: o datorie publică mai mare și costuri sporite pentru a plăti datoria publică prin rate mai mari ale dobânzii. Aceasta este realitatea care ne diminuează cheltuielile și investițiile în bunăstare în multe state membre.

Cred că trebuie să învățăm ceva din această situație: că trebuie să respectăm normele pe care le avem deja și trebuie să dezvoltăm și să îmbunătățim Pactul de stabilitate și creștere, făcându-l mai apt pentru a face față unor crize viitoare.

Acum dezbatem același lucru, pentru că unii spun că ar trebui să amânăm strategiile de ieșire din criză și retragerea din deficitele publice. Acest lucru este greșit pentru că ne va submina puterea de redresare și va spori costul ratelor dobânzii în statele membre.

Al doilea lucru pe care doresc să îl spun este că competitivitatea merge mână în mână cu abilitatea noastră de a avea finanțe publice stabile și de a face schimbările reale despre care vorbim de zeci de ani. Este ceea ce șefii de guverne trebuie să facă săptămâna aceasta.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Dnă președintă, dle Hökmark, cred că am făcut parte din parlamente diferite în ultimii ani, pentru că parlamentul din care am făcut eu parte este diferit de al dvs.! Am făcut parte dintr-un

parlament în care unii spun că trebuie să analizăm cu mai mare atenție agențiile de rating, fondurile speculative și corporațiile cu capital privat. Trebuie să le reglementăm, trebuie să verificăm principalii actori de pe piețele financiare și principalele produse pentru a ne asigura că nu ne îndreptăm către un fiasco internațional. De asemenea, pe alții i-am auzit spunând „mâinile jos”: piața se va reglementa singură, nu avem nevoie de toate acestea. Or, așa cum a spus dl McCreevy – ori de câte ori intervine politica, rezultatul este întotdeauna mai rău. Am văzut rezultatele.

Eșecul internațional este cauza supraîndatorării statelor membre ale Uniunii Europene. Totuși, nu putem să stăm azi aici și să spunem că am greșit atunci când ne-am concentrat politica de creștere pe ocuparea forței de muncă și activități economice. Acest lucru nu prezintă nicio importanță pentru dezbateri, la fel cum nu are nicio relevanță afirmația dlui Langen că dna cancelar Merkel a înțeles Tratatul European. Nu, nu l-a înțeles deloc. Ceea ce este mai rău, probabil că dumneaei subordonează Tratatul European și obiectivele pentru Europa propriei temeri de a pierde niște alegeri regionale importante în Renania de Nord-Westfalia.

Nu acestea sunt calitățile de lider de care avem nevoie în Uniunea Europeană. Am spus Comisiei că strategia UE 2020 nu are prea multă substanță. Nu are consistență. Dovediți, vă rog, că puteți obține fonduri noi. Luptați, vă rog, pentru impozitarea tranzacțiilor financiare. Luptați, vă rog, pentru o activitate economică mai intensă și pentru perspective de creștere mai bune în Uniunea Europeană, pentru a da o șansă întreprinderilor mici și mijlocii și lucrătorilor. În acest moment, totuși, aproape că simpatizăm cu dvs. pentru că trebuie să salvați Uniunea Europeană cu guverne de genul celor de azi – guverne precum cel reprezentat de dna cancelar Merkel. Rămâneți neclintii și creați instrumente europene! Acesta este principalul nostru mesaj pentru summit, pentru că doar atunci oamenii vor putea spera că le vom oferi răspunsurile adecvate.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, dl Schulz a spus că Grecia și-a făcut datoria și că acum este rândul Europei. Mă întreb dacă Europa chiar trebuie să spună „mulțumesc” acum, dacă statele membre din zona euro respectă pur și simplu normele, cu alte cuvinte, dacă reușesc să revină la criteriul de 3 %. Mă întreb, de asemenea, care era diferența anul trecut, când Irlanda se confrunta cu aceeași situație și a introdus reduceri masive. Nimeni nu a venit atunci cu ideea de a institui un Fond Monetar European.

Dl Verhofstadt spune că speculanții lucrează. În mod clar, în prezent există o presiune în acest sens, dar adevărul este că Grecia s-a bucurat de avantajele importante ale ratei datorită faptului că se află în zona euro. Colegii noștri italieni au folosit avantajele oferite de rate pe care le-au obținut prin aderarea la zona euro pentru a consolida. Grecia le-a consumat. Prin urmare, putem afirma pe bună dreptate că europeanul bun de azi nu este cel care își pune banii pe masă; europeanul bun este cel care chiar pune în aplicare normele semnate și acceptate de toată lumea, astfel încât acestea să fie respectate cu adevărat în Uniunea Europeană.

În al doilea rând, aș dori să îmi exprim sprijinul în favoarea Comisiei, deoarece propunerile aflate în discuție referitoare la un viitor pe termen lung reprezintă o mișcare în direcția potrivită. Am convenit asupra limitei de 3 % și, prin urmare, avem nevoie de o Comisie puternică care să monitorizeze și să consolideze această limită în viitor. Am constatat acum că statele membre din zona euro nu sunt capabile să se supravegheze reciproc și să respecte singure limita de 3 %. De aceea, susțin o Comisie puternică, capabilă să se asigure în viitor că aceste criterii sunt respectate.

Mai am un lucru de adăugat. Ar trebui să vorbim despre euro în termeni pozitivi. Nu ne confruntăm cu o criză a monedei; este o criză economică. Moneda euro reprezintă un beneficiu pentru toată lumea. Dacă liderii noștri din Uniunea Europeană nu mai susțin acest lucru, dacă acest aspect nu mai este subliniat în cadrul Consiliului, oamenii nu îl vor mai cunoaște. De aceea, susțin această monedă importantă și puternică.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, criza din Grecia este o problemă în acest moment, în timp ce criza creșterii și criza ecologică sunt probleme pe termen lung, care trebuie abordate în mod dinamic, prin decizii adoptate de Consiliul European.

Europa 2020 afirmă, pe bună dreptate, că creșterea ar trebui să fie inteligentă, durabilă și inclusivă. Totuși, când mă uit la concluziile Consiliului, constat că acestea se concentrează pe aspecte mult mai limitate și reduse la clasică strategie de creștere – o strategie care a eșuat și care nu ne-a dus prea departe. Creșterea nu poate fi inteligentă dacă nu este durabilă și nu este inclusivă. De aceea, aș dori să solicit Consiliului și Președinției Consiliului să se asigure că aceste trei aspecte, acești trei piloni sunt menținuți. Acesta este noul tip de dezvoltare care ar trebui pus în aplicare acum.

Sunt foarte mulțumit de faptul că tipul de creștere care economisește resurse și energie este principiul după care se conduce Uniunea Europeană. Bineînțeles, vorbim despre acest lucru de mult timp. Acesta ne va ajuta cu adevărat să evităm anumite costuri, să reducem dependențele și să rezolvăm o serie de probleme.

Mă aștept ca, în cursul anului 2010, Comisia să ne furnizeze o foaie de parcurs, acest lucru fiind o responsabilitate comună a UE, dar și a statelor membre, și multe domenii sunt, prin urmare, foarte slab și foarte vag definite. Mai presus de toate, obiectivul de economisire cu 20 % a energiei trebuie să devină obligatoriu. Acest obiectiv legat de eficiență trebuie să devină obligatoriu din punct de vedere juridic, astfel încât toată lumea să știe în ce direcție se îndreaptă lucrurile, iar sectorul industrial trebuie să facă investițiile corespunzătoare.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, dacă mi-aș pune o întrebare adresată în mod frecvent în jumătate din barurile din Italia, m-aș întreba care este rostul Europei și răspunsul ar veni rapid, din adâncul inimii mele.

Care este rostul Europei dacă nu cel de a ajuta Grecia în această perioadă? Nu cred că este o întrebare nebunească, pentru că este scris în ADN-ul nostru, în caracterul proiectului nostru politic: în caracterul proiectului nostru politic pentru că acesta este adeptul solidarității. Totuși, sunt șocat, în egală măsură, de faptul că cei care spun că vor să combată speculațiile financiare intenționează să înlocuiască speculațiile financiare cu speculațiile politice.

Oare cum pot să se gândească să ducă această luptă împotriva dnei cancelar Merkel? Cu alte cuvinte, cum pot să se gândească că scopul de a dovedi solidaritate față de Grecia este de a ataca un alt stat membru, pentru a ne aduce aminte, pur și simplu, că politica de solidaritate trebuie să meargă mână în mână cu o politică a responsabilității? Este un lucru pe care ni l-am amintit adesea, cu o singură voce, pentru că suntem conștienți că solidaritatea și responsabilitatea ne vor permite să facem ca proiectul politic european să fie practicabil pentru toată lumea.

Trebuie să fim siguri că ceea ce ne unește este mai puternic decât ceea ce ne desparte și, având în vedere acest lucru, trebuie să cerem Comisiei ca, începând de mâine, să fie ambițioasă și să solicite rigoarea necesară din partea statelor membre pentru a se asigura că acestea sunt capabile să dea dovadă de solidaritate prin intermediul unui proiect care, pe termen lung, va putea da o formă concretă proiectului nostru european.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, criza din Grecia este în mod clar cea mai gravă problemă cu care se confruntă Europa și este generată, fără îndoială, de o lipsă de rigoare în gestionarea cheltuielilor publice.

Totuși, faptul că instituțiile europene întârzie în adoptarea unor măsuri de abordare a dificultăților cu care se confruntă acest stat membru este inacceptabil și de neînțeles. În plus, această întârziere are deja un impact negativ: a deschis într-adevăr ușa speculațiilor, a creat, în cadrul Uniunii, îndoieli cu privire la intențiile anumitor țări referitoare la viitorul Europei (nu vreau să uităm că aceasta este principala problemă cu care ne confruntăm de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona), a accentuat dificultățile guvernului elen, care a trebuit să pună în aplicare măsuri antipopulare – nu decizii banale sau minore – care afectează milioane de oameni și care a făcut acest lucru fără să fie sigur că va primi ajutor.

Mai mult decât atât, a deteriorat în mod clar valoarea fundamentală a solidarității, care este piatra de temelie și forța de legătură a ideii noastre comune despre Uniunea Europeană. Prin urmare, intervenția noastră trebuie să fie lipsită de orice speculații. Aș dori să îi reamintesc dlui Mauro că Germania este, cu siguranță, una dintre țările care au beneficiat cel mai mult de introducerea monedei euro și de efectul acesteia asupra ratelor dobânzii.

Trebuie să acționăm rapid ca să ajutăm Grecia. Europa trebuie să facă acest lucru în interesul Europei.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Consiliul Uniunii Europene a primit cu entuziasm comunicarea Comisiei referitoare la Europa 20-20.

Este adevărat, este un document extrem de necesar, dar tocmai de aceea trebuie să privim conținutul cu foarte mare atenție. Cred că lipsește consistența financiară.

Consiliul este dator să ceară Comisiei să clarifice resursele bugetare, precum și direcționarea acestora către componentele-cheie ale bugetului.

Opinia mea este că bugetul nu poate fi alcătuit înainte de reforma politicii agricole comune și de reforma politicii de coeziune.

Unul dintre domeniile majore ale dezvoltării și ale stabilității Uniunii, și anume infrastructura, atât cea de transport cât și cea energetică, lipsește cu desăvârșire.

Dezvoltarea infrastructurilor de transport și energie în Uniunea Europeană, precum și armonizarea acestora cu cele ale statelor din vecinătate, pot fi un motor puternic pentru creșterea durabilă și pentru asigurarea de locuri de muncă stabile și pot asigura Uniunii Europene mult dorita securitate, atât în domeniul energetic, cât și în ceea ce privește transporturile.

De aceea, fac apel la Consiliu să ceară Comisiei introducerea acestor domenii-cheie în strategia pentru UE 2020 în interesul cetățenilor europeni

Anni Podimata (S&D). – (EL) Dnă președintă, summitul european din 11 februarie, care trebuia să transmită un mesaj de sprijinire a Greciei astfel încât piețele să se calmeze, a fost practic anulat din cauza neconcordanței și nesiguranței care predomină în cadrul Uniunii Europene.

Consiliul European care începe mâine nu își poate permite luxul de a menține actualul climat de nesiguranță și neconcordanță. Toată lumea își dă seama acum că guvernul elen a adoptat măsuri foarte dure, majoritatea dintre acestea aplicându-se deja pe seama și cu sacrificii din partea poporului grec. Totuși, acesta continuă în același timp să împrumute bani la dobânzi excepțional de ridicate, exemplul cel mai recent în acest sens datând din 5 martie, pentru că pe piață există speculanți care fac avere pariind pe soarta unei țări care merge către faliment și creând, în cele din urmă, condițiile și precondițiile pentru ca acest lucru să se întâmple.

Subiectul dezbaterii de astăzi este Grecia; mâine va fi probabil un alt stat membru. Consiliul European va pune capăt acestei situații creând un mecanism european de prevenire eficient care să protejeze economiile naționale și stabilitatea din zona euro?

Președintele Comisiei Europene a vorbit despre responsabilitate și solidaritate. A avut dreptate. Este nevoie de amândouă atunci când aparții unei familii precum zona euro. Nu cred că se îndoiește cineva de faptul că Grecia și-a asumat pe deplin responsabilitățile. Totuși, în această etapă dificilă, această țară nu poate face față singură furiei pieței. În urmă cu optsprezece luni, piețele amenințau să dărâme economia mondială. Grecia este, cu siguranță, amenințată astăzi.

Aici intervine conceptul de solidaritate, un concept care ar trebui să fie evident și să meargă mână în mână cu statutul de membru al zonei euro.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, s-au spus destule despre Grecia – acum doresc să îmi îndrept atenția către viitor. Prin strategia Europa 2020, Comisia a adus în discuție un document important, destinat să stabilească orientări destul de generale referitoare la modul de guvernare a Uniunii Europene în viitor.

Consider că, în cele din urmă, va trebui să îndeplinim cu toții obiectivele comune pe care le stabilim în strategia Europa 2020. Aceasta a fost una dintre principalele probleme cu Strategia de la Lisabona, în privința căreia, la urma urmei, toți avem câte ceva de făcut. Vom putea îndeplini aceste obiective împreună numai dacă toate statele membre respectă cu adevărat obiectivele stabilite de strategie. Nu vom reuși acest lucru dacă Consiliul European se consideră organismul administrativ și dacă lucrurile sunt organizate în ultima clipă. Vom reuși numai dacă cei care lucrează în această instituție își vor da seama cu adevărat de rolul de lider politic pe care instituția trebuie să îl joace.

În plus, vom reuși numai dacă principiul solidarității va sta la baza strategiei Europa 2020. Aceasta înseamnă, în primul rând, responsabilitate din partea fiecărui stat membru în toate acele domenii în care statele însele sunt responsabile. Aceasta include eforturi de reformă a pieței muncii, dar și o politică bugetară națională. Pe de altă parte, aceasta înseamnă, desigur, o obligație de asistență din partea celorlalte state membre – cu alte cuvinte, statele membre care întâmpină dificultăți, dar nu din vina proprie, vor primi asistență. Mai mult decât atât, vom reuși numai în cazul în care Comisia preia conducerea politică. Altfel spus, trebuie să evităm cu orice preț greșelile Strategiei de la Lisabona. S-a afirmat adeseori în trecut că strategia de cooperare care a caracterizat Strategia de la Lisabona a eșuat. Avem nevoie de obiective clare din partea Comisiei și cred că Parlamentul va sprijini Comisia în acest domeniu.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dnă președintă, cred că suntem conștienți cu toții de faptul că cinci sute de milioane de oameni vor urmări cu o atenție neobișnuită Consiliul European de săptămâna viitoare.

Motivul este că acest Consiliu European va avea ocazia să transmită un mesaj de angajament de ieșire din criză, lucru pe care cei ce suferă cel mai mult din cauza crizei îl așteaptă cu disperare. În plus, ieșirea din criză trebuie, desigur, să se reflecte în angajamentul respectiv față de strategie, trebuie să fie convingătoare în ceea ce privește schimbarea modelului de creștere și în accentul pus pe aspectele economice, sociale și ecologice.

Din punct de vedere economic, aceasta trebuie să se reflecte în angajamentul de guvernare. Din punct de vedere social, trebuie să se reflecte în angajamentul față de lucrători și pentru protecție socială – modelul care ne-a făcut europeni – și, în special, pentru egalitate; doresc să subliniez această evidență într-un document în care angajamentul pentru egalitate poate fi în mod clar îmbunătățit. Apoi, din punct de vedere al mediului, soluția trebuie să se reflecte în angajamentul de a recupera spiritul care a făcut din Europa un lider în angajamentul asumat la conferința de la Copenhaga în vederea asigurării durabilității mediului și a prevenirii schimbărilor climatice și, mai presus de toate, de a recunoaște gustul amar cu care am rămas în urma conferinței.

Cu toate acestea, cel mai important lucru la reuniunea Consiliului este afirmarea unui angajament clar de sprijinire a uniunii monetare prin coordonarea politicilor fiscale, bugetare și economice la același nivel cu uniunea monetară.

Mesajul de solidaritate față de Grecia nu este un mesaj pentru Grecia, este un mesaj pentru Europa și europeni. Nu este vorba despre salvarea Greciei, este vorba despre a da europenilor semne de viață, despre implicarea în realitatea profundă, în angajamentul istoric pe care l-a reprezentat uniunea monetară.

Așadar, înțelegeți odată pentru totdeauna că nu vorbim despre Grecia, ci despre noi toți.

Ațiunea instituțiilor a fost amânată; nu trebuie să mai existe nicio amânare în obținerea răspunsurilor pe care europenii le așteaptă de la următorul Consiliu.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Dnă președintă, este adevărat că țara mea, Grecia, nu a reușit de-a lungul anilor să își dezvolte economia cu moderația și consecvența necesare. Cu toate acestea, acum și-a asumat pe deplin responsabilitățile. Poporul elen plătește un preț greu.

Totuși, nu trebuie să ne ascundem capetele în nisip. Grecia nu este singura țară din UEM care se confruntă cu probleme grave. Nu a fost singura țară care a recurs la serviciile toxice ale anumitor instituții de creditare. Nu este și nu va rămâne singura țintă a speculanților.

Toți știm – prea bine chiar – că problema Greciei este o problemă europeană. UEM va rămâne mutilată fără o politică economică și fiscală mai coordonată și, mai presus de toate, fără solidaritate.

Criza, orice criză, este sursa schimbării. Criza actuală poate genera o Europă mai puternică, iar Grecia poate contribui la producerea acestei schimbări. Așadar, să nu omorâm Grecia acum. Să omorâm împreună speculanții care ar vrea să vadă euro îngenucheat; este ceea ce Consiliul European ar trebui să facă mâine.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dnă președintă, aș dori să atrag atenția Comisiei și a Consiliului asupra faptului că în momentul stabilirii noilor obiective ale strategiei UE 2020 acestea nu trebuie să uite acele politici care funcționează bine în prezent, și anume, politica de coeziune și politica agricolă comună. Acestea sunt instrumente testate și adevărate care, deși au nevoie să fie reformate, pot contribui în mod semnificativ la îndeplinirea noilor obiective ale strategiei UE 2020. Din nefericire, aceste două politici comunitare foarte importante au fost omise în documentele prezentate anterior de către Comisie. Prin urmare, Ungaria și noile state membre consideră că formularea acestor politici, armonizarea juridică a pieței interne și eliminarea piedicilor din infrastructură și siguranța energetică sunt extrem de importante. În ultimul rând, această strategie UE nu poate înlocui o dezbatere adecvată asupra directivei bugetare și considerăm că este foarte importantă și includerea dimensiunii regionale a politicii de coeziune. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, ultimele zile au fost caracterizate de dezbaterile referitoare la moneda euro, dezbaterile referitoare la Grecia. În acest sens, aș dori să vă atrag atenția asupra unei știri care mi se pare tulburătoare, și anume, 40 % dintre nemți consideră în prezent că introducerea euro a fost o greșeală. Acest lucru trebuie să ne tulbure, pentru că introducerea unei monede comunitare nu este o stradă cu sens unic. Procesul integrării europene nu este ireversibil. Cred că trebuie să

ne respectăm promisiunea făcută poporului german în momentul în care a renunțat la moneda națională, și anume că euro va fi la fel de stabil ca marca germană.

De asemenea, sunt ferm convins de faptul că în Europa avem nevoie de o discuție cu privire la economia de piață socială, la cadrul de reglementare. Nu ar trebui să discutăm despre cum facem ca Germania să fie mai puțin competitivă. În schimb, ar trebui să discutăm despre cum facem ca întreaga Europă să fie competitivă astfel încât să avem succes pe piețele mondiale. Acesta trebuie să fie obiectivul nostru; din acest motiv, solicit o dezbatere cu privire la economia socială de piață în Europa.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, sunt de acord cu toți cei care, în acest moment, simt nevoia unei integrări europene mai puternice, în special în domeniul economic, și sper că acest lucru nu va fi discutat numai la summitul zonei euro, ci și în cadrul Consiliului European.

Cu toate acestea, adevărul este că populația vede – și colegii mei deputați tocmai au menționat acest lucru – și aspectele negative ale monedei euro. A existat un defect încă de la introducerea, atunci când am lansat uniunea monetară, faptul că am avut o monedă unică dar, în același timp, nu am reușit să elaborăm o politică economică printr-o cooperare mai strânsă. Trebuie să recunoaștem acum că a fost o mare greșeală. Vocea rațiunii ne spune că acum trebuie înființat un fond de solidaritate – și pentru Grecia – pentru ca Grecia să poată obține rate mai scăzute ale dobânzii.

Totuși, în cadrul acestei dezbateri s-a menționat prea puțin faptul că Grecia trebuie să facă ceva, la rândul ei. Un element important ar fi să reducă bugetul în domeniul militar. Un stat membru al UE care alocă mai mult de 4 % din venitul național brut pentru cheltuieli de ordin militar, pe armament cumpărat din țări precum Germania, Franța și altele, nu este ceva de care avem nevoie în Uniunea Europeană și este just să se opereze reduceri în acest domeniu.

John Bufton (EFD). – Dnă președintă, aș dori să subliniez faptul că nu puteți realiza acest lucru azi. Aproape toți vorbitorii de aici s-au referit la Grecia – la criza din Grecia – și totuși, dl Barroso a spus la început că subiectul nu se află pe agenda oficială a celor două zile de reuniune a Consiliului European. Este incredibil. Toată lumea se uită în fiecare zi la ceea ce se întâmplă aici.

Adevărul este că încercați din nou să ascundeți faptul că acest proiect nu funcționează. Se îndreaptă rapid către un eșec. I-am auzit deja pe locuitorii Germaniei spunând că nu sunt mulțumiți de situație. Locuitorii Greciei nu ar trebui să vorbească pentru ei înșiși, în loc să îi ascultăm pe dictatori vorbind pentru ei? Cu siguranță, ar fi spre binele poporului elen să se organizeze un referendum prin care să se stabilească dacă vor să facă parte din zona euro. Este vorba despre situația lor. Este cauza lor.

Sunt îngrozit de ceea ce am auzit azi din partea multora. Este o opinie egoistă din partea celorlalte state membre, care au grijă de ele însele. Grecia este problema actuală. Cred că de la Grecia se va trece la Spania, apoi la Portugalia și Italia și așa mai departe. Montagne russe-ul va porni. Țineți minte cuvintele mele: problema va persista.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dnă președintă, dificultățile Greciei și ale zonei euro nu trebuie considerate o excepție. O monedă unică pentru o regiune a lumii atât de extinsă și de eterogenă din punct de vedere economic este, în mod evident, problematică.

Valoarea unei monede ar trebui să reflecte situația economică a unui stat. Când economia înflorește, valoarea monedei statului respectiv are tendința să crească. Când economia se află în recesiune, valoarea monedei are tendința să scadă.

Situația economică a Greciei trebuie să determine o depreciere a monedei sale. Dacă ar fi trecut prin această depreciere, ar fi beneficiat de un aflus turistic.

Moneda euro nu reprezintă o soluție la problemele economice ale lumii. Ea este problema.

Dificultatea cu care se confruntă Grecia este că, dacă ar ieși acum din zona euro, ar constata că deprecierea monedei sale convertite ar spori datoria sa externă. Este cu adevărat prizoniera zonei euro.

Ar trebui să fie un avertisment pentru orice țară care nu face parte din zona euro. Aderăți la această zonă pe propriul risc. Odată înăuntrul, veți fi blocați pentru totdeauna.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Voi vorbi pe scurt pentru că, bineînțeles, majoritatea subiectelor au fost deja abordate.

Personal, consider că situația din Grecia cu care ne confruntăm deja de câteva luni nu este unică și pare să indice faptul că este necesară o nouă abordare în ceea ce privește aderarea sau, după caz, neaderarea la Pactul de stabilitate. În principiu, avem două opțiuni: fie insistăm să rămânem la ceea ce este valid și ceea ce este prevăzut de tratate și ne asumăm toate consecințele acestui fapt, fie înțelegem că Pactul de stabilitate, la fel ca orice alt lucru, poate fi dezvoltat și trebuie, așadar, să suportăm anumite modificări, și operăm aceste modificări și le aplicăm astfel încât nu numai că menținem creșterea și stabilitatea economică în mod direct în statele membre ale zonei euro, dar și pregătim pentru aderare alte state membre ale UE care nu se află încă în această zonă, fără a fi necesar să folosim sume considerabile din fondurile structurale, de exemplu, în aceste țări.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dnă președintă, doresc să fac o observație și trei propuneri. În primul rând, observația: nu înțeleg de ce dl președinte Van Rompuy lipsește de la o ședință atât de importantă - dle ministru, dvs. nu sunteți membru al Consiliului European - și cred că ar fi putut fi prezent.

Acesta nu este un plan de redresare. Pe termen mediu, sprijin ideea dlui Cohn-Bendit, care tocmai a fost exprimată: dacă Uniunea Europeană ar putea încheia un pact cu Turcia prin care să rezolve problema Ciprului, am putea ajuta Grecia să recupereze două procente din PIB.

Cea de-a doua propunere se referă la finanțe, din moment ce nu avem instrumentele necesare. De ce nu sprijină Uniunea Europeană o serie de angajamente financiare care ar permite reducerea ratelor dobânzii și care reprezintă un obiectiv asupra căruia s-a convenit în cadrul Parlamentului European?

În ultimul rând, s-a afirmat faptul că sistemul contabil al Greciei prezintă deficiențe. Nu numai conturile Greciei prezintă deficiențe. Propun să creăm norme contabile pentru sectorul public din toată Uniunea Europeană, astfel încât să avem declarații financiare consecvente, oneste și de încredere pentru toate statele membre.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei. – Dnă președintă, în primul rând dați-mi voie să spun cât de impresionat am fost de demonstrația clară de solidaritate și de apelurile la responsabilitate exprimate de majoritatea vorbitorilor. Este exact lucrul de care avem nevoie în acest moment deoarece, în mod clar, o problemă europeană necesită o soluție europeană.

Uneori mă întreb dacă nu am învățat insuficient din experiența legată de consecințele acțiunilor noastre, dacă nu urmărim soluții europene la probleme europene și încercăm să găsim ceva specific, chiar dacă trebuie să facem față unei situații în mod colectiv.

Cred că este foarte clar faptul că nu suntem doar un grup de țări. Suntem o familie europeană și dacă unul dintre membrii familiei noastre are o problemă, trebuie neapărat să îi venim în ajutor.

Prin urmare, Comisia este pregătită să propună Greciei un instrument de asistență coordonată care va fi în totalitate compatibil cu dreptul european și sunt sigur că acest lucru este posibil.

Doresc să vă mulțumesc tuturor pentru sprijinul acordat strategiei UE 2020. Nu pot să subliniez și mai mult faptul că cetățenii noștri așteaptă o conducere în acest moment, că se așteaptă ca noi să ne îmbunătățim activitățile și că așteaptă să îi conducem după încetarea crizei și să stabilim strategii foarte solide pe termen mediu, ca și partenerii noștri internaționali precum China, Statele Unite, India și alții.

A sosit momentul să luăm o decizie. Am ascultat cu foarte mare atenție apelurile la o guvernare mai bună. Am ascultat cu foarte mare atenție faptul că, în ceea ce privește o mai bună supraveghere monetară și economică, trebuie să consolidăm într-un mod mai eficient Pactul de stabilitate și creștere. Este întocmai lucrul pe care Comisia îl are în vedere și aceste propuneri vor veni în curând.

Aș dori să le mulțumesc tuturor celor care au sprijinit Comisia în dorința sa de a avea obiective concrete și clare pentru concluziile Consiliului European de mâine. Cred că este foarte important să avem o strategie pe termen mediu, dar trebuie să avem indicii foarte clare asupra direcției în care mergem și asupra obiectivelor pe care le urmărim. Prin urmare, Comisia insistă ca aceste obiective principale concrete să fie acceptate de Consiliul European după deliberările din următoarele două zile.

Avem nevoie de o rată mai mare a ocupării forței de muncă, de un echilibru mai bun bărbați și femei, de o educație mai consolidată. Este foarte limpede faptul că trebuie să investim mai mult în cercetare și dezvoltare și să combatem sărăcia.

În consecință, Comisia insistă asupra solidarității, responsabilității și existenței unei strategii concrete pentru Europa și cetățenii europeni.

Îmi exprim speranța că spiritul pozitiv prezent aici, care a sprijinit în mod clar solidaritatea și responsabilitatea, va fi la fel de prezent în cursul deliberărilor de mâine ale liderilor noștri.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dnă președintă, consider că aceasta a fost o dezbateră foarte importantă: o dezbateră asupra unei probleme aflate în centrul preocupărilor europene din prezent – problema Greciei – dar, dincolo de acest lucru, o dezbateră asupra situației economice a Uniunii Europene în ansamblu, o dezbateră la care, apropo, dle Audy, Președinția Consiliului a fost prezentă, așa cum s-a stabilit, în Parlament: reprezintă Președinția Consiliului aici.

Referitor la problema Greciei, despre care s-a vorbit aproape pe tot parcursul dezbaterii și la care s-au făcut cele mai multe referiri, Președinția în exercițiu a Consiliului are idei foarte clare. În primul rând, Europa este o integrare a politicilor economice: am integrat economii. În al doilea rând, Europa se bazează pe solidaritate și, în consecință, are un puternic conținut social. În al treilea rând, Europa este stabilă din punct de vedere economic și financiar.

Aceste trei caracteristici europene sunt implicate în mod clar în problema Greciei. Acesta este, de asemenea, motivul pentru care cele trei perspective din care se poate vedea Europa țin cont una de cealaltă și se reafirmă reciproc în declarația foarte importantă făcută cu ocazia Consiliului European neoficial din 11 februarie 2010. Cred că aceasta este una dintre cele mai importante declarații făcute vreodată în cadrul Consiliului, pentru că este o declarație care abordează problema Greciei vorbind despre solidaritate și despre angajamentul politic absolut necesar pentru stabilitate financiară în zona euro; angajamentul de a acționa atunci când este necesar pentru a păstra această stabilitate.

Sunt sigur că acest Consiliu European care va avea loc la sfârșitul săptămânii, același care s-a întrunit la 11 februarie, va consolida și proteja această stabilitate. Și va transmite un mesaj politic puternic referitor la Europa. Un mesaj de sprijinire a economiei și a monedei sale și, prin urmare, un mesaj de sprijinire a solidarității, pentru că populația speră exact acest lucru, deși este adevărat că mai mulți eurosceptici speră într-un eșec. Acest eșec nu se va materializa în cadrul Consiliului European. Puteți fi siguri că un asemenea eșec nu va avea loc, dimpotrivă, se va reafirma angajamentul politic pentru solidaritate plasată în centrul Uniunii Europene și în centrul zonei euro.

Mai mult decât atât, vom privi către viitor. Vom analiza situația pe termen scurt și pe termen lung. Vom vorbi despre modul în care putem crea o cale de ieșire din criză, având în vedere faptul că nu va exista o retragere completă a stimulentei fiscale până în momentul în care vom avea redresare economică. De asemenea, vom vorbi despre mai multe obiective pe termen lung, pe care aș dori să le evidențiez, în special elementul de coeziune economică, teritorială și socială; în esență, despre solidaritate. Și vom vorbi despre posibilitatea de a avea o formă nouă de supraveghere, diferită de Strategia de la Lisabona. În această privință, vor exista în mod sigur schimbări: conducerea Consiliului European nu era prevăzută de Strategia de la Lisabona.

Coordonarea politicilor economice, de ocupare a forței de muncă și sociale, prezentă în Tratatul de la Lisabona, nu exista în Strategia de la Lisabona. Importanța rolului Comisiei – de supraveghere, urmărire, monitorizare, control, stabilire a cerințelor necesare pentru îndeplinirea obiectivelor – nu exista în Strategia de la Lisabona. Elementele de creare a unor stimulente prin intermediul fondurilor structurale nu existau în Strategia de la Lisabona. Prin urmare, este clar faptul că se fac progrese importante.

În cele din urmă, dnă președintă, voi aborda discursul dlui García-Margallo, singurul discurs care s-a referit direct la Președinția spaniolă, criticând modul în care Uniunea Europeană este, în opinia dumnealui, condusă.

Trebuie să vă spun, dle García-Margallo, că Președinția spaniolă a Consiliului lucrează îndeaproape și în mod coordonat – metoda comunitară – cu dl Van Rompuy, Președintele Consiliului European, pentru a promova obiectivele esențiale. De asemenea, colaborează foarte strâns cu Parlamentul și Comisia.

V-ați referit pe larg la problema economică. Aș dori să vă întreb dacă, în opinia dvs., de exemplu, adoptarea unei decizii precum cea adoptată la Consiliul European – evident, cu participarea Președinției Consiliului – referitoare la angajamentul politic al Europei pentru stabilitate financiară a zonei euro nu înseamnă a conduce Uniunea Europeană.

Aș dori să știu dacă estimați că a contribui la organizarea unei dezbateri la acest sfârșit de săptămână cu privire la un subiect nu mai puțin important cum este strategia Europa 2020 în cadrul căreia, apropo, sprijinul

majorității a fost câștigat în general pentru discursurile ținute în Parlament, nu înseamnă a conduce Uniunea Europeană. Dezbaterile a fost, de asemenea, despre guvernare, ca element fundamental în acest sens.

Aș dori să știu dacă, după părerea dvs., derularea unor negocieri în acest moment cu acest Parlament referitoare la pachetul legislativ privind supravegherea financiară nu înseamnă a conduce Uniunea Europeană. În plus, v-aș încuraja, dle García-Margallo, să colaborați cu această Președinție astfel încât să putem ajunge cât mai curând posibil la un acord între Consiliu, care a adoptat o poziție, și Parlament. Printre altele, în timpul Președinției spaniole dorim să eliminăm directiva privind fondurile speculative din legislația Uniunii Europene și dorim să facem acest lucru cu un acord și un consens cât mai largi cu putință. Cred că acest lucru nu trebuie criticat, dimpotrivă.

Mai cred că a fi de acord și a lucra împreună cu Comisia la propunerea pe care aceasta o va prezenta privind coordonarea politicilor economice în temeiul articolului 136 din Tratatul de la Lisabona înseamnă a conduce Uniunea Europeană. Existența unei politici generale de ieșire dintr-o astfel de datorie, datorie esențială pentru Uniunea Europeană în fața crizei și a nevoii sociale de soluționare a crizei și de protecție a categoriilor celor mai vulnerabile înseamnă, în egală măsură, a conduce Uniunea Europeană. Aceasta este o datorie care nu poate fi evitată și care trebuie soluționată acum în mod corespunzător, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, pentru a reveni la normalitate, conform parametrilor stabiliți de Tratatul de la Lisabona.

Acest lucru înseamnă a conduce Europa conform metodei comunitare. Aceasta înseamnă a conduce Uniunea Europeană și a conduce Uniunea Europeană înseamnă a organiza un Consiliu European la sfârșitul acestei săptămâni care va transmite un mesaj clar de sprijinire a Greciei și a guvernului grec.

Președinta. – Nu, nu puteți lua cuvântul folosind procedura cartonașului albastru pentru că aceasta este rezervată exclusiv deputaților. Prin urmare, discursul dlui ministru încheie dezbaterile.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Băsescu (PPE), în scris. – Unul dintre subiectele importante de pe agenda Consiliului European se referă la Strategia UE 2020 privind crearea de locuri de muncă și creștere economică. Avem nevoie de o coordonare a politicilor europene astfel încât să putem răspunde provocărilor și nevoilor momentului, precum și de stabilirea unor obiective clare pe termen lung. Dezvoltarea sustenabilă a economiei europene trebuie să fie o prioritate. Noua strategie a Comisiei pentru următorii 10 ani are în vedere cinci direcții de acțiune: crearea de noi locuri de muncă, lupta împotriva sărăciei, reducerea abandonului școlar, investiții în cercetare-dezvoltare și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Ultimele state membre ce au aderat la UE au nevoie de resurse și de sprijin din partea Uniunii pentru a putea atinge aceste obiective ambițioase. România susține obiectivul 20-20-20 privind reducerea emisiilor de carbon cu 20 %, creșterea ponderii de energie obținută din resurse regenerabile de 20 % și creșterea eficienței energetice cu 20 %. Un obiectiv mai ambițios 30-30-30 care are în vedere atingerea unui prag de 30 % în toate cele trei domenii ar presupune costuri mult prea mari pentru țara mea. Aceasta ar fi o țintă nerealistă pentru mai multe state europene.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Ca proiect, Europa a urmărit pacea, bunăstarea socială, libertatea și creșterea. A fost un exemplu în ceea ce privește modelul său social și a preluat conducerea în domeniul mediului, fără egal la nivel mondial.

Criza economică, financiară și socială prin care trecem necesită un răspuns concertat la nivel european. Criza din Grecia și atacul asupra euro necesită un răspuns comun, dar, din nefericire, acesta a fost amânat. Este posibil și de dorit să se identifice o soluție europeană pentru a evita aceste atacuri speculative constante la adresa euro.

UE are credibilitate și dispune de lichidități. Punerea în practică a coordonării necesare la nivel european ar trebui să fie suficientă pentru a calma rapid piața și a acoperi costurile împrumuturilor de care Grecia are nevoie. Ne aflăm într-o perioadă în care este necesar ca statele membre și instituțiile europene să fie solidare. Este chiar o datorie. Să sperăm că următorul Consiliu European va lua măsurile necesare pentru obținerea unei solidarități integrate și coordonate. Este nevoie de o astfel de atitudine dacă vrem ca proiectul european să avanseze. Soluțiile pentru monitorizarea deficitului fiecărui stat membru trebuie căutate mai târziu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Furnizarea unui răspuns serios și minuțios de către Consiliul European de primăvară este vitală pe fondul gravității problemelor sociale cu care se confruntă mai multe state membre ale UE, inclusiv șomajul, lipsa siguranței locului de muncă și sărăcia. Cu toate acestea, ne temem că răspunsurile oferite se vor axa în principal pe presupusa durabilitate a finanțelor publice, neglijând măsurile destinate durabilității sociale.

Răspunsul la situația din Grecia este important, în special pentru că ceea ce se întâmplă în această țară contrazice tot ceea ce s-a susținut sus și tare despre virtuțile monedei euro și binecuvântarea de a face parte din zona euro: a fi în avangarda puternicei monezi a țărilor bogate. S-a spus că a fi în zona euro va constitui o garanție împotriva crizelor financiare, că țara în cauză va putea evita împrumuturile și va primi bani de la Fondul Monetar Internațional (FMI).

Criza inițială a fost suficientă pentru a dovedi că nu există solidaritate reală în zona euro și că așa-numita „coeziune economică și socială” nu este decât propagandă folosită în campaniile electorale. Acum, dna Merkel amenință chiar că statele membre care nu îndeplinesc cerințele Pactului de stabilitate, precum Grecia printre altele, vor fi excluse din zona euro, uitând că Germania a fost și este principalul beneficiar al politicilor bazate pe un euro puternic...

(Explicarea votului a fost redusă în conformitate cu prevederile articolului 170 din Regulamentul de procedură)

Othmar Karas (PPE), în scris. – (DE) Criza economică și financiară și Grecia necesită acțiune din partea Europei. Argumentele publice trebuie să ia sfârșit. Așteptăm un răspuns comun de la summit. Spunem „da” economiilor și programului de reformă al guvernului elen – Grecia este ferm hotărâtă să își facă temele și să respecte normele europene. De asemenea, spunem „da” împrumuturilor în cazul în care, în absența acestora, programul de reformă ar fi amenințat. Cu toate acestea, spunem un „nu” hotărât amenziilor și excluderii unei țări din zona euro. Consecința nu ar fi alta decât crearea unui efect de tip domino care ar duce la pierderea încrederii piețelor. De asemenea, spunem „da” propunerii dlui comisar Rehn privind aprobarea prealabilă a proiectelor de buget de către Comisie. Informațiile bugetare și economice trebuie să fie verificate de Eurostat și de Comisie. Solicit o reevaluare strictă a registrelor contabile din toate statele membre pe baza unei liste comune de criterii. Sistemele fiscale și ratele impozitelor relevante pentru piața internă trebuie să fie armonizate, iar politicile economice, bugetare și sociale să fie coordonate. Solicit înființarea unei comisii de planificare „Europa 2020” din care să facă parte Comisia, statele membre, Banca Europeană de Investiții, Banca Centrală Europeană și Eurostat. Așadar, solicit șefilor de state și de guvern să apeleze la o voință europeană comună pentru a acționa fără echivoc în mod oficial. Grecia este un exemplu din care Europa trebuie să învețe. Trebuie trase concluzii la nivel local, european și global. Mai multă colaborare europeană și mai puțin egoism național sunt preceptele zilei.

Ivari Pădar (S&D), în scris. – Aș dori să vorbesc despre Agenda digitală europeană. Datele Comisiei indică faptul că există obstacole în calea pieței unice digitale: doar 7 % din tranzacțiile online sunt transfrontaliere. Deși Internetul și obiectivele legate de infrastructura necesară servesc drept condiții prealabile pentru o dezvoltare ulterioară, îmbunătățirea infrastructurii trebuie completată prin elaborarea unui cadru de reglementare paneuropean, prin utilizarea serviciilor și consolidarea competențelor TCI. O zonă europeană unică și sigură de servicii digitale ar trebui creată până în 2020. Aceasta ar oferi cetățenilor UE acces ușor și sigur la toate serviciile digitale, atât publice, cât și comerciale. Statele membre ar trebui să dezvolte planuri naționale pentru trecerea la servicii publice digitale. Participarea grupurilor socio-economice de la baza societății ar trebui încurajată în mod deosebit, acestea fiind grupurile cu șansele cele mai mari de excludere din societatea digitală. Autentificarea electronică transfrontalieră și semnăturile digitale ar trebui să se caracterizeze prin interoperabilitate juridică și tehnică, astfel încât autentificarea electronică transfrontalieră să poată fi folosită de către toți furnizorii de servicii și toți consumatorii din Europa. Abordarea cuprinzătoare a pieței unice digitale ar trebui să includă diminuarea fragmentării restante din serviciile financiare, logistică, protecția consumatorilor și proprietatea intelectuală. Ar trebui să se stabilească un obiectiv de 100 % în ceea ce privește atât accesul la, cât și competența de utilizare a serviciilor digitale de către cetățeni.

Georgios Papastamkos (PPE), în scris. – (EL) Îngrozitoarea criză financiară din Grecia și dezechilibrul financiar din celelalte state membre din zona euro ridică întrebări legate de forța statică și dinamică a structurii însăși a UEM. Fără îndoială, redresarea finanțelor publice ale unui stat membru al zonei euro este responsabilitatea acestuia. Totuși, criza financiară a scos la iveală o legătură între uniunea monetară deplină, uniformă și uniunea economică imperfectă din cadrul UE. A evidențiat faptul că sunt necesare stabilirea unei guvernări economice europene coordonată politic, o politică economică și un risc economic europeanizator, o acoperire a deficitelor structurale ale UEM, o Europă mai profundă și o acțiune europeană bazată pe solidaritate. Avem nevoie de un mecanism european de sprijin, un Fond Monetar European dotat cu resursele și capacitatea de intervenție necesare. Este necesară o intervenție de reglementare coordonată pentru a proteja moneda unică împotriva speculațiilor. Este necesară o analiză detaliată a funcționării pieței transferurilor riscului de credit. Consiliul European i se solicită să furnizeze răspunsuri fundamentale la criza din zona euro și să exprime o solidaritate reală față de Grecia pentru a depăși criza financiară. Grecia nu cerșește. Solicită ca puținele rezerve ale cetățenilor greci să nu dispară în buzunarele speculanților internaționali.

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – În această perioadă de criză economico-socială, conjugată cu criza climatică, UE și-a stabilit o strategie nouă pentru următorii 10 ani. Strategia UE 2020 trebuie să contribuie la crearea unei Europe mai incluzive, cu o economie integrată și prietenoasă mediului. Dezvoltarea cercetării și inovării trebuie să devină o prioritate pentru a putea combate efectele schimbărilor climatice, pentru crearea de locuri de muncă verzi, inteligente. De aceea, obiectivele stabilite trebuie să fie obligatorii, pentru a asigura o creștere durabilă, dezvoltarea unei piețe a muncii mai incluzive și condiții de viață decente tuturor cetățenilor.

Richard Seebler (PPE), *în scris*. – (DE) UE poate reuși numai dacă știm în ce direcție dorim să mergem atunci când este vorba de economie și de politică socială. Din acest motiv, elaborarea strategiei 2020 trebuie să primească o atenție deosebită. Statele membre trebuie să elaboreze concepte, viziuni și idei clare. Elaborarea unei strategii pentru următorii 10 ani este, cu siguranță, o acțiune ambițioasă, dar nu trebuie uitat faptul că nu este vorba despre detaliile finale. UE trebuie să se întrebe în ce poziție dorește să se plaseze și ce priorități își va stabili. Un obiectiv care, pe termen lung, ar avea de asemenea consecințe sociale și economice pozitive, ar fi crearea unui amestec energetic durabil pentru Europa. Este necesară o nouă analiză a acestui domeniu și nu doar din cauza rezervelor tot mai reduse de combustibili fosili și a impactului exercitat asupra climei de sursele de energie neregenerabile. Europa trebuie să își asume rolul de lider și în materie de tehnologii ecologice. În opinia mea energia nucleară este prea puțin potrivită pentru a duce Europa către un viitor al energiei durabile.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *în scris*. – (PL) Principalele obiective ale reuniunii Consiliului European care începe mâine sunt discutarea cadrului general al noii strategii Europa 2020 a Uniunii și evaluarea ieșirii din criza economică, precum și situația din Grecia și din alte țări din zona euro. Sunt subiecte strâns legate între ele, pentru că strategia Uniunii de creștere economică și ocupare a forței de muncă este legată de acestea. În cadrul evaluării situației actuale trebuie să răspundem la întrebări referitoare la modul în care principiile Pactului de stabilitate și creștere sunt respectate în diferite țări și la poziția Comisiei Europene în toată această situație. Putem presupune că șefii de stat și de guvern ai statelor membre vor avea opinii diferite asupra strategiei Europa 2020. Acesta este rezultatul unor conflicte de interese semnificative ale fiecărei țări în parte care, la rândul lor, provin din discrepanțe între nivelurile de dezvoltare. Din motive evidente, țările din ultimele două valuri de extindere, dar nu numai ele, vor lupta pentru o mai mare atenție acordată politicii de coeziune, dezvoltării infrastructurii și agriculturii, și să nu uităm inovarea și noile tehnologii. Dezvoltarea cu succes a Europei și revenirea la creștere în următorii zece ani vor depinde, în egală măsură, de realizarea obiectivelor strategiei incluse în propunerile Comisiei, dar și de continuarea politicilor tradiționale. Pentru ca Uniunea să facă față provocărilor dificile la nivel global, trebuie în primul rând să reducă discrepanțele interne, iar acest lucru nu poate fi realizat fără respectarea principiului solidarității prevăzut de tratat.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – (RO) Principala temă a Consiliului European de primăvară este strategia UE 2020. La începutul acestui an, rata șomajului a ajuns la 10 %, în timp ce datele din țări precum Spania și Letonia indicau un nivel de aproape 20 %. 67 % dintre cetățenii europeni consideră că principalul lor motiv de preocupare este pierderea locului de muncă. Principala preocupare a liderilor europeni trebuie să fie menținerea locurilor de muncă existente și crearea unora noi pentru ca cetățenii europeni să poată duce un trai decent. Acest obiectiv poate fi garantat numai prin investiții majore în dezvoltarea economică și socială, în infrastructura energetică și de transport, în agricultură, cercetare, educație și sănătate. Acesta este motivul pentru care Consiliul European trebuie să acorde o atenție deosebită politicii industriale a UE. Conform statisticilor europene, în comparație cu luna decembrie a anului 2009, în luna ianuarie 2010 producția industrială a scăzut cu 2 % în zona euro și cu 0,2 % la nivelul UE 27. La nivel comunitar, industria generează 26,4 % din PIB, dar există state membre în care producția industrială contribuie doar cu 14 % din PIB. Uniunea Europeană trebuie să își păstreze competitivitatea la nivel mondial. Pentru a obține acest lucru, locurile de muncă și producția industrială trebuie păstrate în Uniunea Europeană, nu relocalizate în țări terțe.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

13. Dezvoltarea inițiativei cetățenești europene în temeiul articolului 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană (dezbateri)

Președinte. - Punctul următor este Declarația Consiliului și a Comisiei privind dezvoltarea inițiativei cetățenilor europeni pe baza articolului 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Permiteți-mi să adresez un salut foarte călduros unui grup de raportori din regiunea mea, Castile-La-Mancha din Spania, care s-au aflat în galeria presei și vizitează în prezent instituțiile UE.

Diego López Garrido, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. - (ES) Dle președinte, sunt recunoscător Parlamentului pentru că a avut inițiativa de a organiza această dezbatere cu privire la, mi se pare, unul dintre cele mai importante, mai relevante aspecte din punct de vedere democratic, dezvoltarea Uniunii Europene și a europenismului în rândul publicului european. Acest subiect se referă la o problemă foarte relevantă, care începe o nouă etapă în Uniunea Europeană, după cum știți, desigur, se referă la inițiativa cetățenilor. Cu alte cuvinte, posibilitatea pentru cel puțin un milion de cetățeni europeni, atât bărbați, cât și femei, din diferite state membre, să poată să semneze o inițiativă legislativă.

O inițiativă legislativă care este, de înțeles, adresată și prezentată Comisiei, organismul UE care deține competență în ceea ce privește inițiativele legislative.

Inițiativa cetățenilor este o prioritate foarte clară pentru Președinția Consiliului. Foarte clară. Este o prioritate deoarece considerăm că este o prioritate pentru Europa. Atunci când o țară prezidează Consiliul Uniunii Europene, considerăm că aceasta nu trebuie să pună în aplicare propriile sale priorități, propriile obiective, pur și simplu ca o țară în timpul respectivei Președinții, ci trebuie să meargă mai departe și să poată să fie capabilă să reprezinte obiectivele Europei.

Inițiativa cetățenilor, cu posibilitățile sale, cu acele drepturi pe care le oferă cetățenilor – celor aproximativ cinci milioane de cetățeni europeni – reprezintă un obiectiv esențial al Europei și din acest motiv, este una dintre prioritățile Președinției spaniole, nu numai prin faptul că este o prioritate a Spaniei, ci prin faptul că este o prioritate a Europei.

Cetățenii speră că Tratatul de la Lisabona va fi pus în aplicare, cât mai rapid posibil, după opt ani de pierdere de timp prin incertitudinile instituționale.

Trebuie să refacem acel timp pierdut și, în primul rând, participarea este răspunsul pentru cetățeni, pentru ceea ce doresc aceștia. Cu alte cuvinte, trebuie să restabilim treptat echilibrul între Europa care a fost construită în secolul al 20-lea mai mult de jos – dar o Europă democratică – și o Europă care este, de asemenea, construită de jos în sus.

De aceea, considerăm că inițiativa cetățenilor trebuie să funcționeze cât mai rapid posibil, întrucât va fi dovada voinței politice a statelor membre, a Parlamentului și a instituțiilor Uniunii de oferi oamenilor șansa de a se exprima și de a permite cetățenilor să participe la viața Uniunii.

De asemenea, aceasta va contracara ceva ce, din păcate, se întâmplă și în Uniunea Europeană: faptul că dezbaterile politice, în majoritatea cazurilor, se poate să fie la nivel național; dezbateri firească. Aici la Bruxelles, sau în Parlament, are loc o dezbatere europeană, însă în fiecare din țările Uniunii predomină dezbaterile naționale, nu dezbaterile europene.

Inițiativa cetățenilor reprezintă un instrument extraordinar pentru lansarea reușită a unei adevărate debateri europene în societatea civilă. Inițiativele prezentate de cetățeni diferitelor țări vor declanșa o dezbatere europeană în fiecare țară, nu doar o dezbatere pur națională.

De aceea, dle președinte, am considerat că inițiativa cetățenilor este o prioritate. De îndată ce Comisia va prezenta proiectul său de regulament – am dori să mulțumim Comisiei și trebuie să spun, în special Președintelui Barroso și vicepreședintelui Šefčovič, pentru preocuparea de a acorda prioritate acestei chestiuni în programul de lucru al Comisiei; de asemenea, suntem recunoscători că acest lucru va avea loc iminent și foarte rapid, după cum dl Šefčovič ne va spune în câteva cuvinte – vom avea un text care să ne permită, alături de Consiliu și Parlament, să stabilim moțiunea pe care cetățenii europeni o așteaptă, fără îndoială, înainte ca aceste șase luni să se termine.

Va trebui să lucrăm la diferitele aspecte implicate, unele mai tehnice, altele mai politice, dar trebuie să încurajăm acest lucru să se întâmple.

Din acest motiv, din momentul reuniunii informale a miniștrilor pentru afaceri externe la La Granja de San Ildefonso, după cum dl Šefčovič și dna Malmström – încă în exercițiu, deoarece noua Comisie încă nu a intrat în funcție – ne amintesc, până la prima reuniune pe care am organizat-o cu Comisia la Madrid, când noul colegiu de comisari și-a preluat mandatul, și acum, în această după-amiază în Parlament, suntem nerăbdători să accelerăm această inițiativă. Le-aș solicita – acesta ar fi mesajul care aș dori să ajungă la dvs., onorabili deputați – să demonstreze cea mai mare preocupare pentru această inițiativă.

Știu că vor face acest lucru. În plus, le-aș solicita să grăbească ceea ce consider că unește destul de ușor consensul general în diferitele sale aspecte, prin dezbaterile care au loc în Consiliu, Comisie și Parlament, în comisia în care am participat, Comisia pentru afaceri instituționale, de exemplu. Prin urmare, consider că putem pune acest lucru în practică, deoarece este unul dintre aspectele noii etape care începe, în prezent, în Uniunea Europeană, ceea ce este cel mai interesant pentru public.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei. – Dle președinte, aș dori foarte mult să mulțumesc Parlamentului pentru că a introdus această chestiune foarte importantă pe ordinea de zi. Aș dori să mulțumesc personal, dragului meu prieten, Diego López Garrido și Președinției spaniole, pentru păstrarea acestui punct printre prioritățile ordinii de zi a Președinției spaniole, deoarece cred că instrumentul pe care îl vom avea va schimba cu adevărat modul în care facem politică în Uniunea Europeană.

Până în prezent, construcția europeană s-a bazat pe democrația reprezentativă. Cred că acest lucru a fost foarte bine reflectat, de asemenea, în Tratatul de la Lisabona, în care este foarte clar că puterile Parlamentului sunt consolidate foarte mult și când vom implica parlamentele naționale mai mult în procesul legislativ european. Și a trebuit să completăm cu includerea mai mare a cetățenilor în acest proces, prin acest instrument al democrației participative.

A existat dezbateră, cu ceva timp în urmă, privind două situații: fie unul îl anulează pe altul, fie este un joc de sumă nulă. Nu prea cred așa ceva, deoarece consider că ambele elemente ale democrației reprezentative și participative sunt reciproce, ambele contribuind la crearea spațiului european politic și public real.

De asemenea, consider că, datorită acestui instrument, vom sublinia chiar mai mult importanța cetățeniei europene pentru europeni. După cum Diego a spus deja, sunt convins și eu că acest lucru ar duce la dezbateri transfrontaliere la nivel european mai intense, mai bune, axate mai mult pe subiecte europene, și nu doar pe subiecte naționale, pe care le observăm atât de des în capitalele statelor noastre membre.

Comisia a fost și este foarte recunoscătoare pentru activitatea pe care Parlamentul European a desfășurat-o deja privind inițiativa cetățenilor europeni. Pentru noi, rezoluția pe care ați adoptat-o la 7 mai anul trecut a fost o îndrumare politică importantă și un indicator foarte important al modului în care trebuie să pregătim această inițiativă.

După cum știți, Comisia, când pregătește asemenea acte legislative importante cum este acesta, dorește să angajeze publicul european într-o dezbateră cât mai amplă posibil. Prin urmare, am organizat o dezbateră publică pe această temă, pe baza Cărtii verzi pe care am elaborat-o în decembrie anul trecut.

Trebuie să spun că am fost surprinși pozitiv de răspunsurile pe care le-am obținut. Am obținut mai mult de 300 de răspunsuri care au venit din partea unor participanți: cetățeni individuali, organizații, autorități publice și chiar unele parlamente naționale.

Am evaluat răspunsurile pe care le-am primit și am completat procesul de consultare cu o dezbateră publică la Bruxelles, unde au fost prezente mai mult de 150 de părți interesate, inclusiv reprezentanți onorabili din Parlament.

Dacă ar trebui să rezum această dezbateră, aș spune că au fost multe sugestii inovatoare, interesante și pozitive care ajung la Comisie. Care au fost concluziile majore? Că cetățenii sunt foarte mult interesați să pună în practică această inițiativă, cât mai repede posibil, că aceasta ar dori să fie cât mai ușor de utilizat, că ar dori ca ea să fie simplă, directă, inteligibilă și, mai presus de toate, accesibilă.

Și, după cum ați conveni, aceștia sunt parametri foarte clari și importanți pentru ca această legislație să fie pregătită în acest fel, deoarece doar acești parametri ar garanta că cetățenii ar folosi acest instrument pentru o comunicare mai bună cu Comisia și cu instituțiile europene.

Pe baza rezultatelor consultărilor și, de asemenea, pe baza propunerilor făcute de Parlamentul European, Comisia finalizează, în prezent, propunerea sa. Sper că acest Colegiu va adopta propunerile la care lucrăm la 31 martie. De asemenea, pot să vă spun că acest lucru nu ar fi posibil fără încurajarea puternică din partea Președinției spaniole. Este foarte clar că o astfel de prioritate principală pentru Președinție trebuie să fie respectată, și știu că este angajamentul puternic din partea Spaniei de a încerca să facă progrese cu privire la această inițiativă în timpul mandatului Președinției sale.

Așadar, sunt foarte încrezător că, datorită abordării constructive a Președinției, Consiliului și Parlamentului, vom avea acest instrument nou și foarte important înainte de prima aniversare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona.

Íñigo Méndez de Vigo, în numele Grupului PPE. - (ES) Dle președinte, în acest Parlament, cu aproximativ șapte ani în urmă, la finalul convenției instituționale, noi, deputații din Parlamentul European și deputații parlamentelor naționale am reușit să prezentăm o propunere care a fost acceptată de Prezidiu. Eu am avut onoarea de a o înainta Prezidiului și noi am aprobat-o. În plus, doresc să amintesc aici numele dlui Lamassoure și al dlui Mayer, deoarece aceștia au fost cei care au elaborat propunerea inițiativei cetățenilor, o inițiativă populară care este, în prezent, încorporată în tratate.

O inițiativă populară care este un exemplu al democrației participative – dl Šefčovič a explicat acest lucru foarte bine – și democrația europeană, deoarece problemele care trebuie acoperite de această inițiativă trebuie să fie probleme europene, nu probleme locale. Participarea cetățenilor, prin urmare, și problemele abordate la nivel european.

Dl Šefčovič, care pregătește această propunere, nu ne-a spus ce implică aceasta. Ne-a stârnit pofta. În numele grupului meu, dl Šefčovič, aș solicita ca inițiativa să conțină cel puțin trei idei.

În primul rând, aceasta ar trebui să fie clară și simplă. Cu alte cuvinte, nu ne lăsați să complicăm lucrurile. Trebuie să fie un lucru accesibil persoanelor, astfel încât aceștia să poată participa fără a trebui să frecventeze universitatea.

În al doilea rând, trebuie să asigure cooperarea dintre autoritățile europene și autoritățile naționale, deoarece, în opinia mea, autoritățile naționale trebuie să joace un rol important în modul de organizare al semnăturilor.

În al treilea rând, putem educa cetățenii, prin intermediul Comisiei Europene și al Parlamentului, precum și oferind explicații cu privire la modul în care această inițiativă legislativă poate fi folosită pentru a evita dezamăgirile. Vă voi oferi un exemplu pe care l-am văzut pe Internet. O petiție online a fost deja lansată pentru a folosi inițiativa populară care să permită schimbarea sediului Parlamentului, astfel încât să existe doar unul.

Acest lucru este imposibil și trebuie să spunem acest lucru de la început; se face apel la reformă în tratate și nu poate fi soluționată prin inițiativa populară.

Prin urmare, trebuie să se facă multă educație, doamnelor și domnilor din Comisie și din Parlament, în privința unei inițiative pe care Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) o aprobă și speră că poate să sprijine promovarea sentimentului de apartenență la Uniune și participarea publicului la activitatea Uniunii.

Ramón Jáuregui Atondo, în numele Grupului S&D. - (ES) Dle președinte, dle Šefčovič, am fost foarte încântat să aflu că această Comisie intenționează să aprobe acest proiect de regulament săptămâna viitoare, cel târziu la 31 martie. Cred că este o veste mare, consider că este adecvat și corect să felicit Comisia, pe dl Šefčovič și Președinția spaniolă pentru susținerea pe care au acordat-o acestei inițiative și pentru acordul de a prezenta o propunere foarte importantă acestui Parlament.

Propunerea este foarte importantă deoarece, în primul rând, consider că aceasta consolidează legitimitatea Parlamentului. Acest lucru se datorează faptului că acordă accesul direct al publicului la Parlament, nu prin partide, ci într-un mod care acordă acces direct aici cu nici mai mult, nici mai puțin decât un proiect de lege.

Este accesul direct al publicului la Parlament care, pe bună dreptate, îi consolidează legitimitatea. Consolidează noțiunea de cetățenie, care stă la baza proiectului european. De la Maastricht până aici, cetățeanul a ocupat locul central în proiectul european și este cel care devine pionul cheie aici.

În al treilea rând, aș spune că este un lucru care încurajează extraordinar legătura dintre instituții și cetățenie, un lucru pe care îl solicităm mereu și nu îl realizăm niciodată. Este oportunitatea pentru oameni de a se apropia realmente de Parlament și de a învăța cum acesta poate fi util. Acest lucru mă determină să fac câteva recomandări care sunt, în mare măsură, în concordanță cu cele pe care le-a făcut anterior dl Méndez de Vigo.

Consider că este important să se elaboreze un text care este, în primul rând, cu adevărat flexibil. Cu alte cuvinte, textul trebuie să permită exercitarea acest drept; acesta trebuie să fie pus la dispoziția unui număr cât mai mare de oameni, deoarece trebuie să specificăm câte țări, câte procente, care sunt sistemele de semnături. Trebuie să fie flexibil, vă rugăm! Simplificați accesul la această inițiativă, dar permiteți-ne să o clarificăm și să nu înșelăm așteptările.

Există o procedură fundamentală, în prealabil, care trebuie să fie efectuată de către Comisie pentru a spune dacă un proiect de inițiativă va avea succes sau nu, dacă este posibilă realizarea acestuia sau nu. Înainte de adunarea semnăturilor, trebuie să spunem „da” sau „nu”, pentru a nu înșela așteptările: claritate și flexibilitate în acest proiect, doamnelor și domnilor, și, desigur, un lucru bine făcut.

Anneli Jäätteenmäki, în numele Grupului ALDE. – (FI) Inițiativa cetățenilor europeni este importantă deoarece este una dintre acele rare inovații introduse de Tratatul de la Lisabona despre care putem spune, în termeni reali, că va crește oportunitățile pentru ca publicul să își aducă o contribuție. Acesta este evident un pas mic înainte și colectarea a milioane de nume va fi o muncă serioasă; chiar și atunci, putem doar să sugerăm faptul că această Comisie trebuie să acționeze. Atunci Comisia, cu înțelepciunea sa, va hotărî dacă acționează sau nu.

Dacă experimentul inițiativei cetățenilor are succes, după cum sper că așa va fi, este foarte posibil ca după aceea să putem progresa pe calea care ne asigură o influență directă. Din acest motiv, este foarte important acum, din moment ce stabilim un cadru al inițiativei cetățenilor, ca acel cadru să fie definit într-un mod în care inițiativa să poată fi introdusă ușor și să fie clară și inteligibilă. Nu trebuie să ne facem speranțe false sau să creăm neînțelegeri.

O procedură pentru promovarea conformității a fost dezbătută. Consider că este un lucru care trebuie să fie luat în considerare cu mare atenție. Poate avea aspectele sale pozitive, dar nu știu dacă este corect să reducem inițiativele în acest stadiu. Să permitem publicului să aibă un cuvânt de spus.

În opinia mea, este important ca pragul pentru diferitele state membre – numărul țărilor implicate – să nu fie atât de ridicat: un sfert ar fi suficient pentru promovarea inițiativei și pentru a face posibilă continuarea sa. Trebuie să garantăm că regulamentul nu creează bariere inutile pentru punerea în aplicare a inițiativei cetățenilor, ci o clarifică și o simplifică. Să sperăm că vor fi multe inițiative și Comisia le va continua.

Gerald Häfner, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, dle López Garrido, dle comisar Šefčovič, doamnelor și domnilor, cred că avem, în acest moment, o oportunitate majoră pentru Europa, această Europă partajată a noastră, care a început cu tratatele dintre state – instrumentul clasic al politicii externe în care cetățenii au fost mai mult sau mai puțin spectatori – până acum când aceasta când devine din ce în ce mai mult o Europă a cetățenilor.

Astăzi discutăm despre primul instrument care oferă participarea directă a cetățenilor la nivel european. Cred că este clar pentru oricine ce oportunitate oferă acest lucru, în special, pentru crearea, pentru dezvoltarea treptată a preferințelor publicului european, a unui *demos* european de care are nevoie această Europă, în timp ce continuăm să dezbaterem chestiunile în Franța, în Italia, în Portugalia, în Germania, *etc.*, astfel, în esență mai mult sau mai puțin separat. În ceea ce îi privește pe cetățeni, nu există aproape nicio dezbatere în întreaga Europă. O inițiativă europeană a cetățenilor de acest tip ar putea, totuși, sprijini astfel de dezbateri, și ar putea contribui la depășirea, într-o oarecare măsură, a sentimentelor europenilor legate de faptul că Bruxelles-ul este departe și că ei – cetățenii – nu au dreptul să-și exprime opinia la Bruxelles. Ce facem noi aici este să creăm un prim instrument care va permite cetățenilor să își facă auzite vocile lor la Bruxelles. Lucrul crucial, prin urmare, este forma pe care i-o dăm. Doresc să clarific foarte bine faptul că încă nu a fost stabilit dacă această măsură va fi, în cele din urmă, un succes sau o dezamăgire. Aceasta depinde de forma pe care o alegem pentru această măsură.

Pot să înțeleg destul de bine, dle comisar Šefčovič, că nu puteți să ne prezentați detaliile astăzi, pentru că știu că încă nu v-ați hotărât pe deplin. Cu toate acestea, avem o oportunitate aici de a aduna câteva puncte pe scurt. Prin urmare, există un punct foarte special pe care aș dori să îl menționez.

Pentru mine, succesul acestuia va sta în faptul că propunerea Comisiei sau cel puțin, în cele din urmă, ce se hotărăște aici ca o propunere legislativă, nu conține doar obstacole și stipulări pe care cetățenii trebuie să le respecte, ci stipulează, de asemenea, faptul că Comisia să lucreze serios la inițiativa cetățenilor care a ajuns la ea, pentru că, în opinia mea, ar fi o frustrare extraordinară dacă un milion de cetățeni au semnat o astfel de inițiativă și, în final, întreg lucrul a dispărut, în tăcere și neceremonios, într-un coș de gunoi. Avem nevoie de trei niveluri de verificare a admisibilității. În primul rând, nivelul formal: are semnăturile necesare? În al doilea rând, nivelul legal: este chestiunea la îndemâna uneia dintre competențele Uniunii Europene, nu încalcă legislația actuală? Apoi, în final, avem nevoie de o verificare bazată pe conținut, și, în această privință, consider să este important ca cetățenii să fie invitați să participe la această examinare, să existe o audiere, pentru ca aceștia să fie evaluați și problemele lor să fie discutate, și nu doar să primească o scrisoare *ex cathedra* de la superior. Acest lucru are loc prin încurajare.

Pe scurt, am a doua parte de încurajare de menționat. O treime, sau nouă state membre, mi se pare mie – și ni se pare nouă în acest Parlament în mod colectiv – este prea mult. Parlamentul s-a declarat în favoarea unui sfert, și această cifră trebuie văzută împreună cu al doilea obstacol, și anume obstacolul din cadrul statelor membre. În discuțiile pe care le-am avut, am propus ca acest lucru să fie divizat în funcție de mărimea statelor

membre, deoarece este o mare diferență dacă un stat mare sau mic este implicat, și observ că există deschidere pentru această propunere.

Din cauza constrângerilor de timp, nu pot să deschid alte subiecte. Sper că putem să punem în aplicare împreună acest prim instrument al democrației transnaționale.

Syed Kamall, în numele Grupului ECR. - Dle președinte, cred că mulți dintre noi trebuie să salute orice inițiativă care preia puterea din Uniunea Europeană și de la alte guverne politice și transmite puterea mai aproape de cetățean.

Într-un singur sens, aș dori să fac o solicitare pentru a asigura o mai mare flexibilitate. De ce trebuie să definim anticipat chestiunile cu privire la care cetățenii pot ridica o inițiativă? Dacă cetățenii doresc să ridice o chestiune, permiteți-ne să îi tragem la răspundere și să ne exprimăm părerea cu privire la orice lucru avut în vedere. Dacă, de exemplu, inițiativa este cu privire la locul în care Parlamentul trebuie să se reunească, trebuie să răspundem. De ce evităm chestiunea? Să abordăm în forță ceea ce cetățenii ne solicită.

Este o chestiune pe care aș dori să o clarific, și aceasta este transparența. Va fi dificil pentru orice individ, sau grup de cetățeni, pe cont propriu să adune numărul necesar de semnături. Prin urmare, trebuie să consultați un număr de organizații pentru adunarea acestor semnături. Acestea trebuie să fie transparente în legătură cu finanțarea lor, astfel încât să nu aveți organizații care boicotează procesul pentru a solicita de fapt mai multă finanțare pentru inițiativele în care cred. Să fie cu adevărat o inițiativă a cetățenilor și nu a organizațiilor societății civile și a ONG-urilor.

Søren Bo Søndergaard, în numele Grupului GUE/NGL. - (DA) Dle președinte, neîncrederea cetățenilor noștri din Uniunea Europeană este în creștere. Prezența redusă la alegerile UE spune foarte multe. Dacă inițiativa cetățenilor europeni este interpretată într-un astfel de mod de care doar puțini pot să beneficieze, acest lucru va exacerba situația. Grupul nostru, prin urmare, face apel ca normele să nu fie prea stricte. De exemplu, chestiunile pot fi încă relevante pentru Europa ca un întreg, chiar dacă primul milion de semnături provin doar de la foarte puține țări. Cu toate acestea, ca Parlament European, putem, de asemenea, face ceva pentru a lua în serios inițiativa cetățenilor. Putem lua o decizie în acest Parlament ca de fiecare dată când se aprobă o inițiativă a cetățenilor, să ne angajăm să desfășurăm o dezbatere aici – o dezbatere care poate duce la o declarație cu privire la inițiativa în cauză. În acest fel, vom lua în serios dorințele cetățenilor și sper că grupurile pot coopera pentru a asigura adoptarea unui lucru conform acestor principii, de exemplu, sub forma unui amendament la Regulamentul de procedură.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Dle președinte, am ascultat tot ce s-a discutat aici până acum cu luciditate, și foarte mare scepticism. La urma urmelor, propria noastră experiență – adunată din referendumurile din Olanda, Franța și, nu în ultimul rând, Irlanda – ne-a învățat cum răspunde eurocrația la voința oamenilor și expresiile acestei voințe. Ce este inițiativa cetățenilor europeni, în esență? În esență, este doar un paliativ, o amăgire menită să sugere un minimum al implicării cetățenilor în Tratatul de la Lisabona fără a putea aduce această implicare cu adevărat în procesul de luare a deciziilor. Într-adevăr, acest lucru reiese în mod clar din tot ce am învățat până acum: proceduri complicate, constrângeri asupra subiectelor și, dacă ceva ar trebui să apară în cele din urmă, trebuie examinat și, în special, decis în exact aceleași reuniuni eurocratice, mai degrabă nedemocratice, la fel ca înainte. Avem nevoie în Europa de referendumurile obligatorii, de exemplu, cu privire la aderarea Turciei. Acestea sunt necesare pentru a restaura democrația, dar, din păcate, inițiativa cetățenilor europeni este doar un fel de caricatură a acestor lucruri.

Carlo Casini (PPE). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, apreciez declarațiile făcute de dl López Garrido și de dl Šefčovič.

Noul Tratat de la Lisabona ne îndeamnă să adoptăm rapid un curs de acțiune sistematic pentru a promova inițiativa cetățenilor, care este testamentul existenței unui popor european. Într-adevăr, este un fapt binecunoscut că una dintre cele mai dure critici ale Uniunii este că nu este o structură pe deplin democratică. Tratatul de la Lisabona a urmărit să reducă deficitul democratic în diferite moduri, inclusiv prin elaborarea unei dispoziții pentru ca cel puțin un milion de cetățeni europeni să prezinte o propunere pentru o inițiativă legislativă.

Acest instrument nou, pentru a fi un instrument serios, va trebui să producă efecte juridice de o anumită importanță. Cu siguranță, acesta nu poate avea o valoare echivalentă cu petițiile pre-existente care au fost semnate de o gamă largă de persoane – trebuie făcută o distincție clară – și trebuie, prin urmare, reglementată în așa fel încât să împiedice abuzul și să permită dezbateră largă, ca expresie a consensului informat și popular controlabil.

Cu toate acestea, cel mai important aspect al inițiativei prevăzută la articolul 11 din Tratatul de la Lisabona este importanța sa simbolică: deficitul democratic este abordat nu doar prin puterea de decizie a reprezentanților poporului, ci chiar mai mult prin însăși existența unui popor european care nu este doar o sumă matematică a cetățenilor națiunilor individuale.

Prin urmare, în ceea ce privește normele pe care le luăm în considerare, există două aspecte pe care eu le apreciez ca fiind de o importanță deosebită: primul se referă la subiect, care trebuie să fie – după cum a menționat deja cineva – o chestiune europeană; al doilea este distribuția unui număr minim de semnatari într-un număr semnificativ de state membre, reprezentând un procentaj corespunzător în ceea ce privește masa electorală a fiecărei țări.

Sper că noile norme vor ajuta cetățenii din Franța, Italia, Germania, Spania și așa mai departe să simtă să sunt, în primul rând, cetățeni ai Europei.

Zita Gurmai (S&D). – Dle președinte, inițiativa cetățenilor europeni este una dintre inovațiile majore ale Tratatului de la Lisabona, menit să intensifice democrația directă în Uniunea Europeană. Acest instrument nou trebuie să fie folosit în mod corect prin exploatarea sa totală. În plus, credibilitatea acestuia trebuie să fie asigurată.

În acest sens, trebuie abordate cerințe serioase. Permiteți-mi să menționez pe scurt doar două, știind că există multe altele. Semnăturile adunate trebuie verificate în mod corespunzător. Aceasta este o chestiune crucială care poate cauza probleme serioase, deoarece legislația relevantă este foarte diferită în statele noastre membre. Trebuie să găsim soluția optimă – echilibrul corespunzător între diferitele norme și cerințe comune.

Cea de-a doua temă o reprezintă admisibilitatea inițiativei. Din nou, fiecare aspect trebuie examinat cu atenție pentru a găsi cel mai bun mod de acțiune. Subiectul dezbaterii publice trebuie limitat în apărarea valorilor Uniunii, sau trebuie să prevaleze libertatea de expresie? Sunt acestea principii reciproc inclusive?

Apreciez și sunt recunoscător pentru activitatea progresistă a vicepreședintelui Šefčovič și a Președinției spaniole. Sunt încântat că părțile interesate au avut oportunitatea în februarie să discute majoritatea chestiunilor care trebuie soluționate, astfel încât inițiativa cetățenilor să fie operațională.

Mi-ar plăcea să cunosc rezultatul reuniunii. Cum se va ocupa Comisia de problema verificării și admisibilității unei inițiative, și în ce stadiu? Desigur, atunci când pregătim un raport aici în Parlamentul European, trebuie, să clarificăm cu adevărat abordarea de care ne vom ocupa. Cred cu tărie că suntem aici pentru a reprezenta cetățenii europeni și trebuie să clarificăm că suntem capabili să trimitem un mesaj foarte puternic pentru noi toți.

Cred cu tărie că Președinția spaniolă face o treabă excelentă ca membru al trioului alături de Belgia și Ungaria, stimai camarazi. Așadar, vă mulțumesc foarte mult încă o dată, dle vicepreședinte. Ați făcut o treabă excelentă. Să continuăm.

Diana Wallis (ALDE). – Dle președinte, acesta este un instrument care are potențial uriaș și poate furniza un semnal democratic important pentru Europa.

Când mă gândesc la propria mea țară, dacă doriți să prezentați o inițiativă legislativă în Regatul Unit, trebuie să găsiți un deputat, aceștia trebuie să fie destul de norocoși să câștige un vot anual sau la loterie, și apoi se poate să discutați despre guvernarea zilei.

Prin urmare, consider că suntem pe cale să oferim ceva foarte important și foarte interesant pentru cetățenii Europei. Acest lucru mă face mândră, dar trebuie să fie ușor de utilizat, accesibil și credibil, și aceasta înseamnă că va trebui să fim stricți în mod rezonabil în cadrul competenței UE și va trebui să respectăm drepturile omului de la bun început.

Va trebui să putem și dorim să sprijinim promotorii în îndeplinirea cerințelor tehnice. Cel mai important, parlamentarii trebuie să fie pregătiți să acționeze împreună cu promotorii unei inițiative. Acest lucru nu ne compromite drepturile. Este un lucru care ne poate uni cu cetățenii, dar trebuie să trimitem mesajul lor către Comisie. Putem ajuta, și în acest fel putem crea împreună o democrație reală europeană.

Isabelle Durant (Verts/ALE). - (FR) Dle președinte, colegul meu, dl Häfner a menționat câteva dintre condițiile necesare pentru a asigura faptul că această inițiativă este, așa cum a spus, posibilă, credibilă și legitimă.

În ceea ce mă privește, aș dori să atrag atenția acestui Parlament, pe de o parte, asupra opiniei Consiliului Economic și Social, care este foarte interesantă și care ar putea, de asemenea, să aducă lumină asupra deciziilor de luat și, pe de altă parte, să accentueze faptul că democrația participativă acționează atunci când toți – deputații Parlamentului European, Consiliul, organizațiile societății civile și cetățenii neorganizați pentru care inițiativa cetățenilor este o oportunitate – au un rol de jucat.

În această privință, dle comisar, conform articolului 11 din tratat, care oferă, de asemenea, posibilitatea stabilirii unui dialog structural și organizat cu societatea civilă, aș dori să vă întreb ce tip de inițiativă luați în considerare – pe modelul dialogului social oferit de tratate – și să află dacă, alături de inițiativa cetățenilor, care este foarte interesantă și foarte utilă, intenționați să organizați dialogul cu societatea civilă într-o manieră structurală și interinstituțională.

Peter van Dalen (ECR). - (NL) Dle președinte, acum că Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare, cetățenii pot lansa inițiativele cetățenilor. Acest lucru reprezintă progresul, deoarece cetățenii sunt încă prea departe de Europa și este dificil să îi implicăm în evoluția politică. Consider inițiativa cetățenilor europeni ca o bună oportunitate de intensificare a sprijinului pentru Europa în rândul cetățenilor.

Dle președinte, doresc să atrag atenția în mod expres asupra unei inițiative a cetățenilor care a fost lansată recent. Este o inițiativă a dlui Kastler, care este prezent aici astăzi și solicită ca ziua de duminică să fie o zi liberă de odihnă și ziua rezervată familiei și contemplării. Susțin pledoaria sa pe deplin și din toată inima și lucrăm împreună pentru adunarea a cât mai multe semnături în Olanda. Aș apela la toți să sprijine și să publice această inițiativă. Astfel de inițiative pot indica ceea ce consideră cetățenii ca fiind important. Solicit Parlamentului și Comisiei să ia în serios aceste semnale, întrucât Europa este acolo pentru cetățeni, nu invers.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). - (PL) Dle președinte, rolul crescut pe care Tratatul de la Lisabona îl acordă Parlamentului European, precum și inițiativei europene a cetățenilor, sunt pași foarte importanți spre consolidarea democrației europene. Cu toate acestea, pentru îndeplinirea rolului inițiativei, trebuie să existe proceduri care să nu limiteze caracterul său democratic de la bun început.

Parlamentul European, de fapt, nu joacă niciun rol în procesul inițiativei cetățenilor în prezent. Parlamentul anterior a votat ca această Comisie să poată decide care inițiative prezentate vor fi acceptate și care vor fi respinse. Cred că rolul Parlamentului European trebuie să fie mult mai mare, aici. Parlamentul trebuie să coopereze cu Comisia pentru a evalua și a exprima opinii legate de inițiativele care sunt prezentate. În acest fel, deciziile referitoare la admisibilitatea inițiativelor propuse s-ar afla în mod egal în mâinile reprezentanților electoratului, și nu doar ale executivului. Parlamentul reprezintă, în prezent, doar instituția Uniunii Europene care este aleasă prin alegeri libere, democratice, și inițiativa cetățenilor se referă, de fapt, la problemele și punctele de vedere ale oamenilor. În cazul în care o inițiativă este respinsă de către Comisie, și de către executiv, care ar trebui să o pună în aplicare, s-ar putea ca acest lucru să nu fie înțeles de către cetățeni.

De asemenea, este important ca organizatorul unei inițiative – o organizație socială sau o organizație non-guvernamentală – să specifice în mod clar și explicit subiectul și obiectivul inițiativei, cu toate că acesta nu trebuie neapărat să prezinte o propunere de act legislativ. Cred de asemenea că procedurile care se referă la inițiative trebuie să fie armonizate la nivelul statelor membre, deoarece prea multă varietate va face dificilă obținerea de către noi a sprijinului larg pentru aceste inițiative.

Monika Flašíková Beňová (S&D). - (SK) Inițiativa cetățenilor, ca una dintre puterile cetățenilor UE, reprezintă progresul semnificativ pentru democrație și pentru participarea directă a publicului mai larg la viața politică.

Apreciez foarte mult abordarea dvs. în această privință, dle comisar Šefčovič. Acum aș dori să mă refer la întrebările adresate de colega mea, Zita Gurmai, deoarece, de asemenea, consider important că trebuie să găsim un răspuns la unele dintre aceste întrebări. Unele dintre acestea se referă la locul și metoda formalizării, cu alte cuvinte, locul unde semnăturile vor fi adunate conform unei inițiative, fie că este vorba despre un birou guvernamental sau oriunde pe stradă. În legătură cu aceasta, de asemenea, există întrebarea dacă va fi un conflict cu alte drepturi ale omului, de exemplu, dreptul libertății de exprimare.

A doua întrebare se referă la finanțarea întregului proces. Cine, prin urmare, va fi responsabil cu finanțarea inițiativelor cetățenilor? Va fi Uniunea Europeană sau vor fi statele membre sau cetățenii actuali cei care lansează o inițiativă? În cel mai rău scenariu, aceasta ar echivala cu o încălcare a principiului democratic prin fixarea solvabilității ca o condiție a implicării.

Nu în ultimul rând, va fi esențial pentru Comisie să specifice o limită de timp exactă în cadrul căreia aceste semnături să fie adunate, sau, după caz, adunate în mod valabil, fără a omite, în special, nevoia de a menține

deschiderea și transparența întregului mecanism într-un mod prin care să se împiedice abuzul din partea grupurilor de interese care operează în cadrul UE.

Vă transmit sincerele mele mulțumiri, dle comisar, și vă voi ține pumnii pentru reușită.

Marian Harkin (ALDE). - Dle președinte, ca o persoană care a militat de două ori pentru votul afirmativ la Lisabona și a promovat inițiativa cetățenilor ca fiind un lucru pozitiv, nu sunt de acord cu colegul meu. Cred că nu este doar un camuflaj. Da, există constrângeri, dar aceasta are potențial și reprezintă un pas real semnificativ spre facilitarea democrației participative.

Am dezbătut această chestiune cu cetățenii. Am facilitat cetățenilor participarea la consultarea Comisiei și la audierile din Comisia pentru petiții. Cu toate acestea, nu trebuie doar să ne consultăm cu cetățenii: trebuie să ascultăm ceea ce ei spun și trebuie să ne asigurăm că părerile lor sunt luate în calcul în cadrul oricărei legislații pe care o elaborăm.

Aceasta este o oportunitate pentru instituțiile UE pentru a demonstra în mod clar că inițiativa cetățenilor va reflecta opiniile cetățenilor europeni de la început până la sfârșit. Această legislație trebuie să fie în favoarea cetățenilor și trebuie să fie extrem de vizibilă. Trebuie, de asemenea, să existe o asistență ușor accesibilă și ajutor acordat cetățenilor care doresc să organizeze o petiție. Trebuie să fie clar unde poate acționa Comisia și unde nu. Acest lucru ar duce, pur și simplu, la acuzații ulterioare ale deficitului democratic și cinismului și mâniei în numele cetățenilor, dacă un milion de semnături ar fi adunate pentru o petiție și ulterior s-ar considera că inițiativa nu intră sub incidența competenței UE.

Așadar, avem nevoie de claritate absolută și trebuie să fim proactivi. Cu toate că trebuie să obținem tot ceea ce se poate din această legislație, nu trebuie să promitem mai mult decât putem oferi. Inițiativa cetățenilor seamănă cu un nou-născut. Are un potențial nelimitat, dar trebuie abordată cu atenție atunci când face primii pași.

PREZIDEAZĂ: DL SCHMITT

Vicepreședinte

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, purtăm o mare responsabilitate în elaborarea acestui instrument, întrucât speranțele cetățenilor care gândesc în modul european și care doresc să forțeze și să impună preocupările europene la nivel european atârnă ca o povară. Trebuie să evităm cu orice preț acele erori care se întrevăd în prezent referitor la petiții. Trebuie să evităm ca inițiativa cetățenească europeană să devină doar un zid al plângerii unde nu există monitorizare a reclamațiilor înaintate. Cetățenii activi așteaptă rezultatul; aceștia așteaptă să vadă ce formă îi vom da acestei inițiative.

Dacă stabilim praguri prea mari, vom frustra un potențial major pentru Europa. Gândiți-vă la acest lucru. Va fi nevoie de un efort uriaș al părților interesate de un anumit subiect pentru a colecta un milion de semnături. Dacă acestea sunt aruncate direct la coș fără o tratare adecvată și fără o monitorizare adecvată, atunci vom fi făcut probabil un deserviciu democrației din Europa. Prin urmare, este de o deosebită importanță modul în care Comisia tratează această problemă. Pentru mine, aceasta este o problemă cheie.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Dle președinte, dle Šefčovič, dle López Garrido, doamnelor și domnilor, inițiativa cetățenească reprezintă o contribuție suplimentară la crearea unei adevărate societăți civile europene. Aceasta reprezintă o nouă șansă pentru cetățenii europeni de a avea un cuvânt de spus în procesul de luare a deciziilor. Sper că introducerea acesteia va contribui la consolidarea sentimentului de apartenență la aceeași entitate, Europa noastră, întrucât acest sentiment european este din păcate foarte slab și deseori lipsește.

În spatele aspectelor tehnice, administrative și practice asociate cu actuala punere în aplicare a inițiativei, cred că mesajul nostru trebuie, mai presus de toate, să fie politic. Într-adevăr, nu trebuie să pierdem din vedere principiul director care stă la baza introducerii acestei inițiative: aducerea cetățenilor mai aproape de instituții, stimulându-le interesul pentru Europa, promovându-le implicarea și transformându-i în părți interesate să participe la politicile europene. Acesta este lucru pe care trebuie să-l reținem întotdeauna.

Indiferent dacă vorbim despre un număr minim de state membre din care provin semnăturile, colectarea, verificarea și inspectarea acelor semnături sau a admisibilității inițiativelor, va trebui să ne asigurăm că cetățenii nu sunt obstrucționați în dorința lor de a prezenta o inițiativă.

De exemplu, aș dori să subliniez faptul că respectivele costuri implicate în autentificarea notarială a semnăturilor trebuie să fie rezonabile. O parte din statele membre, care au introdus deja acest tip de inițiativă

la nivel național, percep uneori taxe mari. Acestea sunt tipurile de obstacole pe care trebuie să le evităm în cazul inițiativei cetățenești.

În ultimul rând, nu trebuie să pierdem din vedere rolul sporit al Parlamentului nostru. În calitate de protector al voinței democratice a cetățenilor europeni și de garant al transparenței bugetare, aceasta trebuie să fie mai implicată în procesul de punere în aplicare a acestei inițiative. Doar așa vom face dintr-o bucăică suplimentară de suflet comunitar o adevărată inimă democratică.

Proinsias De Rossa (S&D). – Dle președinte, acesta este unul dintre cele mai importante progrese democratice pentru Uniunea Europeană. Două treimi din cetățenii Irlandei au votat în favoarea Tratatului de la Lisabona și unul dintre motive a fost punerea la dispoziție a acestei inițiative cetățenești. Pentru prima dată, cetățenii pot solicita pe criterii transnaționale ca Comisia să prezinte propuneri. Dar acest lucru trebuie să fie un proces transparent. Trebuie să știm cine organizează aceste inițiative și trebuie să știm cine finanțează aceste inițiative. Acestea nu trebuie acaparate de interesele corporatiste.

Comisia, care va trebui să decidă dacă va acționa sau nu cu privire la o propunere, nu trebuie să fie organismul care să decidă admisibilitatea acesteia, din punctul meu de vedere. Cred că trebuie să extindem rolul Ombudsmanului de a decide la nivel central european cu privire la ceea ce este admisibil și ce nu.

Numărul minim de state care este necesar, cred, ar trebui să fie șapte, nu nouă, așa cum s-a propus sau sugerat într-adevăr de către Comisie și trebuie să contrazic și să insist că pragul de un milion stabilit de tratat nu ar trebui încălcat. Acesta nu trebuie ridicat prin crearea unei proporții mari de cetățeni din statele membre și un număr mare de state membre. Conformitatea cu tratatele este extrem de importantă.

Și, în fine, pot spune că eu cred că ar trebui să fie posibilă facilitarea înregistrării cetățenilor pe internet.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (ES) Dle președinte, doresc să încep prin a mulțumi în limba spaniolă Președinției spaniole pentru luarea deciziei de a prezenta inițiativa mai devreme decât ne-am așteptat inițial. Multe mulțumiri pentru acest lucru.

– (DE) Acum voi continua în limba germană. Aș dori să-i mulțumesc Comisiei pentru că a acceptat inițiativa Președinției spaniole și pentru că a declarat în mod deschis „Bine, vom acționa mai repede de atât, vom prezenta propunerea săptămâna viitoare”. Sperăm că propunerea va fi finalizată până în vară. Acest lucru este important în vederea îndeplinirii așteptărilor cetățenilor.

La fel ca mulți alții care au luat cuvântul înaintea mea, cred că pragul planificat de nouă țări este prea mare. Propunerea mea ar fi să începem cu cinci, cifră care reprezintă o cincime din statele membre. Nu este ușor să aduni un milion de semnături, chiar dacă, probabil, puteți utiliza internetul pentru a face acest lucru. Cu toate acestea, este necesar să le arătăm oamenilor că dorim să participe în această Europă comună nouă și să organizeze o dezbatere europeană reală. Cred că este important ca examinarea juridică, oficială și a conținutului acestei chestiuni să aibă loc de la început și nu imediat ce oamenii au început să adune deja semnături. Ar trebui să existe susținere și pentru inițiative, de exemplu, cu traduceri. Dacă acest lucru se va întâmpla, vom putea încă o dată să-i entuziasmăm pe cetățeni în privința Europei noastre comune – și mai puternic, de asemenea.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Dle comisar, vă mulțumesc pentru că ne furnizați orientările generale privind următorii pași. Am progresat de la scopurile conceptuale și de la câteva rânduri de text din Tratatul de la Lisabona la o directivă prin intermediul căreia UE va fi reglementată.

Inițiativa cetățenească le arată cetățenilor UE o semnificație ulterioară a integrării europene. Cetățenii statelor membre vor avea ocazia să facă lobby la instituțiile europene. Cu toate acestea, ar trebui subliniat faptul că dreptul la o inițiativă cetățenească poate fi un instrument democratic, dar poate să și deschidă ușa către o Uniune Europeană federalizată. Susțin inițiativa cetățenească, dar va fi necesară integrarea cât mai profundă a autorităților competente din statele membre. Protejării instituțiilor naționale trebuie să i se ofere prioritate și aceasta trebuie să fie garantată.

La fel cum a afirmat și comisarul, această inițiativă trebuie să fie echilibrată și să adăuga că nu trebuie să i se permită în niciun caz să servească drept un pretext care poate amenința principiul subsidiarității. Cadrul pentru aplicarea acestei măsuri trebuie definit clar astfel încât să putem evita așteptările nerealiste din partea unor instituții și în special din partea cetățenilor UE.

Judith A. Merkies (S&D). – Dle președinte, mă bucur pentru inițiativa cetățenească. Dacă nu vă deranjează, voi vorbi în olandeză pentru a explica motivul bucuriei mele!

– (NL) Dle președinte, sunt încântată de inițiativa cetățenească europeană întrucât în prezent cetățenii au șansa de a-și exprima dorințele o dată la cinci ani, dar astfel vor putea juca un rol autentic în interimatul Uniunii Europene, de asemenea. Prin urmare, este important și faptul că aceștia cunosc momentul adecvat în care pot bate la ușa noastră. De fapt, nu este ușa noastră, ci cea a Comisiei Europene. Știe omul de rând când poate face apel la Comisie? Este necesară o campanie de informare de amploare pentru a-i informa pe cetățeni. Trebuie să spun că punctul critic în această privință este că inițiativa cetățenească va fi cu adevărat matură doar dacă toate instituțiile europene iau în serios vocea a un milion de cetățeni; iar miniștrii și șefii de state și de guvern ar trebui și ei să le asculte. Desigur, acest lucru înseamnă că, dacă un milion de cetățeni europeni doresc să se lipsească de pagina web de la Strasbourg, și această dorință trebuie luată în seamă.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt sigur că acest drept de inițiativă acordat cetățenilor europeni de tratat va contribui la aducerea cetățenilor mai aproape de Europa și de instituțiile europene într-o manieră mai extinsă decât campaniile costisitoare de sensibilizare finanțate de Uniune care, până în prezent, au produs rezultate modeste: prezența la vot confirmă acest lucru.

Această inițiativă poate consolida cu siguranță ulterior democrația întrucât le permite cetățenilor să propună legislația în mod direct. Cu alte cuvinte, aceasta reprezintă o formă de democrație directă care completează reprezentarea parlamentară.

Nu trebuie să permitem să lăsăm această șansă să ne scape printre degete. Comisia trebuie să facă din acest drept de inițiativă un drept direct, inteligibil și accesibil și să-i asiste și să-i susțină pe cetățeni începând cu etapa inițială a procesului până în etapa de colectare a semnăturilor, de exemplu, prin determinarea admisibilității propunerilor acestora. Aceasta este o contribuție practică la democrația europeană.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, ne referim deseori la necesitatea sporirii participării cetățenilor europeni, la necesitatea noastră de a ne apropia de instituțiile Uniunii, de cetățenii tuturor statelor membre. Am dezbătut acest lucru în mod intens în cadrul ultimelor alegeri europene, când am observat că în multe state membre prezența a fost deosebit de scăzută.

De atunci a avut loc un eveniment foarte important care a schimbat chiar structura și funcționarea Uniunii. Desigur, mă refer la Tratatul de la Lisabona, un tratat important, în centrul căruia se află cetățeanul, pilonul de bază de care noi toți, Parlamentul, Comisia și Consiliul, trebuie să ne apropiem. Acest principiu își găsește expresia specifică la articolul 11 aliniatul (4) privind inițiativa cetățenească. Acesta este un aranjament important și excepțional care promovează democrația, egalitatea politică și transparența.

Desigur, ceea ce dorim este ca acest aranjament să fie aplicat în mod corect și să-l vedem pus în practică. Aici apar problemele. În timp ce colegii mei deputați au dreptate când subliniază necesitatea fiabilității acestei proceduri, al definirii rolului Comisiei și al Parlamentului, trebuie să putem lucra împreună astfel încât această inițiativă cetățenească importantă, în cazul în care se vor colecta semnăturile, să nu fie irosită.

Concluzia mea este: avem cu toții responsabilitatea de a promova această inițiativă. Cu toții avem responsabilitatea de a explica acest drept pe care îl au în prezent toți cetățenii noștri europeni, de a-i face să înțeleagă că pot iniția personal proceduri, fără nicio altă intervenție, la nivelul instituțiilor Uniunii.

Mai presus de toate, mesajul nostru trebuie să fie clar și trebuie să fie integrat într-o procedură simplă, inteligibilă și cuprinzătoare care, dacă nu poate servi altui scop, funcționează pentru oricine, funcționează pentru cetățeni, funcționează pentru Parlament, pentru instituțiile Uniunii, pentru statele membre și pentru toți participanții la procedură.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) În urmă cu doar câteva luni erau persoane care afirmau că Tratatul de la Lisabona nu va intra niciodată în vigoare. Și totuși, iată că ne gândim la modul în care urmează să-l punem în aplicare și stabilim câteva dintre prevederile sale.

Tratatul de la Lisabona are de adus o contribuție importantă la lupta împotriva deficitului democratic. Vorbesc despre consolidarea parlamentelor (atât a Parlamentului European, cât și a parlamentelor naționale). Mai important chiar, vorbesc despre o investiție într-o Europă pentru opinia publică, cu norme privind domeniul libertății, al securității și al justiției, privind monitorizarea subsidiarității și cu realizarea acestei inițiative inovatoare care derivă din acțiunile publice.

Susțin afirmațiile făcute de mulți dintre colegii mei deputați și în special de colegul meu, dl Méndez de Vigo, dar aș dori să subliniez faptul că atunci când reglementăm acest instrument, trebuie să ne asigurăm că acest lucru are loc într-adevăr în întreaga Europă. Desigur, aceasta trebuie să evite să fie expresia voinței opiniei publice doar într-o singură țară sau într-un număr limitat de țări. Cu toate acestea, trebuie să căutăm o soluție

care va încuraja și va stimula implicarea opiniei publice. Dacă va trebui să alegem între a fi foarte stricți și riguroși sau să fim mai generoși, eu aș alege soluția de a fi mai generoși. Dacă vom veni cu soluții care vor descuraja participarea opiniei publice, trădăm spiritul Tratatului de la Lisabona și negăm opinia publică europeană deoarece, doamnelor și domnilor, avem nevoie mai mult de Europa și de o Europă care vizează mai mult opinia publică. Avem nevoie ca opinia publică europeană să fie implicată mai mult și să-și exercite mai activ cetățenia.

Milan Zver (PPE). – (SL) Aș dori să-mi exprim satisfacția și plăcerea pentru că dezbateri astăzi această inițiativă care, sunt sigur, va reduce ceea ce numim deficit democratic sau îl va elimina parțial.

În general, este clar că astăzi democrația face un pas înapoi. Așa cum sugerează o serie de studii, dialogul democratic devine mai redus, iar noțiunea de democrație se reduce la alegerile democratice și nimic mai mult. Toate acestea au un impact asupra stării cetățenilor noștri care devin din ce în ce mai pasivi și se reflectă în prezența scăzută la urne sau chiar într-o lipsă de încredere în instituțiile democrației.

Din acest motiv, este foarte important că am adoptat Tratatul de la Lisabona deoarece acesta extinde rolul parlamentului, atât al parlamentelor naționale, cât și al Parlamentului European. Înainte de toate, acesta le facilitează cetățenilor continuarea inițiativelor și sunt încântat că acesta este cazul. Ca urmare, acum suntem martorii unui lucru pe care-l putem descrie drept un proiect de democrație europeană care ia formă la un nivel european și cred că am făcut un salt major înainte în această privință.

Cu toate acestea, această așa-zisă democrație europeană trebuie, desigur, extinsă mai departe pentru a acoperi alte domenii, inclusiv, de exemplu, nominalizările pentru Comisia Europeană. Pe scurt, există o serie de domenii în care instituțiile europene implicate ar putea fi extinse mai departe în sens democratic. Cred cu fermitate că acest proiect, de exemplu această inițiativă, poate consolida foarte mult democrația europeană.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, astăzi avem o ocazie minunată: șansa de a afirma o valoare, și anume instrumentul de participare democratică oferit cetățenilor în temeiul Tratatului de la Lisabona. Faptul că după câteva luni doar dezbateri acest instrument reprezintă în sine, din punctul meu de vedere, o valoare absolută care ar trebui protejată.

Desigur, sunt sigur că va crucială determinarea în mod clar și precis a ceea ce înseamnă un număr semnificativ de state membre. Trebuie să utilizăm un criteriu care îmbină, pe de o parte, motivația cetățenilor de a participa în cadrul instituțiilor și, pe de altă parte, motivația noastră de a-i acorda acestui instrument validitate democratică.

Firește, procedurile trebuie să fie simplificate, directe și flexibile. În ultimele săptămâni am vizitat personal o serie de școli și am fost întâmpinat cu o mare disponibilitate de a asculta, dar, înainte de toate, am câștigat un nivel mare de conștientizare a rolului crescut pe care doresc să-l joace copiii într-o Europă care este în schimbare, în special, în temeiul Tratatului de la Lisabona. Prin urmare, avem nevoie de transparență, obiectivitate și schimbare pentru ca acest instrument să servească societății dar, în același timp, să servească și instituțiilor. În această privință, Parlamentul este invitat, alături de Comisie și de Consiliu, să decidă, în mod precis, asupra procedurilor simplificate.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt una dintre acele persoane care a adus la viață una dintre primele petiții ale inițiativei cetățenești, în special, privind subiectul protejării zilelor de duminică. Astăzi, avem plăcerea de a dezbate – și apoi de a decide – o posibilă cale de a-i implica pe cetățeni în procesul activității politice a Europei. Acest lucru înseamnă că aceasta este o cale potențială de a înfăptui o mai mare democrație și de a contracara oboseala Europei.

Acestea fiind spuse, nu mă aflu aici pentru a oferi laude. Mai degrabă, am două cereri pentru domniile voastre, acum când duceți acest regulament în etapa sa finală. În primul rând, noi europenii suntem avansați din punct de vedere tehnologic. Aș dori să vă rog să faceți din internet mediul definitiv astfel încât o inițiativă cetățenească cu un milion de semnături să fie admisibilă și cu semnături electronice care sunt și ele obligatorii din punct de vedere juridic.

În al doilea rând, aș dori să subliniez că ceea ce realizăm aici reprezintă doar un prim pas. Aș dori să merg mai departe. Acum avem dreptul unei inițiative pentru cetățeni. Cu toate acestea, dorința mea ar fi ca în viitor să avem și referendumuri, așa cum avem și în regiunea mea natală Bavaria, la nivel european. Ceea ce se întâmplă este că există o petiție pentru un referendum, apoi, când aceasta va purta semnătura a unui număr suficient de persoane, există posibilitatea unui referendum. Dorința mea ar fi să avem acest lucru și în Europa.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Dle președinte, consultările publice privind inițiativa cetățenească europeană s-au încheiat și se pare că acestea au atras doar 323 de respondenți. Acest rezultat indică faptul că instituțiile Uniunii Europene ar trebui acum să se angajeze ferm în promovarea acestui nou instrument, deoarece în acest moment se poate vedea că doar câțiva oameni sunt conștienți de existența sa. Cu toate acestea, rezultatele consultării indică direcția în care ar trebui să se îndrepte Comisia în vederea încadrării legislative executive adecvate.

În primul rând, este esențială stabilirea principiilor comune care s-ar aplica în întreaga Uniune pentru colectarea și autentificarea semnăturilor și garantarea faptului că cetățenii vor face obiectul acelorași cerințe, de exemplu, în ceea ce privește vârsta.

O altă chestiune importantă este introducerea unei anumite forme de evaluare a admisibilității *ex ante*, cu presupunerea că inițiativele și inițiatorii sunt conștienți că recunoașterea oficială a admisibilității nu este echivalentă cu continuarea unei propuneri legislative privind o anumită problemă din partea Comisiei.

Sunt sigură că inițiativa cetățenească europeană poate deveni un instrument important cu ajutorul căruia se vor desfășura dezbaterile viitoare – o dezbatere amplă privind problemele de interes pentru toți europenii. Din acest motiv, aștept cu nerăbdare un regulament adecvat din partea Comisiei.

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, utilizarea referendumului – democrația directă – nu reprezintă o versiune exotica a democrației. Reprezintă forma originală – guvernarea cetățenilor și nu în numele cetățenilor.

Așa că probabil ar trebui să fim recunoscători UE pentru introducerea acesteia. Nu cred. UE agreează democrația doar atunci când o poate gestiona și aranja în vederea obținerii rezultatului pe care-l dorește. Am auzit că atribuția de a solicita un astfel de referendum va fi limitată de prevederi dăunătoare, cum ar fi competența UE și versiunea proprie a UE privind drepturile omului, care, în realitate, semnifică represiunea politică, limitarea libertății de exprimare și chiar a libertății de gândire.

Un punct final este că democrația înseamnă guvernarea oamenilor – o unitate identificabilă și coezivă – și nu guvernarea din partea unei adunări arbitrare de persoane. Migrarea în masă a făcut dificilă obținerea acestui lucru. Europa în ansamblu a devenit chiar mai puțin de un singur popor decât ar fi putut să fie. Totuși, este mai bine decât nimic și am putea demonstra, cel puțin, că această inițiativă a fost o promisiune deșartă.

Elena Băsescu (PPE). - Consider că introducerea inițiativei cetățenești europene în prevederile Tratatului de la Lisabona reprezintă un pas important în consolidarea democrației în Uniunea Europeană.

O altă formă importantă de exercitare și consolidare a democrației o reprezintă referendumul; și aici, dorind să fac o paranteză, doresc să vă spun faptul că în România, din 2004 până în prezent, au avut loc trei referendumuri, ultimul fiind pentru trecerea la unicameralism și reducerea numărului de parlamentari. Prezența la vot a fost de 51 % și o majoritate zdrobitoare s-a pronunțat în favoarea propunerii.

Doresc să salut inițiativa Comisiei de a lansa online o amplă consultare populară privind regulamentul. Acesta va stabili numărul de state din care trebuie strânse semnăturile, numărul minim de semnături din fiecare țară, precum și regulile privind verificarea acestora.

În final, doresc să întreb Comisia când crede că va intra în vigoare acest regulament, deoarece consider că trebuie finalizat cât mai curând

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Dle comisar, doamnelor și domnilor, în ultimii ani Uniunea Europeană a experimentat o criză de încredere din partea cetățenilor săi. Unul dintre semnele acesteia este o prezență scăzută la alegerile Parlamentului European care decurge din sentimentul răspândit pe larg că cetățenii nu pot influența evenimentele din UE prin intermediul votului lor în niciun fel. Prin urmare, salut cu căldură posibilitatea inițiativei cetățenești pe care o deschide Tratatul de la Lisabona pentru cetățenii UE și, în acest context, și consultarea publică cu Comisia și Cartea verde cu privire la modul de înființare a inițiativei cetățenești în termeni concreți. Sunt de acord în principiu cu majoritatea propunerilor din Cartea verde.

Cu toate acestea, dacă întindem o mână de ajutor nu ar trebui în același timp să ne temem că cetățenii UE o vor accepta. Prin urmare, dacă ne pasă de maximizarea dialogului cu cetățenii, consider că o parte din aceste măsuri limitative sunt prea stricte. Acestea privesc în principal numărul minim de state membre de proveniență a cetățenilor care semnează inițiativa și definiția așa-numitului număr substanțial de state. Cu alte cuvinte, propunerea pentru unul din trei state, nouă în prezent, este, din punctul meu de vedere, descurajantă și ireală pentru inițiativele viitoare în termeni practici. Consider că o reducere a acestui număr la 20 % ar fi un pas în

direcția corectă pentru opinia publică generală a UE care, de exemplu, va observa accentul mare pus pe rolul macro-regiunilor în crearea politicii UE. Și de ce nu?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Posibilitatea unei inițiative cetățenești europene poate promova dezvoltarea dezbaterilor publice privind problemele europene care duc la o adevărată sferă publică europeană. Reprezentanții societății civile pot adresa aceste probleme sociale pe care grupurile politice reprezentate acum în Parlamentul European nu pot sau nu doresc să le ridice. Din aceste probleme, aș dori să subliniez una în special. Consider că este important faptul că, în paralel cu notificarea în avans a propunerilor de rezoluție și chiar înainte de demararea colectării semnăturilor sau probabil după colectarea unui anumit număr de semnături, Comisia ar trebui să exprime, pe baza propriei sale competențe și a legislației comunitare, dacă propunerea în cauză ar fi acceptabilă sau nu. O respingere pe criterii oficiale sau datorită unei lipse a bazei juridice după colectarea unui milion de semnături poate pune nu doar Comisia, ci întreaga Uniune Europeană într-o lumină foarte nefavorabilă.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Tratatul de la Lisabona prevede consolidarea rolului societății civile în instituțiile europene și șansa de inițiere a propunerilor legislative din partea cetățenilor. Dreptul cetățenilor la inițiativă ar permite a nu mai puțin de un milion de cetățeni să solicite Comisiei Europene să ia inițiative de elaborare legislativă într-un anumit domeniu.

Cu toate acestea, colectarea unei astfel de număr de semnături ale alegătorilor este foarte dificilă; prin urmare, pentru a construi un mecanism eficient pentru participarea democratică și a asigura accesibilitatea cetățenilor la această inițiativă, trebuie oferită șansa inițierii unei propuneri cu orientări clare și o procedură simplificată și adecvată.

Din păcate, din momentul în care a intrat în vigoare Tratatul de la Lisabona, dreptul la inițiativă al cetățenilor nu a fost pus în practică. Nu s-a discutat încă niciunul dintre aspectele inițiativei cetățenești și nu există niciun plan concret referitor la modul în care vom garanta transparența inițiativelor și responsabilitatea democratică, astfel încât cetățenii să nu fie victimele reprezentării intereselor marilor întreprinderi.

Prin urmare, dialogul civil reprezintă cel mai important element al modelului democratic al Europei și al propriei mele țări, Lituania, și reprezintă o bază fundamentală pentru aceasta, astfel încât solicit Comisiei să ia toate măsurile în vederea asigurării faptului că dreptul la inițiativă al cetățenilor este pus în aplicare în mod adecvat cât mai curând posibil.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle președinte, colegii noștri au făcut multe lucruri interesante legate de această problemă și au convenit în mod unanim că aceasta este o facilitate minunată pentru cetățenii noștri.

Inițiativa cetățenească a fost un argument puternic și convingător împotriva laturii care spus „nu” în referendumul pentru Tratatul de la Lisabona din Irlanda, în special când au susținut că acesta reprezenta o preluare a frâielor puterii de la Uniunea Europeană mai degrabă decât o încercare cu adevărat democratică de a încerca implicarea cetățenilor. Dar există o mare diferență între a introduce un lucru în tratat și a-l pune în aplicare și aceasta este o mare provocare pentru noi.

Pe de altă parte, există pericolul – și un pericol foarte real – ca procesul să poată fi deturnat de grupuri de interese cu titlu legitim și de lobby-uri puternice care nu ar avea nicio dificultate în a aduna un milion de semnături. De aceea, sugestia făcută de colegul meu, dl de Rossa, privind implicarea Ombudsmanului, merită luată în considerare.

Cu toate acestea, pe de altă parte, aceasta deține posibilități reale pentru cetățeni. O inițiativă demarată de colegul meu, dl de Castro, merită luată în considerare, și anume aceea de a face din ziua de duminică ceva special și indiferent dacă dorim să ne odihnim în cea de-a șaptea zi, precum Creatorul nostru, sau să o tratăm ca pe orice altă zi din săptămână. Acesta este un considerent important.

Deci, eu cred că aici există un domeniu întins de aplicare și aștept cu nerăbdare dezvoltarea acestuia.

Diego López Garrido, Președinte în exercițiu al Consiliului. – (ES) Dle președinte, trebuie să-mi exprim satisfacția profundă în ceea ce privește dezbaterile care a avut loc. Mai mult, aceasta a fost o dezbatere care a avut loc la cererea Parlamentului care a dorit în mod specific organizarea acestei dezbateri privind inițiativa cetățenească și eu consider că a existat o serie de discursuri în care am fost martor la sprijinul absolut unanim pentru aceasta ca o prioritate a Președinției spaniole a Consiliului. De asemenea, există susținere pentru realizarea rapidă a acesteia.

În această privință, cred că anunțul dlui Šefčovič de prezentare a textului regulamentului la 31 martie a fost salutat cu mare satisfacție și de către noi toți. Încă o dată, îi mulțumesc comisarului pentru rapiditatea, grija și entuziasmul cu care a tratat această problemă și faptul că, prin urmare, putem, începând din acest moment, să demarăm procedura legislativă. Sper că aceasta se va încheia cât mai curând posibil cu punerea în mișcare a acestei inițiative legislative pe care aproape toți cei care au luat cuvântul o consideră necesară, urgentă și indispensabilă.

De asemenea, cred că aceasta poate fi interpretată drept susținere a tuturor grupurilor parlamentare și a tuturor onorabililor deputați, inclusiv cea a celor care, ca și dl Kamall, în cadrul discursului său extraordinar, a susținut inițiativa legislativă populară deoarece, din punctul său de vedere, aceasta va slăbi Uniunea Europeană.

Dl Kamall nu se află aici... Îmi pare rău că nu este aici, îmi pare rău că-i voi comunica știri proaste și că-l voi descuraja, deoarece această inițiativă va consolida Uniunea Europeană, nu o va slăbi. Aceasta o va consolida deoarece este o inițiativă care, pe scurt, consolidează două concepte esențiale ale Uniunii Europene: democrația și cetățenia. Acestea reprezintă doi piloni politici ai Uniunii Europene: democrația și cetățenia.

Aceasta este o inițiativă care, într-o anumită măsură, încearcă să compenseze acel paradox la care suntem martori: o Uniune Europeană care este din ce în ce mai puternică, iar Parlamentul este dovada vie a acestui lucru; că acesta este din ce în ce mai influent, și că are un efect cu atât mai mare asupra vieții opiniei publice. Cu toate acestea, aceasta este o Uniune Europeană care nu este conectată la dezbaterile care se efectuează în fiecare țară.

Este un paradox care afectează chiar democrația. Această inițiativă cetățenească va răspândi o serie de dezbateri de importanță europeană, așa cum a afirmat și dl Méndez de Vigo, privind probleme care sunt la nivel european, nu local. Acest lucru se datorează faptului că forțează contactul între cetățenii diferitelor țări; prin urmare, are un efect european în mod clar. Fără îndoială că reprezintă o modalitate de consolidare a democrației și a cetățeniei sau a *națiunii* europene amintită de dl Casini care, mai mult, este președintele Comisiei pentru afaceri juridice și drepturile cetățenești, care, în cea mai mare parte, va trata această inițiativă.

Acea cetățenie pe care dl Jáuregui a considerat-o atât de importantă în discursul său, care reprezintă atât de mult rădăcinile Uniunii Europene; sau dl Sógor, care a amintit-o, de asemenea; sau dl Häfner care a menționat-o la rândul său. Așa cum a afirmat dl Kastler, această inițiativă trebuie aplicată. Acesta este un apel la cetățeni, deoarece identitatea civică europeană se dezvoltă atunci când este pusă în practică; nu atunci când se obține un drept pur și simplu, ci atunci când acel drept se pune în aplicare și se exercită. De aceea cred că este important ca acest lucru să aibă loc imediat ce inițiativa cetățenească intră în vigoare.

Încă o dată, îmi repet mulțumirile adresate Comisiei și Parlamentului care sunt sigur că vor trata această problemă meticulos, atent și rapid. Dl Iacolino a menționat o anume procedură rapidă care să ne ajute să vedem apariția acestei inițiative cât mai curând posibil, iar dra Băsescu, în discursul dumneaei, a făcut și dânsa apel la rapiditatea cu care dorim să vedem această inițiativă pusă în mișcare.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei. – Dle președinte, în primul rând aș dori să-i mulțumesc lui Diego pentru un rezumat excelent al dezbaterii de astăzi. Aș dori să vă mulțumesc tuturor pentru sprijinul dvs. și pentru așteptările pozitive legate de inițiativa cetățenească. Vă pot asigura că voi fi bucuros să vă prezint propunerea cât mai curând posibil după adoptarea sa.

Datorită constrângerilor de timp și faptului că propunerea nu este încă finalizată, nu am putut intra în detalii astăzi. Cu toate acestea, vă sunt recunoscător pentru ideile și opiniile dvs. deoarece acestea reflectă natura și calitatea perspectivelor și a opiniilor pe care le adunăm în cadrul pregătirii inițiativei cetățenești europene.

Convenim asupra multor lucruri. Primul este, în mod clar, transparența. Vă pot asigura că noi căutăm o soluție care ar garanta, prin intermediul înregistrării inițiativei de către Comisie, faptul că am ști cine sunt organizatorii și cum sunt ei finanțați. Am avea indicii foarte ferme dacă inițiativa este într-adevăr reală, dacă este într-adevăr o inițiativă cetățenească și dacă este într-adevăr o inițiativă europeană. Cred că aceasta trebuie să includă toate aceste elemente pentru a face din utilizarea acestui instrument nou o utilizare bună și reușită.

Convenim cu toții asupra aspectului practic al acesteia. Am dori să avem un sistem care să fie ușor de utilizat. Am dori să creăm un sistem în care cetățenii nu ar avea sentimentul că trebuie să treacă printr-o procedură foarte apăsătoare de colectare sau de furnizare a semnăturilor lor. Examinăm aceste oportunități și, desigur, examinăm modalitățile în care tehnologia IT – atât de caracteristică secolului nostru – poate fi utilizată.

Este clar că există sisteme diferite pentru verificarea semnăturilor în statele membre. Unul dintre răspunsurile clare pe care le-am colectat în urma consultării publice a fost că cetățenii ar prefera să aibă o anumită uniformitate atunci când vine vorba de verificarea și colectarea semnăturilor. În același timp, am primit mesajul clar din partea statelor membre că ar trebui să căutăm un sistem care nu ar fi prea împovăraător sau prea complicat pentru autoritățile naționale, întrucât statele membre ar fi cele care ar verifica dacă semnăturile colectate pentru inițiativa cetățenească sunt reale și originale.

Am ascultat cu foarte mare atenție toate apelurile dvs. pentru proceduri foarte clare odată ce inițiativa reușește și imediat ce sunt colectate semnăturile. Aș dori să vă asigur că în mod sigur vom face acest lucru. În cadrul propunerii vor exista termene foarte clare – când, cum și perioada de timp în care Comisia va trebui să reacționeze atunci când inițiativa cetățenească va avea succes.

Întrucât ați ascultat opiniile de aici, veți fi de acord cu mine că cel mai dificil aspect pe care trebuie să-l abordăm este aspectul admisibilității – modul în care putem găsi o soluție care ar evita frustrarea cetățenilor, modul în care putem proteja valorile UE și modul în care putem păstra această instituție a inițiativei cetățenești europene reală și serioasă. Vă pot asigura că nu există răspunsuri ușoare la aceste întrebări și la aceste cereri ușor contradictorii.

Comisia examinează opțiunea care ar proteja valorile europene și drepturile omului de la început. În același timp, am dori să avem o perspectivă clară că propunerile pentru inițiativa cetățenească au un adevărat potențial de reușită.

Am dori să evităm posibilul abuz în care am primi propuneri pentru inițiativă la fiecare două săptămâni privind nonsensuri pentru care ar exista obligația de a ne pronunța privind admisibilitatea și apoi să fie citate în instanță – inițiative al căror unic motiv pentru propunere ar fi promovarea independentă a potențialilor organizatori pentru o agendă politică negativă. De asemenea, trebuie să ținem cont de acest lucru. Sper că vom găsi echilibrul corect privind modul în care vom păstra această verificare a admisibilității într-o proporție adecvată.

Pentru a răspunde pe scurt la întrebarea vicepreședintelui Durant privind comunicarea cu societatea civilă, cred că inițiativa cetățenească europeană reprezintă cel mai bun răspuns. Avem un dialog foarte bine structurat organizat de Comitetul Economic și Social European și am purtat o dezbatere amplă cu acesta în urmă cu două săptămâni. Cred că consultările puternice și publice au loc prin intermediul propunerilor legislative inteligente. Vom răspândi acest lucru și-l vom utiliza mai mult în viitor.

Având în vedere limita de timp, permiteți-mi să spun că aștept cu nerăbdare să mă întorc curând cu o propunere. Aștept cu nerăbdare dezbateră noastră reciprocă privind această problemă și ceea ce sper să fie proceduri foarte dinamice și rapide astfel încât să putem avea acest instrument foarte important aprobat cât mai curând posibil.

Președinte. – Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), în scris. – Noul cadru legislativ privind inițiativa cetățenească este fără îndoială binevenit. Era de mult timp cazul ca cetățenii să dispună de un astfel de instrument. Mă alătur în schimb celor care au luat astăzi cuvântul și au cerut ca normele potrivit cărora va fi pusă în practică inițiativa cetățenească să fie simple, accesibile, ușor de înțeles și să implice cât mai puțină birocrație. Numai în acest fel se va ajunge ca inițiativa cetățenească să fie cu adevărat un instrument real la dispoziția europenilor, prin care aceștia să își poată face auzită vocea. Numai astfel se va ajunge ca UE să fie mai apropiată de cetățenii săi și mai democratică.

Joanna Senyszyn (S&D), în scris. – (PL) Tratatul de la Lisabona le oferă cetățenilor Uniunii Europene dreptul de a propune o inițiativă legislativă. Acesta este unul dintre cei mai importanți pași în consolidarea democrației civile și a incluziunii directe a cetățenilor în procesul UE de luare a deciziilor. Inițiativa cetățenească europeană poate contribui la o reducere a decalajului între instituții și cetățeni și poate susține dezvoltarea societății civile europene. Prin urmare, adoptarea rapidă a regulamentului de guvernare a procesului, a condițiilor și a procedurilor pentru prezentarea unei astfel de inițiative este esențială. Cetățenii Uniunii Europene așteaptă cu nerăbdare acest lucru.

Inițiativa cetățenească europeană se referă în principal la o mai mare implicare a cetățenilor în crearea legislației europene. Prin urmare, aș dori să ridic problema semnăturilor digitale din inițiativa cetățenească drept un canal suplimentar de atragere a interesului pentru politica europeană. Întrucât putem vota deja prin intermediul

internetului și realiza operațiuni bancare online, cu siguranță putem dezvolta un sistem sigur care ne-ar permite identificarea semnăturilor digitale.

Transparența procedurilor este și ea importantă. Organizatorii inițiativelor trebuie să fie responsabili în mod public pentru transparența privind finanțarea campaniei de colectare a semnăturilor. Chiar și constituirea criteriilor clare pentru desfășurarea unor astfel de campanii nu asigură protecția față de posibilele abuzuri ale acestui instrument de către eurosceptici pentru care colectarea unui milion de semnături, cu utilizarea resurselor financiare semnificative, poate să nu fie o problemă majoră, așa cum a demonstrat ultima campanie electorală a Parlamentului European. O soluție ar fi să-i obligăm pe inițiatori să mențină o pagină web pe internet care să conțină informațiile financiare cum ar fi sursa de venit, cheltuielile și rapoartele financiare.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), în scris. – (PL) Dezbaterea de astăzi reprezintă un alt pas înainte pe drumul constituirii formei finale a inițiativei cetățenești europene. Ideea creării unui instrument care să le faciliteze cetățenilor participarea mai deplină la viața democratică a Uniunii a fost controversată încă din 2005 după referendumurile constituționale nereușite din Franța și Olanda. Acele voturi au reflectat o lipsă notabilă de comunicare între Uniunea Europeană și cetățenii săi. Chiar și rezultatele recent publicate ale consultărilor sociale, începând cu Cartea verde privind inițiativa cetățenească europeană, demonstrează nivelul scăzut de interes din partea cetățenilor individuali. Comisia a primit aproximativ 159 de răspunsuri din partea cetățenilor.

Inițiativa cetățenească ne permite să schimbăm această situație și să exprimăm cu fermitate opinia cetățenilor noștri acordându-le dreptul de a solicita direct Comisiei să prezinte noile inițiative politice. Pentru a garanta faptul că inițiativa nu va deveni un instrument într-un joc politic, nu trebuie să facem presiuni asupra cetățenilor noștri care să fie prea stricte. Cu toate acestea, trebuie să ne asigurăm că vom îndeplini garanțiile împotriva abuzurilor. Este important ca inițiativa cetățenească europeană să fie un adevărat instrument supranational pe care cetățeanul îl va putea utiliza ușor. Ar trebui să fie simplu, inteligibil și ușor de accesat. Dacă proiectul unei inițiative nu îndeplinește cerințele oficiale, ideea acestuia ar trebui să rămână și să fie prezentată sub forma unei petiții. Astfel munca depusă la elaborarea sa și eforturile investite nu vor fi risipite. Îndeplinirea acestor condiții va permite europenilor, pentru prima dată în istoria Europei noastre integrate, să aibă o influență directă și reală asupra creării politicii europene.

14. Situația din Tibet (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordine de zi este declarația Comisiei privind situația din Tibet.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Dle președinte, văd că Președinția spaniolă a UE părăsește sala de ședințe, astfel încât aș dori să-mi exprim profunda mea dezamăgire pentru că nici Președinția spaniolă, nici Înalta Reprezentantă nu vor fi prezenți la această dezbateri și că locurile lor vor fi goale.

Este o mișcare rușinoasă împotriva Parlamentului European care este singura instituție din UE aleasă de către cetățenii Europei și acest lucru creează un precedent foarte rău, în special cu Tratatul de la Lisabona în vigoare.

Permiteți-mi să vă rog, dle președinte, să le transmiteți celor care vor fi absenți că agenda sesiunii plenare este decisă de Parlament, nu de Consiliu și nu de către Președinția spaniolă a UE și cel puțin una dintre ele ar fi trebuit să fie prezentă aici astăzi.

Președintele. – Am fost informat că Președinția spaniolă a anunțat deja mai devreme, în urmă cu o lună, că, spre marele său regret, nu mai poate rămâne după această oră.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei. – Dle președinte, aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru ridicarea acestei probleme în dezbateri de astăzi, deoarece cred că merită discutată și cred că ar trebui să începem prin a declara faptul că relația noastră cu China – pe care o considerăm foarte importantă și strategică – a înregistrat progrese uriașe de-a lungul ultimilor ani. Cu un parteneriat atât de puternic, aceasta ne-ar permite și ne permite cu siguranță să abordăm toate problemele, inclusiv pe cele mai sensibile.

Am construit un cadru impresionant de interacțiuni la nivel înalt unde abordăm de obicei schimbările globale cu care se confruntă cetățenii noștri fără a neglija problemele în care viziunile noastre pot fi diferite – iar Tibetul este cu siguranță una dintre aceste probleme.

Este evident că se mențin conflictele dintre China și Tibet. Avem reale preocupări referitoare la situația drepturilor omului din Tibet, referitor la faptul că Tibetul a rămas inaccesibil în mare parte presei, diplomaților

și organizațiilor umanitare internaționale și referitor și la lipsa de progres în discuțiile între reprezentanții lui Dalai Lama și autoritățile chineze.

Poziția UE nu lasă spațiu pentru o interpretare greșită. Prin urmare, permiteți-mi să accentuez: UE respectă suveranitatea și integritatea teritorială a Chinei, inclusiv Tibetul. Respectăm politica „pentru o singură China”.

Cu toate acestea, am susținut întotdeauna reconcilierea pașnică prin dialogul între autoritățile chineze și reprezentanții lui Dalai Lama. Acest dialog trebuie să fie constructiv și substanțial, adresând toate problemele principale, cum ar fi conservarea culturii, religiei și a tradițiilor unice ale Tibetului și necesitatea realizării unui sistem de autonomie semnificativă pentru Tibet în cadrul constituției chineze.

Dialogul ar trebui să abordeze și participarea tuturor tibetanilor la procesul de luare a deciziilor. Pentru UE Tibetul reprezintă o problemă a drepturilor omului. Am transmis în mod constant acest mesaj omologilor noștri chinezi și le-am ascultat cu foarte mare atenție punctele de vedere și am făcut orice efort de a le înțelege poziția în spiritul respectului reciproc.

Pentru UE, drepturile omului sunt universale, iar situația din Tibet reprezintă o preocupare legitimă a comunității internaționale, un punct pe care-l subliniem cu regularitate interlocutorilor noștri chinezi.

În cadrul dialogului dintre China și Tibet, partea tibetană a depus recent un memorandum actualizat privind autonomia adevărată pentru viitorul Tibetului. Salutăm faptul că partea tibetană și-a reiterat ferm angajamentul de a nu căuta separarea sau independența.

De asemenea, suntem încântați că Dalai Lama rămâne dedicat abordării căii de mijloc și a dialogului ca fiind singurul mijloc de obținere a unei soluții reciproc acceptabile și durabile.

UE salută faptul că ambele părți continuă să poarte discuții chiar dacă observăm cu regret lipsa rezultatelor și lipsa impulsului.

Permiteți-mi să închei prin a face apel la reprezentanții celor două părți să continue și să intensifice dialogul cu un spirit deschis și având în vedere obținerea unei soluții durabile în Tibet. Din partea noastră, vă pot garanta susținerea deplină a UE pentru un astfel de proces.

Laima Liucija Andrikiene, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, cea de-a noua rundă de discuții dintre China și Tibet nu a reușit să producă niciun rezultat concret și nu a îmbunătățit situația populației tibetane de la fața locului. Regretăm absența oricărei declarații a UE înainte de încheierea discuțiilor și sper că Uniunea Europeană va face o declarație privind evaluarea rezultatelor discuțiilor. Parlamentul European ar dori să știe în ce mod va ajuta Consiliul UE la crearea unei soluții reciproc acceptabile pentru problema Tibetului și la asigurarea drepturilor elementare ale omului și a adevărate autonomii pentru tibetani.

Cel de-al doilea punct al meu este să vă reamintesc că Parlamentul European insistă asupra importanței sprijinului Comisiei Europene pentru proiectele de dezvoltare și ale societății civile în favoarea populației tibetane din Tibet și a refugiaților tibetani din exil – în India, Nepal, Buthan – în domeniile economice și sociale, cum ar fi sănătatea și alimentația, condițiile de trai și educația, accesul la locurile de muncă, problemele de gen, de mediu și revitalizarea așezărilor. Pentru acest ultim punct, planul de revitalizare tibetan pentru așezările refugiaților, elaborat de administrația centrală tibetană din Dharamsala, prezintă necesitățile comunității tibetane din exil și poate fi luat în considerare și susținut de Comisia Europeană.

În fine, președintele Obama a avut o întrevedere recentă cu Dalai Lama la Casa Albă. Așteptăm cu nerăbdare să o vedem pe baroneasa Ashton invitându-l și cunoscându-l pe Dalai Lama la Bruxelles. Aceasta ar crea o oportunitate de a iniția coordonarea pozițiilor naționale privind Tibetul și de a defini o poziție și o politică unită și clară a UE cu privire la această problemă. Întrevederea cu un coordonator special al UE pentru Tibet, care este menționată în bugetul UE, poate fi un instrument util în a asista la definirea unei poziții și strategii comune europene privind Tibetul.

María Muñoz De Urquiza, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle președinte, au trecut doi ani de la evenimentele, de la revoltele din Tibet și sperăm că, drept urmare a demonstrațiilor cu această ocazie, nu se vor repeta asalturile, arestările și decesele care au avut loc acum doi ani.

În orice caz, calendarul acestei dezbateri este foarte îndoielnic, deoarece Parlamentul și-a exprimat opinia privind problema Chinei de nenumărate ori de-a lungul ultimelor luni și, mai presus de toate, deoarece China reprezintă un mare actor internațional ale cărui relații cu Uniunea Europeană depășesc problema Tibetului. Deși problema drepturilor omului este foarte importantă, Parlamentul își exprimă opinia doar privind Tibetul,

nu și drepturile omului. În orice caz, în cadrul acestei dezbateri, poziția noastră, poziția socialiștilor, este foarte clară: avem exact aceeași poziție ca și Uniunea Europeană. Cu alte cuvinte, apărăm drepturile omului și apărăm și dialogul, întrevederile și acordurile. În această privință, suntem complet în favoarea și încântați de reluarea negocierilor între autoritățile chineze și reprezentanții Tibetului și pledăm pentru o soluție reciproc acceptabilă bazată pe respectul pentru drepturile minorităților religioase și culturale și în cadrul integrității teritoriale ale unui singur stat chinez.

Regret profund faptul că vicepreședintele Comisiei și Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate nu se află aici, întrucât dumneaei este cea care prezidează Consiliul pentru afaceri externe și care ar trebui să participe la dezbaterile privind politica externă.

Mai mult, este foarte nedrept să afirmăm că Președinția spaniolă greșește prin neprezentarea la această dezbatere, întrucât Președinția spaniolă este neobosită. Prezența dlui López Garrido în acest Parlament în vederea dezbaterii tuturor problemelor este aproape supraumană.

Ne-am echipat cu un Înalt Reprezentant pentru afaceri externe și politica de securitate care prezidează pozițiile miniștrilor privind problemele de politică externă și dumneaei este cea care ar trebui să dezbată aceste probleme cu Parlamentul.

Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, este clar că China nu are nicio intenție de negociere sau de angajare într-un dialog în ceea ce privește Tibetul.

Implicarea Chinei în comerțul internațional, în Jocurile Olimpice și schimbările din trecut ale conducerii de la Beijing nu au dus la nicio schimbare substanțială de politică. Între timp, lupta David versus Goliat continuă, în special când China modifică echilibrul demografic din Tibet, ceea ce reprezintă o mare preocupare, și, atunci când este necesar, utilizând chiar represiunea militară, așa cum s-a întâmplat acum doi ani.

În special, dispare un lucru anume care, din punctul nostru de vedere, reprezintă moștenirea umanității, și anume cultura și spiritualitatea tibetană. Evident, Partidul comunist chinez cunoaște foarte puține lucruri despre identitatea spirituală și culturală. În această privință, dacă acceptăm ceea ce poate definit drept genocid cultural în Tibet, va trebui să fim pregătiți să acceptăm mult mai multe episoade de acest fel în viitor.

Nu trebuie să renunțăm. Ceea ce solicităm, în primul rând din partea chinezilor, este acceptarea culturii tibetane pentru ceea ce reprezintă ea. Aceștia au acceptat natura deosebită a Hong Kongului ca fiind o țară cu două sisteme, așa că ar trebui să accepte ca fiind o țară cu trei sisteme. Umerii Chinei sunt destul de lași pentru a putea facilita acest lucru.

Solicităm instituțiilor europene, de la baroneasa Ashton până la Consiliu, să nu dezamăgească cetățenii europeni care și-au demonstrat atașamentul față de cauza tibetană în multe feluri. De asemenea, susținem – precum dna Andriksen – crearea unui coordonator pentru Tibet.

Aceasta este lupta pentru libertate care, prin urmare, vizează identitatea continentului nostru. Atunci când vine vorba dacă să reînnoim sau nu embargoul privind armele împotriva Chinei, cred că ar trebui să ținem cont și de această problemă.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Dle președinte, și eu condamn ferm părăsirea acestei Camere de către Președinția spaniolă. Aceștia nu au ascultat nici măcar afirmațiile dnei Andriksen. Aceasta a solicitat Consiliului să aibă curajul de a fi prezent în cursul acestei dezbateri și să-și exprime punctul de vedere privind problema Tibetului.

Dle președinte, ați făcut o greșală: ați spus că Spania a declarat că ar putea fi aici până la orele 18.50. Nu este adevărat. Aceștia au afirmat inițial că au trebuit să plece la ora 17.00 dar este evident că au putut sta aici cu aproape două ore mai mult atunci când s-a discutat inițiativa cetățenească.

Nu trebuie ca acest lucru să se mai repete. Presupun că Comisia, a cărei vicepreședinte este baroneasa Ashton, este serioasă și că va face ceea ce a afirmat că va face. Și anume, relațiile noastre cu China sunt atât de importante încât trebuie să putem să discutăm și problemele dificile cum ar fi problema Tibetului.

Înțeleg că acum este momentul potrivit pentru reînnoirea sprijinului Uniunii Europene pentru Tibet. Trebuie să facem ceva referitor la faptul că nouă runde de negocieri între China și guvernul tibetan din exil nu au dus la niciun rezultat și eu sunt complet de acord cu dl Rinaldi aici. Se pare că China nu dorește să obțină nimic în urma acestor discuții. China dorește să continue încălcarea drepturilor culturale, religioase și lingvistice tibetane. Nu putem accepta acest tip de genocid cultural.

Acum o lună, am mers la Dharamsala și am avut o întrevedere cu Dalai Lama. Am vorbit cu dumnealui timp de o oră înainte ca acesta să plece spre Statele Unite ale Americii pentru a se întâlni cu președintele Obama. Am fost convinsă că trebuia să propun în Parlament necesitatea dezbaterii situației din Tibet.

Dalai Lama este o persoană calmă, pașnică și China greșește când susține în permanență că acesta este un separatist periculos și că a provocat tulburările și revoltele la care am fost martori în urmă cu doi ani. Din contră, Dalai Lama a spus că reprezentanții Chinei sunt bineveniți să studieze documentele din arhiva guvernului său din exil pentru a se asigura ei înșiși că nu au instigat la violență. În ciuda acestui fapt, plângerile persistă.

Solicit Uniunii Europene să condamne aceste observații și să ridice problema Chinei. Dacă Uniunea Europeană nu este destul de îndrăzneată pentru a apăra Tibetul, nici mulți alții nu vor fi. Putem lua exemplul președintelui Obama: acesta a avut curajul să-l primească pe Dalai Lama. Din punctul meu de vedere, ar fi fost un gest foarte normal dacă Înalta Reprezentantă a Uniunii Europene ar fi făcut ceva similar, așa cum s-a propus aici.

Trebuie să păstrăm vie această problemă în Parlamentul European. Tot aici s-a făcut referire la faptul că avem nevoie de un reprezentant special pentru Tibet. Avem tot felul de reprezentanți speciali. De ce să nu avem un reprezentant special pentru Tibet, pentru care există chiar și fonduri în bugetul acestui an? Este chiar intolerabil faptul că Consiliul trebuie să părăsească această dezbateră. Consiliul este laș și nu are curajul să înfrunte această problemă, care este o problemă de apărare a drepturilor omului.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, soarta populației din Tibet și cultura lor budistă remarcabilă rămân predominante în mintea celor dintre noi din acest Parlament care cred în drepturile omului.

Din momentul în care forțele comuniste ale Republicii populare chineze (RPC) au invadat Tibetul acum 61 de ani, tibetanii s-au confruntat cu o oprimare sistematică a modului lor unic de viață. Imigrarea în masă a chinezilor han și sosirea căii ferate de înaltă altitudine la Lhasa au consolidat mai departe poziția Beijingului în Tibet.

Între timp, Dalai Lama, din exilul său indian, își continuă campania sa pașnică pentru a evidenția situația cu care se confruntă poporul său. Jihadiștii uiguri au exploatat și tulburările recente din Tibet pentru a instiga la propria lor violență împotriva guvernului chinez.

Tibetul ar trebui să aibă autonomia maximă posibilă și noi știm că acest lucru este posibil conform mantrei „o singură țară, două sisteme” care se aplică nu doar Hong Kongului dar și în Macao, așa că de ce nu și în Tibet?

Beijingul va respinge fără nicio îndoială preocupările noastre din acest Parlament ca fiind o intruziune negarantată în afacerile lor interne, dar o abordare mai relaxată și proaspătă a Tibetului din partea RPC ar putea avea rezultate pentru securitatea internă a Chinei, precum și pentru imaginea externă din lume.

De asemenea, aș dori să-mi adaug afirmațiile alături de cele ale celor care regretă profund faptul că nu beneficiem de prezența Consiliului sau a Președinției rotative spaniole sau a Înaltei Reprezentante pentru afaceri externe.

Oreste Rossi, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am fost uimit de afirmațiile comisarului Šefčovič care a afirmat chiar acum că noi respectăm integritatea teritorială a Chinei. Acest lucru înseamnă că Comisia recunoaște dreptul Chinei de a ocupa Tibetul, lucru care este o problemă foarte gravă.

În timp ce poporul tibetan continuă să fie amenințat, Dalai Lama, în cadrul memorandumului din 2008 și în notele atașate acestuia în acest an, și-a confirmat angajamentul de a nu căuta separarea și independența Tibetului, ci autonomia eficientă a poporului tibetan în cadrul constituției Republicii Populare Chineze: o politică de compromis de avantaj reciproc destinată conservării culturii tibetane, pe baza compasiunii și non-violenței.

Poporul tibetan așteaptă răspuns din partea guvernului chinez; de exemplu, discuțiile cu reprezentanții lui Dalai Lama și consimțământul acordat cererii făcute de Înalțul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului de a trimite o delegație în vederea dezvăluirii crudei realități.

Parlamentul European ar trebui să asculte și comunitatea tibetană. Prin consolidarea sinergiilor naționale, acesta ar putea încerca stabilirea unei rețele europene de coordonare pentru poporul tibetan care, în lipsa unor acțiuni puternice din partea comunității internaționale, este în pericol de a fi desființat.

PREZIDEAZĂ: DNA KOCH-MEHRIN

Vicepreședintă

Edward McMillan-Scott (NI). – Dnă președintă, Tibetul este o țară frumoasă și cetățenii acesteia sunt evlavioși, răbdători și sunt oprimați – probabil cei mai oprimați de către chinezi din toată regiunea. Cred că dezbateră din această seară a arătat un consens de opinii extraordinar în Parlament privind, de exemplu, numirea de către UE a unui coordonator special pentru Tibet.

Evenimentele ne impun să luăm niște decizii în acest Parlament. În această săptămână, Google a abandonat China. Avem permanent probleme cu drepturile omului în China, cu dispariția avocatului creștin pentru drepturile omului, Gao Zhisheng.

Toate aceste lucruri subliniază atenția pe care trebuie să o acordăm Chinei și mai ales Tibetului și aș dori să remarc faptul că, având în vedere deschiderea Expoziției Mondiale din Shanghai în luna mai, toate persoanele care au afaceri în China trebuie să aibă în vedere Pactul mondial al ONU privind afacerile, pe care l-au semnat 4 000 dintre acestea.

În cele din urmă, pot doar să spun că, în cazul în care UE nu va numi un coordonator special, cred că Parlamentul ar trebui să numească un raportor pentru Tibet.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dnă președintă, chestiunea Tibetului și cea a tibetanilor continuă, din nefericire, să fie o problemă importantă. Situația nu este la fel de gravă cum era acum doi ani, când aniversarea revoltei populare a tibetanilor a fost însoțită de persecuții brutale, crime și tortură. Pe de altă parte, nu putem să spunem că situația este bună. Acum câteva zile, niște elevi au fost arestați pentru că au încercat să sărbătorească aniversarea revoltei populare în Gansu și Kanlho. Tibetanilor le este interzis să facă ceva pentru a-și salva propria cultură, identitate și religie.

Autoritățile din China spun că Dalai Lama este o persoană privată. Acest lucru îmi amintește de eforturile comuniștilor polonezi care, acum 25 de ani, au spus același lucru despre Lech Wałęsa. Sper ca lupta tibetanilor să aibă ca rezultat același succes pe care l-au avut polonezii și ca adevărul să fie victorios și de această dată. Astăzi începe la Dharamsala cea de-a 21-a reuniune a Grupului operativ pentru Tibet privind negocierile dintre China și Tibet. Aceasta este o instituție care funcționează sub egida guvernului tibetan aflat în exil și are ca scop sprijinirea acestui dialog.

Eu sunt de părere că Uniunea Europeană, de asemenea, trebuie să facă ceva pentru a se asigura că dialogul este sincer. Uneori, ne plângem că nu se poate face prea mult, dar în acest caz putem lua măsuri specifice, iar acest lucru a fost deja menționat astăzi. Acesta este motivul pentru care absența Consiliului este atât de importantă – solicitările noastre sunt trimise Consiliului, care numește coordonatorii speciali. Eu subscriu, de asemenea, acestei solicitări, fiindcă această cerere a fost exprimată de multe ori în rezoluțiile Parlamentului European privind Tibetul – solicitarea de numire a unui coordonator special, care va avea o influență reală asupra dialogului care este purtat între tibetani și chinezi.

Încă un lucru: Nu pot înțelege cum este posibil ca în 2014 China să găzduiască încă un eveniment al Jocurilor Olimpice – de data aceasta vor fi Jocurile Olimpice pentru Tineret – în timp ce noi nu putem să forțăm China să facă progrese în domeniul drepturilor omului. Acest lucru este trist, într-adevăr.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Dnă președintă, sunt convins că imaginea noastră privind procesele din Tibet este foarte simplificată. Regiunea respectivă trece printr-un proces de modernizare, însă în același timp criticile care au fost exprimate sunt justificate. Este clar că singura soluție durabilă ar fi autonomia și, într-adevăr, o autonomie extinsă, adevărată. După cum am subliniat la Beijing, pe parcursul vizitei noastre, când delegația Parlamentului European s-a aflat acolo, prin analogie cu abordarea „o țară, două sisteme sociale”, această autonomie ar putea fi dezvoltată pe principiul „o țară, două sisteme religioase”.

Nu este îndeajuns să formulezi critici. China ar fi deschisă unui dialog, deschisă unui reprezentant oficial al Uniunii Europene, fie că este Romano Prodi sau Benita Ferrero-Waldner, sau Margot Wallström, care să servească drept mediator între Dalai Lama și conducerea de la Beijing. Comisia, dna Catherine Ashton și Consiliul ar fi bine să se gândească la acest lucru. În același timp, vorbim de relațiile cu China, însă colegii mei deputați știu că, în întreaga sa istorie, Consiliul European nu a pus niciodată pe ordinea de zi relația

dintre Uniunea Europeană și China? Nici nu a fost vreodată dezbătută de Consiliul miniștrilor de externe. Prin urmare, ca să reușim, criticile legate de chestiunea Tibetului nu sunt suficiente. Avem nevoie, de asemenea, de o concepție și mediere.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dnă președintă, regret nespun că această dezbatere importantă și necesară are loc în absența semnificativă, sau poate ar trebui să spun absența ne semnificativă, a dnei Ashton. Dumneaei în special, ar trebui să fie astăzi aici și ar trebui să participe nu numai la performanțe teatrale, așa cum a făcut ieri, când a vorbit membrilor a șase comisii despre planurile dumneaei cu privire la Serviciul european pentru acțiune externă. La urma urmei, Tibetul reprezintă, de asemenea, o provocare importantă. Putem să fim de acord sau nu în ceea ce privește Tibetul, însă, totuși, dna Ashton ar trebui să fie aici.

Îmi pare că acest lucru arată că Uniunea Europeană dorește să se spele pe mâini în privința aceasta, deoarece este mai ușor în felul acesta, fiindcă, de fapt, multe dintre statele membre, ale căror reprezentanți sunt deputați în acest Parlament, preferă să facă afaceri cu Beijing-ul și nu ar fi convenabil pentru aceștia să exprime o opinie sau să vorbească despre China. Astăzi, dna Ashton este ca Pilat din Pont, care s-a spălat pe mâini. Acest lucru este jenant.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dnă președintă, în ultimul timp, am tot auzit despre încălcări serioase ale drepturilor omului în Tibet, despre tortură, despre cazuri de arestări arbitrare și încarcerare fără judecată.

Atunci când sărbătorirea celei de a 50-a aniversări a conducerii chineze în Tibet este folosită pentru a expune un punct de vedere asupra eliberării regiunii Himalaia, este puțin cam mult! Acest lucru demonstrează, încă o dată, că istoria este scrisă de către cei victorioși și că există întotdeauna o mare capacitate de invenție în justificarea actelor de război. Aceasta este, de asemenea, o artă, a propos, care este exploatată în Irak și Afganistan, una în care Statele Unite au găsit, de asemenea, sprijin din partea câtorva state membre ale acestei Uniuni.

Cu toate acestea, trebuie, în opinia mea, să continuăm eforturile noastre de a obține condiții de trai mai bune pentru minoritățile oprimate, cum sunt tibetanii, uigurii și mongolii. Nu este suficient să oferim drepturi minorităților numai sub forma performanțelor folclorice pentru turiștii străini.

Cred că faptul că, în ultimii ani, China a cheltuit aproximativ 15 miliarde de euro pentru dezvoltarea acelei regiuni și că, înainte de începerea Jocurilor Olimpice din 2008, a susținut, de asemenea, că este dispusă să ia parte la discuții, demonstrează faptul că presiunea internațională poate da, cu siguranță, rezultate.

Cristian Dan Preda (PPE). - Domnul Kaczmarek vorbea mai devreme despre protestele din 2008.

Iată că au trecut doi ani și nu știm nici în clipa de față câte persoane au fost reținute, câte persoane au fost arestate, câte, în consecință, au fost poate eliberate.

Știm ce făceau aceste persoane; erau în situația de a manifesta pașnic, fluturând drapelul tibetan sau împărțind pamflete.

E grav că la doi ani după aceste proteste nu știm exact câte asemenea persoane au fost implicate în acțiune și penalizate de Partidul Comunist. De altfel, interferența Partidului Comunist Chinez în funcționarea independentă a justiției, prin solicitarea unor arestări și a unor condamnări rapide ale persoanelor, este îngrijorătoare. Motivul securității naționale nu poate fi invocat pentru anularea drepturilor civice fundamentale.

Vreau să profit de această ocazie și pentru a sublinia necesitatea unei poziții comune europene asupra drepturilor omului și protecției minorităților în China.

Dacă nu avem o astfel de poziție, știm ce se întâmplă, am văzut-o în trecut, liderii comuniști din China încearcă să intimideze statele membre ale Uniunii unul câte unul.

În final, vreau să reiterez poziția pe care am formulat-o și în cadrul sesiunii plenare din ianuarie, și anume aceea că dialogul despre drepturile omului este un instrument care s-a dovedit ineficient, insuficient și cred că această problemă trebuie tratată în cadrul summiturilor; de altfel, Catherine Ashton a recunoscut ieri în cursul întâlnirii pe care am avut-o în cadrul Comisiei pentru afaceri externe că formula dialogurilor pe drepturile omului trebuie regândită. Sunt de acord cu Înalta Reprezentantă în aceasta privință

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Dnă președintă, pot să înțeleg motivul pentru care entitățile economice și cele private pun profitul mai presus de respectarea drepturilor omului și a celor civile. Pot chiar să înțeleg motivul pentru care țări individuale se poartă în felul acesta, dar nu pot să înțeleg de ce face Uniunea Europeană

acest lucru, întrucât Uniunea Europeană a fost înființată pe baza unor valori pe care astăzi le numim valori europene.

Care este reacția Uniunii Europene la aceste evenimente despre care vorbim în momentul de față? Absența dnei Ashton – am vorbit despre acest lucru – ieșirea reprezentantului Consiliului exact în momentul în care am început să vorbim despre Tibet și, în cele din urmă, discursul inițial al comisarului.

Dle Šefčovič, ați spus că îndemnați ambele părți la dialog. A fost o glumă? Chiar vreți să spuneți că îndemnați reprezentanții Tibetului la dialog? Aveam impresia că aceștia sunt dispuși la dialog. Dacă aveți curajul, vă rog să faceți apel în principal la autoritățile chineze, deoarece acestea sunt cele care fac imposibil acest dialog.

Tunne Kelam (PPE). – Dnă președintă, Tibetul și patrimoniul său cultural sunt comoara noastră comună. Este interesul nostru comun ca identitatea, religia și limba din Tibet să fie păstrate și să se dezvolte în cele mai bune condiții posibile.

Din nefericire, nu este cazul. Sub acoperirea dezvoltării industriale, are loc un genocid cultural, iar tibetanii sunt pe cale să devină o minoritate în propria țară. Acest lucru poate fi prevenit doar prin acordarea unui statut de reală autonomie. UE poate avea influență prin contribuția la demararea unui dialog lipsit de prejudecăți și constructiv, care să respecte ambele părți.

Doresc să subliniez, dle comisar, declarația dumneavoastră în care afirmați că Tibetul reprezintă preocuparea noastră legitimă. Ca urmare a unui astfel de dialog și prin aducerea Tibetului în atenția presei internaționale și a experților ONU în drepturile omului, guvernul chinez are totul de câștigat, nu numai pe plan intern, dar, cel mai mult, la nivel internațional. China poate deveni măreață cu adevărat numai arătând respect față de minoritățile sale. În semn de bunăcredință, Dalai Lama, a cărui autoritate este recunoscută la nivel mondial, ar trebui să primească permisiunea de a-și vizita țara de origine.

UE ar trebui să profite din plin de Tratatul de la Lisabona arătând o solidaritate activă – prin intermediul unor fapte concrete – cu soarta unei națiuni a cărei existență este sub amenințare și al cărei drept natural la autonomie și de protejare a culturii sale este reprimat cu cruzime. Sprijin ideea conform căreia Baroneasa Ashton ar trebui să se întâlnească cu Dalai Lama și că UE ar trebui să numească, până la urmă, un reprezentant special pentru Tibet.

Peter Šťastný (PPE). – (SK) La 10 martie am comemorat cea de-a 51-a aniversare a revoltei populare din Tibet, dar și a doua aniversare a protestelor, ambele suprimate violent de către forțele armate chineze.

Principala problemă este faptul că China nu este dispusă să ia parte la un dialog cu reprezentanții legitimi ai minorității din Tibet, precum și încercarea de asimilare treptată și distrugere a culturii și religiei din Tibet. Știu din experiența personală de ce este capabil un regim comunist materialist și fără niciun Dumnezeu. Una dintre cele mai vechi culturi și una dintre cele mai vechi religii, care au supraviețuit timp de multe milenii, sunt într-un pericol grav. Publicul mondial nu poate rămâne tăcut. Eu personal sunt un membru al grupului „Prietenii Tibetului” din cadrul Parlamentului European. Astfel de grupuri funcționează acum în multe din parlamentele lumii, de exemplu în SUA, Germania, Australia, India, Republica Cehă și în alte țări.

Sunt mândru să anunț că, începând cu 9 martie, un grup „Prietenii Tibetului” va funcționa și în Consiliul Național al Republicii Slovace. Sunt convins că, împreună, putem să contribuim la rezolvarea problemei tibetane prin medierea negocierilor dintre reprezentanții la nivel înalt ai Chinei și Sfinția Sa, cel de-al 14-lea Dalai Lama. Aceasta este, de asemenea, o posibilă modalitate de a încheia și rezolva cu succes problema refugiaților tibetani, dintre care cei mai mulți trăiesc în condiții dificile în țările vecine. Fac apel la Comisie să nu uite acest grup de oameni greu încercați în programele sale.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Dnă președintă, suntem foarte optimiști în privința dezbaterii de azi, fiindcă mi se pare că există o unanimitate majoritară aici. Totuși, pe de altă parte, au existat deja, de fapt, multe astfel de dezbateri aici și suntem foarte buni la vorbe. Nu vreau să mă avânt într-o furie sfântă fiindcă sunt un ipocrit, exact ca practic oricine din acest Parlament. Un ipocrit care este dependent de ceva – de aceste bunuri ieftine din China. Totuși, poate că în acest moment trebuie să avem suficient respect de sine pentru a vorbi în mod categoric și a ne opune anumitor lucruri și a respecta aceste idealuri care ne sunt dragi.

Poate că primul și cel mai important pas va fi ceva ce a fost deja menționat aici, ceva despre care am vorbit. Mă refer la numirea unui coordonator special pentru Tibet. Cineva care va ghida procesul, cineva care își va asuma responsabilitatea în numele nostru în ceea ce privește provocarea legată de problema Tibetului, astfel încât să nu stăm deoparte și să putem afirma cu fermitate și hotărâre faptul că drepturile omului și libertățile civile sunt importante pentru noi. Haideți să facem acest lucru. Haideți să-l facem acum.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Dnă președintă, a vorbi aici despre Tibet astăzi reprezintă o chestiune de justiție și responsabilitate. Eu, prin urmare, nu sunt de acord cu aceia care cred că această chestiune „nu reprezintă o preocupare”.

Noi raportăm această chestiune de mulți ani și sunt îngrijorat să văd că, în pofida eforturilor enorme care sunt depuse de către delegația tibetană, mai ales de Dalai Lama, pentru promovarea unui dialog, pentru apropierea de autoritățile chineze, pentru a găsi o soluție corectă și durabilă la acest conflict, situația de blocadă este cauzată în continuare de autoritățile chineze.

Noi, în Uniunea Europeană, nu putem continua să tolerăm acest joc, cu atât mai puțin să-l alimentăm. Prin urmare, consider că este esențial nu numai să vă reamintesc încă o dată de urgența și relevanța acestei dezbateri, dar și să vă reamintesc pentru prima dată că cea care împiedică găsirea unei soluții în momentul de față este China.

Trebuie, de asemenea, să fim clari în această privință. Singura modalitate prin care Uniunea Europeană poate fi consecventă atunci când susține că este dedicată drepturilor omului este prin acceptarea faptului că trebuie, de asemenea, să suporte un cost în termeni de afaceri și în termeni economici. În caz contrar, nimic nu va fi credibil în ceea ce privește drepturile omului.

László Tőkés (PPE). – Dnă președintă, la 10 martie a avut loc cea de-a 51-a comemorare a revoltei populare din Tibet. De atunci, prin intermediul angajamentului său consecvent și persistent de a reprezenta autonomia reală pentru poporul său, Dalai Lama a oferit lumii un model în ceea ce privește modalitatea de a urmări democrația prin mijloace neviolente.

Noi, europenii, continuăm să învățăm de la Sfinția Sa, Dalai Lama. Recent, acesta și-a exprimat solidaritatea cu minoritatea etnică uigură și a luat partea lui Aung San Suu Kyi și altor dizidenți democrați. Aici, în Parlamentul European, ne-am luat angajamentul de a asigura protejarea drepturilor omului și a minorităților din toată lumea.

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, am să mă adresez direct dlui comisar pentru clarificare. Pentru mine, Tibetul este o țară sub ocupație și cred că mulți alți deputați din acest Parlament, din toate grupurile, împărtășesc acest punct de vedere. Chiar și dvs., dle comisar, nu puteți declara legislația internațională ca fiind nulă de drept. Cred că aceasta este o preocupare care chiar atinge inima fiecărui cetățean european. Fiecare persoană cunoaște suferințele și genocidul cultural din Tibet și toată lumea simte simpatie și este corect să adresăm o întrebare importantă: unde se situează UE în toate acestea? Ne grăbim să judecăm țări mici care comit încălcări. Reacționăm puternic și judecăm țările mici foarte repede. Cu toate acestea, atunci când este vorba de a judeca țările mari, țările importante din punct de vedere economic, cum este China, suntem foarte atenți din punct de vedere politic. Suntem foarte precauți, atât din punct de vedere politic, cât și diplomatic. Nu reprezintă un semn de curaj sau tărie de caracter să reacționăm cu fermitate în ceea ce privește încălcările minore, atât timp cât închidem ochii atunci când este vorba de China. De asemenea, nu suntem capabili să exercităm presiuni asupra Chinei prin intermediul milioanelor acordate ca ajutor pentru dezvoltare. Prin urmare, mă aștept ca Înalta Reprezentantă...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Sunt unul dintre puținii care au avut recent ocazia de a vizita Tibetul.

S-a făcut un oarecare progres în Tibet, dar acest progres a avut ca rezultat mai mult rău decât bine, fiindcă a distrus valori culturale tradiționale, a marginalizat arhitectura tibetană tradițională și a impus o imagine modernizată asupra vieții spirituale a Tibetului. Au fost poluate râurile și au apărut autostrăzi care au pătat peisajul tibetan.

Totuși, există un oarecare progres în curs de desfășurare în Tibet. Nu putem să negăm acest lucru și cred că cererile și așteptările noastre în ceea ce privește China ar trebui să meargă mână în mână cu solicitarea ca și Tibetul să beneficieze de pe urma acestui progres și ca viața de acolo nu ar trebui să continue ca și cum s-ar afla într-un muzeu.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei. – Dnă președintă, cred că dezbateră de astăzi ne-a arătat în mod clar, încă o dată, că avem preocupări reale cu privire la situația din Tibet. Cred că intervențiile au subliniat faptul că aceste preocupări rămân reale și legitime, la mai mult de 50 de ani după revolta populară din Tibet de la

10 martie 1959. Mai mult decât atât, discuția noastră a subliniat necesitatea pentru ambele părți de a reîncepe imediat dialogul.

Pot să vă informez că Uniunea Europeană salută reluarea dialogului dintre trimișii lui Dalai Lama și guvernul chinez, care a fost reînceput în septembrie 2002. De atunci am sprijinit ferm acest dialog și sperăm că acest proces va duce la rezultate pozitive și la rezolvarea problemelor rămase, într-o manieră pașnică și durabilă pentru Tibet.

În dialogurile politice și contactele ulterioare ale acestora cu China, reprezentanții UE încurajează cu regularitate China să folosească acest proces în mod pragmatic, pentru a aborda toate problemele rămase legate de Tibet. Deși China privește acest lucru ca fiind o chestiune internă, a luat notă de punctele de vedere ale UE și a informat UE cu privire la punctul său de vedere în ceea ce privește chestiunea.

Trebuie să subliniez faptul că UE ridică, de asemenea, problema situației drepturilor omului din Tibet în cadrul dialogului său politic și în cadrul dialogului său privind drepturile omului cu China. Mai mult decât atât, UE accentuează constant importanța pe care o acordă respectării libertății de exprimare și a religiei în Tibet.

Am urmărit îndeaproape cele mai recente evoluții din acest dialog, iar dialogul dintre guvernul chinez și reprezentanții lui Dalai Lama își urmează cursul. Vă pot informa că, pe parcursul ultimei luni, ni s-au prezentat rapoarte din partea ambelor părți privind ultimele runde de discuții și i-am încurajat din nou să realizeze un progres substanțial.

În concluzie, dați-mi voie să-mi exprim convingerea că dezbateră de aici, de astăzi, a confirmat de asemenea angajamentul nostru permanent privind implicarea împreună cu China în privința acestei chestiuni și munca pe care o vom depune împreună cu scopul de a obține o îmbunătățire în privința respectării drepturilor omului și a libertăților în Tibet.

Președintă. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), în scris. – (PL) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, acum doi ani, în Lhasa, un existat proteste pașnice ale unui număr de călugări, la care autoritățile chineze au răspuns prin intervenția brutală din partea poliției și armatei. Au fost ucizi zeci de civili și câteva sute au fost răniți. De atunci, tibetanii au ținut peste 200 de proteste pașnice, cu implicarea mai multor grupuri sociale, inclusiv profesori, studenți și intelectuali.

În legislatura precedentă, Parlamentul European a adoptat opt rezoluții cu privire la Tibet și a dezbătut chestiunea de multe ori. Rezultatele acestor eforturi tot nu sunt satisfăcătoare. Recent, autoritățile chineze au reținut 30 de elevi de la o școală din Machu care cu ocazia celei de a doua comemorare a evenimentelor din Lhasa de la începutul lui martie și-au exprimat, încă o dată, convingerile și au început un protest pașnic. Fără îndoială, nici măcar nu am auzit despre multe astfel de incidente.

Prin urmare, propun ca această problemă să fie inclusă în responsabilitățile Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și să i se confere o perspectivă mai largă. Acest lucru va fi urmat de acțiuni specifice și, sper, de rezultate vizibile. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Danuta Jazłowiecka (PPE), în scris. – (PL) Astăzi presa este plină de informații privind China. Rapoarte, se scriu în mod constant rapoarte, articole și cărți despre dezvoltarea și modernizarea Chinei și despre miracolul economic care are loc acolo. În acest context, presa a scris recent de asemenea despre Tibet.

Revista americană *Newsweek* a afirmat într-un raport recent faptul că „China face multe lucruri bune pentru tibetani”, deoarece ajută una dintre cele mai sărace regiuni din lume să iasă din starea sa înapoiată. Raportul evidențiază investițiile chineze în infrastructura din transporturi și telecomunicații, educație, sănătate și accesul la apă și electricitate. Așa că se pare că planul președintelui Hu Jintao este pus în aplicare, plan care, deși îmbunătățește standardele de trai ale tibetanilor, încearcă să îi forțeze să renunțe la libertatea de exprimare, libertatea religioasă și aspirațiile la autonomie. Totuși, este posibil ca strategia acestuia să aibă succes?

Tulburările din Lhasa, care au izbucnit acum doi ani cu ocazia comemorării revoltei populare împotriva Chinei, precum și evenimentele de acum două săptămâni, au arătat cât se poate de empatic faptul că tibetanii se simt persecutați pe propriul pământ. Istoria propriei mele țări m-a învățat că merită plătit orice preț pentru libertate și demnitate. Interesele economice nu pot fi un motiv de a uita pe cei persecutați și aflați în suferință.

Consider că Parlamentul European este un organism care ar trebui să solicite cu tărie, în mod special, ca tibetanilor să li se acorde dreptul de a-și păstra identitatea. Noi reprezentăm aici cetățenii Uniunii Europene și ar trebui să îi asigurăm pe tibetani, în numele acestora, de solidaritatea noastră.

Csaba Sógor (PPE), în scris. – (HU) La 10 martie 1959 oamenii din Tibet, într-o dispoziție revoluționară, și-au apărat liderul, însă entuziasmul lor inițial a fost zdrobit fără milă de „eliberarea pașnică” a regimului comunist chinez care a revendicat câteva mii de victime din rândul civililor. De atunci, Dalai Lama, forțat să plece în exil, a desfășurat protestele sale pașnice timp de o jumătate de secol. De atunci tibetanilor nu le-a fost permis să comemoreze în mod liber acea zi. În Europa de Est, de unde provin, povestea este similară. Deși aici se pare că am eliminat practici similare din partea sistemelor comuniste, cred că nu ar trebui să uităm lecțiile: în istoria fiecărui popor există evenimente a căror comemorare nu ar trebui interzisă. Totuși, chestiunea pe care o discutăm aici reprezintă mai mult decât atât. În calitate de reprezentant al unei comunități a unei minorități naționale, simt empatie în legătură cu demersul oamenilor din Tibet și le cer colegilor mei deputați să sprijine prin voturile lor eforturile pașnice ale Tibetului pe calea către autonomie.

15. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președintă. – Următorul punct este discursul de un minut, în conformitate cu articolul 150 din Regulamentul de procedură.

Articolul 150 prevede că putem alocă un maxim de 30 de minute pentru acest punct. Am avut peste 74 de cereri de luări de cuvânt în baza acestui articol. Acest lucru, evident, nu este posibil. Treizeci de minute și 74 de vorbitori timp de un minut pur și simplu nu este posibil.

Prin urmare, am selectat în prealabil, pentru prima dată, deputații cărora li se va acorda timp de intervenție, folosind criterii clare și anume ca cei care au solicitat să vorbească într-o altă dezbatere cu discursuri de un minut, dar nu au avut ocazia să vorbească, vor primi acum timp de vorbire pe cât posibil, pe când cei care au luat deja cuvânt în alte dezbateri nu vor primi deloc timp de intervenție.

Toți cei cărora nu le-a fost acordat timp de vorbire au fost informați asupra acestui lucru în prealabil, prin e-mail. Prin urmare, nu este nevoie să fie aici pentru a aștepta în zadar să ia cuvântul. Sper că înțelegeți acest lucru. Aceasta a fost singura modalitate posibilă pentru a permite ca dezbateră să se desfășoare într-o manieră ordonată.

Prin urmare, cei cărora le-a fost acordat timp de intervenție pot acum să înceapă imediat.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Dnă președintă, la 11 aprilie, Sudan intenționează să aleagă un președinte și parlamentul, precum și adunările regionale. Acestea sunt primele alegeri din Sudan din ultimii 24 de ani și urmărim evoluțiile din această țară cu mare interes.

Curtea Penală Internațională de la Haga a emis un mandat de arestare pe numele președintelui din Sudan, Omar Hassan Ahmad al-Bashir, care a preluat puterea printr-o *lovitură de stat*, pentru crime împotriva umanității. Știm cu toții cum a suferit Sudanul sub conducerea sa violentă. În primele câteva luni din acest an au fost ucise în sudul Sudanului nu mai puțin de 400 de persoane. Este dificil de spus cât de libere vor fi alegerile. Luni, Al-Bashir a amenințat că va expulza observatorii internaționali la alegeri. Acesta a spus că dacă aceștia vor interveni în afacerile interne ale Sudanului, le va tăia degetele.

Știm că Sudanul este o țară săracă. La Conferința donatorilor internaționali din Cairo, de duminică trecută, reprezentantul Egiptului a spus că statele lumii vor trebui să găsească peste 1,4 miliarde de euro pentru reconstrucția regiunii Darfur din Sudan. Eu sper că alegerile din Sudan vor crea condițiile pentru o...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Recent s-a vorbit mult despre redresarea economiei UE, dar majoritatea statelor membre nu au văzut încă sfârșitul crizei. În public, discuțiile privind criza se limitează la starea finanțelor publice, deși creșterea rapidă a șomajului din unele state membre ale Uniunii din Europa de Est au atins deja un nivel critic. Este ciudat să aud înalți oficiali din UE și PE laudând anumite guverne pentru munca excelentă pe care au depus-o, când, în fiecare lună, numărul șomerilor din aceste țări crește cu o rată catastrofică, garanțiile sociale sunt reduse și numărul de persoane care trăiesc sub nivelul de sărăcie este în creștere. Devine foarte dificil pentru oamenii din astfel de țări să înțeleagă dacă Uniunea Europeană pune în aplicare o politică de reducere a sărăciei sau, de fapt, mărește sărăcia în domeniul social. În opinia mea, guvernele care nu au fost capabile să rezolve problemele de stabilizare a șomajului nu ar trebui laudate.

Comisia Europeană ar trebui să-și asume o mai mare responsabilitate și să supravegheze în mod responsabil punerea în aplicare a planurilor de gestionare a crizei de către guvernele naționale, în special în domeniul reformelor sociale și să evalueze efectele pe care le au aceste reforme asupra oamenilor.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, 16 persoane care au fost condamnate pentru diverse tipuri de infracțiuni au fost alese în Parlamentul Italiei, iar la ultimele alegeri europene, Italia a trimis trei deputați în Parlamentul European care au fost condamnați prin hotărâre definitivă.

Nu există nicio lege în Europa care să interzică celor care au fost condamnați prin hotărâre judecătorească definitivă sau care așteaptă desfășurarea unor proceduri juridice să candideze în alegeri; totul este lăsat la latitudinea statelor membre. Cetățenii italieni au inițiat programul „Un Parlament curat”. Prin urmare, solicităm Comisiei pentru afaceri constituționale să modifice Actul privind alegerea membrilor Parlamentului European prin vot universal direct, prin introducerea unei condiții ca, pentru a candida la alegerile pentru Parlamentul European, să nu aibă nicio condamnare penală, inclusiv cele care nu sunt încă definitive.

Președintele Comisiei pentru afaceri constituționale din ultima legislatură, dl Leinen, și-a luat angajamentul de a se ocupa de acest lucru, însă totul a fost lăsat în seama succesorului său, dl Casini, care a afirmat deja faptul că acest lucru nu va fi vizat de către Comisia pentru afaceri constituționale.

Am dori să subliniem că acest lucru nu numai că este responsabilitatea Comisiei pentru afaceri constituționale, însă articolul 233 (fost 190) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene chiar stipulează că Parlamentul European ar trebui să pună în aplicare o procedură electorală uniformă pe întreg teritoriul Uniunii Europene.

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Dnă președintă, aeroportul Hondarribia este clasificat de către autoritatea aviatică civilă ca fiind unul dintre cele mai periculoase din țară. Rutele sale de zbor sunt situate deasupra centrelor orașelor Hendaye și Irún, iar Tratatul dintre Franța și Spania, care stipulează numărul de zboruri autorizate, este luat în derâdere. Cu toate acestea, este planificată o extindere a aeroportului, împotriva opiniei rezidenților de pe malul râului și a reprezentanților aleși de pe ambele părți ale frontierei, care se opun deja menținerii nivelului actual de trafic.

Aprobă Comisia Europeană distrugerea siturilor naturale protejate din Golful Chinogoudy, situl Convenției de la Ramsar și un sit Natura 2000, a cărei regenerare a finanțat-o?

Mai mult decât atât, Eurocity-ul basc din Bayonne - San Sebastián are deja un aeroport internațional care nu este folosit la capacitatea sa și care se află la depărtare de siturile naturale vulnerabile. Nu ar fi mai bine să se îmbunătățească serviciile oferite în Biarritz prin introducerea de mijloace de transport care nu poluează? Aș dori să știu ce măsuri va lua Președintele cu privire la această extindere.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Dnă președintă, doresc să ridic problema asasinării jurnalistului rus Maxim Zuev. Dl Zuev a fost ucis acum o săptămână în Kaliningrad. Acesta era un cunoscut jurnalist și blogger. Acesta nu este primul caz în care un jurnalist este ucis în Rusia. Din anul 2000 au existat cel puțin o duzină de astfel de cazuri. Acesta este un fenomen îngrijorător, deoarece știm că dacă nu există libertate de exprimare și dacă jurnaliștii nu pot să lucreze, nu există libertate deloc și nu există democrație. În dialogul nostru cu Rusia trebuie să atragem în mod continuu atenția asupra acestui lucru.

Eu sper să organizez un seminar în Parlamentul European în acest an, în cazul în care primesc consimțământul delegației mele pentru afaceri privind Rusia și al Comisiei pentru afaceri externe. Cred că fiecare dintre noi, în cadrul discuțiilor la diverse niveluri cu partenerii noștri din Rusia, ar trebui să accentueze că libertatea presei și libertatea jurnaliștilor de a-și practica meseria constituie baza pentru dialog și libertate, atât în Rusia, cât și în Uniunea Europeană.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dnă președintă, aș dori să vă raporteze faptul că articole recente susțin că procurorii din SUA au pus sub acuzare compania germană Daimler pentru mituirea de ofițeri străini în legătură cu o licitație pentru câștigarea și semnarea de contracte guvernamentale. Nota de rechizitoriu susține că această companie a fost implicată într-un proces de mituire de lungă durată. Aceeași problemă a fost ridicată și în cazul Siemens, care a aplicat aceeași practică și a corupt guverne ale unor țări terțe în licitații pentru câștigarea de contracte de la societăți publice, un scandal care încă zguduie Grecia.

Ca rezultat, în afară de criza financiară, avem și o criză morală. Până de curând, guvernul german nu a urmărit pe cale judiciară cazurile de mituire din afara granițelor sale și a pretins că nu știe nimic despre aceste evenimente. În cele din urmă, în loc să acționeze, în loc să activeze Comisia pentru prevenirea fraudei, Comisia Europeană nu apără legalitatea și, în numeroase cazuri, nu protejează banii cetățenilor europeni.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Dnă președintă, trebuie să anunț Parlamentul European că, la ora 02.15 în această dimineață, corveta turcă Bafra a intrat fraudulos în apele teritoriale elene, apropiindu-se la o distanță de numai 29 de kilometri de coasta Atenei și chiar a solicitat să abordeze și să percheziționeze o navă civilă comercială elenă care naviga în zonă.

Acest lucru demonstrează că tot ceea ce s-a spus în prima parte a dezbaterii despre așa-zisa problemă economică a Greciei nu este în totalitate corect. Problema Greciei este, în principal, politică. Provine din faptul că această țară vecină amenință Grecia cu un *casus belli* și provoacă forțele armate elene în mod sistematic, nu numai prin intrarea frauduloasă în apele sale teritoriale, dar și în spațiul său aerian.

(Președinta a luat act de faptul că există o problemă cu microfonul)

... Trebuie să vă spun că Grecia a luat măsuri stricte care, la o analiză finală, sugrumă efectiv gospodăriile din Grecia, iar grecii sunt acum la capătul puterilor. Acestea au măcinat rezistența societății elene și puterea economică a grecilor.

După cum am spus, problema Greciei este, în principal, politică. Noi nu cerem bani de la niciun cetățean european. Noi cerem sprijinul Uniunii Europene ca entitate, astfel încât să putem depăși aceste nereguli din cadrul piețelor, care atacă moneda euro.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, în urmă cu aproximativ zece ani, pe atunci cele 14 alte state membre ale UE au impus țării mele, Austria, așa-numitele „sanctiuni”. Timp de șapte luni a existat o „eră glaciară”. Ministerele din Austria nu mai aveau permisiunea de a lua parte la reuniunile informale ale Consiliului, însă Austria avea voie să plătească în continuare taxe, în calitate de contribuabil net. În afară de sanctiuni, a existat de asemenea un rezultat. Raportul independent al Comitetului înțelepților a stabilit în mod clar că implicarea Partidului Libertății în guvern nu a reprezentat niciun pericol pentru democrație și drepturile omului. Concluzia a fost că sanctiunile UE care au fost mascate ca măsuri bilaterale nu au avut o bază juridică valabilă. Acestea au reprezentat o încălcare nejustificată a suveranității Austriei. Cred, totuși, că UE a învățat din aceasta să respecte opinia politică a celorlalți și suveranitatea națională a statelor membre și a cetățenilor acestora, iar acest lucru este, cu siguranță, un lucru bun. Mai mult decât atât, având în vedere pacea din est, sper, de asemenea, că unul dintre principalii anchetatori, actualul deputat în Parlamentul European, Louis Michel, va simți că, după zece ani, se poate duce din nou în Austria în vacanță.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Dnă președintă, ieri Franța a omagiat unul dintre ofițerii săi de poliție, Jean-Serge Nérin, un comandant de detașament francez, care a fost ucis cu lașitate de către ETA la 16 martie, într-un schimb de focuri din regiunea Paris.

Deși este responsabilă pentru moartea a aproape 830 de persoane într-o perioadă de 40 de ani, aceasta este prima oară când această organizație teroristă a atacat un ofițer de poliție francez. Moartea dlui Nérin ne reamintește datoria pe care o avem de a coopera în lupta împotriva terorismului.

Încă de la început, cooperarea dintre Franța și Spania s-a dovedit a fi un model în această privință, în Uniunea Europeană. Franța și Spania au fost primele state membre care au introdus echipe comune de investigație în spațiul judiciar european. Executarea mandatelor de arestare europene s-a dovedit a fi, de asemenea, foarte eficientă.

Din păcate, aceste eforturi de cooperare dintre ofițerii noștri de poliție și judecătorii noștri nu au putut preveni moartea dlui Nérin. Prin urmare, trebuie să intensificăm cooperarea noastră, dacă vrem să combatem terorismul într-un mod mai eficient.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Dnă președintă, o campanie majoră de putere populară din Val di Susa, din nord-vestul Italiei, urmărește să oprească un proiect pentru construcția unui tren de mare viteză, cunoscut sub numele de TAV.

Întinzându-se de la granița franceză până în Torino, extrem de frumoasa Val di Susa are o lățime cuprinsă doar între unul și doi kilometri, dar are deja o autostradă principală, un alt drum principal și o cale ferată.

Campania „Nu TAV-ului” a arătat în mod clar că nu există nicio justificare pentru TAV. Numai 38 % din capacitatea actuală a căii ferate este folosită. Acest proiect ar dăuna masiv mediului, distrugând sau poluând pânza freatică și eliberând concentrații periculoase de azbest și uraniu de la excavațiile pentru tunel.

Au de câștigat numai interesele întreprinderilor mari și construcțiilor majore. Zeci de mii de oameni s-au mobilizat pentru a se opune și, în mod scandalos, poliția face uz de violență pentru a intimida campania.

Solicit UE să retragă toate fondurile pentru TAV și anularea proiectului pentru acesta. Sloganul campaniei „Nu TAV-ului” este „Sarà dura”. Aceștia nu vor da înapoi. O victorie pentru puterea populară din Val di Susa ar fi o victorie pentru bunul simț și pentru mediu.

Paul Nuttall (EFD). – Dnă președintă, sunt din ce în ce mai îngrijorat cu privire la modalitatea prin care consiliile locale din circumscripția mea din nord-vestul Angliei folosesc taxele de parcare pentru a-și mări veniturile.

Să luăm micul oraș Congleton, de exemplu, care este o comunitate semi-rurală locală. Introducerea de taxe de parcare pentru mașini va afecta grav industria locală și o scădere a comerțului va avea ca rezultat o micșorare a veniturilor, care va forța IMM-urile, deja greu încercate, să dea faliment sau poate să închidă afacerea.

Oamenii învinovătesc guvernul britanic, alții învinovătesc Consiliul unitar, iar alții aruncă vina pe Consiliul Municipal, dar, ca întotdeauna, mâna întunecată a Uniunii Europene se află în spatele acestui lucru, deoarece toți acționează în baza cadrului stabilit de politica europeană a UE privind transporturile pentru anul 2010.

Vedeți, acesta este geniul UE: întotdeauna o persoană este concediată. Fie că este vorba de închiderea oficiilor poștale sau de colectările bilunare de gunoi, întotdeauna vina este aruncată pe altcineva, iar influența corupătoare a Bruxelles-ului nu apare pe radar.

Nicole Sinclaire (NI). – Dnă președintă, eu sunt din regiunea West Midlands, iar 20 % din aceasta este clasificată ca zonă verde de centură.

Zona verde de centură a protejat cu succes frumusețea regiunilor rurale și a blocat extinderea arbitrară a regiunilor urbane. Totuși, încurajat de Uniunea Europeană, Guvernul Regatului Unit a crescut construcția de case, punând în pericol zona verde de centură, care îmi este dragă în mod special, fiindcă se află în apropiere de locul unde locuiesc, Meriden Gap.

Acest lucru dovedește lipsă de respect față de cultura și tradițiile noastre, dar ce vă pasă? De când Regatul Unit a intrat în Uniunea Europeană – sau piața comună europeană, înainte de asta – ați arătat o lipsă de respect de o vulgaritate tipătoare pentru cultura și tradițiile noastre și nu mă pot aștepta la ceva mai rău din partea dumneavoastră.

Elena Oana Antonescu (PPE). - Iau cuvântul astăzi în fața dumneavoastră și a colegilor mei pentru a-mi împărtăși părerea că Europa are nevoie de o nouă strategie, mult mai integrată pentru rezolvarea problemei violenței împotriva femeilor.

În tot mai multe state europene această temă a fost abordată bipartizan de către partide a căror viziune asupra societății în general este diferită. Asta pentru că problema violenței domestice depășește sfera ideologiei și intră direct și nemediat în viziunea umană și politică despre o societate mai dreaptă și mai echilibrată.

Vreau să subliniez necesitatea unei acțiuni de prevenire și a violenței psihologice asupra femeilor. Studiile recente au arătat că acest tip de violență prefigurează întotdeauna violențele fizice.

Doresc să salut faptul că președinția spaniolă a așezat lupta împotriva diferitelor tipuri de violență împotriva femeilor printre prioritățile politice ale Uniunii, însă măsurile trebuie să continue. Crearea unui observator european al violenței între sexe, instituirea ordinului de protecție, instituirea unui apel de urgență urmăresc limitarea fenomenului în Uniune și reprezintă sprijin pentru lupta împotriva violenței și dincolo de Uniune.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Sunt încântată că Uniunea Europeană și statele membre și-au luat angajamentul de a combate sărăcia, prin declararea anului 2010 ca fiind Anul european de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale, având în vedere că aproape 80 de milioane de locuitori ai Europei trăiesc sub pragul sărăciei. Mulți europeni, chiar și cei care au un loc de muncă, se luptă cu sărăcia în fiecare zi și nu au oportunități pentru a se bucura de o viață decentă. Au fost alocate 17 milioane de euro pentru a pune în aplicare acțiunea planificată a Europei în 2010, iar acest buget va fi folosit pentru a organiza seminarii de informare, grupuri de lucru și consultări publice pentru depășirea stereotipurilor sărăciei. Aceasta este o inițiativă excelentă, dar cum putem să ne asigurăm că aceste fonduri vor fi utilizate în mod eficient și transparent și vor ajunge direct la acei cetățeni care au nevoie de ajutor cel mai mult. Aș dori să accentuez că este imposibil să punem frâu creșterii sărăciei într-un an. Prin urmare, doresc să solicit structurilor UE și statelor membre să ia măsuri concrete și să își ia angajamente pe termen lung, la toate nivelurile de autoritate, pentru a asigura alocarea transparentă și specifică a fondurilor care au ca scop sprijinirea directă a persoanelor care se confruntă cu sărăcia.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Decizia guvernului israelian de a merge înainte cu planul său de a construi 1 600 de case noi în Ierusalimul de Est, de a extinde aşezările urbane în Cisiordania, de a menține izolarea Fâșiei Gaza și de a intensifica, în general, atacurile armatei israeliene în teritoriile palestiniene ocupate, dezvăluie chiar și celui mai aprins necredincios planurile criminale ale Israelului și ale imperiaștilor, în general, împotriva palestinienilor și a oamenilor din zona respectivă, în ansamblu.

Israel a declanșat o nouă rundă de atacuri criminale împotriva palestinienilor și și-a asigurat sprijinul și a promovat relațiile sale cu Uniunea Europeană, Statele Unite ale Americii și NATO în condițiile escaladării conflictului intern din cadrul cvartetului imperialist. Acest sprijin a fost repetat cu o deosebită emfază și deosebit zel de către Statele Unite ale Americii pe parcursul vizitei recente a prim-ministrului israelian în Statele Unite, care a accentuat faptul că Israelul este mai mult decât o prioritate majoră pentru planurile imperialiste geostrategice ale SUA în regiune, în ansamblu.

Noi ne luptăm cu toate forțele pentru a crea...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) După cel de-al Doilea Război Mondial și retragerea granițelor, aproximativ 400 000 de slovaci au rămas în Ungaria și un număr similar de maghiari în Slovacia.

Minoritatea maghiară din Slovacia încă mai există astăzi în același număr, dar în Ungaria, situația este diferită. Minoritatea slovacă a fost decimată de la numărul inițial de 400 000 de slovaci la mai puțin de 33 000, cu alte cuvinte, nici măcar o zecime din numărul inițial. Acest lucru se datorează faptului că guvernul slovac asigură minorității maghiare o educație în limba maternă în peste 700 de școli, în timp ce guvernul maghiar permite slovacilor din Ungaria o singură școală elementară.

Acesta este motivul pentru care criticile recente cu privire la educația minorităților maghiare din țările vecine, ale președintelui Sólyom, un om care privește cu mulțumire și pasivitate în timp ce administrația sa sufocă minoritățile etnice din propria sa țară, pot fi descrise numai ca fiind o provocare infamă, ipocrită și răutăcioasă a sârbilor, românilor și slovacilor, care, în contrast cu maghiarii, au avut grijă cu adevărat de minoritățile etnice de pe cuprinsul teritoriilor proprii. Până la urmă, Ombudsmanul maghiar pentru minorități etnice a avertizat, de asemenea, că Ungaria continuă să depună eforturi pentru asimilarea totală a minorităților etnice.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Uniunea Europeană are reguli foarte stricte privind securitatea alimentelor, iar producătorii sunt obligați să investească foarte mulți bani pentru respectarea acestor reguli.

Cu toate acestea, peste 75 % din totalul puilor tăiați în Uniunea Europeană sunt contaminați cu bacterii, spune un studiu recent realizat de Autoritatea Europeană pentru Securitatea Alimentară.

Salmonella și Campylobacter, două dintre cele mai toxice bacterii, sunt prezente pe carcasa a trei din patru pui crescuți în fermele europene.

Firește că astfel de studii, odată ajunse în mass-media, determină îngrijorări din partea consumatorilor. În aceste condiții, trebuie să ne punem două întrebări: prima, ce putem face în continuare pentru a ne asigura că europenii au acces la alimente sigure și de calitate; și cea de-a doua, dacă regulile aflate în acest moment în vigoare, chiar dacă sunt stricte și, în paranteză spus, foarte birocratice, poate nu sunt cele mai potrivite?

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Noile state membre pun în aplicare acum organizarea pieței pentru vinuri a Uniunii Europene din 2007. În cadrul acestui proces, Comisia Europeană a acționat prin încălcarea legii – păcat că nu se află nimeni aici – când a înregistrat în mod ilegal marca Tokaj, la cererea Slovaciei, atât ca denumire de origine protejată, cât și ca având indicație geografică protejată. Acest lucru este contrar reglementărilor UE, întrucât acest vin poate aparține ori unei categorii, ori celeilalte. Solicitarea slovacă nu se mai află acum în baza de date comunitară E-Bacchus printre denumirile de origine protejate. Comisia a pus astfel capăt acestei situații ilegale și le mulțumesc pentru acest lucru. Există, totuși, o altă situație neregulamentară, datorită faptului că legislația națională slovacă în baza căreia a fost efectuată înregistrarea nu există, întrucât Slovacia a abrogat-o. Din acest motiv, solicit Comisiei să remedieze această situație neregulamentară.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Dnă președintă, Serviciul european pentru acțiune externă va fi corpul diplomatic care reprezintă Uniunea și asistă Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe. În cadrul muncii depuse de acest serviciu trebuie să fie acordată considerație diferențierilor culturale și naționale care există în cadrul Uniunii. Fiecare țară trebuie să simtă că propriile interese, propria cultură și propria experiență sunt reprezentate în mod corect în acest serviciu.

Pentru ca acest obiectiv să fie îndeplinit, este necesară o contribuție, sau participare pe baze egale. Între timp, cum vor fi create corpurile Serviciului european pentru acțiune externă? Acestea vor fi compuse din personalul din serviciile adecvate ale Secretariatului General al Consiliului și Comisiei, precum și personalul delegat de serviciile diplomatice naționale. Diplomații numiți de către statele membre vor constitui doar o treime din totalitatea corpurilor. Totuși, indiferent de pregătirea personalului și calea pe care au urmat-o pentru a ajunge în acest serviciu, trebuie adoptat principiul reprezentării proporționale a tuturor cetățenilor din statele membre. Până la urmă, angajarea personalului în toate instituțiile Uniunii este gestionată conform acestui principiu. Nu văd niciun motiv pentru ca lucrurile să fie făcute diferit în acest caz.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Recent, Uniunea Europeană a încheiat un acord cu țările din America Latină sub egida Organizației Mondiale a Comerțului, prin care s-a angajat să reducă substanțial și progresiv taxele vamale pentru importul de banane din aceste țări. Aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că acest acord are un efect negativ direct asupra producătorilor europeni de banane, în special a celor din Madeira, Portugalia. Va fi chiar și mai dăunător pentru producătorii de banane din Insulele Canare, Spania.

Doresc să vă reamintesc că situația producătorilor din aceste regiuni este deja grav limitată de către caracteristicile fizice și terenurile muntoase ale insulelor și de către dimensiunea terenurilor lor, ceea ce înseamnă că se vor confrunta cu dificultăți permanente care vor împiedica dezvoltarea lor.

Prin urmare, sunt necesare măsuri urgente pentru a sprijini producătorii de banane din Madeira și Insulele Canare, având în vedere impactul grav și iminent pe care îl va avea noul Acord de la Geneva pe piața europeană de import și, ca rezultat, asupra producției și comercializării bananelor care provin din aceste regiuni îndepărtate.

Nessa Childers (S&D). – Dnă președintă, a trecut peste un an de când compania de întreținere aeronautică SR Technics a anunțat că va închide centrul de la aeroportul Dublin, cauzând pierderea a peste o mie de locuri de muncă. Într-un efort de compensare a acestor pierderi, a fost depusă o cerere la Fondul european de ajustare la globalizare în octombrie 2009, în numele lucrătorilor de la SR Technics. Totuși, acest formular a fost respins de către Comisie ca fiind „incomplet” și pot să confirm că, aproape cinci luni mai târziu, guvernul irlandez nu a depus încă o cerere completă.

În timp ce guvernul irlandez a fost distras în ultimele luni de prăbușirea economică provocată chiar de acesta și de o revărsare de demisii ministeriale, un formular de cerere cu potențialul de a transforma sute de vieți a fost lăsat să zacă pe biroul unui ministru.

Acest Parlament este conștient că visteria statului irlandez este goală. Un cinic ar putea fi iertat dacă crede că inacțiunea guvernului poate fi pusă pe seama propriilor dificultăți legate de respectarea obligațiilor sale dacă plățile FEAG ar fi, în cele din urmă, obținute. Ar fi pregătit guvernul irlandez să facă ceva în privința aceasta?

Artur Zasada (PPE). – (PL) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să mă adresez tuturor și, mai ales, dlui Potočnik, privind o chestiune care îi supără pe cei care sunt implicați în speedway, un sport popular în multe dintre statele membre din UE. Această chestiune privește punerea în aplicare a Directivei 2002/49/CE privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental.

Punerea în aplicare a acestei directive înseamnă că motocicliștii sunt forțați să monteze amortizoare de zgomot pe motocicletele lor. Aceste amortizoare de zgomot înseamnă, pe de-o parte, o reducere a atractivității spectacolului în sine, întrucât zgomotul este o trăsătură inerentă a sportului respectiv. Pe de altă parte, amortizoarele de zgomot înseamnă un pericol mai mare, pericol pentru cei care le utilizează, pericol pentru sănătatea lor sau de a-și pierde viața. În legătură cu acest lucru, aș dori foarte mult să îi cer dlui Potočnik să ia în considerare prezentarea unei propuneri de modificare care să excludă speedway din Directiva 2002/49/CE.

László Tókécs (PPE). – (HU) Dnă președintă, în provincia Vojvodina din țara dlui Slobodan Milošević, Serbia, maghiarii continuă să fie atacați. Autorii sunt fie achitați, fie, uneori, nici măcar nu sunt puși sub acuzare. În urmă cu câteva decenii existau 400 000 de maghiari care locuiau în Vojvodina, alcătuind o treime din populație. Emigrarea obligatorie și stabilirea masivă a membrilor populației majoritare au redus numărul acestora la 290 000 în decursul anilor, iar proporția din populație a scăzut la 13 %. Metoda prin care se desfășoară atacuri în masă asupra minorităților a fost introdusă de faimosul serviciu de securitate sârb, UDBA, care viza în special etnia albaneză. Moștenirea spontană a acestei practici continuă astăzi împotriva maghiarilor. Dnă președintă, Parlamentul European ar trebui să ia măsuri decisive pentru a opri terorismul anti-maghiar din Serbia. O condiție pentru aderarea acesteia la Uniunea Europeană ar trebui să fie să facă dreptate zecilor

de mii de victime ale crimelor în masă de la Al Doilea Război Mondial și până acum, precum și interzicerea violenței împotriva maghiarilor, care continuă până în ziua de astăzi.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Dnă președintă, femeile sunt mai slab reprezentate în știință și cercetarea științifică. În Europa, acestea reprezintă 30 % dintre cercetători și doar 18 % dintre profesori. Dintre cei care sunt implicați în managementul din domeniul științei, noi constituim 27 %. Polonia, unde procentul de femei aflate în consilii de administrație în instituții de învățământ superior și instituții științifice este de 7 %, este pe penultimul loc dintre cele 27 de state membre ale Uniunii.

Acesta este motivul pentru care proiectul de cercetare „Femei în știință”, elaborat de Fundația pentru Inițiative Academice poloneză, este atât de important. Proiectul se referă la cercetarea cauzelor discriminării și căutarea unor măsuri eficiente anti-discriminare. Proiectele cetățenilor, care provin de la cetățenii înșiși și sunt orientate către cetățeni, au cele mai mari șanse de succes. Fac apel la Comisia Europeană pentru sprijin special și ajutor practic pentru organizațiile sociale care se ocupă de asemenea chestiuni. Atunci când cetățenii Uniunii scriu Comisiei, scrisorile acestora nu trebuie lăsate fără răspuns.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Dnă președintă, după cum spuneam, am fost foarte mulțumit când l-am auzit pe fostul comisar Kuneva afirmând că este necesară o revizuire a Directivei 90/314/CEE a Consiliului. De ce acest lucru? Fiindcă are multe deficiențe.

Nu ia în calcul persoanele care își rezervă ele însele vacanțele pe internet, fără să folosească o agenție de turism. Directiva nu asigură niciun fel de protecție consumatorilor care locuiesc într-o țară și care achiziționează un produs sau bilet de avion sau cazare într-o țară din afara Uniunii Europene.

În aceeași măsură, directiva nu menționează zborurile regulate. Aceasta are multe deficiențe și sunt extrem de încântat să spun că fostul comisar Kuneva a avut dreptate când a spus că există o reală nevoie pentru o nouă directivă.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Dnă președintă, acum 20 de ani, românii mureau pentru libertate, inclusiv în educație, care, până atunci, a fost supusă unui control politic strâns. Ca urmare a sacrificiului acestora, universitățile au câștigat, de asemenea, libertate de care se bucură de atunci încolo.

Prin urmare, ar fi din nefericire ironic dacă încercarea actuală a Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului din România, de a adopta cu rapiditate o nouă legislație, care practic elimină libertatea și deschide ușa către politizarea din nou a sistemului, ar avea succes.

De exemplu, în propunere, rectorii aleși ar trebui să fie confirmați de către ministru, care este la rândul său numit politic, iar universitățile ar fi forțate să fuzioneze conform unor criterii arbitrare, sau chiar ar putea fi închise, putând fi depozitate de bunuri.

În calitate de profesor universitar, precum și de deputat în Parlamentul European, consider că este datoria mea față de profesorii universitari din acest Parlament să demasc asemenea practici lipsite de democrație, care contravin în mod deschis Strategiei de la Lisabona privind educația și care nu pot fi tolerate într-un stat membru al UE.

Președinta. – Acest punct a fost închis.

Vă mulțumesc pentru înțelegere și pentru dezbaterile disciplinate. Sper că toți aceia care nu au avut oportunitatea de a vorbi de data aceasta vor avea șansa de a face acest lucru data viitoare.

16. Prioritățile pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 – secțiunea III – Comisia - Orientări bugetare: 2011 - alte secțiuni (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct este dezbateri comună privind:

– raportul (A7-0033/2010) elaborat de dna Jędrzejewska, în numele Comisiei pentru bugete, referitor la prioritățile pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 – Secțiunea III – Comisia (2010/2004(BUD)) și

– raportul (A7-0036/2010) elaborat de dna Trüpel, din partea Comisiei pentru bugete, privind orientările referitoare la procedura bugetară 2011, Secțiunea I - Parlamentul European, Secțiunea II - Consiliul, Secțiunea IV - Curtea de Justiție, Secțiunea V - Curtea de Conturi, Secțiunea VI - Comitetul Economic și Social European,

Secțiunea VII - Comitetul Regiunilor, Secțiunea VIII - Ombudsmanul European, Secțiunea IX - Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (2010/2003(BUD))

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, raportoare. – (PL) Dnă președintă, procedura bugetară pentru 2011 este una foarte specifică și excepțională, întrucât se referă la primul exercițiu bugetar care va începe și va fi aprobat în conformitate cu prevederile Tratatului de la Lisabona. S-ar putea spune că suntem pionieri în acest exercițiu, motiv pentru care, desigur, avem o responsabilitate specială. Tratatul de la Lisabona acordă Parlamentului competențe suplimentare în domeniul bugetului. Depinde de noi cum folosim aceste competențe, iar noi ne bazăm pe un dialog constructiv atât cu Comisia Europeană, cât și cu Consiliul, astfel încât noile posibilități prevăzute prin Tratatul de la Lisabona să poate fi utilizate în modul cel mai bun și mai eficient.

O nouă caracteristică semnificativă introdusă de Tratatul de la Lisabona este faptul că acum nu vom avea două lecturi ale bugetului. Acest lucru înseamnă că atât Parlamentul, cât și Consiliul, vor avea câte o singură lectură. Acest lucru, desigur, ridică o provocare specifică – aceea a disciplinei. În calitate de Parlament, trebuie să fim disciplinați, fiindcă vom avea – ca să spunem simplu – o singură șansă. Nu va exista o repetare – o a doua șansă. Trebuie să stabilim multe lucruri în cadrul reuniunii de conciliere. Pentru ca procedura bugetară să intre în vigoare în mod eficient în toamnă, trebuie să lucrăm împreună și să fim disciplinați.

Acest an este, de asemenea, excepțional, deoarece având în vedere alegerea târzie a Comisiei Europene, aceasta nu a avut oportunitatea să-și prezinte strategia politică anuală. Prin urmare, este extrem de excepțional, dar și interesant faptul că Parlamentul European este acela care își exprimă primul opinie, iar primele opinii privind bugetul aferent exercițiului financiar 2011 vin din partea Parlamentului European sub forma acestui raport și nu din partea Comisiei Europene, așa cum s-a întâmplat în fiecare an „obișnuit”.

De ce mai este anul 2011 atât de special? Bugetul pentru exercițiul financiar 2011 este cel de-al cincilea buget din cadrul financiar multianual. După cum știți, cadrul financiar multianual acoperă anii 2007-2013. Am învățat deja foarte multe pe parcursul celor patru proceduri bugetare precedente. În poloneză spunem că am ajuns la un zid. În engleză, se spune că au ajuns la plafon. Oricum am spune, ne aflăm într-o situație în care cadrul financiar multianual a ajuns la limită. De fapt, chiar am ajuns la un zid, momentul în care marjele sunt foarte mici și marja de manevră a Parlamentului, de orice fel, este redusă în mod drastic. Marjele sunt foarte mici. Marjele de la rubrica 1b sunt îngrijorătoare în mod special – în jur de 1 milion de euro, iar la rubrica 3b – în jur de 9 milioane de euro. Din acest motiv, bineînțeles, opțiunile noastre sunt limitate și acesta este motivul pentru care raportul Comisiei pentru bugete, pe care l-am elaborat eu, pretinde, se așteaptă și solicită o analiză ambițioasă și revizia cadrului financiar anual, nu numai deoarece aceste marje se apropie de limită, dar și pentru că atunci când se efectuează revizia va fi necesar să se ia în calcul consecințele bugetare semnificative ale Tratatului de la Lisabona.

Tratatul de la Lisabona oferă noi competențe Uniunii Europene în domenii precum politica spațială. Ceea ce este semnificativ este faptul că acesta înființează, de asemenea, Serviciul european pentru acțiune externă. Este, de asemenea, esențial să reflectăm asupra bugetului și asupra modului în care intenționăm să realizăm strategia UE 2020. Niciuna din aceste acțiuni nu a fost prevăzută în cadrul financiar multianual. Trebuie acum să începem o discuție privind modalitatea de finanțare a acestor noi planuri și ambiții.

Aș dori foarte mult – iar raportul Comisiei pentru bugete transmite acest mesaj – ca principiul de orientare al bugetului pentru exercițiul financiar 2011 să fie tineretul. Cei tineri sunt deja forța motrice și viitorul Europei. Educația și investiția în tineret reprezintă, de asemenea, o investiție în prezentul și viitorul Europei, al societății și economiei. Doresc să accentuez cât de importantă este în viața fiecăruia tranziția de la mediul de școală, de la studiul și educația universitară la primul loc de muncă. Acesta este un moment foarte dificil, mai ales în timpul unei crize. Aș dori să menționez unele statistici: 21 de persoane cu vârste între 15 și 24 de ani nu au loc de muncă. Este foarte important ca Uniunea Europeană să nu fie indiferentă, de asemenea, la acest aspect dificil și să lucrăm împreună astfel încât dificilul moment al tranziției de la educație la piața muncii să fie facilitat pentru persoanele tinere.

Aș dori să accentuez faptul că într-o eră a schimbării tehnologice care progresa rapid și, de asemenea, a schimbării demografice, trebuie să creăm o societate bazată pe cunoaștere, cu cetățeni care au posibilitatea de a-și schimba calificarea pe parcursul vieții, precum și cariera profesională, cărora li se acordă posibilitatea de a face o astfel de schimbare și care, de asemenea, primesc sprijinul Uniunii Europene în acest proces. Sprijinul Uniunii Europene ar trebui să includă programe de schimburi internaționale la nivel academic, pentru experiență practică și formare, precum și la nivel profesional. Acest lucru va mări, în același timp, nivelul de integrare socială și fluxul cunoașterii și va face posibil ca cetățenii Uniunii Europene să fie cu adevărat mobili. Mobilitatea, după cum știți, este, pe bună dreptate, o libertate fundamentală care este garantată de către tratate și baza unei piețe interne eficiente.

raportor. – Am să trec acum la limba engleză, deoarece îi țin locul dnei Helga Trüpel. Așadar, acum joc un rol diferit, nu numai cu privire la bugetul Comisiei Europene, dar acum și al altor instituții, și la bugetul Parlamentului. M-am pregătit să vorbesc în limba engleză, ceea ce justifică schimbul de limbă.

În această etapă a procedurii, scopul rezoluției este să arate o imagine generală – în contextul bugetar mai ales – și să emită niște orientări pentru bugetele administrative ale diferitelor instituții, inclusiv ale Parlamentului European și excluzându-l pe cel al Comisiei, despre care am vorbit mai devreme.

Contextul general este că circumstanțele în care va fi adoptat bugetul pentru exercițiul financiar 2011 sunt foarte solicitante, fiindcă marja din rubrica 5 este foarte limitată și întrucât punerea în aplicare cu succes a Tratatului de la Lisabona reprezintă o prioritate pentru toate instituțiile europene. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona modifică procedura de adoptare a bugetului și, prin urmare, necesită o cooperare și mai strânsă și dialog între instituții. Cooperarea interinstituțională acoperă câteva aspecte – cum sunt capacitățile de traducere și recrutarea – iar schimbul celor mai bune practici și îmbunătățirea eficacității ar putea fi atinse pentru domenii care până acum nu au fost luate în considerare în acest context, cum ar fi EMAS, politicile de nediscriminare și munca la distanță.

Dezvoltarea unei strategii imobiliare pe termen lung și mediu a reprezentat o preocupare a Comisiei pentru bugete mult timp, nu numai în ceea ce privește Parlamentul, dar și în privința altor instituții. Incertitudinile privind dimensiunea și forma bugetului pentru serviciul extern și decizia Curții privind adaptarea plăților fac ca situația financiară de la rubrica 5 să fie și mai imprevizibilă.

Referindu-se în mod special la bugetul Parlamentului European, documentul de orientare al Biroului conținea următoarele obiective pentru bugetul Parlamentului: dezvoltarea cunoștințelor pentru deputați în ceea ce privește capacitățile de cercetare și informările la bibliotecă și adaptarea aspectelor instituționale care derivă din Tratatul de la Lisabona. Prin urmare, comisia pune accent pe excelența legislativă, care constituie o prioritate principală.

PREZIDEAZĂ: DL McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

Janusz Lewandowski, *membru al Comisiei.* – Dle președinte, doresc să ascult în seara aceasta. Ascult prioritățile Parlamentului pentru 2011, la fel cum am ascultat și orientările Consiliului acceptate la 16 martie. Pot fi de acord cu punctele cele mai importante și pot fi de acord că aceasta nu este procedura de rutină anuală, pentru două motive menționate de raportoarea Parlamentului.

Primul este că ne adaptăm la contextul ulterior Tratatului de la Lisabona. Ne-am adaptat parțial, însă mai rămân niște lucruri de făcut. Este nevoie mai mult decât oricând de o bună cooperare între instituții, având în vedere singura lectură în Parlament.

Ce s-a stabilit deja sunt niște măsuri pentru perioada de tranziție, convenite la concilierea din noiembrie. Un program pragmatic care să permită predictibilitate în ceea ce privește bugetul a fost realizat începând din 1975 și, de asemenea, a fost confirmat. Mai rămân doar modalitățile din cadrul comitetului de conciliere. Este esențial acum, având în vedere că se realizează o singură lectură a bugetului anual. Măine, prin urmare, în cursul unei reuniuni tripartite, Comisia va prezenta modalitățile spre a fi discutate și felul în care putem cădea de acord asupra detaliilor concilierii înainte de a începe adevărata procedură pentru exercițiul financiar 2011.

Al doilea motiv pentru care procedura anuală nu este o rutină este că ne aflăm într-o Europă postcriză în care o serie de state membre se confruntă cu deficite și datorii bugetare, iar altele cu probleme și mai dificile. Prin urmare, mai mult decât oricând, ar trebui să acordăm importanță bunei gestiuni financiare, estimărilor exacte și punerii raționale în aplicare a bugetului.

Rubricile bugetare care par a fi subfinanțate sunt ușor de detectat. Mă refer aici la rubrica 1a și la rubrica 4. Datorită acestui spirit de cooperare putem modifica de patru ori perspectiva financiară în cursul unei proceduri, adică patru proceduri anuale.

Concluziile noastre ar trebui prezentate în cadrul unui raport privind funcționarea acordului interinstituțional care va fi prezentat la aceeași dată ca și proiectul de buget, adică la 27 aprilie, și va fi trimis Parlamentului.

Raportoarea noastră, de data aceasta nu raportoarea mea, ci cea parlamentară, Sidonia Jędrzejewska, (serviciile noastre sunt instruite acum cum îi să pronunțe corect numele) plasează în mod just tineretul și oportunitățile

pentru tineret în centrul raportului său. Cu alte cuvinte, raportul privind prioritățile îmbunătățește clar rubrica 3. Acesta cuprinde educația și locul tineretului pe piața muncii și este justificat în această privință având în vedere numărul șomerilor.

Însă la fel de important este și faptul că ar trebui să oferim promisiunea unui plan de redresare. Și acest lucru este important pentru cetățenii Europei.

Ceea ce este important este punerea în aplicare. Aceasta ar trebui să se realizeze la o viteză de croazieră până în 2011. Este importantă, de asemenea, și eficiența de administrare și, în această privință, trebuie să subliniez faptul că Comisia, în ciuda ajustărilor aduse Tratatului de la Lisabona, nu va solicita noi posturi anul acesta.

Trebuie să adoptăm raportul de buget în colegiu la 27 aprilie și, ca de obicei, să îl prezentăm imediat în aceeași zi membrilor Comisiei pentru bugete din Parlament.

Așadar, acum abia aștept să începem procedura pentru exercițiul financiar 2011. Vă promit un bun spirit de cooperare de care chiar va fi nevoie de data aceasta, având în vedere procedurile prototip care vor fi testate anul acesta.

Thijs Berman, raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare. – (NL) Dle președinte, dle Lewandowski, în cadrul crizei economice, în mod inevitabil, și bugetul UE intră sub presiune; este un lucru normal. Și Bruxelles-ul trebuie să fie atent cu privire la modul în care se cheltuiesc fiecare euro din banii publici. Cu toate acestea, și vorbesc aici în numele Comisiei pentru dezvoltare, investițiile în țările în curs de dezvoltare trebuie să rămână o prioritate. Creșterea durabilă din țările sărace va acorda oamenilor oportunități de care nu dispun în mod normal. Nu doar atât, însă dezvoltarea acestora face parte din soluția la criza noastră. Țările în curs de dezvoltare sunt o piață, și încă una care crește rapid. Europa va trebui pur și simplu să își cheltuiască fondurile mai cu agerime, de exemplu, folosind o combinație de subvenții și împrumuturi pentru susținerea microfinanțării. Un acces mai bun la serviciile financiare din țările sărace va permite ca și oamenii de aici să își îndeplinească ambițiile. Trebuie să protejăm bugetul alocat cooperării pentru dezvoltare, oricât de greu ar fi acest lucru. Comisarul european pentru dezvoltare, Andris Piebalgs, trebuie să fie în continuare responsabil pentru propriul buget, și nu Înalta Reprezentantă Ashton să fie cea care poartă această responsabilitate, după cum se pare că este intenția actuală. În definitiv, alegerile legate de reducerea sărăciei nu trebuie să depindă niciodată de interesele noastre diplomatice.

José Manuel Fernandes, în numele Grupului PPE. – (PT) Salut faptul că putem să considerăm bugetul aferent exercițiului financiar 2011 ca fiind bugetul „tineretului”. Ca atare, acesta contribuie la adoptarea propunerilor pe care le-am făcut pentru a ajuta tineretul, de exemplu, pentru a avea acces la locurile de muncă, și este și cazul așa-numitei inițiative Erasmus – primul loc de muncă. Promovarea spiritului antreprenorial în rândul tinerilor, oferirea de stimulente și consolidarea inovației și a agendei digitale sunt alte propuneri care vor contribui la dezvoltarea economică durabilă în Europa, și vor avea ca rezultat crearea de noi locuri de muncă.

În ceea ce privește bugetul Parlamentului, nu folosește la nimic ca Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) să susțină un buget care este în aceeași măsură durabil și riguros, în care fiecare cheltuială este justificată. Considerăm și recomandăm ca Parlamentul să abandoneze un model bugetar care este pur incremental. În schimb, ar trebui să treacă la un buget cu punct de plecare zero, care face ca eficiența și, prin urmare, economiile, să fie posibile. Trebuie definită urgent o politică imobiliară pe termen lung pentru a face ca acest concept de durabilitate, rigoare și eficiență să devină realitate.

Încă mai trebuie să aflăm mai multe și mai în detaliu despre care sunt cheltuielile noastre fixe. Aceasta mai trebuie să fie urmată de o analiză a costului și a randamentului diferitelor politici puse în aplicare. Am dori să subliniem încă o dată că excelența în legiferare ar trebui să fie principala prioritate a Parlamentului, și că instituția noastră trebuie să aibă la dispoziție toate resursele necesare în vederea realizării acestui lucru. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care presupune o singură lectură a bugetului, va solicita o mai bună cooperare și mai mult dialog. În ceea ce ne privește, acest dialog trebuie să fie sincer. Ne angajăm să ne asigurăm că așa va fi.

Francesca Balzani, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, orientările privind bugetul aferent exercițiului financiar 2011 reprezintă primul pas spre următorul buget european, un pas foarte decisiv.

În Comisia pentru bugete am depus un real efort pentru a stabili principalele priorități ușor de identificat care evidențiază acțiunea europeană. Prima prioritate este tineretul, nu doar pentru că acesta este resursa pe

care trebuie să ne axăm pentru inovație, cercetare și dezvoltare, dar și pentru că este principalul punct de plecare în politicile sociale vizionare.

Totuși, și strategia 2020 este o prioritate principală: abordarea șomajului, schimbărilor climatice și, mai presus de orice, nevoia de a pune în mod real și practic în aplicare această nouă strategie pentru viitor, alocând suficiente resurse în acest sens, fără compromisuri și fără eliminări.

Cu toate acestea, aceste orientări sunt și un prim pas foarte realist. Există o marjă de manevră mult mai redusă din perspectivă financiară, iar acest lucru înseamnă că există resurse insuficiente pentru a realiza ce este mai important: noi acțiuni. Acest lucru este extrem de sensibil în ceea ce privește prima rubrică, cea privind concurența, creșterea și ocuparea forței de muncă.

Există, totuși, un alt aspect important: bugetul trebuie să fie, de asemenea, extrem de flexibil și să poată răspunde rapid la nevoile cetățenilor, la nevoile oamenilor și la nevoia de schimbare. Astfel există priorități, însă există și condiții esențiale pentru ca bugetul să fie într-adevăr un instrument folositor care să contribuie la creșterea Europei.

Acestea includ resurse suficiente, o punere precisă în aplicare a viitoarelor strategii, mai ales strategia 2020, și în sfârșit o soluție definitivă pentru un instrument flexibil care, el singur, ne poate permite să facem față viitoarelor provocări.

Ivars Godmanis, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, doresc să subliniez trei aspecte.

În primul rând, referitor la fondurile structurale: aproximativ 35 % din buget. Facem numai jumătate, așa cum am făcut în 2000-2006. Rata de absorbție actuală a tuturor fondurilor este de 14 % și înainte era de 25 %. Așa că întrebarea este cum să luăm în considerare, cum să furnizăm, cum să îndeplinim această parte a bugetului. Altfel, vom asista la o situație în care banii nu sunt folosiți. Pe de altă parte, aceștia ar putea reprezenta o rezervă.

În al doilea rând, trebuie să rambursăm unele drepturi din perioada anterioară, iar Comisia a planificat cinci miliarde ca să asigure acest aspect. Cu toate acestea, în unele țări care nu au solicitat mai mult de șase luni de rambursare, nu cred că va fi nevoie de toți banii. Se pune și întrebarea dacă aceștia vor fi folosiți sau nu.

De asemenea, doresc să spun ceva despre două aspecte foarte serioase referitoare la bugetele de refinanțare care diferă de la an la an. În bugetul pentru agricultură din 2009, plățile au fost cu 2 miliarde de euro mai mici pentru zonele rurale decât în 2008. Acum urmează să fie plătiți mai mulți bani, însă întrebarea este dacă toate proiectele vor fi realizate sau nu în 2010.

În ultimul rând, referitor la cel de-al șaptelea program-cadru. Dacă aruncăm o privire la rubrica 1a legată de cel de-al șaptelea program pentru cercetare și dezvoltare, plățile din 2009 au fost semnificativ mai mici decât în 2008. Așadar, întrebarea este dacă livrarea va fi satisfăcătoare. Atunci putem planifica bugetul în conformitate cu situația. Avem atât de multe nevoi și în alte domenii. Așadar, acelea sunt rezerve sau nu?

Zbigniew Ziobro, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, propunerea de rezoluție a Parlamentului European referitoare la prioritățile pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 conține un alineat care ne amintește că finanțarea priorităților nu trebuie să fie în detrimentul zonelor fundamentale ale politicii Uniunii Europene, precum coeziunea sau politicile structurale ori politica agricolă comună. Acel alineat are natura unei stipulări care ar putea părea necesară, având în vedere prioritățile bugetului definite anterior. Într-adevăr, aceste priorități lasă mult de dorit.

Panaceul pentru boala crizei care consumă Europa ar trebui să fie, mai întâi de toate, inovația. Totuși, propunerea omite faptul că regiunile cele mai sărace ale Uniunii deseori nu au la dispoziție condițiile necesare pentru dezvoltarea inovației. Există țări în care bazele economiei moderne sunt, în realitate, doar în aparență. Dacă Europa dorește să fie un continent unde oportunitățile sunt egale, răspunsul la această stare de fapt este, în principal, politica de coeziune și politica structurală. Mai ales în perioadă de criză, ar trebui să ne amintim de acest aspect al politicii UE, în special de aspectul solidarității, pentru a nu perpetua divizarea continentului în zone bogate și zone sărace.

Miguel Portas, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Astăzi începem dezbateră privind orientările generale ale bugetului aferent exercițiului financiar 2011, iar prioritatea sugerată este tineretul. Prioritizarea este de o importanță specială în acest moment sau pe durata vieții care marchează tranziția de la studii la piața muncii. Această alegere a priorităților este, în sine, un lucru salutar.

O propunere, de exemplu, este crearea unui program Erasmus – primul loc de muncă. Problema este că în politică, diavolul se ascunde în detalii. Despre ce este vorba când vorbim despre Erasmus – primul loc de muncă? Cum trebuie să îl punem în aplicare? Prin devierea fondurilor Erasmus către studenți sau prin crearea unui nou program cu alți bani? Acesta nu este un simplu detaliu și problema nu este nici dacă Erasmus vizează locuri de muncă nesigure, sau mai degrabă decente, care să reprezinte un viitor real pentru tineri. Este, în ultimul rând, un program care va combate șomajul în rândul tinerilor, așa cum se dorește să facă? Sau va ajunge să fie un program care pur și simplu dorește să acopere șomajul? Cred că aceste întrebări ținesc chiar centrul dezbaterii. Problema cea mai pertinentă în 2011 va continua să fie șomajul, care este exagerat în UE. Este responsabilitatea noastră să abordăm șomajul.

Aceasta ar trebui să asigure o provocare pentru bugetul comunitar, însă bugetul aferent exercițiului financiar 2011 este ținut ostatic de un cadru financiar care a fost stabilit pentru șapte ani, și care nu a fost modificat în ciuda crizei. Fără o revizuire completă și riguroasă a acestui cadru financiar, bugetul pe care ne pregătim să-l aprobăm la sfârșitul anului va fi condamnat la stagnare și mediocritate, chiar dacă adoptăm cele mai bune priorități din lume. Acestea nu vor depăși o simplă intenție și vor avea doar un impact minor asupra structurii bugetului.

Marta Andreasen, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, creșterea propusă de 6,5 % privind bugetul Parlamentului aferent exercițiului financiar 2011 este o altă indicație legată de cât de mult s-a îndepărtat această instituție de lumea reală și de interesele alegătorilor săi.

Cum le putem explica alegătorilor noștri în vremuri normale, să nu mai vorbim de vremurile de criză, că prețul total pe care îl plătesc pentru fiecare dintre noi depășește 2 milioane de lire sterline pe an? Cum putem să le spunem că dacă își doresc un parlament la nivel înalt – de care unii sunt mândri – aceasta este factura pe care trebuie să o achite? Cum să le explicăm tuturor acelor care își pierd locurile de muncă faptul că noi, eurodeputații, avem nevoie de un personal mai mare din cauza Tratatului de la Lisabona? Sau că funcționarii din acest Parlament au nevoie de o mărire a indemnizațiilor pentru că lucrează mai greu?

Cei 15 % din tinerii care sunt șomeri în Marea Britanie, sau mai grav, cei 45 % din tinerii care sunt șomeri în Spania, nu vor putea vedea cum această mărire îi va ajuta să obțină un loc de muncă. Mulți dintre ei sunt destul de bine educați. Doar că nu dispun de oportunități de angajare. Eu, ca să fiu sinceră, nu aș putea să le răspund dacă mi-ar pune această întrebare.

Poate cineva să le explice alegătorilor mei cum faptul că acest Parlament are două sedii, unul la Bruxelles și unul la Strasbourg, îi va ajuta să își plătească ipoteca, să își hrănească și să își educe copiii, pentru că acesta reprezintă o mare parte din costul de 2 milioane de lire sterline despre care am vorbit mai devreme.

În ceea ce privește Comisia, este foarte drăguț să vorbim despre obiective nobile precum investiția în tineret și în educație, promovarea studierii limbilor și stimularea inovației pentru dezvoltarea economică și crearea de locuri de muncă în Europa, însă raportul Curții de Conturi nu oferă confort cu privire la modul în care sunt folosite fondurile Uniunii Europene, și nici angajamentele neîndeplinite nu arată că UE este foarte bună la planificare.

Nu ar trebui tolerată nicio creștere a bugetului...

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, prioritățile pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 al Uniunii Europene se învârt în jurul crizei economice și financiare. La aceasta se asociază eforturile comune pozitive de a pune în aplicare o strategie de ieșire din criză care să fie cât mai cuprinzătoare și mai echitabilă din punct de vedere social posibil.

Aș dori să mă concentrez asupra a două aspecte. În primul rând, un element central al bugetului aferent exercițiului financiar 2011 este axarea pe tineret. Cu siguranță, acesta va juca un rol cheie în viitorul Europei. Investiția în tineret înseamnă să ne gândim azi la Europa de mâine.

În al doilea rând, situația actuală demonstrează foarte clar cât de repede pot fi distruse locurile de muncă, chiar și într-un domeniu economic puternic. Strategia 2020 se focalizează de asemenea pe inovație. Speranțele care sunt asociate în mod legitim cu aceasta vor crea noi locuri de muncă și vor atenua dificultățile sociale.

László Surján (PPE). – (HU) Dragi colegi, știm cu toții că bugetul Uniunii Europene are nevoie de reforme serioase. Știm, în orice caz, că aceste reforme nu pot fi duse la bun sfârșit în cadrul bugetului pe un an. Care este problema noastră? Marea noastră problemă este că acesta este un buget extrem de inflexibil. Nu ne putem

ridica în mod adecvat la provocările de zi cu zi, sau nici măcar la provocările anuale, decât cu dificultate. Și, bineînțeles, există puțin loc de manevră, opțiunile fiind limitate. Raportoarea a elaborat o propunere echilibrată. Ea a luat în considerare realitățile situației și a formulat ținte reale. Sper că Parlamentul va urmări și va susține textul și propunerea pe care le avem în față.

Este un lucru deosebit de bun ca noi să ne îndreptăm spre tineret, deoarece altfel acesta se va îndepărta de noi, se va îndepărta de conceptul de Europa. Aș dori să mai vorbesc câteva minute despre politica de coeziune. Aceasta nu este o formă de facere de bine. Într-adevăr, există diferențe enorme între regiunile dezvoltate și cele subdezvoltate. Încercăm să eliminăm aceste diferențe sau cel puțin să le micșorăm. Însă atunci când ridicăm o regiune, se mărește concurența întregii Europe, și devenim mai puternici și mai buni în fața concurenței globale, presupunând, desigur, că statele membre profită de oportunități, banii nu rămân nefolosiți și, mai mult, banii cheltuiți aduc rezultate. Altminteri, nu există pierderi mai mari. Pierderea este și mai mare decât cea cauzată datorită faptului că există două sedii, în cazul în care programele sunt desfășurate, dar nu produc rezultatele necesare. Sper că va exista un progres în această privință. Comisia pentru bugete este foarte dornică să vadă că dăm o valoare banilor noștri. Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Derek Vaughan (S&D). – Dle președinte, salut acest raport referitor la orientările privind bugetul Parlamentului și salut discuția referitoare la care sunt prioritățile noastre pentru a ne asigura că Parlamentul își poate realiza activitatea.

Raportul inițial a fost poate, cum era de așteptat, vag și general. Totuși, amendamentele din cadrul comisiei au asigurat ca acum să știm clar ceea ce este important. Comisia pentru bugete a încercat să echilibreze nevoia de recunoaștere a responsabilităților noastre după Lisabona, cu nevoia de a menține creșterea cheltuielilor cât mai redusă posibil, iar acest lucru este foarte important având în vedere că marjele și finanțele publice sunt atât de strânse. Sunt convins că toți deputații vor ține cont de acest lucru.

De aceea este esențial să ne decidem prioritățile în aceste orientări și, desigur, nu este vorba doar despre cheltuirea banilor. Este vorba și despre a încerca să facem economii și despre a cheltui banii în cel mai bun mod posibil.

Prin urmare, sunt mulțumit că, de exemplu, nevoia unui sistem de management integrat al cunoștințelor care ar aduce la un loc toate diferitele surse de informare pentru eurodeputați și cetățeni este larg acceptată.

Analizarea Europarl TV, pentru a vedea dacă este eficient sau nu, este de asemenea binevenită. O evaluare a indemnizației secretariale și a costului global rezultat ca urmare a angajării unui personal mai mare, inclusiv cazarea, consider că este de asemenea vitală, în egală măsură pentru strategia imobiliară pe termen mediu, cât și pe termen lung a Parlamentului și a altor instituții cu care poate că ar trebui să lucrăm mai îndeaproape decât facem deja.

Și, desigur, există întotdeauna dificila problemă a pragului de 20 % stabilit cu foarte mulți ani în urmă. Eu și Comisia pentru bugete considerăm că orice schimbare a celor 20 % ar trebui să facă obiectul unei discuții între Comisia pentru bugete și Birou și, în cele din urmă, între toate instituțiile. Nu ar trebui să fie o decizie unilaterală.

Grupul S&D a mai depus câteva amendamente care vor fi supuse la vot mâine, care considerăm că vor îmbunătăți și mai mult orientările. Un amendament subliniază dificultatea de a pune toate cheltuielile administrative la rubrica 5; un alt amendament solicită publicarea neîntârziată a orientărilor și estimează să asigure că ne putem lua hotărârile într-un mod corespunzător și în timp util. Sper că mâine colegii vor susține aceste amendamente, precum și altele care au ca scop îmbunătățirea orientărilor.

De asemenea, sper ca să recunoască faptul că, în urma acordului asupra acestor orientări, va trebui să inițiem discuții dificile referitoare la estimările publicate recent de Secretariatul General. Numai atunci vom începe să vorbim despre prioritățile noastre și numai atunci vom avea discuția adecvată pentru a obține echilibrul între funcționarea ca Parlament și menținerea cheltuielilor cât de reduse posibil.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Dle președinte, în vremuri economice grele precum acestea, problemele bugetare sunt dificile și sensibile. Orientările pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011 includ și bugetul Parlamentului European. Cheltuielile de la rubrica 5 au fost în mod tradițional împărțite astfel încât Parlamentului să îi revină o cotă mai mică de 20 %.

Ca urmare a Tratatului de la Lisabona, oamenii spun acum că Parlamentul ar trebui să devoreze o mai mare proporție din bani. O revizuire a nevoii crescute de resurse pe care ar putea-o antrena noile puteri ale

Parlamentului este cu siguranță justificată, și am primit deja mai mulți bani pentru 2010, tocmai ca urmare a Tratatului de la Lisabona.

În același timp, Tratatul de la Lisabona nu poate fi folosit ca un fel de mașină de distribuire de noi bani către Parlament. Trebuie, de asemenea, să ne putem organiza mai eficient și să încercăm să facem economii unde este posibil, pentru ca, procedând astfel, să ne și putem finanța alte nevoi suplimentare.

Acum oamenii solicită și sume mai mari alocate pentru personalul care susține deputații din Parlamentul European în activitatea noastră. Intenția este cu siguranță una bună, însă este interesant, de exemplu, faptul că eurodeputații din grupul meu, aproape în unanimitate, nu consideră că aceasta este o nevoie urgentă și că nu este necesară în aceste vremuri economice de mizerie.

Orientările pe care le vom aproba astăzi sunt bune și cred că ar trebui să le vedem ca pe o provocare de a ne examina propriile cheltuieli cu un ochi critic.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Dle președinte, trăim în vremuri dificile din punct de vedere financiar și economic. Pretutindeni se strânge cureaua, iar autoritățile publice, de asemenea, trebuie să controleze cheltuielile și să facă economii. În plus, cetățenii nu au multă încredere în politica comunitară, iar acest lucru se referă mai ales la mine. Prin urmare, doresc să prezint două propuneri legate de analiza următorului buget. În primul rând, noi eurodeputații trebuie să fim la fel de răspunzători pentru indemnizația pentru cheltuielile generale de 4 200 de euro pe lună, cum suntem și pentru toate celelalte indemnizații. Nu acesta este cazul în prezent, și nici nu aș spune că este ceva transparent. Mai mult, voi depune un amendament în această privință atunci când vom discuta raportul dlui Staes în cursul perioadei de sesiune din aprilie.

Dle președinte, cel de-al doilea punct se referă la bugetele Birourilor naționale de informare ale Parlamentului European. Pe acestea le consider destul de generoase, și consider că numărul lor trebuie să fie redus la o treime în decurs de trei ani. Îi invit pe colegii mei deputați să susțină aceste propuneri. Aceasta ar demonstra dorința noastră de transparență și intenția de a nu ne oferi un tratament special.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Dle președinte, bugetul aferent exercițiului financiar 2011 ne pune față în față cu prioritățile Uniunii Europene. În această perioadă economică dificilă, Uniunea trebuie să realizeze în primul rând că resursele sale financiare vin de la statele membre, care se confruntă cu faptul că trebuie să facă reduceri drastice. Astfel că nu doar statele membre trebuie să facă reduceri; și UE ar trebui să își reducă fondurile publice și să le cheltuiască într-un mod mai planificat.

Am o întrebare de fond în ceea ce privește prioritatea pe care raportoarea o conferă tineretului. Ca o regulă generală, afacerile sociale și de tineret pot fi gestionate foarte bine de statele membre. Aș atrage însă atenția asupra unei probleme în care sprijinul UE este absolut indispensabil. Raportul menționează tranziția tineretului de la educație la piața muncii. Aș întreba raportoarea dacă dorește și să acorde atenție nevoilor speciale ale tinerilor vulnerabili. Aici mă gândesc la tinerii care au crescut la case de copii și care se confruntă cu o lipsă acută de ghidare profesională. Luna trecută, în cadrul unei vizite în Bulgaria, am văzut un adevărat exemplu de inspirație în acest sens. Salut din toată inima susținerea comunitară pentru astfel de inițiative ale statelor membre, de exemplu, în cadrul fondurilor structurale. Mă bazez pe dvs.

Nick Griffin (NI). – Dle președinte, prioritatea cea mai importantă a oricărui buget ar trebui să fie doar cheltuirea propriilor bani. A cheltui banii altcuiva fără permisiunea sa nu înseamnă bugetare, ci înseamnă furt.

Contribuabilii britanici sunt jecmăniți de suma de 6,4 miliarde de lire sterline în plăți anuale directe spre UE și în continuare ne este refuzat referendumul. Luarea acestor bani, fără un mandat democratic, nu este o crimă fără victime. Cincizeci de mii dintre pensionarii noștri au murit din cauza frigului în această iarnă, pentru că nu și-au putut permite să își încălzească propriile locuințe. Soldații noștri sunt uciși de bombele talibanilor pentru că nu ne permitem vehicule blindate. Unor mii de victime ale cancerului le sunt refuzate medicamente scumpe care să le salveze viața. 6,4 miliarde de lire sterline ar îndrepta toate aceste nedreptăți și încă ar mai permite să se construiască opt noi spitale și 50 de școli.

Ar trebui să existe o singură prioritate bugetară – micșorarea cheltuielilor și încetarea jefuirii Marii Britanii. Pensionarii noștri, soldații și victimele cancerului au mai mare nevoie de bani decât UE. Pentru dvs. aceștia sunt un buget. Pentru ei, este o chestiune de viață și de moarte.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Dle președinte, îl salut pe dl Lewandowski, un vechi prieten al acestui Parlament care stă acum pe alte scaune decât deputații.

De asemenea, doresc să salut întoarcerea la sistemul tradițional al orientărilor bugetare. Consider că acesta este un lucru bun, deoarece astfel, dl comisar poate asculta prioritățile bugetare ale Parlamentului înainte de a întocmi proiectul de raport.

Lucrurile pe care dl comisar le aude sau le va auzi azi sunt foarte diferite față de cele pe care fără îndoială le aude în fiecare zi de la diferitele părți generale care îl presează să le permită să aibă un buget mai mare.

Noi, cei din Parlament, nu vom pune presiune asupra sa deocamdată. După cum știe, vom face acest lucru începând cu luna septembrie. Pentru moment, dorim numai ca dl Lewandowski să fie foarte clar în legătură cu ceea ce reprezintă prioritățile bugetare ale Parlamentului. Acestea reprezintă sugestia noastră.

Se ivesc în fiecare zi noi provocări pentru bugetul aferent exercițiului financiar 2011. Avem deja noi presiuni în categoria patru, unde permitem o marjă foarte strânsă care va fi și mai strânsă din cauza nevoii de a include Strategia pentru Marea Baltică.

Vor exista presiuni în agricultură, nu doar pentru că folosim pentru prima dată codecizia, dar, mai ales, pentru că intenționăm să o folosim prin intermediul Parlamentului și nu vom fi de acord să facem alte reduceri în bugetul agricol pentru a finanța alte zone. Desigur vom avea nevoie să rezolvăm și aspectul tot mai problematic al categoriei cinci: costurile administrative și o mai mare transparență.

Încă un lucru: acest Parlament este foarte deschis să economisească bani, atât din bugetul UE, cât și din propriul buget. Însă la ceea ce nu cred că suntem deschise, noi, grupurile politice, este să ne acomodăm cu demagogia anumitor oameni care fac din aceasta modul lor de a face politică.

Göran Färm (S&D). – (SV) Doamnelor și domnilor și, în special, fostul nostru coleg, dle Janusz Lewandowski, căruia doresc să îi urez bun venit înapoi. Aș dori să comentez pe scurt ambele rapoarte.

În primul rând, aș dori să îi mulțumesc dnei Jędrzejewska, care a elaborat un raport excelent. Cu toate acestea, noi, cei din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, am depus amendamente la vreo două alineate pe care le considerăm importante.

Mai întâi, trebuie să spunem clar că schimbările climatice încă sunt o prioritate majoră. Nu trebuie să ușurăm presiunea privind această problemă în contul eșuării Copenhaga, ci în schimb trebuie să lucrăm din greu ca să ne îndeplinim sarcina, și anume să găsim soluții la problema finanțării.

În al doilea rând, în ceea ce privește strategia Europa 2020: strategia noastră cere ca Uniunea să investească în și să îmbunătățească punerea în aplicare a strategiei. Trebuie să ducem o luptă proactivă pentru a dezvolta economia și pentru a avea o agendă socială ambițioasă, iar acestea sunt domenii politice care pur și simplu necesită mai multă substanță.

Printre altele, trebuie să trimitem un mesaj clar statelor membre și Consiliului conform căruia va fi necesar să revizuim plafoanele bugetare pentru următorii trei ani, în special pe cele de la rubrica 1 a bugetului, și anume rubrica referitoare la creștere și ocuparea forței de muncă.

În ceea ce privește bugetul Parlamentului, chiar dacă avem nevoi semnificative, trebuie să ținem cont de situația economică și să ne impunem constrângeri mai mari. Trebuie să consolidăm Parlamentul și, în special, capacitatea grupurilor politice de a putea îndeplini cerințele Tratatului de la Lisabona. Totuși, în toate celelalte aspecte, trebuie să căutăm modalități de a economisi și de a crește eficiența. Acest lucru este deosebit de relevant, la fel ca și rubrica 5 a bugetului, pentru administrație, care este foarte extinsă. Am discutat recent, de exemplu, despre Serviciul pentru acțiune externă care cu siguranță va avea nevoie de resurse suplimentare.

Trebuie să ne concentrăm asupra sarcinii de bază a Parlamentului, iar în rest să folosim o mare constrângere.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Dle președinte, în vremuri de strâmtoare economică, în care ne confruntăm cu reduceri ale cheltuielilor publice chiar lângă țările europene, toate instituțiile UE ar trebui să vadă cum pot reduce costurile și pierderile.

Parlamentul ar trebui să preia conducerea. În schimb, acesta continuă într-un mod autoindulgent, cu costurile și numărul personalului care crește constant fără niciun gând de constrângere. În orice altă organizație ar fi îndeplinite noi priorități prin compensarea reducerilor din altă parte, însă se pare că acesta nu este cazul și în acest Parlament. Deputații europeni suportă greul învinuirii publice, însă banii se cheltuiesc cu birocrăția excesivă, excesele inutile și clădirile redundante.

Cum putem continua să justificăm bugetul anual de 94 de milioane de lire sterline de autopromovare a Parlamentului, dintre care opt milioane cheltuite pe superfluul Europarl TV și această schemă bizară de 2 milioane de lire sterline pentru o Casă a Istoriei Europene? Este ridicol să menținem așa-numitele birouri de informare în fiecare stat membru, la un cost anual de 40 de milioane, când este de datoria celor 736 de deputați europeni să răspundă la orice întrebare pe care o au alegătorii lor.

Este un scandal continuu faptul că acest Parlament nu a solicitat guvernelor statelor membre să oprească circul Strasbourg o dată pentru totdeauna. Trebuie să transmitem un mesaj clar guvernelor noastre privind acest lucru și să economisim 200 de milioane pe an.

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a vorbi despre bugetul Comisiei. Față de Serviciul european pentru acțiune externă am un interes particular. Totuși, acesta încă nu este inclus în bugetul pe care îl va prezenta în curând dl comisar. Cu toate acestea, întrebarea cât de mult va costa acesta este de o importanță esențială pentru noi. Sunt în favoarea includerii sale în cadrul Comisiei, deoarece aparține de aceasta. Un lucru este clar: ceea ce se întâmplă în acest serviciu va avea consecințe semnificative asupra bugetului, inclusiv în legătură cu programele multianuale. Nu poate exista o administrare a programelor multianuale în afara Comisiei. În niciun caz nu putem permite acest lucru.

Alegerea construcției juridice a acestui serviciu va fi foarte importantă, deoarece consecințele bugetare vor depinde direct de aceasta. Din acest motiv, aspectul cel mai interesant al acestui buget este ceea ce nu include. Sperăm foarte mult ca dl comisar să poată furniza în curând cifre care să arate cât se crede că va costa totul. În 2011, cel puțin acest lucru este clar, domeniile în care vom avea cele mai mari cheltuieli, inclusiv cu acest serviciu, în special liniile de administrare, sunt domeniile în care avem cei mai puțini bani la dispoziție. Pentru tot se dă socoteală, până la ultimul cent. Prin urmare sunt de acord să căutăm imediat în regulamentele privind personalul mijloace de a face economii. Am și o sugestie legată de concediile speciale ale oficialilor și asistenților care lucrează în statele membre, pentru care transportul în țările de origine pentru concedii speciale se bazează pe călătoria cu trenul. Ar trebui să se renunțe la această călătorie cu trenul și, în schimb, să se pună accentul pe biletele de avion și pe timpul de zbor.

Mă îndrept acum spre bugetul Parlamentului. Oricine lucrează aici, iar acest lucru, din păcate, nu poate fi spus de către toți deputații în PE, are nevoie de personal. Prin urmare, aș dori să solicit în mod special să ne asigurăm mijloace adecvate care să ne permită să lucrăm. Cu toate acestea, nu consider că este adecvată crearea unei legături cu clădirile, deoarece avem și circumscripții electorale și putem încheia contracte de prestare servicii. Biroul ar trebui să aibă amabilitatea de a nu deranja deputații cu privire la acest lucru.

Mai am o singură cerere. Președintele Consiliului European nu a fost socotit încă în acest buget. Ar fi frumos dacă am putea confirma și existența sa în buget.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle președinte, avem nevoie de o UE diferită și avem, de asemenea, nevoie de un buget diferit al UE. Consider că avem nevoie de curaj pentru a lua decizii importante. Cu siguranță nu ar trebui să ne împotmolim în detalii tehnice mărunte.

Aș dori să spun trei lucruri despre bugetul UE. În primul rând, avem nevoie de transparență în ceea ce privește bugetul UE. Cât de ridicate sunt cheltuielile administrative, de exemplu? Bugetul UE actual nu furnizează nicio informație realistă în acest sens.

Al doilea lucru se referă la economii. Este foarte ușor să economisim miliarde din bugetul UE fără să reducem calitatea serviciilor prestate de instituțiile UE. De exemplu, am putea închide un număr mare de agenții ale UE. Apoi avem cel de-al doilea sediu de la Strasbourg. Poate că ar trebui să discutăm despre utilitatea corpurilor care nu au un domeniu de competență, precum Comitetul Regiunilor sau Comitetul Economic și Social.

În al treilea rând, care este modul de utilizare a banilor? Banii ar trebui dați sau dați înapoi de unde vin, și anume contribuabililor. Desigur, ar trebui să îi folosim și pentru a susține proiecte solide, mă gândesc, de exemplu, la un real program Erasmus pentru stagiați. Cred că avem nevoie de curaj. Ar fi bine să luăm cu toții act de acest lucru.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul European a dobândit competențe suplimentare semnificative. A sosit momentul ca deciziile referitoare la cheltuirea banilor din vistieria UE să fie luate împreună. Totuși, este nevoie de timp pentru ca acest mecanism să înceapă să funcționeze. Este sigur că anul acesta și următorii câțiva ani vor fi cruciali pentru fixarea formei

finale a noii proceduri bugetare. Numai dacă Parlamentul, Consiliul și Comisia vor lucra împreună ca parteneri, va fi posibil să dezvoltăm o procedură care va respecta până la cel mai mic detaliu dispozițiile noului tratat.

Doresc să îmi manifest susținerea pentru solicitarea de a crește bugetul Comunității având în vedere noile responsabilități cu care se confruntă Parlamentul în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Fără nicio îndoială că, pentru a-și îndeplini eficient sarcinile, Parlamentul are nevoie de mijloace adecvate. Responsabilitatea Parlamentului este creșterea, de aceea noi, în calitate de deputați europeni, avem nevoie de recomandări, de opinii ale experților și de susținere din partea mai multor profesioniști, și cineva trebuie să plătească toate acestea.

O altă prioritate prezentată în raport, și care merită o susținere deplină, este nevoia unei investiții mai mari în tineret, și astfel în educație, care este fundamentul unei societăți moderne și inovative. Europa încă se află în urmă în cursa tehnologică cu SUA, Japonia și alte noi puteri mondiale. Totuși, acest lucru poate fi cu siguranță schimbat, însă presupune investiții semnificative.

Ca parte a luptei împotriva sărăciei, ar trebui să finanțăm programe precum libera distribuie a hranei în rândul celor mai săraci. Ar trebui să dezvoltăm programe precum cele prin care se distribuie lapte și fructe în școli. Nu trebuie să tolerăm subnutriția în rândul copiilor și a tineretului, dat fiind faptul că vorbim atât de mult despre educație și economia bazată pe cunoaștere.

În prezent, se desfășoară activitatea privind strategia pentru creșterea economică a Uniunii din următorii 10 ani (Europa 2020). Legat de aceasta, este necesar să ținem cont de cheltuielile care vor fi realizate ca urmare a strategiei, iar acest lucru trebuie făcut acum, când ne aflăm în stadiul în care lucrăm la buget. Pentru ca strategia să aibă succes, este nevoie de investiții mai mari privind coeziunea la nivel regional și comunitar, promovarea ocupării forței de muncă și combaterea efectelor crizei.

În sfârșit, doresc să mulțumesc colegei eurodeputat, dna Jędrzejewska, pentru o pregătire substanțială și inovativă a priorităților bugetului aferent exercițiului financiar 2012.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Tineretul, știința și inovația sunt principalele priorități ale următorului buget al Uniunii Europene. Să investim în tineret, înseamnă să investim în viitor. Educația, formarea profesională și tranziția de la sistemul de educație la piața muncii sunt preocupările centrale ale acestui buget.

Tinerii care dețin o diplomă sunt tot mai afectați de șomaj. De aceea consider că programul de mobilitate Erasmus – primul loc de muncă este un angajament strategic pentru viitor, deoarece stabilește o legătură clară între sistemul de educație și piața muncii. Propunerea de creare a programului Erasmus – primul loc de muncă, pe care l-am prezentat împreună cu dl Fernandes, se bazează pe următoarele principii: în primul rând, finanțarea suplimentară pentru programele existente în domeniile educației, științei, formării și inovației; și în al doilea rând, fiecare caz va avea o componentă de formare și o componentă în care stagiarii vor avea un contract cu o companie europeană inovativă și va fi cofinanțat de la bugetul comunitar.

Dintre celelalte priorități ale acestui buget, aș alege domeniile cercetării științifice, inovației și agenda digitală. Și acest buget își concentrează eforturile pe susținerea dezvoltării tehnologiilor verzi și inovative, contribuind astfel în mod esențial la redresarea economică și oferind un imbold întreprinderilor mici și mijlocii. Angajamentul față de tineret, inovație și știință, este cheia pentru ca Europa să redevină un lider mondial.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Dle președinte, dle Lewandowski, dnă Jędrzejewska, înainte de toate, aș dori să felicit raportarea pentru un raport extraordinar. Desigur, situația economică din Uniunea Europeană nu este satisfăcătoare încă, însă raportul ne spune, în mare măsură, cum să creăm valoarea europeană adăugată.

Consider că este o idee excelentă să acordăm atenție specială priorităților pe termen mediu și lung ale tineretului, care va ajuta la soluționarea problemelor noastre. Cred că direcțiile legate de inovație și accentul pus pe tehnologia digitală sunt bune exemple ale unei dezvoltări rapizi a Uniunii Europene. Este interesant și sprijinul pentru întreprinderile mici și mijlocii, în special în regiunile cele mai slabe.

Totuși, merită de asemenea să subliniez că vor apărea întrebări legate de chestiunea mobilității, politica de investiție în Rețeaua Transeuropeană de Transport, și prin urmare legate de transport. Consider că este crucial să investim în tineret, astfel că aș dori să ofer mulțumiri din partea mea și din partea Comisiei pentru cultură și educație pentru toate eforturile al căror obiectiv este să susțină măsurile referitoare la investiția în tineret.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Bugetul pentru 2011 trebuie să țină cont de noile competențe ale Uniunii, dar și de consecințele crizei economice și financiare. Prioritatea noastră trebuie să fie păstrarea locurilor de muncă existente și crearea unora noi.

Consider că Uniunea trebuie să investească într-o politică industrială inteligentă și ambițioasă. Nu este permis ca în 2010, în state membre puternice, industria să asigure doar 14 % din produsul intern brut.

De aceea, bugetul pentru 2011 trebuie să țină cont de reșezarea priorităților bugetare pe care statele membre o pot realiza doar în 2010, cu ocazia revizuirii la mijloc de parcurs a perspectivei financiare 2007 - 2013.

Aceste priorități trebuie să vizeze infrastructura de transport, eficiența energetică, politica industrială și cercetarea, agricultura, educația și sănătatea. Așteptăm ca anul acesta Comisia să vină cu o propunere fermă pentru înființarea unui fond european dedicat dezvoltării infrastructurii de transport, a cărei contribuție comunitară se va regăsi și în bugetul pentru 2011.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Situația economică și socială din UE necesită ca în 2011 să se realizeze o schimbare substanțială a priorităților care au ghidat bugetele anterioare, inclusiv bugetul actual aferent exercițiului financiar 2010. Bugetul trebuie să se afle în serviciul politicilor care sunt diferite de cele care au făcut ca 23 de milioane de oameni să își piardă locurile de muncă, și au adus 85 de milioane în pragul sărăciei.

Obiectivele cadrului financiar multianual care au redus fondurile structurale la 0,37 % din venitul național brut al UE trebuie revizuite, având în vedere că acestea au presupus reduceri ale programelor sociale și de mediu și în domeniul cercetării, educației și culturii.

Viitoarele bugete trebuie să fie instrumente aflate în serviciul coeziunii economice și sociale, mai degrabă decât simple elemente de prisos în tratate. Acestea trebuie să se afle în serviciul ocupării forței de muncă cu drepturi depline, investiției în serviciile publice, protejării mediului, cooperării și păcii. Nu ar trebui să fie un instrument la îndemâna comercializării a tot mai multor aspecte din viața socială, libertățile, lipsa siguranței locurilor de muncă, șomajul structural, intervenționismul extern și războiul. Încrederea în amendamentele pe care le-am depus la raport este să arătăm că există o alternativă, și încă una care nu este doar posibilă, dar și necesară.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, aș dori să fac referire la rubrica 5 și în special la strategia imobiliară. Pe termen mediu și lung este importantă o strategie imobiliară de succes. Aceasta trebuie să fie ecologică, eficientă din punct de vedere energetic și deosebit de eficientă din punct de vedere al costurilor. Trebuie să avem, de asemenea, o discuție deschisă despre cât este de sensibil să avem trei locuri de activitate pentru Parlamentul European. Cheltuielile grozave cu diferitele locuri abia pot fi justificate față de cetățenii UE și contribuabili, mai ales pe perioada crizei economice. Este timpul să realizăm o analiză detaliată și aprofundată a costurilor și să o punem la dispoziția fiecărui cetățean al UE.

Prin urmare, Parlamentul European ar trebui să se concentreze pe un singur sediu și, personal, aș prefera Strasbourg datorită rolului său istoric și de punte socio-culturală și, mai ales, datorită faptului că Bruxelles se cufundă în criminalitate, părți ale orașului tind spre anarhie, iar poliția a cedat. Chiar și politicienii municipali ca și primarul, Freddy Thielemans, admit acest lucru.

Elena Băsescu (PPE). - Fac un apel ca bugetul Uniunii Europene pentru anul 2011 să reflecte și să sprijine mai bine politica în domeniul tineretului. Tinerii trebuie susținuți atât la nivel comunitar, cât și la nivel național.

În acest sens, în România, unul dintre proiectele prin care guvernul sprijină tinerii este construirea a 100 000 de locuințe pentru ei în următorii trei ani.

Totodată, salut obiectivul Comisiei Europene ca până în anul 2012 bursele Erasmus pentru studenți să ajungă la un număr de 3 000 000. Dar, de asemenea, este foarte importantă și creșterea finanțării pentru bursele Erasmus Mundus. Aceasta va permite și mai multor studenți și cercetători din țările terțe - și aici specific, inclusiv din Republica Moldova - să studieze în Uniunea Europeană.

Ca tânăr europarlamentar, sprijin inițiativa Erasmus - primul loc de muncă privind accesul tinerilor pe piața muncii.

În final, doresc să mulțumesc Comisiei Europene pentru rapiditatea cu care a aprobat finanțarea a patru proiecte energetice în care este implicată și România

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Luând în considerare complicata situație economică din statele membre, bugetul anului viitor ar trebui planificat foarte în detaliu. Pentru păstrarea și crearea de locuri de muncă ar trebui să se acorde cea mai mare atenție. Ajutor pentru și promovarea întreprinderilor mici și mijlocii ar fi un serviciu aici, dat fiind că aceste companii angajează o largă porțiune din cetățenii Uniunii Europene.

Măsurile de susținere financiară trebuie furnizate într-un mod mult mai flexibil și trebuie să fie mai accesibile dacă dorim ca întreprinderile nou înființate sau cele care au trecut prin dificultăți financiare să supraviețuiască. Nu ar trebui să uităm nici de domeniile care asigură valoare adăugată, nu doar la nivelul statelor membre, ci la nivelul întregii Comunități. Printre aceste domenii, am putea menționa transportul, a cărui prioritate ar trebui să fie crearea unui sistem de transport durabil și sigur, și dezvoltarea rețelelor transeuropene. Finanțarea adecvată a proiectelor legate de energie, asigurarea independenței energetice, trebuie să rămână, de asemenea, una dintre prioritățile bugetului aferent exercițiului financiar 2011.

Janusz Lewandowski, membru al Comisiei. – Dle președinte, aș dori să mulțumesc deputaților pentru comentariile lor, care mi-au aprofundat și mi-au îmbunătățit înțelegerea priorităților Parlamentului pentru exercițiul financiar 2011. Ceea ce mi s-a părut clar în timp ce ascultam, și doresc să ascult în această seară, a fost faptul că mulți vorbitori au subliniat că modelăm bugetul pentru exercițiul financiar 2011 în contextul extraordinar al unei Europe postcriză, unde multe țări se confruntă cu reale provocări fiscale. Aceasta înseamnă să punem o adevărată presiune asupra cifrelor bugetare și, de asemenea, să punem presiune asupra bunei gestiuni, transparenței bugetare, lucrul acesta a fost spus clar de dl Van Orden, dl Berman, dl Fernandes, dl Haglund, însă dacă resursele sunt puține, în realitate avem nevoie să stabilim corespunzător prioritățile.

Sentimentul meu după dezbateri este că tineretul, adică rubrica 3b, actualizată de raportoare, are susținerea noilor și vechilor deputați din acest Parlament, astfel că se pare că această prioritate pentru exercițiul financiar 2011 este corect plasată, conform unei majorități aici în Parlament. Este nevoie, de asemenea, de calitate și de o bună punere în aplicare și ne gândim imediat, de exemplu dl Godmanis și dl Surján, la coeziune. Da, acela a fost un nivel scăzut în 2009-2010. Ar trebui să funcționeze la viteză de croazieră până în 2011, la fel ca debitul anticriză. Însă, de asemenea, cheltuim prea puțin pe cercetare, iar aceasta merită un regulament financiar mult mai ușor de folosit. Ar trebui să îl facem cunoscut la sfârșitul lunilor mai-iunie, anul acesta.

Ceea ce mi s-a mai părut clar, când am ascultat dezbateri dvs., este că Parlamentul este conștient că spațiul de manevră în cadrul bugetului este foarte limitat. Dl Salvador Garriga Polledo, dl Färm și alții au subliniat spațiul de manevră foarte redus, însă concluzia ar putea fi mai multă flexibilitate în conturarea și punerea în aplicare a bugetului. Pot numai să împărtășesc această concluzie.

Ca de obicei, Ingeborg Grässlé are dreptate să spună că până acum nu s-a inclus niciun buget pentru Serviciul pentru acțiune externă, însă pentru a întocmi un buget este nevoie de cifre. Nu avem cifrele deocamdată, iar fără acestea este foarte dificil să stabilim bugetul. Însă, bineînțeles, ele ar trebui să ne parvină anul acesta, în cazul în care Serviciul pentru acțiune externă va fi operațional.

Aștept cu nerăbdare discuțiile de mâine din cadrul reuniunii informale tripartite, iar apoi să lansăm adevărata dezbateri. Să sperăm, de asemenea, și la o conciliere fructuoasă a cifrelor pentru 2011.

PREZIDEAZĂ: DNA DURANT

Vicepreședintă

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, raportoare. – (PL) Dnă președintă, dle Lewandowski, doamnelor și domnilor, am ascultat cu mare interes discursurile dumneavoastră și aș vrea, mai presus de toate, să spun că sunt foarte mulțumită de prioritatea acordată rectificării principale a bugetului pentru 2010, prioritate legată de tineri, pe care am propus-o eu, care a fost adoptată de Comisia pentru bugete și a fost întâmpinată, de asemenea, cu sprijin și interes din partea dvs. Sunt foarte mulțumită și motivată de acest lucru.

Desigur, aș dori să evidențiez încă o dată ceea ce ați observat pe bună dreptate în cursul discuției, și anume că avem un spațiu de manevră foarte limitat. Acest lucru înseamnă că avem cu atât mai multe motive să facem apel la Comisia Europeană să dea dovadă de ambiție, imaginație și de curaj în inițierea unei posibile revizuirii a cadrului financiar multianual. După cum știți, anul 2011 este al cincilea an al cadrului financiar multianual. Cu siguranță, este timpul să învățăm ceva din acești patru ani. Al cincilea ar trebui să fie indiscutabil mai bun.

Bineînțeles, este clar că ne confruntăm cu o criză economică și financiară care este evident diferită în fiecare țară în parte. Unele țări arată semne de ieșire din criză, însă acest lucru nu schimbă faptul că ar trebui să fim ambițioși, mai ales pentru că dacă ne uităm la bugetul Comunității Europene, fondurile destinate inovației, cercetării, tineretului, realizării pieței comune și libertăților legate de aceasta reprezintă, de fapt, o parte foarte mică din bugetul Comunității Europene. Prin urmare, oricare economii făcute nu ar trebui să afecteze, în opinia mea, această parte a bugetului Uniunii Europene.

Mulți dintre dvs. ați făcut o afirmație cu care sunt de acord – și anume, tinerii sunt viitorul Uniunii Europene. Însă, aș vrea să adaug că ei nu sunt numai viitorul, pentru că ei sunt vii aici, acum, azi. Sunt educați astăzi și caută locuri de muncă astăzi. Tinerii nu sunt numai viitorul nostru, ei sunt prezentul nostru. Investiția în tineri este o investiție nu numai în ceea ce se va întâmpla într-o bună zi, ci și în ceea ce se întâmplă aici și acum. Ar trebui să ne amintim în permanență acest lucru.

De asemenea, aș dori să spun câteva cuvinte despre această analiză extinsă a bugetului Uniunii Europene. Aceasta nu ține numai de tineret, ci și de o perspectivă mai largă, care include, de asemenea, problemele legate de tineri, precum și, în sens mai larg, problemele legate de educație și de formare. Consider că aici, dimensiunea europeană, dimensiunea europeană a valorii adăugate este foarte clară. Nu ar trebui să uităm însă că activăm într-o Europă unită, în care mobilitatea gândirii și a persoanelor este, de fapt, una dintre cele mai importante valori ale noastre și ar trebui să o consolidăm în permanență.

De asemenea, aș dori să spun câteva cuvinte pentru a rezuma dezbaterile referitoare la bugetul Parlamentului European. Este adevărat că astăzi țin locul raportului, însă îmi voi permite să spun câteva cuvinte și să evidențiez ceva ce conține deja raportul Comisiei pentru bugete. Adică, desigur că este important să ne gândim mereu la economii, dacă cheltuielile care se fac sunt justificate și dacă sunt cele mai oportune. Acest proces de reflecție este continuu și ar trebui să ne preocupe pe noi toți. Această reflecție urmează a fi observată cu siguranță și în raportul privind Parlamentul European.

Sper foarte mult că această dezbatere, care a avut loc la o oră atât de târzie, nu a fost o pierdere de timp pentru mulți dintre noi. Sper foarte mult că dl Lewandowski va asculta tot ceea ce s-a spus aici și că nu a uitat că nu demult a fost deputat al acestui Parlament și sper foarte mult că această dezbatere se va reflecta în proiectul de buget pe care Comisia Europeană a promis să-l prezinte la 27 aprilie. Desigur, voi repeta cu bucurie toate acestea de fiecare dată când voi avea ocazia, din primăvară și până toamna, însă, aș fi foarte fericită dacă unele dintre propunerile care au fost prezentate aici ar fi incluse în proiectul Comisiei Europene, astfel încât să fie necesară mai puțină repetare, la urma urmelor. Încă o dată, aș dori să vă mulțumesc pentru atenție.

Președintă. – Dezbaterile comune a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Edi Herczog (S&D), în scris. – În primul rând, aș dori să vă aduc aminte că, deși UE a putut reacționa în mod colectiv la criza financiară și economică prin adoptarea unui Plan european de redresare economică, situația economică generală din UE încă nu este satisfăcătoare. Este inevitabilă luarea în considerare a următoarelor priorități pentru orientările privind bugetul aferent exercițiului financiar 2011: punerea în aplicare a PC7, care va ajunge la maturitate în 2011, ar trebui să fie monitorizată îndeaproape; dezvoltarea nou-stabilitei politici a spațiului european și promovarea progreselor științifice și tehnologice, susținerea tehnologiilor inovatoare și a dezvoltării sustenabile; provocările legate de energia durabilă și de lupta împotriva schimbărilor climatice trebuie să se reflecte în prioritățile bugetare ale UE; aceste priorități vor necesita resurse bugetare suplimentare, în special pentru finanțarea ITER și a Planului strategic european pentru tehnologiile energetice și pentru promovarea eficienței energetice; importanța proiectului Galileo, a programului GMES și a Institutului European de Inovare și Tehnologie; punerea în aplicare adecvată și evaluarea proiectelor pilot și a acțiunilor pregătitoare ar trebui să reprezinte o prioritate.

Am încrederea că aceste chestiuni cheie vor fi luate în considerare într-un mod adecvat în cursul viitoarei proceduri bugetare 2011.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), în scris. – (RO) Anul acesta, procedura bugetară va suferi cea mai mare reformă de la introducerea cadrelor financiare multianuale în 1988. În paralel cu reforma procedurii bugetare, stricto sensu, întreg cadrul bugetar va trebui adaptat noilor realități instituționale introduse prin Tratatul de la Lisabona și în primul rând la Serviciul european pentru acțiune externă. Consider însă că viitorul buget va trebui să aibă ca principal obiectiv susținerea politicilor din noua agendă Europa 2020. Singura șansă ca acest proiect să reușească este să-i asigurăm finanțarea necesară. În caz contrar, această agendă va termina ca și predecesorul său, Strategia de la Lisabona, departe de orice obiectiv fixat. În acest sens, vreau să mă alătur raportoarei, și să subliniez importanța politicilor în domeniul tineretului, educației, cercetării și inovației; acestea sunt, în opinia mea, pietrele de temelie pe care va trebui să construim atât bugetul 2011, cât și viziunea noastră pentru viitor.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris.* – (PL) Bugetul Uniunii Europene pentru 2011 ar trebui să susțină în mod clar principalele tendințe ale strategiei Comunității pentru următorul deceniu. Sunt incluse inovația tehnologică, dezvoltarea durabilă, combaterea schimbărilor climatice și grija pentru biodiversitate.

Sprijinul pentru dezvoltarea sistemelor educaționale, cu ajutorul investițiilor interdisciplinare, este justificat, de asemenea. Bani trebuie investiți în întreprinderi care garantează că absolvenții vor găsi un loc de muncă. Dacă nu oferim astăzi sprijinul nostru tinerilor, ne vom confrunta cu perspectiva sumbră a unei încetiniri a creșterii economice și poate cu o altă criză.

Nu trebuie să ni se amintească nevoia dezvoltării intensive a sectorului tehnologiei informației și faptul că trebuie să ne asigurăm că cetățenii noștri au acces la tehnologia digitală. Acest lucru va facilita educația în domeniul tehnologiei informației și va înlesni, de asemenea, obținerea de informații, în special pentru persoanele care trăiesc în zonele rurale.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – As dori să aduc o completare la cele spuse de raportor și colegii mei în cadrul dezbaterilor privind prioritățile pentru bugetul pe 2011. După cum a anunțat și Comisia Europeană în ianuarie sunt planuri îndrăznețe referitoare la proiectul Galileo. La începutul lui 2014 vor fi lansate primele servicii ale acestui sistem: serviciul deschis, serviciul public reglementat precum și cele de căutare și salvare. Tot începând cu 2014 va fi testat serviciul Safety-of-Life (siguranța vieții) și serviciul comercial. Va reamintesc că GALILEO este vital pentru viitorul industriei de înaltă tehnologie a Europei. El va genera noi piețe și va permite ca Europa să devină un competitor global din punct de vedere tehnologic. Pana acum politica TEN-T a permis pregătirea acestui proiect european major care odată devenit operațional va permite utilizarea mult mai eficientă a infrastructurii de transport. În concluzie, consider că pentru realizarea acestui proiect ambițios, GALILEO trebuie să primească pe viitor fonduri adecvate din bugetul Uniunii Europene.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris.* – (RO) Circumstanțele în care vor fi adoptate bugetele 2010 și 2011 sunt excepționale și reprezintă o provocare deosebită. Din aceste motive trebuie găsită soluția optimă pentru punerea în aplicare cu succes a Tratatului de la Lisabona, care este în sine o importantă provocare financiară. De asemenea, trebuie găsite soluții pentru diminuarea efectelor crizei financiare care se resimt încă în multe dintre statele membre. Este nevoie ca Parlamentul să se angajeze într-o discuție deschisă referitoare la plafonul cheltuielilor de la rubrica 5 pentru 2011. Trebuie găsit un echilibru între asigurarea finanțării pentru toate nevoile și menținerea disciplinei bugetare, ba chiar pentru restrângerea cheltuielilor, pentru a ne conforma cadrului financiar multianual. În primul rând avem nevoie de uniformizarea cheltuielilor administrative prin includerea lor în totalitate în această rubrică, precum și de revizuirea corespunzătoare și realistă a plafonului de cheltuieli. Este esențial mai ales să se coopereze la nivel interinstituțional pentru a promova un schimb de bune practici și a explora în continuare posibilitățile de eficientizare a acestora. În plus, trebuie acordată o importanță deosebită monitorizării și analizei unor serii de domenii cu directe implicații bugetare și trebuie identificate toate modalitățile de distribuire și economisire a resurselor.

Bogusław Sonik (PPE), *în scris.* – (PL) În aceste momente se lucrează la bugetul aferent exercițiului financiar 2011. Unul dintre subiectele de discuție este acela că Parlamentul ar putea aduce modificări perspectivei financiare 2007-2013 în domenii precum „competitivitatea și coeziunea pentru creștere și ocuparea forței de muncă”. În plus, se lucrează la strategia Europa 2020, care ar trebui să se concentreze asupra promovării inovației, susținerii întreprinderilor și investițiilor în știință, noi tehnologii și dezvoltare regională. Aș vrea să atrag atenția în mod special asupra chestiunii coeziunii economice, sociale și teritoriale, care este cheia asigurării unei creșteri economice durabile în UE și a integrării depline a statelor membre. Articolul 174 din Tratatul de la Lisabona menționează politica referitoare la regiunile montane ca fiind un tip de politică regională particulară, alături de cele referitoare la regiunile insulare și transfrontaliere. Pentru a promova dezvoltarea sa armonioasă, Uniunea va urmări acțiunile care conduc spre consolidarea coeziunii sale economice, sociale și teritoriale. În special, trebuie să se pună accent pe reducerea disparităților dintre nivelurile de dezvoltare a regiunilor caracterizate prin condiții naturale și geografice specifice. Zonele muntoase și sub-muntoase reprezintă aproape 40 % din teritoriul UE și sunt locuite de aproape 20 % din cetățenii UE. Problemele economice și spațiale specifice ale regiunilor montane necesită instituirea unor reglementări legale supranaționale care guvernează obiectivele și principiile urmăririi politicii specifice privind regiunile montane în statele membre și, mai important, necesită asigurarea unui nivel de finanțare adecvat pentru proiectele și programele destinate în special acestor regiuni. Consider că sprijinul financiar pentru regiunile montane ar trebui să fie inclus în următoarea perspectivă financiară și în strategia Europa 2020.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris.* – (HU) Anul următor va fi primul an al punerii în aplicare a strategiei Europa 2020, care poate reprezenta o nouă fază în dezvoltarea Uniunii Europene. Drept urmare, bugetul

aferent exercițiului financiar 2011 va fi extrem de important din punct de vedere al programării financiare pentru următorii ani. Prioritățile bugetare trebuie să cuprindă reacția Uniunii Europene la provocările crizei globale. Strategia Europa 2020 este, din punctul meu de vedere, un factor foarte important. Prioritățile incluse în bugetul propus pentru 2011 nu pot duce, însă, la o modificare a politicilor de bază ale UE. În viitor, trebuie acordată o atenție deosebită politicilor de coeziune și structurale, precum și politici agricole și, de asemenea, sprijinului acordat IMM-urilor, întrucât capacitatea Europei de a deveni o economie durabilă și competitivă depinde de acestea din urmă. Nu trebuie să pierdem niciun moment din vedere faptul că politicile menționate reprezintă expresia solidarității, care constituie valoarea fundamentală a integrării europene.

17. Cerere de apărare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

18. Politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată? (dezbateri)

Președinte. – Următorul subiect este raportul (A7-0029/2010) dlui Scottà, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, referitor la politica în domeniul calității produselor agricole: ce strategie trebuie adoptată? (2009/2105(INI))

Giancarlo Scottà, raportor. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, având în vedere globalizarea pieței și grava criză care afectează în prezent Europa, inclusiv sectorul agricol, un răspuns posibil din partea pieței agricole este acela de a pune accent pe calitatea produselor.

Consider că politica în domeniul calității produselor agricole poate spori competitivitatea și poate genera valoare adăugată pentru economiile regionale ale Europei, întrucât pentru multe zone rurale în care alternativele de producție sunt puține aceasta este adesea unica oportunitate de dezvoltare. Prin sprijinirea agriculturii de nișă în aceste zone defavorizate, vom crea acolo o economie și locuri de muncă.

Mai mult decât atât, o viitoare politică în domeniul calității trebuie să fie legată, de asemenea, de potențialul major al agriculturii care este, în cazul european, modernă, dinamică, bogată și diversificată și poate oferi nu doar produse alimentare de înaltă calitate, ci și servicii de mare valoare unei societăți în permanentă evoluție.

În raportul meu, am subliniat importanța menținerii celor trei sisteme pentru înregistrarea indicațiilor geografice separate, întrucât acestea reprezintă legătura cu regiunile europene, reprezintă tradițiile, istoria, savoarea și cunoștințele unice ale acestora, transmise de la o generație la alta.

Consider, prin urmare, că prin menținerea celor două sisteme DOP și IGP separate, se ține seama de diferențele specifice ale caracterului și durabilității legăturilor dintre produse și zona geografică de producție a acestora. Consumatorii confundă adesea indicația geografică a locului în care a fost procesat un produs cu locul de origine al produsului agricol ca atare și adesea nu știu cum funcționează lanțul alimentar.

Prin urmare, consider că doar indicația obligatorie a locului de producție a produselor primare poate oferi consumatorilor informații complete privind calitatea produselor pe care aceștia le cumpără, întrucât produsele sunt supuse unui ciclu de producție care exercită o influență considerabilă asupra caracteristicilor acestora în ceea ce privește calitatea și siguranța alimentară. Haideți să ne aducem aminte că este de datoria noastră să protejăm ceea ce semenii noștri cetățeni, care au votat pentru noi, produc și mănâncă.

Alte două probleme pe care le-am considerat importante și le-am inclus în raportul meu sunt următoarele: importanța unei campanii intensive de educare și de informare a consumatorilor, campanie pe care Uniunea Europeană ar trebui să o desfășoare în privința diferitelor etichete europene și a garanțiilor pe care le reprezintă acestea și includerea în registrele internaționale și recunoașterea internațională prin sistemul de indicații geografice al OMC. Acest ultim punct are o importanță vitală dacă dorim să ne protejăm împotriva falsificării produselor noastre de calitate înaltă.

Aș dori să îi mulțumesc comisarului Ciołoș pentru prezență și să îi aduc aminte de importanța protejării suficiente a sistemelor de asigurare a calității, care sunt viitorul nostru, precum și să îi reamintesc faptul că economia zonelor rurale defavorizate poate fi stimulată de ajutorul pentru sectorul agricol, pentru a proteja toate acele produse de nișă tipice pentru aceste zone și pentru a menține oamenii legați de localități, care altfel ar fi abandonate. Acest lucru ar sprijini respectul pentru mediu și pentru peisaj și ar crea, acolo unde este posibil, o economie turistică și o enogastronomie legată de diversele diferențe regionale, culturale și istorice din Uniunea Europeană.

Aș vrea să le mulțumesc colegilor mei pentru sprijinul pe care mi l-au acordat în cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și sper că și Parlamentul European îmi va acorda sprijinul său în timpul votului de mâine.

Dacian Cioloș, *membru al Comisiei*. – (FR) Dnă președintă, dle Scottă, doamnelor și domnilor, consider că elementul principal care caracterizează modelul agricol și agroalimentar european la nivel internațional este chiar politica referitoare la calitate și diversitate. Din acest motiv, politica privind calitatea în sectorul agroalimentar va deveni una dintre prioritățile mandatului meu, una dintre cele mai importante priorități ale mele, imediat după reforma politicii agricole comune post-2013.

Politica privind calitatea produselor agroalimentare nu reprezintă doar dovada că agricultorii europeni sunt sensibili la așteptările consumatorilor europeni, ci poate deschide, de asemenea, calea afirmării sectorului agroalimentar pe piața internațională.

Dacă este ca politica privind calitatea să își atingă obiectivul, avem nevoie de un cadru clar, inteligibil, bine structurat, ușor de identificat de către consumatori și, pe cât posibil, cuprinzător și suficient. Scopul meu este să pot structura conținutul politicii privind calitatea și să o fac mai accesibilă atât agricultorilor, care trebuie să fie beneficiarii acesteia, cât și consumatorilor, fără a-i sacrifica substanța sau a-i goli tot conținutul.

Politica privind calitatea reprezintă o garanție pentru consumatori, însă și valoare adăugată pentru agricultori; În această privință sunt absolut de acord cu dl Scottă. Aceasta poate contribui la menținerea diversității agriculturii noastre și poate face acest lucru într-un mod competitiv, întrucât exploatațiile agricole care își pot vinde produsele sunt competitive. Dacă își pot câștiga traiul din ceea ce produc, acestea sunt competitive, iar dacă pot vinde produse cu valoare adăugată mare, sunt și mai competitive, chiar dacă uneori au dimensiuni reduse.

Consider, prin urmare, că în unele regiuni politica privind calitatea poate ajuta fermele noastre să fie mai competitive, de asemenea. În acest mod, politica privind calitatea și dezvoltarea piețelor locale, reducerea distanței de la producător până la consumator și contactul direct și mai strâns între consumatori și producători pot duce la rezultate bune, mai ales în sensul sporirii competitivității anumitor tipuri de agricultură care în prezent au o cotă de piață foarte scăzută. Agricultorii europeni depun deja eforturi pentru a furniza produse sigure, folosind tehnici care respectă mediul și bunăstarea animalelor.

Dezbaterea referitoare la evidențierea acestora prin intermediul sistemului de etichetare este utilă și binevenită, iar raportul contribuie cu anumite elemente și idei în această direcție. Consider că aceste legături între standardele menținute de agricultori și politica privind etichetarea calității ar trebui să fie și tema dezbaterilor pe care le vom desfășura pe marginea politicii agricole comune post-2013. Aceasta este intenția mea, în orice caz.

Consider că trebuie să ne dezvoltăm și să înregistrăm progrese în privința instrumentelor noastre legate de politica privind comunicarea, comunicare atât cu agricultorii europeni, cât și cu consumatorii europeni și, mai presus de toate, la nivel internațional. Cred că sistemul nostru privind calitatea poate fi un bun ambasador pentru modelul nostru agroalimentar și chiar pentru politica noastră agricolă comună.

Acestea fiind spuse, aș dori să închei cu faptul că raportul dlui Scottă vine în momentul oportun. După cum știți, Comisia intenționează să prezinte un pachet legislativ referitor la politica privind calitatea până la sfârșitul lui 2010. Raportul pe care dl Scottă îl prezintă astăzi și care va fi dezbătut include anumite întrebări, idei și propuneri în această direcție și mă voi strădui pe cât posibil să țin cont de acestea când voi veni să vă prezint propunerile legislative.

Vreau să îl felicit pe raportor și pe membrii comisiilor parlamentare care au lucrat la acest raport și voi fi foarte bucuros să aud opiniile și propunerile dvs.

Esther Herranz García, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară*. – (ES) Dnă președintă, sincer vorbind, primul lucru pe care vreau să-l fac în această seară este să-i mulțumesc dlui Scottă pentru deosebita sa competență în negocierea acestui raport. A fost o reală plăcere să lucrez cu dumnealui și cu ceilalți purtători de cuvânt ai grupurilor parlamentare.

Suntem mândri de poziția care va fi demonstrată mâine, prin votul din Parlament asupra unui raport cum este acesta, care apără calitatea și care se angajează față de dezvoltarea și creșterea zonelor rurale, nu doar ca o simplă dovadă a unei culturi europene tradiționale, ci în calitate de adevărați agenți pentru generarea de bogăție și de locuri de muncă. Acestea sunt locuri de muncă de care avem nevoie acum extrem de mult, în

acest moment de criză economică și în această situație atât de dramatică în ceea ce privește ocuparea forței de muncă în anumite state membre.

În plus, suntem încântați de protecția menținută de Parlament și de poziția adoptată deja de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, după cum a evidențiat aceasta, în privința angajamentului față de calitatea la cel mai înalt nivel. În plus, în ceea ce privește cele mai înalte standarde, ne angajăm în mod firesc față de menținerea diferențierii dintre denumirea de origine protejată și indicația geografică protejată. Desigur, respingem ideile de egalizare descendentă a calității și dorim ca producției UE să i se acorde atenție și să fie apreciată.

Sunt încântată să aud afirmațiile dlui Ciolos. Desigur, a fost îmbucurător să-l aud vorbind despre angajamentul față de viitorul mediului agriculturii europene. Sperăm în mod firesc că dumnealui va asculta vocea Parlamentului, care se va reflecta mâine în vot.

În sfârșit, aș vrea să spun haideți să sperăm că nu se va mai întâmpla niciodată ca Comisia Europeană să o ia înaintea Parlamentului prin interzicerea unor lucruri precum standardele de comercializare pentru fructe și legume, de exemplu, care a dus la pagube atât de mari pentru libera concurență europeană.

Dorim să se corecteze dezechilibrele de pe piață și ne dorim, de asemenea, să ne angajăm față de calitate, varietate, siguranță alimentară și față de producția în cantitate optimă.

În plus, dorim ca producția UE și calitatea producției agricole și de alimente a UE să fie apărută în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului. Desigur, ne bazăm, de asemenea pe eforturile dlui Ciolos pentru aceasta, pentru că nici producătorii noștri europeni, nici consumatorii noștri europeni nu pot continua să fie lipsiți de apărare.

Giovanni La Via, în numele Grupului PPE. – (IT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, și eu aș vrea să mulțumesc raportorului, dl Scottà, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), pentru munca excelentă depusă și aș vrea să evidențiez că politicile privind calitatea nu au numai o valoare externă foarte mare dat fiind ceea ce putem oferi consumatorilor; acestea au o importanță foarte mare și având în vedere ceea ce pot oferi producătorilor.

După cum ați observat cu toții, concurența poate lua multe forme pe piețe. Cu un continent atât de mare și de divers precum Europa, caracterizat în plus prin costuri de producție destul de mari față de cele ale concurenței, va fi dificil să concurăm din punct de vedere al prețului și vom putea concura doar pe terenul diferențierii produselor.

Exact din perspectiva diferențierii trebuie să percepem politica privind calitatea, care poate oferi un produs și poate plasa pe piață un produs diferit de cel al concurenței, un produs care poate fi vândut, de asemenea, fără o referire precisă și specifică la un preț mai mic în comparație cu cel al concurenței.

Prin urmare, suntem în favoarea continuării practicii marcajelor comunitare aflată în desfășurare și evidențiem necesitatea menținerii distincției între indicațiile geografice și marcajul originii. Totuși, ar trebui să subliniem, de asemenea, că la nivelul negocierilor internaționale comerciale, Uniunea trebuie să își joace rolul apărând marcajul originii și politicile referitoare la marcajul originii pentru a evita o politică inevitabilă de schimb al marcajelor, care ar păgubi produsele noastre.

Înainte de a încheia, îmi voi permite să fac o ultimă observație referitoare la etichetare. Am solicitat deja și vom solicita din nou mâine, printr-o modificare specială, ca Parlamentul să voteze asupra posibilității indicării originii materiilor prime, nu doar pentru produse proaspete, neprocesate, ci și pentru produse prelucrate dintr-un singur ingredient; adică, cele în care elementul caracteristic este în principal materia primă.

Csaba Sándor Tabajdi, în numele Grupului S&D. – (HU) Dle comisar, colegi deputați, în numele Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților, consider raportul elaborat de dl Scottà un raport extrem de important și suntem de acord cu acesta. Raportul conține patru sau mai degrabă cinci teme de dezbatere. Prima este sigla comună a Uniunii Europene. Multe persoane nu înțeleg faptul că sigla comună a UE nu este un fel de pas către federalism, ci demonstrează consumatorilor că un produs îndeplinește cerințele privind siguranța alimentară specifice pentru UE, diferențiindu-l în același timp de produsele din afara granițelor UE. În consecință, vă rog să sprijiniți sigla specifică a UE.

A doua temă este cea a locului de origine. Este foarte bine că UE are în persoana dlui Dacian Ciolos un comisar pentru agricultură care a înțeles și susține importanța piețelor locale, întrucât acesta este singurul mod în care putem păstra aromele locale, aromele regionale și diversitatea alimentară în Europa și este clar, de

asemenea, că un rol cheie îl joacă în această privință politica privind calitatea, locul și denumirea de origine. A existat o discuție cu Comisia și sper foarte mult că noul comisar nu mai susține poziția anterioară potrivit căreia ar trebui să contopim toate denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate. Din când în când, acest subiect generează îngrijorare, în ultimul timp în legătură cu vinul de Tokaj. Îi mulțumesc comisarului pentru că unele dintre aceste probleme au fost rezolvate, în timp ce altele așteaptă o rezolvare.

A patra temă: sigla pentru produse organice. Aici există unanimitate. Și în sfârșit, a cincea temă: și anume că unii membri ai Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală au solicitat reintroducerea vechilor standarde stricte pentru legume și fructe. Aș vrea să revin asupra formei inițiale a raportului dlui Scottà. Haideți să nu ne întoarcem la zilele reglementării excesive, când stabileam și cât de curbat ar trebui să fie un castravete.

George Lyon, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, permiteți-mi să-l felicit și eu pe dl Scottà pentru raportul său.

Acesta conține multe elemente demne de laudă. Din nefericire, eu și colegii mei din ALDE nu îl putem susține în forma actuală, fără câteva schimbări.

Nu putem susține punctul 19, așa-numitul punct al „fructelor strâmbe”. Consider că este absurd ca birocrații de la Bruxelles să spună consumatorilor că pot cumpăra doar banane drepte sau castraveți drepte.

Cu siguranță, consumatorii sunt cei care trebuie să ia aceste decizii privind ceea ce vor să cumpere, așa că sper că Parlamentul își va folosi bunul simț și va susține amendamentul comun depus de Verzi și de Grupul ECR pentru eliminarea normelor privind bananele drepte și îi va lăsa pe consumatori să aleagă dacă vor sau nu să mănânce fructe și legume încovoiate sau strâmbe. Este cu siguranță o decizie care aparține consumatorilor.

Marianne Fischer-Boel, fostul comisar, a hotărât să elimine standardele și sper că vom continua să sprijinim această decizie.

De asemenea, aș vrea să văd câteva modificări la punctul 16. Înțeleg nevoia unei sigle UE, însă dacă nu înseamnă ceva pentru consumatori și dacă nu adaugă valoare pentru agricultori, din punctul meu de vedere, aceasta este un exercițiu inutil. Trebuie să rezoneze cu consumatorii și să ofere un fel de câștig comunității agricultorilor. Altminteri, este inutil. Nu merită realizat și nu văd dovezi care să sugereze că ar căuta consumatorii europeni o siglă a UE.

În sfârșit, punctul 62, aici există critici referitoare la sistemele de certificare private, care au avut foarte mult succes în Scoția. Mi se pare un lucru bun ca agricultorii să adauge valoare produselor lor în mod voluntar prin intermediul sistemelor de asigurare a calității și ar trebui să-i susținem, nu să-i descurajăm.

Sper că vom vedea niște modificări ale acestui raport în votul de mâine și, dacă se va întâmpla acest lucru, vom putea să-l sprijinim în formă modificată.

Alyn Smith, în numele Grupului Verts/ALE. – Dnă președintă, aș reitera multe dintre comentariile colegului meu scoțian – deși nu și coleg de grup – dl George Lyon. Sunt multe lucruri de admirat la acest raport și câteva lucruri în privința cărora ar fi loc și de mai bine. Am evidențiat câteva aspecte și mă voi concentra doar asupra a două dintre acestea.

Eu și alții considerăm că consumatorii noștri doresc să știe de unde vin alimentele pe care le consumă. Considerăm că furnizarea acestor informații ar trebui să fie obligatorie, deci amendamentul 4, care privește exact această problemă, înlocuiește formularea destul de neclară cu o cerință mult mai fermă, care ar trebui să fie obligatorie în cazul în care se pot oferi informații prin etichetare privind „locul cultivării”, pentru că asta vor să vadă consumatorii noștri.

De asemenea, aș evidenția amendamentul 3 – așa cum a făcut și colegul meu – care elimină tentativa de a reintroduce greoaiele și nefuncționalele norme privind vânzarea directă a fructelor și legumelor către consumatori. Anul trecut am hotărât să abrogăm aceste norme și, deși consumatorii noștri nu au observat o diferență prea mare, producătorii noștri au observat și observă în continuare. Orice încercare de a reinstitui aceste norme ar fi practic încă o armă pentru întreprinderile prelucrătoare și supermarketuri împotriva producătorilor, iar consumatorii nu ar beneficia în mod direct.

Așadar, în ansamblu, acesta este un raport bun. Aș reitera comentariile dlui Lyon privind sigla UE. Consider că aceasta ține mai mult de ambiția instituirii sale, decât de ceea ce doresc consumatorii noștri. Dacă nu

rezonează cu consumatorii, nu ar trebui să o instituim și ar trebui să o înlocuim cu un sistem obligatoriu de etichetare privind originea, care corespunde dorințelor consumatorilor noștri.

Amendamentele sunt constructive; Sper că vor avea succes și că vor fi sprijinite mâine de colegi.

James Nicholson, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, aș dori să îmi exprim aprecierea față de raportor pentru un raport foarte bun.

Consider că există foarte multe idei bune în acest raport și sunt de acord întru totul cu raportorul, dl Scottà, când vorbește despre cât este de important pentru producătorii europeni să adauge valoare și să sporească potențialul produselor lor. Trebuie să ne străduim întotdeauna să obținem potențialul maxim pentru industria agroalimentară a Europei. Acest lucru va contribui în cele din urmă la sporirea competitivității noastre și la consolidarea economiei din zonele rurale.

În această privință, sunt bucuros să văd că dl Scottà a abordat viitorul sistemelor IPG și DOP. Aceste instrumente s-au dovedit a fi populare în rândul consumatorilor și al producătorilor deopotrivă. Însă sunt de acord cu raportorul că gestionarea și aplicarea acestora trebuie simplificată. De asemenea, dacă privim cu seriozitate valoarea acestora în străinătate, trebuie să asigurăm mai multă protecție din partea țărilor terțe.

De asemenea, aș vrea să văd că se solicită IGP pentru mai multe produse din regiunile mele și sper că unele sugestii vor fi adoptate de Comisie pentru a simplifica procedura de solicitare, astfel încât să vedem mai multe solicitări din partea regiunii mele, Irlanda de Nord.

Cu toate acestea, trebuie să evidențiez că există unele elemente în acest raport pe care nu le sprijin. Sunt împotriva introducerii siglei UE referitoare la calitate. Ceea ce susțin este etichetarea privind țara de origine. De fapt, consider că o siglă UE nu ar avea sens, ar fi o risipă de timp și de bani și cred la fel despre sigla UE pentru produse organice.

Un alt motiv de îngrijorare pentru mine îl reprezintă amendamentele aprobate în Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală referitoare la reintroducerea standardelor de comercializare pentru fructe și legume, pe care unii deputați încercă să le repună în discuție cu disperare. Problema este că aceste norme au fost demontate de Comisie anul trecut. Am susținut din toată inima această acțiune și acum putem lăsa piața să își stabilească propriile standarde. În această privință, aș îndemna colegii să susțină amendamentele propuse în plen de grupul meu și de alte grupuri, amendamente care sunt foarte clare și simple, și să elimine aceste elemente.

Lorenzo Fontana, în numele Grupului EFD. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, dle comisar Ciołoș, vă mulțumesc pentru cuvintele încurajatoare pe care tocmai le-ați rostit și îi mulțumesc dlui Scottà pentru munca sensibilă depusă la acest important raport.

Consider că raportul care va fi supus la vot mâine, reprezintă intenția de a proteja și de a spori valoarea recoltei și a produselor caracteristice pentru fiecare regiune și stat membru al Uniunii Europene. Este suficient să spun că vin dintr-o țară, Italia, care are 4 500 de produse caracteristice, iar acestea sunt valori ale pământului nostru pe care dorim din toată inima să le păstrăm.

Înțelegem foarte bine că drumul către excelență este încă lung, însă mesajul pe care trebuie să-l transmitem este acela că doar prin calitatea produselor europene vor avea fermierii noștri șansa de a concura pe piața mondială. Ținând cont și de criza extinsă prin care trecem din păcate, nu putem face altceva decât să susținem calitatea, trasabilitatea și transparența informațiilor asociate produselor agricole.

Este important de știut ce fel de procesare se utilizează pentru fiecare produs și de unde provine produsul. Este important, pentru că se cuvine să știe consumatorii dacă mănâncă un măr cultivat, de exemplu, în regiunea mea – Verona sau în Veneto – și dacă normele UE au fost respectate așadar de-a lungul întregului lanț de producție, sau dacă mănâncă un măr produs în China, unde singurul lucru pe care îl știm este că de multe ori China nici nu s-a apropiat de respectarea regulamentelor și a bunelor practici respectate de agricultorii europeni.

Diane Dodds (NI). – Dnă președintă, vă mulțumesc pentru ocazia de a vorbi despre acest subiect important.

Consumatorii solicită pe bună dreptate ca alimentele pe care le cumpără să fie sigure, trasabile și produse la standarde înalte. Aș susține un sistem de etichetare a țărilor de origine care promovează astfel de standarde și consider că acest lucru va fi acceptat de majoritatea consumatorilor și de majoritatea celor din industrie. Evident, promovarea și marketingul vor sta la baza succesului sau a eșecului unei astfel de politici. Trebuie să luăm măsuri ferme împotriva potențialei falsificări a produselor etichetate în mod greșit.

Eu – precum mulți dintre colegii din acest Parlament – aș fi împotriva unei sigle UE. Consider că ar fi inutilă și nu ar ajuta consumatorii. Etichetarea țării de proveniență și chiar indicațiile geografice sunt importante pentru că promovează localitatea, patrimoniul local și păstrarea tehnicilor locale, și protejează zone care se bazează pe realizarea unui anumit produs.

Eu vin din Irlanda de Nord, exportatoare netă de produse agricole. Prin urmare, vreau ca orice sistem de etichetare să creeze un mediu concurențial echitabil. Orice element care are impact asupra exportului de produse din țări precum a mea ar avea un impact defavorabil asupra industriei. Ca și alți colegi, susțin sistemele de asigurare a calității care sunt disponibile și le-aș încuraja ca făcând parte din indicatorii generali locali.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, producția de înaltă calitate este fundamentală pentru agricultorii europeni. Nu mă îndoiesc de faptul că trebuie să existe o legătură între calitatea produsului și originea materiilor prime. Așadar, consider că etichetarea obligatorie privind calitatea este o oportunitate importantă pentru agricultorii noștri. Calitatea este o problemă principală pentru întregul lanț alimentar și un avantaj esențial în sprijinirea competitivității producătorilor europeni de alimente. Producerea de alimente de înaltă calitate are o tradiție lungă și este adesea unica oportunitate pentru ocuparea forței de muncă și pentru vânzări în multe zone rurale cu alternative de producție limitate.

Pentru a garanta acest standard înalt al calității sunt necesare cu siguranță controale și criterii obiective. Cu toate acestea, problema este că și considerentele financiare din partea consumatorilor au un efect. Calitatea costă, iar agricultorii au nevoie de un venit echitabil. Totuși, consumatorii au libertatea de a opta pentru un produs cu preț atractiv, deși adesea aleg un produs care nu are o calitate atât de ridicată. Un lucru trebuie să fie clar, în orice caz: consumatorii trebuie să aibă această libertate și trebuie să poată lua efectiv o decizie pe baza unor criterii obiective și transparente.

De asemenea, trebuie să sensibilizăm consumatorii în această privință. Avem nevoie de indicațiile geografice protejate și de denumirile de origine protejate. Avem nevoie de introducerea unei denumiri reglementate și protejate pentru produsele din zonele de munte și din zonele fără OMG. Însă avem nevoie și de indicațiile „Specialitate tradițională garantată” și „Agricultură organică”. Orice s-ar întâmpla, acestea trebuie păstrate.

Paolo De Castro (S&D). – (IT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, s-a deschis o nouă fază de reflecție pe marginea chestiunii calității, care nu are rolul doar de garanție pentru consumatori, ci, mai presus de toate, reprezintă un stimul pentru ca producătorii noștri să fie mai competitivi într-o piață care este cu mult mai mare și mai competitivă.

Întreprinderile noastre trebuie să câștige recunoașterea pieței în privința aspectelor distinctive și a aspectelor legate de calitatea produselor lor. În acest sens, după cum intenționează raportul dlui Scottă – și eu îi mulțumesc, de asemenea – facem progrese prin garantarea, mai întâi, a sporirii informațiilor referitoare la originea, compoziția produselor și caracteristicile proceselor de producție.

În același timp, dle comisar, este fundamental ca reglementările europene să permită organizațiilor desemnate pentru protecția și pentru promovarea produselor de calitate să își planifice furnizarea de produse și să își adapteze potențialul de producție la cererea pieței pe baza unor principii nediscriminatorii și echitabile.

Sperăm că aprobarea acestui raport va marca stabilirea definitivă a calității ca punct de referință al strategiei europene pentru sectorul agroalimentar și că propunerile comisiei vor fi luate în serios de Comisie, astfel încât unul dintre principalele atuuri ale agriculturii europene să se transforme într-un prețios avantaj concurențial.

John Stuart Agnew (EFD). – Dnă președintă, permiteți-mi, în primul rând, să declar un interes. Sunt producător de ouă.

Reglementările trebuie puse în aplicare conform unui standard comun. Este un lucru esențial. O criză inspirată de UE va lovi în curând industria ouălor din Regatul Unit. De la 1 ianuarie 2012 este interzisă producția de ouă în baterii. Interdicția nu se aplică ouălor din România sau Bulgaria și poate din alte țări, care au imunitate temporară în temeiul tratatelor de aderare.

Atât timp cât sunt procesate, aceste țări pot exporta legal ouă produse în baterii după interdicția instituită Regatului Unit.

Producătorii de ouă din regatul Unit care au investit foarte mult în sisteme alternative vor fi nevoiți să concureze în dezavantaj față de produsele importate care pot fi produse mult mai ieftin.

Trebuie să insist în primul rând ca aceste produse importate să fie etichetate clar, iar în al doilea rând, să introducem cu efect imediat o categorie suplimentară „patru”, pentru ouă produse utilizând sistemele-colonie. Doar în acest mod pot face consumatorii o alegere în cunoștință de cauză.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, dle Scottà, consider că este simbolic faptul că primul dvs. discurs înaintea acestui Parlament este chiar pe tema politicii privind calitatea.

Consider că urmăm aceeași abordare în privința acestor produse de calitate. Da, acestea reprezintă o oportunitate pentru regiunile noastre cele mai fragile. Da, acestea reprezintă un mijloc prin care operatorii unei regiuni, și în special agricultorii pot deveni mai dinamici. Da, acestea reprezintă un semnal puternic trimis consumatorilor europeni, însă și consumatorilor din întreaga lume, în ceea ce privește modelul nostru agricol. Vinul de Burgundia, șunca de Parma, anumite cârnuri spaniole – au o însemnătate ce depășește granițele țărilor noastre și granițele Europei.

Rezoluția pe care o vom adopta cu siguranță mâine vă oferă, dle comisar, un grad de ambiție mai mare în privința acestei politici referitoare la produsele de calitate, la produsele identificate prin diferite însemne. Politica europeană trebuie să fie mai clară; trebuie să oprească preluarea producătorilor de anumite mari grupuri industriale sau de distribuție, ceea ce ar priva în mod clar producătorii de beneficiul valorii adăugate oferite de aceste produse.

În cursul audierii, v-am atras atenția asupra nevoii de a acorda organizațiilor care poartă denumiri de origine responsabilitatea generală pentru gestionarea produselor lor. Gestionarea drepturilor de producție reprezintă o parte fundamentală a politicii referitoare la producția de calitate. În plus, aproape toată comisia noastră a votat în favoarea unui amendament în această direcție.

Aș dori să răspund deputaților noștri din Regatul Unit în legătură cu punctul 19 privind sectorul fructelor și legumelor. Da, doamnelor și domnilor, nu trebuie să dăm înapoi, însă nici nu trebuie să permitem un imens vacuum în politica referitoare la fructe și legume, care înseamnă că astăzi distribuitorii sunt singurii care trag sforile. Haideți să interpretăm împreună acest amendament ca pe un îndemn spre găsirea unei căi de mijloc.

Dle comisar, ne puteți convinge foarte repede de entuziasmul dvs. față de această politică care oferă consumatorilor o imagine diferită a agriculturii. Acum, prezentați-ne un text bun. Faceți acest lucru repede; avem încredere în dvs.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Dnă președintă, dle comisar, calitatea producției agricole este un factor crucial în cadrul lanțului alimentar și reprezintă un avantaj vital pentru susținerea competitivității producătorilor europeni. Toate acestea sunt reflectate în raportul dlui Scottà, în care sunt evidențiate și alte considerații de care Comisia va trebui să țină cont în punerea în aplicare a acestei politici.

Sigla calității UE, ca expresie a acordului producătorilor noștri în privința cerințelor referitoare la producție în cadrul Uniunii, trebuie rezervată exclusiv produselor agricole fabricate în Uniunea Europeană.

Aceasta trebuie să ofere protecție indicațiilor geografice protejate, atât în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului, cât și în cadrul negocierilor de acorduri bilaterale. Trebuie elaborată, de asemenea, o legislație europeană privind producția integrată care să confere vizibilitate acestei metode de producție mai durabile și să armonizeze criteriile existente din fiecare stat membru.

În sfârșit, trebuie să ținem cont de dezechilibrele produse în lanțul de comercializare, de importanța standardelor sectoriale de comercializare și de nevoia de a elabora orientări ale UE pentru bune practici în domeniul funcționării sistemelor legate de calitatea produselor agricole și de recunoașterea reciprocă a acestora.

Mă refer în special la controlul sistemelor private de certificare, care sunt utilizate adesea drept cerință pentru accesarea punctelor de distribuție la scară largă.

Timo Soini (EFD). – (FI) Dnă președintă, este foarte important să punem punctul pe i și să afirmăm că agricultura bazată pe familii de agricultori are caracter local, oferă locuri de muncă, consolidează regiuni, este umană și ia în considerare și problemele legate de protecția animalelor. Produsul individual generat de aceasta și calitatea bunurilor sunt cele care au succes în Europa și în lumea întreagă.

Proveniența unui produs este importantă. Specialitățile locale sunt neprețuite. Regiunea din care vin din Finlanda produce o brânză delicioasă din lapte de capră. V-o recomand tuturor. Există produse speciale precum acesta în toată Europa. Trebuie să ne asigurăm că aceste produse își găsesc drumul către piață.

Pentru că avem un nou comisar, aș vrea să-i spun că trebuie să fie posibil să practicăm agricultura pretutindeni în Europa. Dacă ținem minte acest lucru, vom avea un viitor excelent, cu alimente sigure și pure de aici.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, mii de mulțumiri încă o dată raportorului pentru acest raport excelent. Produsele agricole de înaltă calitate oferă agriculturii europene avantajul major al locației, permițându-i să facă față concurenței internaționale cu propriile arme. Drept urmare, acestea joacă un rol important în dezvoltarea zonelor rurale din Uniunea Europeană. Produsele agricole ale Uniunii Europene deja îndeplinesc standarde înalte privind calitatea. Standardele europene au reputația globală de a fi foarte înalte. Din nefericire, nu toți consumatorii sunt conștienți de acest lucru. Prin urmare, este important ca Uniunea Europeană să își îmbunătățească politica privind calitatea și concomitent politica privind informarea. Acest lucru va stimula producătorii să se concentreze mai mult asupra calității și siguranței alimentare.

Consumatorii au dreptul de a se bucura de produse agricole din UE fără griji și fără muștrări de conștiință. Etichetarea voluntară „Produs în Uniunea Europeană” și etichetarea obligatorie referitoare la regiune, precum și dovada obligatorie a originii, nu se exclud reciproc.

Pe de altă parte, în privința dimensiunilor de ambalare și a formei geometrice a produselor agricole trebuie să avem o abordare rezonabilă. Scopul Uniunii Europene nu este acela de a-și face griji în privința încovoierii castraveților. Același lucru este valabil pentru mărimea pizzei. V-aș avertiza în mod serios împotriva reglementării excesive aici. Dacă ne dorim cicluri economice regionale, trebuie să ne concentrăm asupra calității și nu asupra încovoierii. Dacă industria dorește castraveți uniformi în borcane cu masă uniformă, asta depinde de industrie și nu de Uniunea Europeană sau de Parlamentul European. Prin urmare, haideți să ne concentrăm asupra calității și nu asupra unităților de ambalare.

În această privință, am încredere în bunul simț și în înțelepciunea Parlamentului European și a noului nostru comisar pentru agricultură, dl Ciolos.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). - În primul rând felicitări raportorului pentru abordarea privind calitatea produselor agricole.

Cerințele pieței sunt diverse și din ce în ce mai multe. În Uniunea Europeană cele mai multe aspecte sunt igiena și siguranța alimentelor, sănătatea și valoarea nutrițională, precum și anumite cerințe ale societății.

De asemenea, consumatorii sunt din ce în ce mai atenți la contribuția agriculturii la durabilitate, schimbări climatice, siguranța alimentelor, biodiversitate, bunăstarea animalelor și deficitul de apă.

În fața acestor noi provocări comerciale, principalul atu al fermierului european este calitatea. Uniunea Europeană are avantajul calității și aceasta se datorează unui nivel foarte ridicat de siguranță, asigurat de legislația în vigoare, de-a lungul întregului lanț alimentar la care au contribuit fermierii, dar și producătorii.

Există totuși câteva aspecte care pot spori calitatea. Consider că Uniunea Europeană are datoria să promoveze produse de calitate, dar și să acționeze în favoarea protecției acestora pe plan internațional. În acest context, cred că este necesară aplicarea unui control mai riguros pentru acele produse ecologice ce provin din țările terțe, acest lucru asigurând o garanție a unei concurențe echitabile între produsele ecologice europene și cele din țările terțe

Spyros Danellis (S&D). – (EL) Dnă președintă, dle comisar, calitatea produselor agricole reprezintă o prioritate pentru consumatori prin sporirea competitivității producătorilor și prin consolidarea zonei în care sunt produse. Din acest motiv se fac eforturi pentru a le proteja, inclusiv prin etichetare.

Astăzi însă legislația comunitară limitează etichetarea obligatorie a locului de producție la câteva produse, acordându-le astfel tratament special și lăsând pe dinafară produse agricole cu valoare nutrițională majoră, prioritare pentru consumatori. Invit așadar Parlamentul să adopte o poziție mai consecventă și logică, pentru a apăra interesele consumatorilor prin favorizarea etichetării obligatorii privind locul de producție pentru toate produsele agricole, inclusiv pentru produsele procesate care conțin numai un singur ingredient, precum laptele.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). - Politica în domeniul calității produselor agricole poate reprezenta o soluție pentru mulți agricultori. Pentru multe gospodării, orientarea către calitate și nu către cantitate poate aduce

beneficii pe termen lung și, de aceea, Uniunea Europeană are nevoie în acest domeniu de politici coerente care, în același timp, să asigure agricultorilor europeni posibilitatea de a fi competitivi pe piața internațională. În aceste condiții, raportul Scotta' este binevenit, la fel și pachetul anunțat de domnul comisar Ciolos.

În același timp, pentru a ne atinge obiectivele în privința calității, vom avea nevoie și de altceva, de o viitoare politică agricolă comună puternică și cu un buget consistent. O politică a calității produselor agricole și o reducere a bugetului pentru agricultura europeană sunt două noțiuni incompatibile.

Avem, de asemenea, nevoie de suficiente instrumente la dispoziția agricultorilor pentru a-și dezvolta politica de calitate și, nu în ultimul rând, de șanse egale între fermierii din statele membre din vest și cele din est.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, când discutăm despre sigle referitoare la calitate și despre denumiri de origine obligatorii pentru alimente, nu trebuie să uităm că deciziile noastre politice trebuie să poată fi puse în practică. Nu văd cum ar putea fi puse în practică amendamentele 4 și 5, prin urmare le voi respinge.

Siglele referitoare la calitate ar trebui să fie privite în principiu ca fiind benefice, dacă sunt voluntare. Acestea oferă producătorilor și întreprinderilor prelucrătoare de alimente oportunitatea de a avea succes pe piețe de nișă. Însă trebuie să ținem cont de faptul că, pentru că piața este dominată de câteva lanțuri de magazine, multe sigle private voluntare sunt interpretate drept cvasi-standarde. Acest lucru privează producătorii și întreprinderile prelucrătoare de libertatea lor antreprenorială și oferă mai puține opțiuni pentru consumatori.

Există o situație similară în privința indicării obligatorii a locului de origine pentru produse agricole precum laptele. Punerea în aplicare a acestei cerințe în agricultură și în industria procesatoare ar fi aproape imposibilă din punct de vedere tehnic. Trebuie să fim atenți ca bunele intenții să nu se traducă în birocratie excesivă.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Dnă președintă, aș vrea să atrag atenția asupra pertinentei punctului 9 al raportului dlui Scotta, care evidențiază că, în negocierile cu OMC, Comisia trebuie să caute să obțină un acord privind „preocupările care nu intră în sfera comerțului”, care va asigura ca produsele agricole importate să îndeplinească aceleași cerințe, în domeniul siguranței alimentare, bunăstării animalelor și protecției mediului, care sunt impuse produselor agricole produse în cadrul Uniunii Europene.

Problema este că este probabil a 150-a oară când Parlamentul European afirmă că aceleași cerințe ar trebui aplicate atât importatorilor, cât și producătorilor din cadrul Uniunii Europene. Nu a existat niciun răspuns și încă ne confruntăm cu situația în care producătorii, agricultorii și procesatorii noștri trebuie să îndeplinească standarde înalte, costisitoare, în timp ce importatorii nu sunt nevoiți să îndeplinească aceste standarde. Acest lucru duce la o concurență neloială. După cum s-a evidențiat pe bună dreptate în raport, această situație trebuie să se schimbe.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dnă președintă, controlul asupra produselor alimentare este o fantezie utopică. Presiunea pentru control și consecințele acesteia sunt, de asemenea, se pare. Avem deci aceeași veche dilemă! În cazul riscurilor alimentare, autoritățile ar trebui să emită avertismente, însă nu sunt obligate. Am văzut acest lucru recent, în scandalul brânzei contaminate cu listeria. Inspectorii din domeniul alimentar trebuie să se lupte adesea cu etichetarea deficicientă – și nu numai inspectorii; consumatorii au aceeași problemă. Aceștia sunt absolut copleșiți de jungla etichetelor. De exemplu, termenul „agricultor” poate fi prezent pe ambalaj, chiar dacă produsul a fost procesat industrial, sau poate scrie „de origine austriacă”, deși ingredientele sunt de pretutindeni.

Consumatorii pentru care contează calitatea sunt pregătiți să plătească mai mult pentru alimente de înaltă calitate. Întrebarea este pentru cât timp, dacă în acest domeniu operează și comercianți necinstiți. Dacă sistemele de control sunt concentrate asupra întreprinderilor mici și abia dacă acordă atenție funcționării întreprinderilor „eco” mari, atunci ceva este greșit la întregul sistem.

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, ați afirmat astăzi că produsele cu denumire de origine reprezintă unul dintre vârfurile de lance ale industriei noastre. Aveți dreptate în această privință. Este adevărat mai ales despre cele produse în condiții dificile, de exemplu, în zonele de munte, și care necesită marje mai mari. Denumirea „produs din regiune montană” este, prin urmare, extrem de importantă.

Aș vrea să abordez două aspecte. Consider că în privința acestor produse, ar trebui să oferim agricultorilor oportunitatea de a se organiza în comisii inter-profesionale și consorții de sprijin în cadrul cărora să poată lua decizii referitoare la piață, de asemenea. Acest lucru nu ar încălca legislația din domeniul concurenței și dacă ar încălca-o, ar fi, în orice caz, o contravenție mult mai puțin gravă comparativ cu concentrarea lanțurilor de magazine pe care am observat-o în ultimii câțiva ani.

În ceea ce privește standardele de calitate, despre care s-au spus deja multe, cunosc discuția din presă și, de asemenea, dezbateră legată de castraveții încovoiați. Însă producătorii doresc și au nevoie de aceste norme. Ar trebui să ținem cont de acest lucru în cadrul dezbaterii noastre și în votul de mâine.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mecanismele de certificare ar putea constitui o contribuție la sporirea valorii muncii agricultorilor, îmbunătățindu-le venitul și promovând calitatea și siguranța alimentară. Însă, întrucât procedurile actuale de certificare sunt complexe, durează mult și, mai presus de toate, sunt costisitoare, rezultatele acestora sunt negative, mai ales pentru exploatarea agricolă mică și mijlocii. Costurile de producție ridicate și distribuția venitului de-a lungul lanțului de valoare devine chiar mai defavorabilă producătorului, prin includerea încă a unui agent în respectivul lanț.

Având în vedere această situație și ca o garanție eficientă a transparenței, calității și siguranței pentru consumatori, certificarea trebuie realizată de organisme publice și nu trebuie să implice un cost mai mare pentru producători.

Mai presus de toate însă, dacă este să fie o politică bună, este necesară o altă politică agricolă, o reformă profundă a politicii agricole comune care sprijină protecția locală, dreptul de a produce și dreptul la suveranitate alimentară, care va proteja agricultorii și consumatorii de efectele dereglementării comerțului mondial și de liberalizarea necontrolată a piețelor, închizându-i în cadrul acordurilor bilaterale sau în cel al Organizației Mondiale a Comerțului.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Produsele agricole ale Uniunii Europene sunt bine cunoscute pe piața internațională și apreciate pentru calitatea lor înaltă. În privința perspectivelor pentru viitor ale politicii agricole comune, sunt convins că obiectivul esențial trebuie să rămână calitatea produselor. Produsele agricole de înaltă calitate nu reprezintă doar cartea noastră de vizită la scară globală; acestea reprezintă și o parte foarte importantă a vieții economice și sociale a regiunii UE. Politicile privind calitatea ar trebui să fie dezvoltate prin conferirea unei clarități mai mari odată cu certificarea produselor și cu certificarea și etichetarea care poate fi înțeleasă de toți consumatorii Uniunii Europene. Pentru a proteja producția agricolă de calitate, trebuie să stabilim norme clare pentru etichetarea produselor care pot conține organisme modificate genetic. Această problemă a devenit relevantă mai ales după decizia Comisiei de a permite utilizarea cartofilor modificați genetic drept furaje. Până când vom stabili standarde de etichetare și de certificare pentru astfel de produse, există o amenințare la adresa viitoarei politici a UE în domeniul calității alimentare și la adresa sănătății noastre, a tuturor.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Dnă președintă, datorită instrumentelor politicii agricole comune, piața produselor agricole din Uniunea Europeană este caracterizată prin furnizarea de produse agricole și alimentare de înaltă calitate. Standardele înalte, calitatea optimă a alimentelor și furnizarea suficientă sunt componente ale securității alimentare, care este foarte importantă.

Este important ca informațiile privind calitatea bunurilor să ajungă la consumator. Știm că fiecare produs care pătrunde pe piață trebuie să îndeplinească standardele minime. Calitatea specială care depășește standardele minime trebuie detaliată pe produs pentru a-i îmbunătăți competitivitatea prin atragerea atenției către calitățile sale suplimentare, pentru care consumatorul trebuie să plătească.

O altă informație importantă care trebuie să se regăsească pe produsele alimentare este locul de origine și de procesare a produsului brut. Consumatorii trebuie să știe ce cumpără și pentru ce plătesc. Absența acestor informații scade competitivitatea produselor agricole și alimentare produse și procesate în Europa în comparație cu bunurile din import produse fără a ține seama de bunăstarea animalelor, cerințele de mediu sau de nivelul social al angajaților.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, raportul reușit al dlui Scott este foarte favorabil intereselor de protecție a consumatorului. Siguranța produselor agricole, inclusiv din punct de vedere al sănătății, trebuie să fie cu adevărat o prioritate de vârf. Aș vrea să subliniez importanța deosebită a îmbunătățirii denumirilor de origine pentru alimente. Fiecare produs agricol al UE trebuie să fie etichetat clar cu originea materiilor prime. Consumatorii nu trebuie să cadă în capcana etichetărilor frauduloase. Să luăm de exemplu China. Semințele importate ajung în Austria, apoi așa-numitul „ulei din semințe presate” este vândut aici. Mai rău chiar, animalele îngrășate sunt transportate în toată Europa în condiții deplorabile pentru a se produce așa-numita „șuncă tiroleză”, de exemplu. Deci trebuie să ne concentrăm asupra furnizării regionale și, în interesul consumatorilor și agricultorilor noștri, trebuie să sprijinim agricultorii și micii măcelari locali.

Mariya Nedelceva (PPE). – (BG) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, îl felicit pe dl Scott pentru raportul său care semnaleză în mod clar dorința și hotărârea Parlamentului European de a participa

activ la următoarea dezbateri privind viitorul PAC. Salut sugestia privind crearea unei sigle care arată în mod clar că un anumit bun este produs și procesat numai în Europa. Consider că aceasta va fi încă o dovadă de sprijin și o garanție originală a calității înalte a produselor noastre.

Din punctul meu de vedere, trebuie pus în aplicare un sistem pentru denumirile de origine și pentru indicațiile geografice protejate. Acesta ne va permite să păstrăm natura distinctivă a regiunilor și caracterul acestora și să-i facem pe oameni să simtă că ceea ce au produs este identificabil și apreciat pe piață. Din acest motiv, cred că trebuie să păstrăm instrumentul „Specialitate tradițională garantată” și să-l considerăm un bun exemplu al unității noastre în diversitate. Nu este nimic greșit în a ști că mâncăm brânză feta din Grecia, brânză sărată din Bulgaria sau mozzarella din Italia. Calitatea alimentelor și siguranța alimentară sunt printre principalele provocări pe care trebuie să le depășim în viitor. Haideți să păstrăm calitatea produselor noastre și competitivitatea acestora și să garantăm un venit și un trai decent pentru producătorii și fermierii noștri.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Dacian Cioloș, *membru al Comisiei*. – (FR) Dnă președintă, nu îmi propun să trec din nou prin problemele ridicate aici, mai ales pentru că mâine se va vota, însă aș vrea totuși să evidențiez anumite aspecte care au apărut în mod repetat în discursuri.

În privința contopirii diferitelor sisteme de indicații geografice, înțeleg întru totul preocuparea anumitor deputați. Vă pot asigura că nu intenționez să distrug ceva ce funcționează, ceva de care sunt atașați consumatori. Trebuie doar să facem sistemul de protecție a calității mai clar și mai consecvent, cu atât mai mult cu cât încercăm să obținem recunoașterea internațională a acestor sisteme prin negocieri internaționale.

Prin urmare, este important ca aceste sisteme să fie clare și ușor de înțeles pentru partenerii noștri pentru a fi recunoscute. Așadar nu am intenția să le îmbin de dragul îmbinării. Rezultatul final va fi un sistem prin care putem face simplificări, fără a atinge elementele care sunt deja ușor identificabile pentru consumatori.

În ceea ce privește sigla calității europene, trebuie, de asemenea, să discutăm și să decidem în acest Parlament ce obiective dorim să îndeplinim. Scopul este o simplă reflectare a respectării standardelor de bază pe care trebuie să le respecte toți agricultorii europeni și pe care le respectă și bunurile importate? Într-adevăr – vreau să evidențiez acest lucru – toate produsele agroalimentare importate trebuie să respecte standardele minime de igienă și de siguranță respectate de propriile noastre produse.

Prin urmare, trebuie să vedem care este cea mai bună cale de a diferenția cu succes produsele noastre de ale altora. Avem nevoie de o siglă a Uniunii Europene sau ar trebui să indicăm mai bine locurile de origine, locația producției? Trebuie identificat cel mai bun mecanism și vom lua în considerare în orice caz acest lucru.

În legătură cu indicațiile geografice la nivel internațional, vă asigur că preocuparea mea este să asigur recunoașterea acestui sistem de către partenerii noștri. Încercăm să asigurăm acest lucru în negocierile desfășurate de Organizația Internațională a Muncii, însă și oricând avem ocazia să facem acest lucru în cadrul negocierii acordurilor bilaterale.

În consecință, vom urmări această abordare și, mai mult decât atât, în timpul mandatului meu, îmi doresc să pot consolida politica privind comunicarea și promovarea acestor însemne ale calității la nivel internațional, întrucât calitatea este un avantaj și, ca atare, ne poate aduce o prezență mai însemnată pe scena internațională.

În privința termenilor rezervați „munte”, „insulă” și așa mai departe, analizăm posibilitatea introducerii acestor tipuri de sisteme. Și aici, trebuie să decidem cum să procedăm astfel încât să ne asigurăm că nu reprezintă un cost suplimentar pentru agricultorii care doresc să le introducă.

În privința organizațiilor interprofesionale și a rolului acestora în gestionarea denumirilor de origine protejate sau DOP, avem intenția, mai ales în privința laptelui – întrucât majoritatea DOP și a indicațiilor geografice protejate (IGP) sunt concentrate în acest sector – să efectuăm un studiu pentru a vedea ce impact ar avea renunțarea la cotele de lapte asupra funcționării optime a acestor sisteme de protecție a calității și sper că pe baza acestui raport vom ști ce măsuri trebuie luate, dacă va fi cazul.

Giancarlo Scottà, *raportor*. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor. Vă mulțumesc, dle comisar Cioloș. Aș vrea să încep prin a vorbi foarte puțin despre pământ.

Pământul este cel de pe care recoltăm produsele și pe care trebuie să-l păstrăm pentru viitor și pentru cei care vor face același lucru. Din acest motiv, luând drept punct de plecare acest gând simplu, aș vrea să trec la

producători, la cei care lucrează pământul, care trebuie să fie recunoscuți și de cei care se bucură ulterior de produsele comerciale pe care le găsesc în supermarketuri sau în alte magazine. Așadar, este corect să respectăm în primul rând pământul, care generează produsele, apoi procesatorul, dacă există, însă mai presus de orice consumatorii.

Aș vrea să fac o propunere în avantajul consumatorilor și nu sunt sigur dacă va fi întâmpinată cu bucurie sau nu: de ce să nu-i întrebăm pe consumatori ce doresc să știe? În acest mod, vom ști ce etichetă potențială pot citi și înțelege consumatorii și astfel poate am putea simplifica mult mai mult etichetele complicate din prezent. De ce să nu știe consumatorii că au de ales între a bea un litru de lapte din Europa sau un litru de lapte din Brazilia? Ei vor hotărî dacă un litru de lapte brazilian este mai bun decât un litru de lapte produs în Uniunea Europeană.

Oricum, consider și sper că acest raport îi va fi util comisarului Ciołoș, pentru că oferă mai multe detalii pentru dezvoltarea lanțului la care am făcut referire mai devreme: pământul, producătorul, procesatorul, dacă există, consumatorul, siguranța și, mai presus de orice la capitolul siguranță, calitatea. Am vorbit cu toții despre calitate și consider că suntem cu toții în favoarea sporirii calității produselor noastre chiar mai presus de ceea ce înseamnă a mânca bine și sănătos.

Președintă. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Paolo Bartolozzi (PPE), în scris. – (IT) Problema unei politici privind calitatea produselor agricole a găsit un răspuns autoritar și unanim din partea Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală a Parlamentului European, răspuns prin care s-a completat legislația existentă. Producătorii agricoli europeni au câștigat în sfârșit recunoașterea calității produselor lor în legislația europeană în legătură cu regiunea în care sunt produse. Acest lucru reprezintă o garanție pentru a-i proteja de globalizarea pieței și pentru a asigura că un consumator „informat” poate respinge produsele care nu prezintă indicația geografică de origine obligatorie, care nu este certificat clar și care nu respectă normele de comercializare și anti-falsificare. Consumatorii vor putea să aleagă ce cumpără în deplină cunoștință a normelor ce țin de produsul dorit. Parlamentul European va continua să lupte pentru protecția agricultorilor și a consumatorilor, deopotrivă. Sănătatea celor din urmă depinde de calitatea produselor celor dintâi. Un amendament al meu referitor la caracteristicile produselor, pe care Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală l-a aprobat, recunoaște că regiunile au un rol esențial în calitate de parteneri ale producătorilor, în special, ale celor care realizează produse tradiționale și organice, și solicită implicarea regiunilor în recunoașterea și în promovarea produselor cu indicație geografică, a produselor tradiționale și a celor organice. Sunt bucuros să observ recunoașterea acestei indicații.

Sergio Berlato (PPE), în scris. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, subiectul calității produselor agricole are o importanță fundamentală în informarea cumpărătorului și a consumatorului în privința caracteristicilor produselor și în privința continuității garanției că produsele cumpărate din Uniunea Europeană sunt sinonime cu înalta calitate ce derivă din diferitele tradiții regionale din cadrul Uniunii. De-a lungul anilor, politica privind calitatea produselor agricole a evoluat fragmentar, fiind caracterizată de o succesiune de instrumente sectoriale. Globalizarea pieței și criza economică și financiară care a lovit Europa nu au cruțat sectorul agricol. Pentru a ieși din această situație, trebuie să ne concentrăm asupra calității și a siguranței produselor noastre. Căutarea permanentă a calității trebuie să constituie o componentă esențială a strategiei urmate de sectorul agroalimentar al UE pe piața mondială. Mai mult decât atât, consider că trebuie analizată cu seriozitate propunerea Comisiei de a introduce sigla calității europene pentru produse provenite și procesate integral în Europa. Această siglă ar reprezenta, de fapt, recunoașterea oficială a eforturilor depuse de agricultorii europeni pentru a menține standardele înalte de producție. În sfârșit, este cu siguranță o idee bună să se simplifice legislația pentru a se reduce povara birocratică de pe umerii întreprinderilor, în timp ce se garantează că standardele de calitate atinse de producătorii europeni sunt menținute.

Robert Dušek (S&D), în scris. – (CS) Politica privind calitatea produselor agricole nu este o politică statică, separată de alte politici legate de agricultură. Dimpotrivă, reforma politicii agricole comune ar trebui să includă, de asemenea, politici care tratează adaptarea la schimbările climatice, menținerea diversității biologice, furnizarea sigură de energie sau de apă, asigurarea condițiilor de trai decente pentru animale și pescuitul european. Politica privind calitatea produselor poate contribui la creșterea competitivității agricultorilor europeni și la menținerea profitului economic în zonele rurale într-o perioadă de criză prin concentrare asupra produselor agricole și asupra produselor alimentare de înaltă calitate. Trebuie să se dovedească în continuare fără excepție că a cumpăra produse din UE înseamnă a cumpăra produse de înaltă calitate care

sunt realizate pe baza diferitelor tradiții europene regionale, respectând cele mai înalte standarde de producție în ceea ce privește siguranța alimentară. Sprijin propunerea Comisiei pentru introducerea unei sigle a calității europene, care ar fi folosită pentru produsele ce provin din și sunt procesate exclusiv în UE. Consumatorii confundă denumirea locului unde este procesat un aliment cu locul de origine al produsului agricol. Este necesar să se evidențieze faptul că procesul de producție poate influența radical calitatea și caracteristicile unui produs în mod negativ. De asemenea, salut menținerea sistemelor de înregistrare a indicațiilor geografice și a specialităților tradiționale, întrucât aceste indicații sunt importante pentru agricultura europeană nu numai din punct de vedere economic, ci și din punct de vedere social și de mediu.

19. Reuniunea miniștrilor muncii și ocupării forței de muncă G20 (Washington, 20 - 21 aprilie) (dezbateri)

Președintă. – Următorul punct este declarația Comisiei privind reuniunea G20 a miniștrilor muncii și ocupării forței de muncă (Washington, 20-21 aprilie).

László Andor, membru al Comisiei. – Dnă președintă, ultimele estimări ale OIM și ale OECD arată că ratele șomajului în țările industrializate continuă să crească și că nu vor atinge apogeul până în 2011.

În schimb, peste 200 milioane de lucrători din țările în curs de dezvoltare și emergente sunt amenințați de riscul sărăciei extreme. Acest lucru ar duce la aproape 1,5 miliarde de lucrători săraci în toată lumea. Aceste cifre vorbesc de la sine. Într-adevăr, actuala criză a scos în evidență cele mai dureroase slăbiciuni ale economiei noastre globale din ce în ce mai interconectate. Acum există un consens clar în privința nevoii unor acțiuni globale pentru rezolvarea problemelor globale.

Anul trecut, în Pittsburgh, liderii G20 au promis să se asigure că atunci când va reveni creșterea, vor reveni și locurile de muncă. Drept urmare, liderii G20 au convenit să construiască un cadru orientat către ocuparea forței de muncă pentru viitoarea creștere economică.

Toate acestea sunt binevenite. Comisia acordă sprijin deplin oricărui cadru de acțiune care plasează locurile de muncă de calitate în centrul redresării și care ajută oamenii să se întoarcă la muncă în toată lumea. Această abordare reflectă realitatea de necontestat a faptului că ocuparea forței de muncă în contextul crizei economice globale actuale reprezintă esența problemei și că o redresare fără locuri de muncă nu este o alternativă.

În Pittsburgh, liderii l-au invitat pe secretarul de stat pentru muncă al SUA să stabilească o reuniune a miniștrilor muncii și ocupării forței de muncă G20. Misiunea acestora va fi evaluarea situației globale a ocupării forței de muncă și discutarea impactului reacțiilor la criză ale politicii, precum și posibila necesitate a unor măsuri suplimentare. În plus, miniștrii vor reflecta asupra politicilor privind ocuparea forței de muncă pe termen mediu și dezvoltarea competențelor, asupra programelor de protecție socială și a bunelor practici pentru a ne asigura că lucrătorii pot beneficia de avansul științei și tehnologiei. Această reuniune fără precedent va avea loc în Washington DC, la 20 și 21 aprilie. Comisia și Președinția spaniolă vor participa, de asemenea.

Comisia lucrează îndeaproape cu OIM la preparativele pentru reuniunea care ne va oferi, în special, o oportunitate de a promova munca decentă în toată lumea, în numele Uniunii Europene. Aplicarea normelor de bază ale OIM în domeniul muncii recunoscute mondial și eforturile pentru realizarea obiectivului unui flux al securității sociale elementare sunt cruciale aici. Mai mult decât atât, mandatul G20 include dezvoltarea unei strategii globale de formare pe termen mediu de către OIM și de către alte organizații internaționale.

Comisia contribuie în mod semnificativ la aceste eforturi prin inițiativa „Noile competențe pentru noi locuri de muncă”. Aceasta face parte din inițiativa fanion Europa 2020 privind agenda pentru noi competențe și locuri de muncă. Provocarea principală aici este avansarea cu ajutorul unei strategii pentru reconversia și actualizarea forței de muncă globale și pentru înlesnirea tranzițiilor între locuri de muncă și de la educație la locul de muncă pentru tineri.

Implicarea partenerilor sociali poate contribui cu o valoare adăugată enormă. Știm cu toții cât de eficient poate fi dialogul social european în privința îmbunătățirii diverselor măsuri din domeniul ocupării forței de muncă. Comisia este pregătită să își împărtășească experiența cu partenerii internaționali ai Uniunii Europene. Comisia va ține la curent Parlamentul privind progresul făcut la reuniunea de la Washington DC.

Întâlnirea G20 a miniștrilor muncii va fi o oportunitate pentru ca noi să dezvoltăm noi măsuri care vor contura cadrul politicii post-criză. Aceste noi măsuri și politici pot contribui la o ieșire echilibrată din criză, plasând locurile de muncă în centrul redresării, și pot ajuta la depășirea moștenirii crizei. Scopul este să se

ofere contribuțiile și orientarea necesare reuniunilor la nivel înalt ale liderilor G20 din Canada și Coreea, mai târziu în acest an.

Elisabeth Morin-Chartier, în numele Grupului PPE. – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, pe fundalul actualei crize economice și financiare, această reuniune G20 ne forțează să concluzionăm că obiectivul principal pe care trebuie să-l atingem este cel al sporirii șanselor de angajare a lucrătorilor.

Aceasta este o necesitate pentru că nu poate exista integrare socială fără integrare prin locul de muncă. Prin urmare, astăzi, când ne pregătim pentru această reuniune G20, unicul motto și obiectiv pe care îl putem împărtăși este cel al combaterii șomajului.

După cum tocmai ați afirmat, dle comisar, șomajul a crescut în mod considerabil în Uniunea Europeană și în lume, însă este destul de clar că inegalitățile cresc și cresc chiar mai puternic în rândul tinerilor, lucrătorilor cu contracte temporare, imigranților și femeilor.

Astfel, observăm astăzi că 21,4 % dintre tineri sunt șomeri, față de 14,7 % – un procent deja substanțial – care erau șomeri acum doi ani, iar viteza creșterii este alarmantă.

Prin urmare, trebuie să construim împreună, în cadrul Uniunii Europene și global – pentru că răspunsul poate fi doar global – strategiile de convergență și de integrare prin care se recunoaște în mod explicit faptul că politicile sociale și de coeziune dinamice reprezintă temelia dezvoltării societății noastre.

De asemenea, aș vrea să vă amintesc de Pactul mondial pentru muncă al Organizației Mondiale a Comerțului, care oferă o serie de alternative strategice care să ne permită să ieșim din criză.

Care este poziția noastră față de propunerea Comisiei Europene de a baza cadrul pentru noua strategie post-2010 pe economia de piață socială, integrare și transparență?

Sper că miniștrii noștri europeni ai muncii și ocupării forței de muncă nu vor uita în cursul acestei reuniuni că vor fi nevoiți să dea socoteală pentru creșterea șomajului milioanele de oameni care, unul după altul, și-au pierdut locurile de muncă în ultimele luni.

Dle comisar Andor, Uniunea Europeană se așteaptă așadar să acționați în așa fel încât să oferiți asigurări semenilor noștri cetățeni și să-i aduceți înapoi la muncă.

Alejandro Cercas, în numele Grupului S&D. – (ES) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, și eu sunt foarte bucuros că avem oportunitatea acestei dezbateri în această după-amiază, în cadrul preparativelor pentru reuniunea la nivel înalt care vă va aduce împreună la Washington, pe 20 și 21 aprilie.

Această ședință se datorează în mare parte președintelui Comisiei pentru ocuparea forței de muncă, dna Berès. Un caz de forță majoră a împiedicat-o să fie prezentă aici astăzi.

Voi vorbi în numele amândurora. Voi vorbi în limba dumnealui, franceza, folosind materialele pe care le-a pregătit, pentru că sunt sigur că sunteți foarte interesați să îi auziți cuvintele:

în numele Grupului S&D. – (ES) Din acest motiv, dle comisar, într-un moment în care rata șomajului în Europa va depăși pragul de 10 %, când există peste un miliard și jumătate de lucrători săraci în lume și când criza lovește încă 200 milioane de lucrători săraci, este timpul ca liderii să se concentreze asupra urmărilor sociale ale crizei și să acorde prioritate ocupării forței de muncă.

Este lăudabilă activitatea de pregătire pe care ați desfășurat-o în strânsă cooperare și în spiritul dialogului cu partenerii sociali.

Reuniunea șefilor de state și de guvern care s-au întâlnit la Pittsburgh are calitatea de a reconcilia în sfârșit problemele macroeconomice cu dimensiunea socială. Pentru a evita repetarea greșelilor care au dus la criză, trebuie să ne asigurăm că aceasta nu mărește și mai mult inegalitățile sociale din țările noastre, dintre statele membre ale UE și la nivel internațional.

Trebuie să ne asigurăm că o strategie pripită pentru a pune capăt crizei nu duce la demontarea modelului nostru social, pentru că rădăcinile crizei – prin care deja trecem de trei ani – sunt cu adevărat sociale. Nu este suficientă reglementarea produselor financiare; trebuie să ajungem la rădăcina relelor.

Din nefericire, ne temem că în ciuda numeroaselor rapoarte ale organizațiilor precum Organizația Internațională a Muncii (OIM) și Organizația pentru cooperare și dezvoltare economică (OECD) care evidențiază creșterea inegalităților sociale, încă mai există o lipsă a voinței politice în privința dimensiunii

sociale. Dovada acestei lipse este vizibilitatea foarte scăzută a problemelor sociale, care nici măcar nu sunt menționate pe situl web al G20. În mod similar, recenta decizie a Consiliului ECOFIN de a pune capăt măsurilor excepționale pentru sprijinirea ocupării forței de muncă menite să redreseze finanțele publice este inacceptabilă.

Miniștrii de finanțe și miniștrii pentru ocuparea forței de muncă și probleme sociale joacă un joc periculos.

Dle comisar, contăm pe dumneavoastră și pe Președinția spaniolă să vă îndreptați împotriva abordării pe termen scurt și să plasați problemele sociale în centrul acțiunilor europene și internaționale.

Marian Harkin, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, este absolut crucial ca miniștrii muncii și ocupării sociale din cadrul G20 să pună locurile de muncă de calitate în centrul planurilor lor de redresare economică.

Pentru mulți muncitori – după cum știți, dle comisar – imaginea este foarte sumbră, cu creșterea șomajului, reducerea orelor de muncă, tăieri de salarii substanțiale, sărăcia de care ați vorbit și oportunități de formare inadecvate sau inexistente. Concomitent, lucrătorii vor observa recapitalizarea băncilor, în timp ce întreprinderile mici și mijlocii – motoarele creșterii economice – duc lipsă de fonduri și se pierd locuri de muncă.

Disciplina fiscală și reducerea cheltuielilor nu trebuie să ia locul unui plan de stimulare a locurilor de muncă, și totuși acest lucru se întâmplă în multe țări, inclusiv în a mea, Irlanda. Comisia laudă disciplina noastră fiscală, însă pierdem locuri de muncă. Restabilim nivelul finanțelor, însă lucrătorii noștri plătesc prețul pentru aceasta. Miniștrii G20 trebuie să își ia un angajament ferm față de sprijinirea locurilor de muncă decente și de creșterea prioritară a numărului de locuri de muncă, venitului minim, protecției sociale și formării sau reconversiei celor care nu au un loc de muncă.

În sfârșit, sunt de acord cu dumneavoastră că trebuie să se angajeze la punerea în aplicare a unor politici consecvente cu principiile și drepturile fundamentale ale OIM și că nu trebuie să permită folosirea actualei crize economice drept scuză pentru a nu lua în seamă sau pentru a submina normele recunoscute la nivel internațional în domeniul muncii.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Este timpul ca liderii Uniunii Europene să recunoască rolul pe care l-au jucat și ei în grava criză socială care afectează Europa și lumea întreagă. Aceasta reprezintă consecința crizei financiare și economice pe care au înlesnit-o prin dereglementarea piețelor financiare și comerciale și prin semnarea de acorduri de liber schimb cu terțe țări, fără a ține cont de interesele lucrătorilor sau ale domeniului public.

Creșterea șomajului și locurile de muncă precare și prost plătite sporesc sărăcia și reprezintă o consecință directă a politicilor neo-liberale și a crizei capitalismului. Organizația Internațională a Muncii (OIM) și Organizația pentru cooperare și dezvoltare economică consideră că șomajul încă nu a ajuns la apogeu în țările industrializate și că în curând peste 200 milioane de lucrători ar putea fi afectați de sărăcia extremă. Acest lucru înseamnă că numărul lucrătorilor săraci ar putea ajunge la 1,5 miliarde, fiind afectați cel mai grav femeile și tinerii.

Este timpul să punem capăt regresului actual al drepturilor sociale și de muncă. Locurile de muncă de calitate cu drepturi trebuie să devină o prioritate și trebuie să respecte cel puțin convențiile OIM. Fără crearea de noi locuri de muncă cu drepturile aferente nu există ieșire din criză.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Consider că suntem cu toții bucuroși că miniștrii pentru ocuparea forței de muncă și probleme sociale se întâlnesc acum în cadrul reuniunii G20 și că au devenit astfel egali în rang cu miniștrii de finanțe, ceea ce nu s-a întâmplat până acum. Se pare că a fost nevoie de o criză economică pentru a putea vorbi de măsuri economice globale, nu numai în privința economiei și finanțelor, ci și în privința problemelor sociale și ale ocupării forței de muncă. Acest lucru este important mai ales acum, când se pare că presiunile economice ale crizei scad, în timp ce șomajul și sărăcia continuă să crească. Știm că acest lucru va avea consecințe sociale și politice pe termen lung. În lume, această situație merge mână în mână cu extremismul, care reprezintă, de asemenea, o amenințare pe termen lung.

Este important ca miniștrii pentru ocuparea forței de muncă și probleme sociale să dezvolte politici sectoriale care pot remedia situația ocupării forței de muncă și pot reduce sărăcia. Permiteți-mi să dau un exemplu concret, care a fost menționat în cadrul reuniunii la nivel înalt G20, cel al instrumentului microfinanțării, care nu numai că sporește coeziunea socială, ci și auto-suficiența, și care poate fi important și datorită acestui motiv. Este regretabil, însă, că Parlamentul nu poate adopta o poziție pentru a o depune în cadrul întâlnirii

G20, ci poate trimite doar mesaje verbale. Totuși, în opinia mea, chiar și acest lucru reprezintă mai mult decât orice am realizat în trecut.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Dnă președintă, după cum am afirmat toți, criza financiară a lovit oamenii de rând foarte puternic.

Din acest motiv, trebuie să ne asigurăm că prima reuniune G20 a miniștrilor ocupării forței de muncă, după cum tocmai s-a menționat, va avea rezultate pozitive. Sper doar să existe aceste rezultate pozitive. Sunt bucuroasă că nu se vor concentra numai asupra sectorului financiar, ci vor analiza și impactul social asupra oamenilor.

Știm că șomajul a atins cote record în multe țări din lume. Trebuie să analizăm calea reală de a aduce oamenii înapoi la muncă – la locuri de muncă adevărate. Programele de formare, de exemplu, trebuie să fie optime pentru a acoperi cererea din prezent. Ar trebui să căutăm să identificăm cele mai bune practici din țările care deja au aplicat diverse măsuri și să le extindem la alte țări, pentru a încerca să-i ajutăm pe cei mai marginalizați ai societății. S-au luat măsuri și în aceste alte țări, așa că de ce nu învățăm din acestea?

Trebuie să ne asigurăm că sunt puse în aplicare în mod real convențiile OIM. Trebuie să ne asigurăm că este pusă în aplicare Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap. Trebuie să ne asigurăm că persoanele care nu sunt protejate în prezent vor fi protejate în viitor.

Thomas Händel (GUE/NGL). – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, summitul G20 de la Pittsburgh a oferit un model bun. A solicitat planuri de redresare economică pentru a promova munca decentă, planuri care vor contribui la securitate și la crearea de locuri de muncă și a transformat ocuparea forței de muncă într-o prioritate.

Deci invit miniștrii europeni ai muncii să facă presiuni asupra membrilor G20, în primul rând, să nu renunțe la pachetele privind redresarea economică, ci să lucreze mai intens și într-o mai mare măsură pentru a crea locuri de muncă; în al doilea rând, să lucreze pentru a oferi muncă de scurtă durată sigură din punct de vedere financiar pentru a preveni pierderea locurilor de muncă; în al treilea rând, să promoveze investițiile publice pentru crearea de locuri de muncă și creștere ecologică durabilă și, în al patrulea rând, să extindă măsurile de securitate socială pentru a permite accesul la aceste măsuri. Acest lucru va proteja, de asemenea, puterea de cumpărare în cadrul pieței interne, cât și ocuparea forței de muncă și va contribui la combaterea sărăciei. Cooperarea cu partenerii sociali este aparent foarte importantă pentru miniștrii europeni ai muncii în sensul intensificării dialogului social într-o măsură și mai mare decât dorește comisarul.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Dnă președintă, stimată Comisie, va avea loc o premieră la Washington la 20 aprilie: pentru prima dată, miniștrii ocupării forței de muncă din 20 dintre cele mai bogate zone de pe pământ vor participa la o conferință. Vocea Europei trebuie să se audă tare și ferm acolo. Patru milioane și jumătate de locuri de muncă sunt în pericolul de a fi pierdute în Europa în următorii trei ani, iar acest lucru va avea un impact asupra creșterii, va deteriora coeziunea socială și va duce la neliniște socială.

Crearea de locuri de muncă trebuie să reprezinte o prioritate pentru Europa. Trebuie stabilite urgent obiective realiste, specifice, cuantificabile, atât pe termen lung, cât și imediate. Avem nevoie urgentă să putem apăra munca decentă pentru cetățenii Europei. Avem nevoie urgentă să putem apăra drepturile salariale și dreptul la pensie al lucrătorilor.

Aproape că am uitat ce este evident: că munca este o pârgie pentru creștere. Consider că în cele din urmă trebuie să înțelegem că nu putem vorbi de politică economică fără a ține cont în permanență de parametrul ocupării forței de muncă.

Aș vrea să închei prin a afirma că, altfel, în loc să vorbim despre un Consiliu al miniștrilor ocupării forței de muncă, vom vorbi despre un Consiliu al miniștrilor șomajului.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Dnă președintă, din punctul meu de vedere, nu va exista nicio soluție de durată pentru șomaj și pentru nivelul scăzut al ocupării forței de muncă dacă nu inversăm abordarea actuală, care acordă prioritate capitalului în fața muncii și dacă nu introducem o nouă formă de distribuire a bogăției care include o creștere a plăților, nivelului de protecție socială și a beneficiilor minime. Astfel se vor crea condițiile pentru o redresare durabilă care oferă o mulțime de locuri de muncă. Progresul social este o condiție preliminară pentru stoparea crizei economice, nu invers.

G20 ar trebui să aibă efectul unui stimulent pentru mobilizarea sectorului bancar internațional în favoarea creditării selective care ar contribui la ocuparea forței de muncă, ar ajuta investițiile care generează locuri de muncă și promotorii unei economii noi, ecologice.

În același timp, circulația speculativă a capitalului ar trebui taxată, astfel încât banii să fie redirecționați pentru a lupta împotriva sărăciei.

Propun să examinăm și să încercăm un sistem de securitate socială vocațional, legat de formare pentru locurile de muncă ale viitorului, concomitent cu dezvoltarea cercetării publice, care este crucială pentru o nouă economie durabilă și sustenabilă.

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND

Vicepreședinte

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Liderii G20 au stabilit la Pittsburgh, în septembrie 2009, că prioritatea planurilor de redresare economică trebuie să fie păstrarea locurilor de muncă existente și crearea unor noi.

În ciuda prognozelor Fondului Monetar Internațional de creștere economică de 3 %, prognozele OECD și ILO arată că rata șomajului va continua să crească în mod accelerat până inclusiv în prima jumătate a anului 2011.

Criza economică și financiară a afectat grav atât întreprinderile europene, dar, în mod implicit, și bugetele statelor membre.

Miniștrii pentru muncă și protecție socială ai G20 ar trebui să solicite ca sprijinul acordat întreprinderilor aflate în dificultate, ca urmare a crizei economice, să fie prelungit până în momentul în care rata șomajului va scădea din nou.

De asemenea, consider că aceștia trebuie să găsească măsuri pentru sprijinirea atât a funcționarilor publici, cât și a personalului plătit din fonduri publice - profesori, medici, care își pierd locurile de muncă ca urmare a reducerii bugetelor alocate instituțiilor de interes public.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Trebuie să salutăm faptul că pentru prima dată, la reuniunea G20 participă și miniștrii muncii și ocupării forței de muncă. La summitul liderilor G20 de la Pittsburgh din 2009, șefii de stat au convenit că, în cadrul planurilor de redresare economică, accentul trebuie pus pe păstrarea și crearea de locuri de muncă. Cu toate acestea, situația s-a înrăutățit de la acest summit atât pentru Uniunea Europeană, cât și la nivel mondial. În unele state membre, rata șomajului care crește zilnic a atins un nivel critic, iar planurile de gestionare a crizei ale unor guverne naționale înrăutățesc în mod semnificativ situația oamenilor, reducând pensiile și alte garanții sociale importante. Întreprinderile mici și mijlocii se închid în masă. Cred că în cadrul reuniunii G20, accentul principal trebuie pus pe ajungerea la un acord în ceea ce privește măsurile concrete de a stabiliza nivelul ratei de șomaj, deoarece dezamăgirea și teama oamenilor nu vor mai contribui la recuperarea rapidă a țărilor noastre.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) În primul rând, salut cu adevărat faptul că, pentru prima dată G20, miniștrii din țările lumii cel mai puternic dezvoltate, miniștrii muncii și ocupării forței de muncă, se vor întâlni pentru a discuta cele mai importante probleme, cu alte cuvinte, soluții pentru a învinge șomajului și a crește numărul locurilor de muncă. De fapt, această întâlnire va avea loc pe fondul unor condiții foarte dificile, numai în Uniunea Europeană, aproximativ 5,5 milioane de tineri nu au un loc de muncă. Numărul de șomeri pe termen lung este, de asemenea, în creștere constantă. În țara mea, Lituania, s-au înregistrat în această săptămână 300 000 de șomeri. În cei 20 de ani de când și-a căpătat independența, țara mea nu a trecut niciodată printr-o astfel de situație. Prin urmare, este foarte important ca, odată ce s-au reunit, miniștrii marilor puteri, să stabilească măsuri concrete care să fie adoptate astfel încât oamenii din țările UE să nu aibă doar un loc de muncă oarecare, ci unul adecvat, de calitate, decent plătit, din care să-și facă o viață fără să trăiască în sărăcie. De aceea, sper ca astfel de decizii specifice să fie adoptate în cadrul acestei reuniuni.

László Andor, membru al Comisiei. – Dle președinte, mă bucur că această discuție cu privire la reuniunea miniștrilor muncii și ocupării forței de muncă din Washington DC a avut loc astăzi, deoarece nu va fi singurul summit la care vocea deputaților din Parlament se va face auzită în legătură cu un subiect atât de important. Va mai fi în curând un summit unde ar trebui să se facă auzit ceea ce ați spus astăzi: Mă gândesc la summitul de mâine de la Bruxelles, care are posibilitatea de a sprijini agenda Europa 2020, cu un pilon cuprinzător puternic și inițiative emblematice pentru stimularea ocupării forței de muncă și reducerea sărăciei și cu obiective serioase incluse în această strategie.

Trebuie luat în considerare cât de gravă a fost criza cu care s-a confruntat economia mondială în ultimii doi ani și nu e vorba doar despre statistici agravante. Sunt întru totul de acord cu dna Göncz că trebuie, de asemenea, să evaluăm riscul politic, riscul pe care această criză îl reprezintă pentru civilizația europeană.

Și sper că liderii care se întâlnesc mâine vor înțelege acest lucru și vor ajunge la niște concluzii foarte responsabile din această situație. Fără acest lucru, ar fi foarte dificil de a reprezenta valorile europene la nivel mondial; ar fi foarte dificil să reprezinte cu credibilitate angajamentul de a aborda șomajul și a sărăcia în cadrul G20.

Faptul că miniștrii muncii se întâlnesc în contextul G20 reprezintă un important pas înainte. Rămâne încă de văzut dacă suntem sau nu emancipați să includem miniștrii de finanțe, însă este foarte important că acest pas a fost făcut, iar aceasta este o posibilitate de a face schimb de experiență și de opinii.

Este adevărat că criza financiară a fost abordată pentru prima dată de către guverne, iar puterea fiscală a statului a fost îndreptată spre stabilizarea sectorului bancar. Băncile au fost recapitalizate, iar stabilitatea financiară a fost tratată cu prioritate.

Acum trebuie să acordăm prioritate creării de locuri de muncă. Trebuie să prioritizăm o strategie de ieșire din criză care să nu afecteze locurile de muncă existente și să nu submineze capacitatea de a investi. Prin urmare, trebuie mai întâi să luăm o decizie în a crea o ordine financiară, a restaura stabilitatea și a elimina presiunea asupra guvernelor statelor membre de a adopta restricții nerezonabile care să afecteze sectorul social și ocuparea forței de muncă.

Sunt pe deplin de acord că OIM este piatra de temelie în producerea standardelor OIM, iar a face trimitere la acestea în cadrul dezbaterii internaționale este de o importanță cheie. Pentru noi acesta este un standard bun pentru a face progrese în domeniul ocupării forței de muncă și al relațiilor sociale.

Contextul G20 reprezintă o mare oportunitate pentru a face conexiunea cu discuțiile din lumea exterioară, iar acestea ne leagă nu numai de discuții referitoare la relațiile de muncă, dar și de reglementarea în domeniul financiar și de aspecte cum ar fi impozitul pe tranzacție, aspecte care sunt mai îndrăzneț discutate în alte colțuri ale lumii și care, uneori, merită o mai mare atenție în interiorul Uniunii Europene.

Eu sunt, așadar, recunoscător pentru comentariile pe care le-am auzit și pentru mesajele pe care le pot transmite altor parteneri din grupul G20.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ádám Kósa (PPE), în scris. – (HU) În opinia mea, esențial este să se recunoască faptul că factorii de decizie de azi nu țin pasul cu evoluțiile la nivel mondial, cum ar fi economia și tehnologia: în curând, chiar și o companie de energie va putea să își facă planurile pe o perioadă mai mare decât factorii politici internaționali. Din păcate, este evident faptul că actuala strategie UE 2020 nu ține cont de realitate. Uniunea Europeană ar trebui să privească mai departe și, de asemenea, să facă sacrificii în interesul unei societăți mai sustenabile. Trebuie să ne concentrăm mai mult pe infrastructură și pe înființarea de locuri de muncă, decât pe creșterea consumului care se bazează pe importuri. Comerțul liber necondiționat răpește în mod scandalos locuri de muncă, distruge mediul înconjurător, pune în pericol sănătatea consumatorilor și sporește obstacolele în calea accesibilității, numai pentru a garanta prețul unui produs sau serviciu. Nu ne putem întoarce la extremele zilelor de capitalism agresiv - lumea lui Oliver Twist! În caz contrar, strategia UE 2020, la fel ca și strategia de la Lisabona, se va încheia în eșec.

20. Lupta împotriva tuberculozei (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind lupta împotriva tuberculozei.

John Dalli, membru al Comisiei. – Dle președinte, salut această oportunitate oferită de Ziua internațională de luptă împotriva tuberculozei pentru a defini angajamentul Comisiei de a aborda provocările cauzate de această boală.

Am crezut că succesele noastre din ultimele decade au eliminat amenințările legate de această preocupare serioasă de sănătate publică. Cu toate acestea, am redus în mod eronat, pentru prea mult timp, măsurile de luptă împotriva tuberculozei. În 2008, Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor (CEPCB) a

raportat aproximativ 83 000 de cazuri și aproape 6 000 de decese din cauza tuberculozei în statele membre ale Uniunii Europene și AELS. Aceasta se ridică la 16 decese pe zi. Acest lucru este pur și simplu de neacceptat și necesită o acțiune colectivă a tuturor sectoarelor și părților interesate. Este de neacceptat deoarece tuberculoza este o boală ce poate fi prevenită și vindecată care nu ar trebui să ducă la asemenea consecințe dramatice.

Tuberculoza este o problemă intersectorială și este legată de multe dintre provocările de sănătate publică cu care ne confruntăm în Uniunea Europeană, inclusiv răspândirea rezistenței anti-microbiene, lipsa de noi instrumente eficiente pentru a diagnostica și trata tuberculoza, creșterea abruptă a coinfecțiilor, cum ar fi, cele cu HIV, și inegalitățile, cu tuberculoza care afectează în mod disproporționat grupurile cele mai vulnerabile.

Comisia a lansat o serie de inițiative în ultimii ani în vederea întăririi capacităților de combatere a tuberculozei. În anul 2000, tuberculoza a fost inclusă pe lista bolilor prioritare aflate sub supraveghere la nivelul UE. În acest context, Comisia a susținut mai multe proiecte care au contribuit la coordonarea activităților de supraveghere a tuberculozei în 53 de țări ale Regiunii Europene din cadrul OMS. Acest lucru a îmbunătățit cunoștințele noastre comune și de monitorizare a situației epidemiologice. În plus, prin intermediul programelor sale cadru de cercetare, Comisia sprijină dezvoltarea unor noi tratamente, vaccinuri, medicamente și instrumentele de diagnosticare împotriva tuberculozei. Începând cu 2002, mai mult de 124 milioane de euro au fost alocate pentru aceste eforturi. Dar, deoarece tuberculoza nu este limitată de frontiere, trebuie să sprijinim țările din afara Uniunii Europene.

Comisia sprijină țările în curs de dezvoltare în cadrul programelor acestora de control al tuberculozei prin intermediul Programului european de acțiune pentru combaterea HIV / SIDA, tuberculozei și malariei prin acțiune externă (2007-2011). Canalul principal pentru finanțarea acestui sprijin este Fondul Global de combatere a SIDA, tuberculozei și malariei, la care Comisia a contribuit cu 870 milioane de euro din 2002, cu o contribuție anuală care se ridică la 100 milioane euro din 2008. În plus, acesta susține studiile clinice și consolidarea capacităților în Africa sub-sahariană, prin intermediul Parteneriatului dintre țările europene și cele în curs de dezvoltare privind studiile clinice (EDCTP). În cele din urmă, înființarea Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor ne-a permis să ridicăm eforturile noastre împotriva tuberculozei la un nou nivel.

În martie 2007, în urma unei solicitări din partea Comisiei, centrul a elaborat un plan de acțiune de luptă împotriva tuberculozei în UE. Acesta abordează provocările majore intersectoriale cu care ne confruntăm astăzi în prevenirea și controlul tuberculozei și consolidarea supravegherii epidemiologice: asigurarea unei îngrijiri prompte și de calitate în caz de tuberculoză pentru toți, elaborarea unor noi instrumente de diagnostic și tratament, reducerea poverii de tuberculoză și coinfecție cu HIV, și abordarea amenințării de rezistență multi-drog.

Cu toate acestea, Comisia nu poate reuși singură în această provocare. Contribuția din partea societății civile pentru a ajunge la cei mai vulnerabili, precum și angajamentul statelor membre sunt esențiale pentru atingerea obiectivului nostru de a sprijini lupta globală împotriva acestei boli.

Elena Oana Antonescu, în numele grupului PPE. – „Cauza morții în epoca antibioticelor”, așa numea un grup de cercetători tuberculoza, un termen pe care mulți dintre noi îl credeam dispărut din vocabularul curent, dar care încă omoară foarte mulți oameni.

Tuberculoza este a șaptea cauză a morții în lume. Din păcate, perioada curentă este marcată de creșterea numărului de îmbolnăviri cu tuberculoză rezistentă la tratamente medicamentoase standard.

La nivelul întregii lumi, în 2008 au existat 9,4 milioane de noi îmbolnăviri cu tuberculoză și 1,8 milioane de decese. În fiecare secundă o persoană se infectează cu bacilul tuberculozei undeva în lume.

Avem nevoie să auzim aceste cifre pronunțate cât mai clar, într-un for important al Uniunii Europene, pentru ca toți să înțelegem cât mai bine că această boală încă ne macină societățile, încă ucide un număr mare de cetățeni europeni.

Eu provin dintr-o țară care, din nefericire, ocupă primele locuri în Uniunea Europeană în tristele clasamente ale îmbolnăvirilor cu tuberculoză.

Deși putem vorbi de un trend ușor descendent în ultimii ani, precum și de o creștere a procentului vindecărilor în cazul tuberculozei chimiorezistente, totuși cifrele absolute rămân îngrijorătoare, iar realitatea pe care ele o reflectă este dramatică.

Avem nevoie de o luptă coerentă, integrată și cât mai bine planificată, pentru a ține sub control acest flagel. Avem nevoie să continuăm, la nivelul Uniunii Europene, munca desfășurată până acum, pentru a ne asigura că ridicăm în toate țările membre nivelul depistării îmbolnăvirilor, nivelul accesului la tratamentul adecvat, calitatea monitorizării tratamentului, calitatea îngrijirilor medicale acordate pacienților.

Avem nevoie ca toate guvernele să conștientizeze importanța acestei lupte și să lucreze cât mai bine alături de partenerii sociali, pentru ca tot mai puțini europeni să sufere de această boală pe care o credeam exilată în secolele trecute.

Și, mai ales, avem nevoie să ducem această luptă împreună, ca o familie, fără a ține cont de diferențele dintre noi, ajutându-ne unii pe alții să depășim această dificultate.

Până la urmă suntem Uniunea Europeană și forța noastră stă în unitate.

Åsa Westlund, din partea Grupului S&D. – Dle președinte, în epoca și ziua de astăzi, nimeni nu ar trebui să mai moară de tuberculoză.

din partea Grupului S&D. – (SV) Este ceea ce a spus și Ban Ki Moon astăzi, de Ziua internațională de luptă împotriva tuberculozei.

Și are dreptate, bineînțeles. Cu toate acestea, foarte mulți oameni din întreaga lume sunt încă mor, în ziua de azi, din cauza tuberculozei, în special tinerii și săracii. Trebuie, prin urmare, să sporim ajutorul nostru acordat fondului global, care este responsabil pentru un procent foarte mare din activitatea de combatere a tuberculozei, malariei și HIV în zonele mai sărace ale lumii.

Cu toate acestea, după cum a subliniat Comisia, și în Europa oamenii mor de tuberculoză. Trebuie să sporim cooperarea noastră pentru a opri răspândirea tuberculozei multirezistente și pentru a găsi tratamente eficiente care să ajungă la toate grupurile vulnerabile din societate.

Centrul European pentru Prevenirea și Controlul Bolilor, cu sediul la Solna în Suedia, are un rol foarte important de jucat în această problemă și mă bucur că Comisia a făcut o prioritate din a veni aici să organizeze astăzi o dezbatere pe acest subiect important.

Charles Goerens, din partea Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, progresul din domeniul medical încă nu a învins tuberculoza. Prin urmare, este considerată în mod greșit ca o boală care afectează numai țările sărace. Acest lucru subestimează modul în care se răspândește, în special în Europa Centrală și de Est.

Într-adevăr, nicio țară nu este ferită de această boală îngrozitoare, care datează de mai multe mii de ani. În plus, tulpinile multirezistente lasă puține speranțe a de a pune capăt acestui flagel pe termen scurt. Necesitatea de a lupta pe mai multe fronturi prin prevenirea, supravegherea medicală, cercetarea și diseminarea măsurilor de precauție și de igienă ne invită să acționăm în mod coordonat și determinat. Pe scurt, trebuie să fim mereu capabili să ne bazăm pe cele mai bune strategii posibile în acest domeniu.

În ceea ce privește finanțarea acestor măsuri, este recomandabil să se facă distincția între două scenarii. În primul rând, sistemele de securitate socială în țările noastre ar trebui, în principiu, să fie în măsură să ofere acoperire medicală adecvată. Cu toate acestea, pacienții în țările în curs de dezvoltare se bazează în continuare pe solidaritate, care, începând din 2002, s-a materializat în mod exemplar în cadrul Fondului global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei.

Dacă scopul este într-adevăr acela de a reduce la jumătate numărul de cazuri de tuberculoză între anii 2000 și 2015, unul din cele trei scenarii prezentate de către președintele Fondului global, Michel Kazatchkine, va trebui să fie aprobat.

Aș dori să întreb Comisia pe care dintre cele trei scenarii se bazează pentru a face propuneri statelor noastre membre în ceea ce privește finanțarea Fondului global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei, în viitor.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Ziua mondială de luptă împotriva tuberculozei, care are loc astăzi, reprezintă o ocazie de a îndemna la intensificarea dialogului politic precum și la implicarea guvernelor și a societății civile în această cauză.

În Uniunea Europeană, numărul de cazuri de tuberculoză a fost în scădere. Și în Portugalia asistăm la o reducere semnificativă, rata de incidență situându-se în continuare deasupra mediei UE. Această scădere este

legată de succesul Planului național de luptă împotriva tuberculozei. Cu toate acestea, unele țări au cunoscut recent o renaștere a bolii.

Diferitele planuri de acțiune promovate de către Comisia Europeană reprezintă pași în direcția cea bună. Aș vrea să subliniez parteneriatul dintre Europa și țările în curs de dezvoltare în desfășurarea studiilor clinice. Important este de asemenea și sprijinul din partea Programului cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică în domeniul științelor vieții. Consolidarea rolului cercetării clinice și științifice este esențial în lupta împotriva tuberculozei. Prin urmare, este esențial să descoperim în continuare noi instrumente mai bune pentru combaterea tuberculozei, și care să promoveze tehnologii inovatoare de diagnosticare, precum și medicamente și vaccinuri.

Fac apel, prin urmare, la Comisie și statele membre să-și unească forțele și să intensifice lupta împotriva tuberculozei, în scopul de a gestiona cu succes și a eradica această boală.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Trebuie să luptăm împotriva tuberculozei, deoarece, în fiecare an, multe persoane în lume mor din cauza acestei boli, aproape o treime din locuitorii planetei fiind infectați cu această boală. Aș dori să atrag atenția asupra faptului că tuberculoza este cea mai răspândită boală infecțioasă din lume, care este strâns legată de problemele sociale și economice, cu alte cuvinte, sărăcia, șomajul, alcoolismul, dependența de droguri și HIV / SIDA, precum și starea necorespunzătoare a sistemelor de sănătate în țările sărace și diagnosticarea întârziată. Pentru a birui acești factori care provoacă tuberculoza, Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene trebuie să ia măsuri concrete și rapide, pentru a stabili măsurile comune de combatere a acestei boli cumplete, pentru a descoperi un dialog politic comun privind sprijinul financiar și pentru adoptarea unui plan comun de acțiune în vederea combaterii acestei boli.

În ciuda faptului că tuberculoza este inclusă pe lista bolilor prioritare, lupta împotriva tuberculozei este în continuare subfinanțată și, de aceea, trebuie să revizuiți alocările bugetare ale Uniunii Europene în acest program de acțiune. Fac de asemenea apel la dumneavoastră să încurajați investiții mai mari în domeniul cercetării științifice pentru lupta împotriva tuberculozei.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Astăzi este Ziua mondială de luptă împotriva tuberculozei și este o ocazie de a spune că, în ciuda succeselor atinse până acum în combaterea acestei boli, tuberculoza rămâne încă o problemă serioasă la nivel mondial. Peste 2 miliarde de oameni sunt infectați cu bacilul tuberculozei, iar una din zece dintre aceste persoane se îmbolnăvește de forma activă.

Incidența cazurilor de tuberculoză și, în special, diferitele niveluri din cadrul tratamentului și monitorizării bolii, sunt asociate cu diferite condiții socio-economice în diferite regiuni, precum și în diferite grupuri sociale. Diagnosticarea precoce a tuberculozei și tratamentul aprofundat și complet monitorizat al bolii, cu alte cuvinte, un tratament neîntrerupt și de durată suficientă, sunt esențiale pentru a reduce riscul de rezistență la tratament extensiv și forme multirezistente de tuberculoză în curs de dezvoltare, al căror tratament este extrem de costisitor și mai dificil de a fi obținut în multe țări. La fel de importante sunt adaptarea sistemelor de sănătate și practica de zi cu zi, care includ, de asemenea, monitorizarea bolii în grupurile de risc și asigurarea de personal medical calificat și de echipament adecvat.

Estimările OMS vorbesc de nevoia de a cheltui 44,3 miliarde de dolari la nivel național, în următorii zece ani, pentru lupta împotriva tuberculozei, cu toate acestea, abia jumătate din fondurile necesare vor fi disponibile. Sarcina Uniunii Europene este, prin urmare, să își unească forțele cu OMS și țările individuale, împreună cu sistemele lor naționale de sănătate, și să facă din lupta împotriva tuberculozei una dintre prioritățile ajutorului pentru dezvoltare acordat țărilor terțe.

John Dalli, membru al Comisiei. – (MT) Am ascultat cu mare plăcere și interes discursurile distinșilor deputați. Aș dori să îi asigur de faptul că această boală este tratată foarte serios de către Comisie care oferă de asemenea în mod semnificativ greutate celor ce au fost spuse astăzi. Suntem hotărâți să ne atingem obiectivele pentru a stăpâni tuberculoza. Astfel de discuții sunt de o importanță deosebită pentru a atrage întreaga atenție și concentrare asupra acestei boli. Contribuția și sprijinul Parlamentului sunt contribuie esențial la eforturile noastre în lupta împotriva acestei boli în cadrul Uniunii Europene, precum și în alte țări.

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Nessa Childers (S&D), în scris. – În timp ce tuberculoza este considerată de mulți la timpul trecut și văzută ca o suferință a secolului al 19-lea, aceasta continuă să aibă un impact serios, atât direct, cât și indirect, asupra vieții a sute de mii de agricultori pe teritoriul Uniunii Europene în fiecare an. Deși tuberculoza, în forma sa

umană a existat în majoritatea țărilor Uniunii Europene începând cu mijlocul secolului 20, aceasta continuă să se extindă agresiv în rândul animalelor și afectează 5 % din efectivele de bovine din circumscripția mea Irlanda de Est în fiecare an.

Am primit recent corespondență de la un producător de lactate din comitatul Westmeath, a cărui turmă prețioasă de vaci de lapte a fost exterminată după ce, inițial, descoperise tuberculoza la ferma sa, în urmă cu un an. Boala răspândită de către bursuci a fost descoperită pentru prima dată în ziua în care trebuia să plece într-o vacanță de două săptămâni în luna iunie, iar de atunci a pierdut 64 din turma lui de 84 de capete puternice.

Deși tuberculoza la om a fost pe bună dreptate abordată cu toată forța de către UE în ultima vreme, forma bovină a bolii, cea care duce la milioane de euro din venituri pierdere în fiecare an, ar trebui să fie luată serios în considerare deoarece am elaborat legislația cu privire la tuberculoză pentru viitor.

21. Efectele crizei economice și financiare mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și a cooperării pentru dezvoltare (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct este o scurtă prezentare a raportului (A7-0034/2010) elaborat de Enrique Guerrero Salom, în numele Comisiei pentru dezvoltare, referitor la efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare (COM(2009)0160 – 2009/2150(INI))

Enrique Guerrero Salom, raportor. – (ES) Dle președinte, dle comisar, criza financiară și economică produce cele mai amare și severe efecte asupra țărilor emergente și în curs de dezvoltare, în special cele cu venituri mai mici. Această criză a încetinit creșterea economică susținută care a avut loc în multe din aceste țări în ultimii zece ani: o creștere economică ce a creat locuri de muncă, a dus la consolidarea conturilor publice ale acestora, a făcut posibilă reducerea datoriei externe a acestora, a încurajat extinderea activității lor comerciale și, în plus, le-a ajutat să obțină mai mult ajutor oficial pentru dezvoltare.

În anii anteriori crizei aceste țări au suferit deja, cu toate acestea: în primul rând, criza alimentară, care a pus în pericol supraviețuirea a sute de milioane de persoane; apoi, criza de energie, care a folosit multe din resursele celor care nu au produs petrol sau gaze naturale; în cele din urmă, criza climatică, ale căror efecte asupra recoltelor și a infrastructurii afectează, mai presus de toate, cele mai sărace țări.

Criza financiară s-a adăugat la această situație fragilă în care s-au găsit aceste țări. După cum însăși Comisia Europeană subliniază, după ce a afectat țările în curs de dezvoltare și țările emergente, al treilea val al crizei financiare a afectat țările cele mai sărace, transformând această criză, în principiu una de natură economică, într-o criză de dezvoltare, socială și umanitară.

Practic, au fost afectate toate domeniile de activitate din aceste țări. A fost afectată creșterea economică care, în 2009, va fi mult mai mică decât în anii precedenți. A scăzut comerțul, ceea ce va afecta în mod negativ contul curent al acestor țări. Nivelul investițiilor străine și al accesului acestor țări la finanțare internațională este unul scăzut, și se observă o reacție protecționistă în creștere în țările dezvoltate.

Pe de altă parte, au fost reduse de asemenea, plățile către emigranți și asistența oficială pentru dezvoltare. Drept rezultat, sute de milioane de oameni au fost adăugați pe lista celor mai săraci și sute de mii de copii vor muri la o vârstă mai fragedă pe continente precum Africa.

În fața acestei realități, vocea europeană trebuie să se facă auzită solicitându-ne să menținem angajamentele asumate de asistență oficială pentru dezvoltare; prin solicitarea unor noi surse de resurse suplimentare pentru a ajuta aceste țări; prin impunerea unor taxe și impozite mai lejere pentru emigranți; prin încercarea de a face față încercărilor de protecționism și prin sprijinul acordat Runderi de dezvoltare de la Doha; prin impunerea de măsuri împotriva paradisurilor și a evaziunii fiscale; și de asemenea lucrând la un moratoriu pentru datorii sau anulare a creanțelor pentru cele mai sărace țări.

În calitate de raportor pentru acest raport, am vrut să ajung la un consens cât mai larg posibil și am fost de acord, în cadrul negocierii, cu modificările din partea tuturor grupurilor parlamentare, dar sunt încă dispus să fac un amendament oral la punctul 34 din acest raport mâine, pentru a adăuga mai multe voturi. Acest lucru ar reprezenta o autoritate suplimentară pentru ceva ce eu consider vital: ca vocea europeană ar trebui să fie unită și puternică în ceea ce privește ajutoarele pentru țările în curs de dezvoltare.

John Dalli, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, aș dori în primul rând să felicit pe raportor pentru acest raport foarte cuprinzător.

După cum a subliniat pe bună dreptate, în acest raport, țările în curs de dezvoltare au fost afectate de criză mult mai greu decât se anticipase inițial. De fapt, acestea au fost lovite prin mai multe canale de transmisie, cum ar fi prețurile volatile ale materiilor prime, venituri în scădere din export și câștiguri din turism, precum și fluxurile de capital în scădere și transferurile de bani. O caracteristică comună este creșterea nevoilor de finanțare ale multor țări.

Multe țări în curs de dezvoltare au fost adesea obligate să taie cheltuielile sociale (în special cele legate de nutriție, sănătate și educație), dând naștere la grave consecințe sociale și politice și punând în pericol nu numai realizarea ODM până în 2015, dar, de asemenea, subminând progresele anterioare observate în ultimii ani. În ciuda unor prime semne ale redresării mondiale, țările în curs de dezvoltare, în special din Africa sub-sahariană, vor rămâne cu siguranță în urmă.

Uniunea Europeană a demonstrat calități de conducere și unitate printr-un răspuns comun al UE la criza încadrată în răspunsul global, și anume în cadrul Organizației Națiunilor Unite, G20 și G8. Am acționat rapid și eficient în transpunerea promisiunilor în angajamente concrete pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să facă față crizei.

În primăvara anului trecut, Uniunea Europeană a adoptat un set de măsuri cuprinzătoare, oportune, specifice și coordonate pentru a atenua impactul uman al crizei, a stimula creșterea economică în țările în curs de dezvoltare și a proteja pe cele mai vulnerabile.

Răspunsul UE cuprinde nu numai reacția comunitară, ci și răspunsul statelor membre ale UE (răspunsurile lor bilaterale respective, precum și contribuția lor la resursele instituțiilor financiare internaționale, așa cum s-a solicitat de către G20). În plus, colaborarea strânsă cu Banca Mondială și FMI ne-a permis să asigurăm coerența analizelor noastre respective și complementaritatea ajutorului nostru.

După cum s-a subliniat în raport, Comisia a înființat și pune în aplicare, în prezent, un mecanism ad hoc foarte concret și pe termen scurt, numit Vulnerabilitate FLEX, care să sprijine țările cele mai vulnerabile, cu capacitate de rezistență slabă, cu scopul de a le permite acestora să mențină prioritatea cheltuielilor, în special în sectoarele sociale.

Alte măsuri includ realocări ca urmare a revizuirilor ad-hoc de țară și a revizuirii intermediare avansate a celui de-al 10-lea Fond european de dezvoltare, care este în prezent în curs de desfășurare, sprijin în cadrul instrumentului tradițional FLEX, anticipând ajutor acolo unde este posibil, etc.

Asistența oficială pentru dezvoltare (AOD) a jucat și va continua să joace un rol esențial în sprijinirea eforturilor partenerilor noștri pentru a face față crizei. În acest context, Comisia salută sprijinul dumneavoastră pentru a îndemna statele membre să-și păstreze angajamentul de a atinge până în 2015 ținta de 0,7 % AOD/VNB. Alți donatori ar trebui să aibă obiective la fel de ambițioase pentru creșterea AOD, și trebuie să facem apel la întreaga comunitate a donatorilor de a-și respecta angajamentele în ceea ce privește volumul și eficiența ajutorului.

La 21 aprilie, Comisia își va publica pachetul anual de dezvoltare de primăvară cu propunerile pentru statelor membre. Anul acesta, accentul se va pune pe acțiunile care rămân necesare pentru atingerea ODM. Pachetul va adopta o abordare globală și va defini un plan de acțiune pentru un progres accelerat către Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. Acesta va oferi, de asemenea, o oportunitate de a realiza o contribuție ambițioasă din partea UE la apropiata Revizuire ONU la nivel înalt a ODM din septembrie. Procedând astfel, UE va rămâne credibilă în ceea ce privește angajamentele asumate și va continua să joace un rol important în dezvoltarea internațională.

Elena Băsescu (PPE). - Criza economico-financiară a afectat foarte puternic și Moldova, țară în curs de dezvoltare. Economia acestei țări a scăzut anul trecut cu 9 % conform estimărilor FMI, iar rata șomajului a depășit 6 %. Este necesară stimularea investițiilor directe.

Precizez că Moldova a angajat pentru un an nouă consilieri europeni de rang înalt ce vor asista principalele ministere de la Chișinău.

Având în vedere faptul că vorbim aceeași limbă, vecinii noștri de peste Prut pot beneficia de expertiza României în absolut toate domeniile.

Este necesară reducerea costurilor transferurilor de bani pe care emigranții le fac din țările în care muncesc. Angajamentul liderilor G8 de reducere a acestora de la 10 % la 5 % în următorii cinci ani este un prim pas în acest sens.

Doresc să salut astăzi acordarea sprijinului financiar record Moldovei în valoare de 2,6 miliarde de dolari în perioada 2011 - 2013. Acordul a fost obținut astăzi de premierul Vlad Filat la Bruxelles, în cadrul Conferinței donatorilor.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Dle președinte, deși epicentrul crizei nu este localizat în țările aflate în curs de dezvoltare, acestea sunt cele care au fost afectate în mod serios și profund de valul imens al acesteia.

Criza creditelor, incertitudinea cauzată de ciclul de depresie și prăbușirea comerțului internațional, fluxurile de investiții și transferurile de bani de la muncitorii emigranți au fost principalele canale de propagare a unei crize precedată de o mare volatilitate a prețurilor la produsele de bază și a produselor alimentare, și generate în situații de dezechilibre masive la nivel mondial.

Un răspuns concertat la criză trebuie să ia în considerare țările în curs de dezvoltare iar agenda acestora trebuie să fie o componentă esențială a cooperării economice globale.

Prin intermediul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, am solicitat ca Fondul Monetar Internațional să ia în considerare povara pe care criza a cauzat-o asupra finanțelor publice din țărilor în curs de dezvoltare în raportul ce trebuie pregătit pentru următoarea reuniune G20, iar Comisia să emită o comunicare pentru a evalua modul în care o taxă asupra tranzacțiilor financiare ar putea contribui la atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, corecta dezechilibrele globale și promova dezvoltarea durabilă.

Mă bucur că dl Guerrero a preluat aceste propuneri și îl felicit pentru raportul său extraordinar.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Dle președinte, doresc să mulțumesc raportorului pentru acest raport important.

Convingerea mea este că cea mai potrivită cale de a combate această criză este printr-un comerț și o globalizare mai libere, și nu printr-o politică de protecționism. Prin urmare, Europa trebuie să își păstreze piețele deschise pentru a combate recesiunea, stimula creșterea economică, atât în Europa cât și la nivel mondial și pentru a combate astfel sărăcia.

În câteva zile se va reuni în Tenerife Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE. Colegii mei din țările ACP au întotdeauna tendința de a evidenția problemele pe care le provoacă produsele agricole subvenționate de UE pe piețele lor. Acestea au nevoie de comerț, dar politica noastră contracarează crearea unor piețe sănătoase pentru produsele agricole din țările în curs de dezvoltare.

– UE a dat dovadă de spirit de conducere spune comisarul, dar putem face mult de atât. Este o chestiune de comerț echitabil, domnule comisar.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Crizele alimentară, energetică, climatică, financiară, economică și socială menționate în raport, nu sunt altceva decât expresii diferite ale aceleiași crize structurale de lungă durată, timp de decenii. În unele regiuni, cum ar fi Africa sub-sahariană, bogăție pe cap de locuitor a diferit în mod continuu de cea a altor regiuni din lume în ultimele decenii. În ciuda diferențelor care există la ora actuală, țările în curs de dezvoltare tind să aibă anumite caracteristici în comun: dependența de exportul a câtorva materii prime, o lipsă a unei diversități economice, un puternic accent pe agricultura, industriile extractive sau de energie și turism, precum și un câmp puternic de capital străin.

Un model progresiv de export și de liberalizare a comerțului a fost impus acestor țări, în caz de nevoie, prin recurgerea la șantaj. Așa cum se arată prin procesul de negociere pentru acordurile de parteneriat economic, acest lucru duce la exacerbara dependenței acestor țări, zădărniciind orice posibilă dezvoltare indigenă. Totuși, cea care continuă să fie principala sursă scurgere a resurselor din țările în curs de dezvoltare este datoria externă. Deși achitată de mai multe ori, deoarece este în continuă creștere, datoria a ajuns la o sumă colosală și auto-perpetuează supraexploatarea acestor țări, menținând astfel tendința relațiilor sale cu țările din emisfera de nord. Anularea datoriilor este pur și simplu o chestiune juridică.

Președinte. – Respectarea timpilor de vorbire este, de asemenea, o chestiune de echitate.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) După cum știm, cea mai mare criză financiară și economică din 1930 și până acum nu a lovit doar Europa cu putere. Țările în curs de dezvoltare suferă deosebit de grav din cauza efectelor crizei și sunt cel mai puțin capabile să facă ceva în acest sens. Speculațiile lipsite de responsabilitate, lăcomia

pentru profituri rapide, care sunt complet independente de economia reală, în special în țările anglo-saxone, precum și un sistem financiar comun au adus lumea în pragul colapsului financiar.

O altă cauză a crizei este un concept al globalizării, care a făcut din dereglementarea totală cea mai importantă prioritate. Țările din Europa se adâncesc singure tot mai mult în datorii pentru a-și relansa economiile. Cu toate acestea, în multe cazuri, este imposibil pentru țările în curs de dezvoltare să facă acest lucru din cauza situației lor financiare precare. Prin urmare, acestea trebuie să aibă posibilitatea de a-și proteja mai eficient propriile economii naționale împotriva mărfurilor importate care sunt vândute la prețuri de dumping și care distrug piețele locale și viețile populației autohtone.

Trebuie să dăm țărilor în curs de dezvoltare șansa de a ieși din criză pe propriile lor puteri. Ajutorul pentru dezvoltare tradițională poate fi, probabil, considerat a fi eșuat în mare măsură în scopul său. În cele din urmă, trebuie să abordăm rădăcina problemei și să impunem reglementări stricte pe piețele financiare, să interzicem practicile speculative și să introducem rapid un impozit pe tranzacțiile financiare.

Președinte. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 25 martie 2010.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) UE are datoria de a ajuta țările în curs de dezvoltare să depășească dificultăți legate de criza economică globală și de sărăcie, pe care le-au experimentat dar nu din vina lor.

Este foarte important ca, pentru punerea în aplicare a reformei de cooperare internațională pentru dezvoltare, Comisia Europeană să depună eforturi și ca, împreună cu Consiliul, să îmbunătățească coordonarea cooperării pentru dezvoltare bilaterală și multilaterală, deoarece deficiențele din acest domeniu reprezintă principalul factor care ar putea submina eficacitatea asistenței pentru dezvoltare.

Țările în curs de dezvoltare au nevoie de ajutor pentru a reduce sărăcia și izolarea, măsuri care contribuie la dezvoltare și măsuri necesare pentru a ieși din criză, în special în această perioadă dificilă.

Vom fi în măsură să punem în aplicare angajamentele generale adoptate, în general, printr-o mai bună coordonare și acțiune administrată mai eficient și transparent, străduindu-se să ofere un acord la scară largă între furnizorii principali de ajutor, țările partenere, instituțiile financiare și societatea civilă.

Prin implementarea acestor acțiuni, Uniunea Europeană trebuie să fie lider și să acționeze mai ferm. În acest scop, toate instituțiile Uniunii Europene trebuie să își asume angajamente mai mari iar în această privință, Parlamentul și-a exprimat opinia, în mod clar.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Țările în curs de dezvoltare au sfârșit ca principale victime ale crizei financiare, în ciuda previziunilor inițiale care susțineau că statele dezvoltate vor fi cele mai afectate. Teoria potrivit căreia statele în curs de dezvoltare sunt insuficient racordate economiei mondiale pentru a fi serios afectate de criza de pe piețele financiare a fost infirmată de realitate. Asistăm la adâncirea în criză a multor state în curs de dezvoltare, cu rate ale șomajului fără precedent, o creștere exponențială a datoriei publice și a deficitelor bugetare. Asta în timp ce state dezvoltate, care nu au resimțit foarte puternic criza sau au avut la îndemână instrumente eficiente de reducere a impactului acesteia, au trecut pe creștere economică, chiar dacă timidă. Criza economică afectează deja în mod direct populația iar șomajul crește în statele în curs de dezvoltare. Eforturile de redresare economică ale statelor care continuă să simtă efectele crizei ar putea afecta întregi categorii sociale, însă măsurile de redresare nu pot fi decât dureroase. Programele UE de finanțare sunt cele mai complete și complexe între ajutoarele financiare existente pe plan mondial iar Statele Membre afectate trebuie să beneficieze cât mai corect de banii alocați pentru situații de restrângere a activității economice cu efecte sociale.

Proinsias De Rossa (S&D), în scris. – Criza mondială financiară și economică a lovit țările dezvoltate atât de mult încât acum ne luptăm cu o criză socială și de șomaj. Dar în țările mai puțin dezvoltate, astfel de probleme, pentru care nu sunt ele responsabile, sunt agravate de consecințele crizelor alimentare și climatice, cu implicații dramatice pentru a șasea parte din populația lumii care suferă de foame. Fiind cel mai mare donator de ajutor combinat, statele membre ale UE trebuie să îndeplinească angajamentele de asistență oficială pentru dezvoltare (ODA), să-și îmbunătățească eficiența și coordonarea ajutorului și de a consolida eforturile lor de a atinge de Obiectivele de dezvoltare ale Mileniului până în 2015. Amploarea pagubelor provocate de speculații în sectorul financiar subliniază importanța măsurilor preventive, cum ar fi impozitarea tranzacțiilor financiare și se justifică având în vedere compensațiile din partea sectorului pentru costurile de

criză. Deoarece paradisurile fiscale și firmele off-shore privează țările în curs de dezvoltare de multiple sume obținute prin intermediul AOD, lipsa de acțiune în acest domeniu este inacceptabilă.

Siiri Oviir (ALDE), în scris. – (ET) Deși astăzi putem vorbi despre o ameliorare a crizei economice și financiare, în unele state membre ale UE, trebuie să recunoaștem că pentru țările în curs de dezvoltare, această criză, cu toate efectele sale pline de cruzime, este încă în plină desfășurare. Fără îndoială, noi ar trebui să considerăm dezvoltarea economică ca fiind fraza-cheie pentru rezolvarea actualei crize globale. Cu toate acestea, în timp ce acționăm la revitalizarea economiei noastre, nu trebuie să uităm că o continuare a crizei în țările în curs de dezvoltare împiedică, de asemenea, creșterea economică mondială în mod semnificativ și, prin urmare, împiedică și dezvoltarea noastră. Cred că statele membre ale Uniunii Europene trebuie să continue să acorde ajutor pentru reducerea sărăciei și a excluziunii în țările în curs de dezvoltare, adaptând în continuu acest lucru la noi circumstanțe și condiții. Având în vedere efectele grave ale crizei mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare, în special, îi sprijin pe cei care spun că, în ciuda crizei, toate statele membre ale UE ar putea crește ajutorul lor colectiv de dezvoltare cu 0,7 % din VNB-ul lor până în 2015. Este important să se ia măsuri pentru a promova dezvoltarea și a ne scoate din criză astăzi - în 2010. Prin urmare, îi sprijin pe cei care spun că, în situația actuală, țările foarte dezvoltate atât în interiorul cât și în afara UE ar trebui să ia măsuri pentru a reforma cooperarea internațională pentru dezvoltare. Nu putem permite ca o lipsă de intervenție din partea noastră să anuleze realizările anterioare în zonele de sărăcie și excluziune, și nu putem permite să apară o situație în care, în locul celor o sută de milioane de oameni care trăiesc în sărăcie extremă, să avem un miliard de oameni într-o astfel de poziție.

22. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

23. Ridicarea ședinței

Ședința s-a încheiat la ora 23.15